

АЈДЫН ДАДАШОВ

ЕКРАН
ДРАМАТУРКИЈАСЫ

(мөвзу, структур, үслуб, жанр)

*Одлар Јурзу Универ-
ситетинин китабханасы
үчүн муэшикоррэн.*

БАКЫ – «МААРИФ» - 1999

Елми редактору: ф.е.д., проф. **А.М. ҺҮСЕЈНОВ**

Рә'јчиләр: ф.е.д., проф. **Ј.В. ГАРАЈЕВ**
ф.е.д., проф. **Һ.М. ГУЛИЈЕВ**

Ајдын Дадашов.

Екран драматуркијасы (мөвзу, структур, үслуб, жанр).

Монографија. Бақы, «Маариф» нәшријаты, 1999. – 224 сәһ.

Азәрбајчан әдәбијатшүнаслыгында илк дәфә экран драматуркијасынын проблемләрини тәдгигата чәлб едән бу монографија әдәби әсәрләр әсасында јазылмыш ссенариләри мөвзу, структур, үслуб, жанр типолокијасы үзрә арашдырыр. Јүз илдән артыг бир дөвр тәдгигата чәлб олунмагла, кинодраматуркијада фольклор, классик вә чагдаш әдәбијат нүмүнәләринин гаршылыглы әлағәләри елми-нәзәри әсасларла системләшдирилир. Телепублистиканын проблемләри информасија, тәдрис, әјләнчә функцијаларында нәзәрдән кечирилир вә әдәби әсәрләрин теле-тамашаја чеврилмәси просеси тәһлил олунур. Теледраматуркијанын постмодернист маһијјәти вә әдәби просесә тә сире тәдгигата чәлб олунур.

**Китаб Низами адына Әдәбијат Институту
Елми Шурасынын 25 нөјабр 1998-чи ил
тарихли 8 сәјлы гәрары илә чап олунур.**

Д 4700000000-51
М 652 – 99 Е'лансыз

© А.Ә.Дадашов, 1999.

КИРИШ

Экран драматургијасы әдәбијатын хусуси саһәси ол-
магла, кәләчәкдә экранлашдырылмаг үчүн јазылмыш ссена-
ри кими экран әсәринин әдәби моделидир, онун сөzlә тәза-
һүр формасыдыр. Дикәр бәдии сөз сәнәти нүмунәләри кими
ссенаридә дә, бәдии образ шәрти-вербал сөzlә ифадә олу-
нур. Дилимиздәки, ссенари, сөзүнүн рус театр терминологи-
јасындан кәлдијини тәдигатчы И.Хейфитс белә изаһ едир:
«О дөврлә «ссенари» сөзү театрдакы «сценариус» — јәни
сәһнә архасындакы адам сөзүндән јаранды. Бу шәхс актјор-
лара сәһнәјә нә вахт, һарадан вә нечә чыхмагы көстәрир вә
сәһнә эффектләринин — күллә сәсинин, көј курултусунун
вахтында сәсләнмәсинә нәзарәт едирди»¹. Көрүндүјү кими,
«ссенариус» бу дөврдә театрда кинолашма илә мөшгул
олурду.

Һадисәләрин диалог вә монолог һесабына инкишаф
етдији пјесдән, һәр мәтләбдән сөһбәт ачыб изаһ верә билән
нәсрдән фәргли олараг ссенари образлы вә ифадәли тәсви-
рин мејдана чыхмасына әсас верир. Мүәјјән дөврдә анчаг
көстәрмәклә кифајәтләнән сәссиз кинодраматуркија сәсли
кино мејдана кәлдикдән сонра пјесин вә нәсрин имканла-
рындан бөһрәләнди. Вә әдәбијат нүмунәләри аудиовизуал
һәллини тапараг јени әдәби ифадә васитәси һесабына мү-
кәммәл ссенаријә чеврилди.

¹ И.Е.Хейфитц. "О кино". М., 1966, стр. 24.

Өдөби сценаринин мүүллиф тәһкијәси драматуржи идејанын вә образ һәллинин импулсларыны *мөвзу, структур, үслуб вә жанр* истигамәтинә јөнәлдәрәк, заман вә мөкан анлајышларынын мүрәккәб сембиозларыны јарада билир.

Сценаринин *мөвзу* һәлли бәдии тәсвир объектинин мүәјјән тарихи заман вә мөкан чәрчивәсиндә үзләшдији һәјат һадисәләринин топлусудур. Бу һадисәләр дахилиндәки әсас драматуржи һадисә индики заманы әкс етдирән структур дахилиндә мөвзу-хатирә кими кечмиш замана, мөвзу-фантазија кими кәләчәк замана аид ола билир. Әсас идејаны мүәјјәнләшдирән мөвзу гуманист әһәмијјәт дашымагла үмүмбәшәри сәвијјәгә галха билир. Һадисәлилијин өзүлүндә дајанан, һәрәкәт истигамәтини мүәјјәнләшдирән мүасир, тарихи, мүһарибә, вәтәнпәрвәрлик, истеһсалат, аилә-мәишәт, мәһәббәт вә с. кими мөвзулар һәјат һадисәләринин мөкан вә заман параметрләри һаггында дәгиг тәсәввүр јарадыр.

Проблемин мөвзу дахилиндә бәдии һәлли метафорик образларын тапылмасыны тәләб едир. Мөвзу вә проблем әләгәләрини арашдыран Америка сценаричиси П.Шредер өз әсәри барәдә јазыр: ««Таксист» сценарисиндә тәнһалыг проблеми гојулса да, мөвзу тәнһалыгын патолокијасыдыр. Бөјүк шәһәр тәнһалыгыны идеал ифадә едән автомашын метафора кими күтлә ичәрисиндә һәрәкәт едән дәмир гутудақы адамы образлашдырыр».¹ Ејни мәсәләни сценаричи Р.Ибраһимбәјов белә шәрһ едир: «Мөвзу анлајышы илә филмин әсасында дајанан һәјат материалы анлајышы гарышдырылып. Һәрлән елә һесаб едирләр ки, филм мүһарибә һаггындадырса, о, мүһарибә мөвзусундадыр. Бу, һәмишә белә дејил. Мүәллифләр мәишәт тарихчәсиндән сөһбәт ачаркән бә'зән буну мөвзу тарихчәсиндән чыхарырлар. «Бағлы гапы архасында» сценаримдәки һадисәләр кичик бир һәјәтдә баш верәрәк орадақы адамларла әләгәлидир. Анчаг бу һекајәтин әсасында дајанан мүүллиф јозуму,

¹ Пол Шнедер. «Секреты мастерство». ж. «Кино сценарий», № 498, стр. 162.

адамларын үмуми проблемләрин һәллиндән јахасыны кә-
нара чәкмәжинә аиддир. Бу проблем инстинкт сәвијјәсиндә
јашајан инсан типилә јанашы, сечим гаршысында вичдан вә
борч һиссини унутмајан шәхсијјәтләри дә өн плана чәкир.
Бүтүн социал сәвијјәләрдә мәс'улијјәтдән гачмаг дөврүмүзүн
әсас проблемидир. Мән өзүм белә бир һәјәтдә јашадығым
үчүн бурада кифајәт гәдәр марағлы бәдии имканлар көрүр-
дүм. Бу кичик һәјәт чәрчивәси модел кими вәзијјәти кәс-
кинләшдирмәјә имкан верир"¹. Көрүндүјү кими мүәллиф
мөвзу дахилиндә проблемин образа чеврилмәсиндә зиддиј-
јәтин характерини формалашдыран вә драматуржи структу-
рун тәркиб һиссәси олан персонажлар арасында, психоло-
жи портретләрә мүнһүм әһәмијјәт верир. Лакин бурада садә-
чә гәһрәманын психоложи портрети тәғдим олунмур, әкси-
нә онун әмәли фәалијјәти, фачиәви кунаны үзәриндә гуру-
лан драматуржи структур зиддијјәтин характерини мејдана
чыхарыр. Зиддијјәтләрин характери үзәриндә гурулмуш
драматуржи структурда исә мөвзу истигамәти гәһрәманын
типик-характерик чәһәтләринин ачылмасына еһтијач дуј-
мур. Садәчә, мөвзу дахилиндә гәһрәманын характери учба-
тындан гејри-әсас драматик вәзијјәтләр јарана билир.

Ссенаринин әсас фикри, концепсијасы вә мүәллиф јо-
зуму исә идејаны мүәјјәнләшдирәрәк драматуржи структуру
формалашдырыр. Тәшвиғат публисистик характерли ссена-
ридә идеја ачығ һалда — титрләр — јазылар, диктор мәтни
илә бирбаша мурачиәт, јүксәк бәдии сәвијјәли ссенаридә
исә образлы структур кими мејдана чыхыр. Пешәкар услуба
малик мүәллиф идејаны усталыгла кизләдәрәк, драматуржи
структурда әридә билир вә идеја һадисәләрин зиддијјәтли
тоғушмасына, характерләрин мүнәсибәтинә, тәсвир — сәс
һәллине, монтаж принципинә нәзарәт едир. Јалныз, бу за-
ман драматуржи структур әсәрин али мәгсәдә, мүәллиф јо-
зума, социал сифаришин дигтә етдији идејанын бәдии
һәллине хидмәт едир.

¹ Р.М.Ибрагимбеков. «Что такое язык кино». М., 1989, стр. 213.

Сценаринин структурунда һәрәкәтвERICИ гүввә олан *фабула* әсас һадисәләрин чәми вә фәалијәт сырасы кими драматуржи һадисәни әкс етдирир. «Фабула механизминин өзү филмин идејасына мүнәсибәтдә нејтралдыр. Ејни механизми башга бир һәјәт материалына тәтбиг етдикдә тамам башга әсәр алыныр»¹. Бу бахымдан ејни фабула мұхтәлиф сценариләрин драматуржи структурунда ајры-ајры идејалара хидмәт кәстәрә биләр. Сүжет хәттиндән фәргли олараг фабуланын әлағәләндиричи механизми емосијаја дејил, биләваситә шүура тә'сир кәстәрдијиндән онун ифадә тәрзинин, дилинин күкрәк, чохмә'налы вә тә'сирли олмасы тәбиидир. Аристотел фабуланы белә сәчијјәләндирир: «Фабула һәрәкәтин тәглид олунмасыдыр. Фабула дедикдә, мән әһвалатларын әлағәләнмәсини, характерләр дедикдә, иштирак едән шәхсләрин нәјә кәрә мұхтәлиф хасијјәтли олмалары, фикир дедикдә исә, данышанларын мүәјјән бир шеји нә илә сүбута јетирмәләрини вә ја садәчә олараг өз мұлаһизәләрини сәјләмәләрини нәзәрдә тутурам»². Фабуладан башга сценаридә гәһрәманын вә мүәллифин субјектив дүнјакөрүшүнү әкс етдирән гејри-фабула элементләри дә мөвчуддур. Фабула вә гејри-фабуланын биркә инкишаф хәтти сүжет јарадыр. Һәр бир әдәби әсәр кими сценарини дә сүжетсиз, тарихчәсиз тәсәввүр етмәк чәтиндир. Гејри-ојун филмләриндә белә фактын зиддијјәтә гошулмасы вә мұвафиг кино кадрларын сечими әслиндә елә сүжет хәттинин ахтарышы демәкдир. Сценаринин сүжети драматуржи зиддијјәтин инкишафыны әкс етдирәрәк чохшахәли әлағәләри бир хәтт үзрә бағлајыр. Мүрәккәб шахәли сүжет формалары мөвчуд олса да, мұасир Америка драматуркијасында белә нағыл тәһкијәсинә мұвафиг хәтти сүжетә үстүнлүк верилир.

Сүжет епопеја, тарихи хроника жанрларында глобал һадисәләри, күтлә һәрәкәтини әкс етдирсә дә, фачиә, комедија, психоложи драма, мелодрама жанрларында монодрама

¹ В.П. Демин. «Филм без интриги», М., 1966, стр. 141.

² М.И.Андроникова. «От прототипа к образу». М., 1974, стр. 56.

кими тәзаһүр едир. Мүрәккәб сүжет структуру даһа плафоник олдугундан чохшахәли шәкилдә зиддијјәтин мәркәзинә вә кәнарларына јөнәлән мүрәккәб сүжетдән постмодернист структурда истифадә олунур. Бәдии ојун киносунун поетик — метафорик үслубунда сүжет хәтти хатират, дүшүнчә кими мејдана чыхараг, эмоционал һалда мүхтәлиф заман, мәкан шәраитләрини әлагәләндирә билсә дә, емосија һадисәли тәһлилә манечилик төрәтдијјәндән чохшахәли сүжет гаврајыш үчүн чәтинлик јарадыр. Ј.М.Лотман сүжет аңлајышыны белә характеризә едир: «Бәшәр мәдәнијјәти тарихиндә мөвчуд олан бәдии вә гејри-бәдии мәтнләр ики јерә бөлүнүр: «Бу нәдир?» (јахуд бу нечә гурулмушдур?) суалына чаваб верән сүжетсиз, «Бу нечә баш вермишдир?» (бу һадисә нечә төрәнди?) кими сүжетли мәтнләрдир»¹. Сүжет хәттінә айд олмајан һәјатилијин тәсвири јалныз лазыми дозада олдугда филмин драматуржи хәттинә хидмәт едә билир. Доза артдыгда исә сүжет хәтти јүкләнәрәк бә'зән һәтта мөһв олур. Әдәбијјатын диқәр жанрларында мүрәккәб шахәли сүжетин варлығы мүмкүн олса да, киноссенаринин драматуржи модели ән'әнәви—хәтти сүжет тәләб едир.

Һадисәләрин һәрәкәтверичи гүввәси олан зиддијјәт (латынча конфликт) драматуржи тогтушманы нәзәрдә тутур. Бир-биринә әкс олан фәалијјәт, әмәл, истәк, идеја вә мәнәфенин тогтушмасы драматуржи һадисәләри өсәрин али мәгсәдинә табә етдирир. Драматуржи зиддијјәт гаршыдурманын бәдии ин'икасынын формасы кими ајры-ајры сәсиал вә синфи группаларын мүбаризә просесини вә гәһрәманларын етик-әхлаги мөвгејини әкс етдирир. Ики гаршы дуран сәсиал вә синфи систем арасындакы зиддијјәт антогонист—барышмаз, ејни систем дахилиндә мүхтәлиф мәнәфеләрин тогтушмасы илә бағлы зиддијјәт исә гејри-антогонист — барышан һесаб олунур. Бөјүк сәсиал һәрәкатләр, мүһарибәләр, ингилаблар антогонист зиддијјәтлә бағлы олса да,

¹ Ю.М.Лотман. "Семиотика кино и проблемы киноэстетики". Т., 1993, стр. 85.

чөмијјет дахилиндөки социал-психоложи зиддијјетләр гејри-антогонистдир. Гәһрәманын әтраф мүһитлә мүбаризәси харичи, онун дахили шүбһәләри, дүшүнчәләри, әзаблы ахтарышлары исә дахили зиддијјети мејдана чыхарыр. Ики драматуржи вәзијјетин зиддијјети көзөнү һадисәләрә тәкан верәрәк, ону зирвәјә чатдырыр. Зирвәнин јаранмасы илә талләрин вә марагларын тогтушмасындан һадисәләр көзләнилмәз истигамәтә јөнәләрәк, јени тәклиф олунан вәзијјет јарадыр. Јалныз зиддијјетин көз өнүндә баш вермәси, заманын вә мөканын тә'сирилә инкишаф етмәси драматизми артырыр. Драматуржи моделдә јаранмыш көзөнү зиддијјет мүбаризәдә иштирак едән персонажларын сонракы таләји барәдә охучуда, тамашачыда суаллар јарадараг, онлары һадисәләрин кедишинә бағлајыр. Вә бунунла да, зирвә ссенаринин һәрәкәтверичи гүввәсинә чевриләрәк, охучуну — тамашачыны сүжет хәттини сона гәдәр изләмәјә вадар едир.

Драматуржи һадисәнин дөјишкән һалда бу вә ја дикәр тәрәфин хејринә һәлл олунан сүжет көзләнилмәзликләри — «дөнкә"ләри *драматуржи манеә* адланыр. Һәр драматуржи манеә өзүнүн хырда зиддијјет вә композисија һәллинә малик олдуғундан, һадисәлилији әсәрин әсас драматуржи зирвәсинә јахынлашдырыб узаглашдырмагла *ритм* јарадыр. Ритм драматуржи категорија кими актјорларын һәрәкәтини, данышығыны, фикрини, гаврајышыны вә филмин монтаж принципини мүөјјән едәрәк, ссенаринин драматуржи структурунда әсаслы рол ојнајыр.

Ссенаридә һадисәләр әкс гүввәләрин тогтушмасынын, гәһрәманларын нијјет вә мөрамларынын, фәалијјет истигамәтләринин зиддијјети экран драматуркијасынын структуруну формалашдырыр. Постмодернизмдән сонра кинодраматуркијанын јени ифадә васитәләри јаранса да, фабула, сүжет, зиддијјет, кадрдахили вә кадрархасы сөз һәмишәки кими драматуржи структурун тәркиб һиссәси олараг галды. Садәчә актјор ојунунун, мусигинин вә инчәсәнәтин дикәр саһәләрәнин һесабына драматуржи структурун имканлары кенишләнди.

Драматуржи тэгдиматда камеранын көрүм нөйтөси — *ракурс* мүнүм эһәмијјәт дашыјыр. Ракурс васитәсилә гәһрә-манын вә мүәллифин һадисәләрә мұхтәлиф мұнасибәти ифадә олуна билир. Мүәллиф мұнасибәти ифадә олундугда объектив, гәһрәманларын мұнасибәти ифадә олундугда исә субъектив камера методу јараныр. Вә һәр ики метод компо-зисијанын јаранмасына хидмәт едир.

Ссенаринин идеја-естетик мәгсәди *композиција* адла-ныр ки, бу да кадрдакы чанлы вә чансыз предметләрин бир-лији, тамлығы, зиддијјәти, гаршылыгы алағәси демәкдир. Композиција һадисә вә мүнит шәртилији арасында алағә ја-радарәг мүәллиф јозумунун күчләнмәсинә хидмәт едир. Ссенаринин заман вә мөкан дахилиндә мүәјјән ганунаујğun-лугла гурулмасы вә драматуржи зиддијјәтин сүжет структу-рунда инкишафы композизијаны мүәјјән едир. Гәдим јунан драматуржи моделинә көрә, композизија *экспозизија, дүјүн, инкишаф, зирвә, ачылыш* вә *финалдан* ибарәтдир. Ссенари-дә композизијасынын емоционалылығыны вачиб сајан С.Ејзен-штејн јазыр: «Әсл композизија, шәксиз ки, дәрин инсани характер дашымалыдыр. Екранда баш верән һадисәләрин ахары бу вә ја башга еһтираслары тамашачыја јөнәлдәрәк, онлары әсәрин композизија структурундан доған еһтираслар кәләфинә салыр. Әсл емоционал композизијанын сирри дә бундадыр. Бу композизија өз мәнбәјини инсан һиссијјатын-дан алараг бу һиссләри јарадан сәбәбләрлә тамашачыны идәрә едә билир"¹. *Экспозизија* әсас һадисәнин чәрәјән едә-чәји мүнити — мөкан вә заман шәраитини кәстәрәрәк, та-машачыны әсәрин жанр чәрчивәсиндә сахлајыр. Экспози-зија һадисәли олса да, ифадә тәрзинә, дилинә көрә сакит, ахарлы, ајдын вә дәгиг олмалыдыр. Драматуржи зиддијјәтдә гаршы дуран тәрәфләрин илк тогушмасынын тәгдиматы *драматуржи дүјүн* сајыларәг тәрәфләрин фәалијјәт вә әкс-фәалијјәтинә сәбәб олан һадисә дахилиндә јараныр. Драма-нын баш вердији аны тәһлил едән нәзәријјәчи В.М.Вол-

¹ С.М.Ейзенштейн. Изб. Произв. т. 3, стр. 38—39.

кенштејн жазыр: «Драм о анда баш верир ки, дүјүнө дүшмүш фөвгөл'адә вәзијјетин ојанышы гәһрәманын гаршыја гојдугу мөгсәди һәјата кечирмәјә башлајыр»¹. Гаршы дуран тәрәфләрин барышмаз шәкилдә, драматуржи зиддијјетин ән јүксәк нөггәсиндә үзләшмәси вә мәнәфеләрин тогтушмасы *зирвә* — драматуржи зиддијјетин зирвәси адланыр. Зирвәдә әсәрин мөвзусу вә әкс мөвзусу тогтушараг, јени фикрин јаранмасына вә мүәллиф гәјәсинин ачылышына хидмәт едир. Зирвә мөвзу истигамәтинин тәнтәнәси олса да, һадисәләр сөзләрлә дејил, әмәлдә, фәалијјәтдә тәгдим олундугда әвәзсиздир. Зирвәдә гәһрәманын бүтүн имканларыны сәфәрбәр едәрәк, сон һәмлә илә рәгиблә ачыг мүбаризәјә киришмәси әсас драматуржи һадисәјә хидмәт едән әлавә вә көмәкчи сүжетләрин белә ачылмасына сәбәб олур. Зирвәдән сонра тогтушманын нәтичәси *драматуржи ачылышда* ајдынлашыр. Драматуржи ачылыш јалныз нәгли-информатив әһәмијјәт дашымајараг мүәллифин һадисәјә мүнәсибәтини вә әсәрин идејасыны тәгдим едир. Сүжет хәттинин сон нәтичәси олан али мөгсәд финалда бәдии шәкилдә үзә чыхараг, катарсис — мө'нәви тәмизләнмә јарадыр. Әслиндә, классик моделә ујгун композисија дәјишкәнлијә уградығындан, инди драматуржи зирвәдән вә һәтта финал епизодундан башлајараг сонрадан ачылан ссенариләрә раст кәлмәк мүмкүндүр.

Реалист ојун вә гејри-ојун филминин драматуркијасы әсасән объектив камера методунун әкс етдирдији композисија илә кифәјәтләнсә дә, субъектив камера методуна истинад едән бир чох ојун филмләри ирреал, јәни гејри-реал драматуржи модел үзәриндә гурулур. Ирреал һадисәләрин чәрәјан етдији мөкан шәртилијини јаратмаг үчүн гејри-реал декоратив мөканын шәрти мүһит композисијасынын јарыдылмасы зәруридир. «Амаркорд» филминин ссенари мүәллифи Т.Гуерра филмдәки шәрти мүһит композисијасы барәдә белә жазыр: «Феллининин пластмасдан дәниз јаратмасы мәни һејрәтләндирди. Зүлмәт сәманын сонунда нәһәнк

¹ В.М.Волькенштейн. «Драматургия». М., 1923.

ағыр-ағыр жахынлашан трансатланitik кәми садәчә семент дивар иди. Мәнә елә кәлир ки, бу сахталыг кино-һекајәти реаллыгдан узаглашдырса да, сәһркарлыг јарадыр"¹. Чылпаг һәгигәтин һәјат керчәклијинин әкс олунмасы һеч дә һәмишә инсан фантазијасы үчүн мәнәви гидаја чеврилә билмир. Нитсшенин «Инчәсәнәт бизә һәгигәтдән өлмәмәк үчүн верилмишдир»² фикри әдәбијатда вә сәнәтдә керчәклијин ифрат тәгдиматынын марагсыз, дарыхдырычы олдуғуна ишарәдир. Јалныз һәгигәтдән ибарәт олан керчәклијин тәгдиматы натурализм јарадараг бәдии тәхәјјүлүн гаршысына сәдд чәкир.

Мәлүм олдуғу кими, реаллыгын бәдии шәрһини верә билән публисистик экран драматуркијасынын жанрлары белә һәјат һәгигәтини, керчәклији образлашдыра билир. Фотографик әсасла идеоложи вә поетик јозума хидмәт етмәдән фактын, һадисәнин шәһадәтнамәсинә чеврилән хроника кадрлары бир сыра бәдии ојун жанрларынын структурунда өзүнү доғрулдур. Информасија васитәси кими мејдана кәлән журналистика жанрларындан тәдричән әдәбијат жанрларыны мәнимсәмәклә бәдии экран публисистикасы өзүнүн драматуржи моделини тапмыш олду. Бәдии экран публисистикасынын ссенариси әдәбијат нүмүнәси кими өзүнү тәсдиг едәрәк керчәклијин мүәллиф јозумунун экран һәллини тапа билди. Әдәбијат чәббәханасы һесабына формалашан экран драматуркијасы күндәлик реал һәјатдакы бәситликдән вә натураллыгдан узаглашараг керчәклијин образлы моделини тәгдим етди.

Мүәллифин јарадычы тәхәјјүлүндән кечән керчәклик онун фәрди јарадычылыг үслубуну әкс етдирмәклә бәрәбәр кәркин драматуржи мөгамларда мүәллифин өзүнүн психоложи портретини јарада билир. Флоберин «Мадам Бовари мән өзүмәм» фикри буну тәсдигләјир. Фәрди үслуба малик олмајан мүәллифин јаздыгы ссенари кор-коранә башга бир

¹ Т.Гуерра. «Иностранная литература». 1983, №2, стр. 232.

² Ф.Ницше «Сумерки богов», М., 1990, стр. 287.

ссенаринин драматуржи структурунун тәкрарына чеврилир. Мүәллиф јозумунда һәлледици рол ојнајан фәрди үслуб драматуржи структурун фөвгүндә дурараг ону дахилдән тәсвир етдикдә белә, һадисәләрә гарышмамаға имкан верир. Бу заман мүәллиф санки модели овчунда сахлајараг ону кәнардан идарә едир. Фәрди үслуба малик олмајан мүәллиф исә һадисәләрин лабиринтиндә али гајәни вә јозуму итирә билир. Мөвзунун вә жанрын мүхтәлифлији фәрди үслубдан мөһрум олан ссенаријә илкинлик чалары версә дә, структур элементләринин тәкрарыны вә үслуб аналокијасыны кизләтмәк мүмкүн олмур. Сәнәткарын фәрди үслубу онун бәдииллијә естетик мүнәсибәтилә бағлы олур вә бу үслуб васитәсилә мүәллифин әтраф аләмә мүнәсибәти мүәјјән олунур. Фәрди јарадычы үслуб пешәкар јарадычы үслубла үзви шәкилдә бирләшәрәк ичтимаи характер дашыја билир. Ријазидүшүнчә тәрзинә малик А.Солженитсынын нәсриндә гәзет монтажи үслубу формалашдығы кими, фәал ссенаријарадычылығы илә мәшгул олан Р.Ибраһимбәјовун нәсриндә киномонтаж үслубу мүнһүм јер тутса да, о, өз фәрди үслубуну биләваситә нәслә бағлајыр: «Нәсрә нисбәтән ссенаридә һәрәкәт вә дахили динамика, драматиклик даһа чидди, чәлбедици вә јүксәк олур. Бүтүн бунлара бахмајараг, мәним јарадычылығым әсл нәср үстүндә көкләнир»¹.

Идејанын маддиләшмә формасы олан үслуб әдәбијјатда, дилдә ифадә олунса да, сөз васитәсилә маддиләшир. Әдәбијјатшүнас Д.Лихачев үслуб барәдә белә јазыр: «Үслуб әсәрин форма вә мәзмунуну бирләшдирмәк структурун естетик принципи кими тәдигат объектинә мүәллиф мүнәсибәтинин ифадә васитәсидир»². Үслубун әсәрлә дејил биләваситә мүәллифлә бағлы олдуғуну вә мүәллифин фәрди принципи сајылдығыны әдәбијјатшүнас О.Творогов да гејд едир: «үслуб мүәллифин, тәһкијәчинин тәрәфиндән мүәјјән

¹ Р.М.Ибраһимбәјов. «Ҳәјатын һармонијасыны тапмышам», «Әдәбијјет вә инчәсәнәт» г, № 5, 03.02.1999.

² Д.Лихачев. «Поэтика древнерусской литературы». М., 1979, стр. 32.

олунан керчөклијин тәсвирини реализә принципидир"¹. Аудиовизуал тәһкијәдән ибарәт ссенари әдәбијатла јана-шы, ме'марлыг, рәссамлыг, мусиги саһәләринә мәхсус үс-лублардан бәһрәләнир. Фәрди үслубун мүәллифин нә вахт-са кечирдији мүшаһидә вә јашантыларла бағлы олмасы вә тәсвир тәһкијәсини формалашдырмасы барәдә С.Ејзенштеј-нин мүшаһидәләри марағлыдыр: «Бир заман кәндлә олар-кән шам јемәјиндән сонра скамјада отуруб јарыјухулу һалда чаванларын рәгсинә тамаша едәркән, көзүм өнүндәки тәс-вирин бир-биринә гарышдығыны хатырлајырам. Рәгс едән фигурлар: һәдсиз бөјүдүлмүш бығлар, нахышлы көјнөк јаха-лығы, бир гызын белинә доланмыш тогтанын мави готазы, башга гызын сырғасы, гаранлыға бүрүнән кәндин фонунда сыраланырды. Марағлыдыр ки, беш ил сонра колхоз-кәндли мөвзусунда јаздығым «Көһнә вә тәзә" филминин ссенари-синдә бүтүн экраны тутан голчомағын гулағы вә бојун гы-рышлары, бир башгасынын кома бојда бурну илә нөвбәлән-миш кәнд пејзажы кадрлары һәмин тәәссуратын мәһсулу-дур"². С.Ејзенштејнин ады илә бағлы «Аттракционларын монтажы" тәсвир тәһкијәсинин драматуржи структурунда фәрди вә ичтимай үслуб бирләшмишдир.

Нәзәрә алмаг лазымдыр ки, билаваситә фәрди үслубла бағлы олан мүәллиф тәһкијәси әсәрдә мүәллифин белә ха-рактерини үзә чыхара биләр. Орсон Уеллс бу барәдә јазыр: «Өлүм габағы инсанын өзүнү нечә апармасы онун характе-рини мүәјјән едир. Ән гәддар оғру вә ја фырылдагчы белә характерә малик ола биләр. Отеллонун характери вар, Маг-бетин јох. Магбет бөјүк персонаж дејилдир, бөјүк пјесдир. Шекспирин «Ромео вә Чүлјетта" пјесиндә биз кәркин анда мүәллифин — Шекспирин характеринин мејдана чыхдығы-нын шаһиди олуруг. Чүлјеттанын өлдүјүнү билән Ромео «Улдузлар, мән сизи дөјүшә чағырырам" дејир, бу сөзләр

¹ О.А.Творогов. «Об исследовании стиля литературного произведения». — В кн. Анализ литературного произведения. Л., 1976, стр. 68.

² С.М.Ейзенштейн. Избр. Произв. М., 1964, стр. 284.

Ромеонун дежил, Шекспириндир"¹. Мүөллиф тәһкијәсинин гәһрәманын дилилә тәғдиматы охучуја — тамашачыја мүөл-лифин гәһрәмана мүнәсибәтини сезмәјә имкан верир. Вә фәрди үслуб һесабына мүәллифин характерик чәһәтләри гисмән дә олса гәһрәмандә өзүнү көстәрир.

Үслуб фикрин образлы ифадәсинә көмәк едән үсул-ларын чәми олмагла јанашы, бәдии идејанын дашыјычысы-дыр. Ејни үслублу мүхтәлиф сәнәт әсәрләри әдәби-бәдии чәрәјанлар әтрафында бирләшәрәк, үслуба ичтимаи харак-тер верир.

Бәдии әсәрин мәзмуну тәсвир объектилә мүәјјән олунса да, формасы керчәклијин образлы моделинин јаран-масында вачиб олан *жанр* шәртилијилә бағлыдыр. Жанр франсызча чинс, нөв мә'насында ишләдилир вә бәдии әсә-рин үмуми гурулушуну, темпоритмини, зиддијјәтин характе-рини мүәјјән едән јарадычылыг формасыдыр. Илкин архе-тип — ана жанрлар лирик, епик вә драматик истигамәтдә инкишаф етмишләр; лирика мүхтәлиф дөвр һадисәләринин субјектив мүәллиф дахилиндән кәлән һисс, һәјачан, фикир контекстиндә тәғдиматы олса да, епосун мәркәзиндә бүтөв бир халгын тарихи кечид дөврүндә халг гәһрәманларынын һәјат-чәмијјәт мүнәсибәтләрини вә даврамышларыны әкс етдирир. Драмын исә мәркәзиндә бәдии шәкилдә кизләди-ләрәк, мүәллиф тәрәфиндән идарә олуна вә һадисәләрин дашыјычысы сајылан драматик гәһрәманын һадисәли фәа-лијјәти әкс олунур.

¹ Орсон Уэллс. «Статьи, интервью, сценарии», М., 1990, стр. 48.

СӘССИЗ КИНОДРАМАТУРКИЈАДА ӘДӘБИ ӘСӘРЛӘРИН ССЕНАРИЛӘШДИРИЛМӘСИ

28 декабр 1895-чи илдә Парисдәки “Гран кафе”дә Лүмер гардашларынын нүмајиш етдирдији сәнәдли, мәнзәрә вә ғысаметражлы комик јумористик ојун сүжетләринин әсасында экран драматуркијасы дајанырды./ Демәли, дүнја киносунун јаранмасы елә экран драматуркијасынын јаранмасы иди. Лүмер гардашларынын дүнјанын мүхтәлиф өлкәләринә көндәрдикләри хусуси һазырлыглы кинооператорлар һәмин јерләрдә филмләр нүмајиш етдирмәклә јанашы, мараглы мөвзуларда чәкилишләр апарараг, һәм дә мүәллиф һесаб олунурдулар.

Лүмер гардашларынын “Ла Сота вағзалына гатарын кәлмәси” һадисәли информасија сүжети ики ил јарым сонра, 1898-чи илин ијунунда Бакыда франсыз А.М.Мишонун чәкдији “Татарын Сабунчу вағзалына кәлмәси” сүжетилә тәқрарланды. 1898-чи ил ијул ајынын 27-да Бакыда Биби-һејбәт нефт мәдәнләриндә јанғын баш верди. О илләр үчүн нефт мәдәнләриндә јанғын ади һал иди. Анчаг һәмин күн А.М.Мишон тәрәфиндән лентә алынмыш вә жанр етибарилә һадисәли информасија сүжети олан бу кичик сәнәдли филм Парисдәки кино музејиндә горунуб сахланылыр. “Каспи” гәзетинин јаздығы кими: “1898-чи ил августун 2-дә театр-сиркдә А.М.Мишонун Парисдә кечириләчәк, Үмум-дүнја сәркиси үчүн һазырладығы “Орта Асија вә Гафгазын

чанлы фотолары” нүмајиш етдирилир”¹. Бу чанлы фотолар — кичик филмләр мұхтәлиф жанрлары әһатә едирди: “Бибиһејбәтдәки нефт мә’дәниндә јанғын” һадисәли ре-портаж; милјончу Һ.З.Тағыјевин сифаришилә чәкилмиш “Әлаһәзрәт Бухара Әмиринин јола салынмасы” мұшәһидә; “Тафгаз рәгси” концерт; “Илишди” ғысаметражлы ојун фил-ми исә комедија жанрында чәкилмишди. Бу сүжетләрин һәр бири өз драматуржи нүвәсиндә жанр тә’јинатыны горујуб сахлајырды. Әтраф мұһитин керчәклијини һәртәрәфли вә кениш шәкилдә лентә алмаг чәһди үмуми планлары мејдана чыхарды. Чәкилиш просесиндә камера вә чәкилиш анлары кизләдилмәдијиндән экрандакы адамлар өзләрини дартыб дајаныр, баш әјиб салам верир вә һәтта камераја — тамаша-чыја әл едирдиләр. Чәкилиш камерасы һәрәкәтсиз дајанды-ғындан, панорамадан, ракурсдан вә кадрдахили монтаждан истифадә олунмурду. Јарадычылыг ахтарышлары мүәллиф-ләри даһа марағлы вә һадисәли-сенсасијалы сүжетләри кадр дахилинә кәтирмәјә вадар едирди. Илкин кинематографын фотографиядан фәргини садәчә һәрәкәтсиз галан кадр дахилиндәки чанланмада көрән тамашачылар вә һәтта кино хадимләри ону фотографиянын јени саһәси һесаб едирди-ләр. Бәдии-техники имканларын нүмајишинә чеврилән “чанлы фотолар”ын һадисәсиз сүжетләри тамашачы үчүн марағсыз олдуғундан тәдричән популјарлығыны итирди вә инсан мұнасибәтләрини әкс етдирән бәдии ојун киносунун инкишафына төләбат јаранды.

1899-чу илдән франсыз физики К.О.Краузе ојун филмләринин истәһсалы вә нүмајишилә кениш шәкилдә мәшғул олмаға башлады. Бәдии ојун филмләринә марағ кинематографын бирбаша әдәбијјата үз тутмасына вә экран драматуркијасынын формалашмасына сәбәб олду. Бу дөвр-дә классик вә мұасир әдәбијјатын лентә алынмасы илә јана-шы, сәһнә әсәрләринин парлаг нүмунәләри дә экранлашды-рылды. Театр актјорларынын кино чәкилишләринә чәлб

¹ “Каспи” г., 1 август 1898.

олунмасы театр драматургијасынын тарихин сынагындан чыхмыш нәзәри принципләрининин кинода тәсдигинә сәбәб олду. Филмләрин чоху кино павилјонларында, декорасијаларда вә натурада — реал керчәклик фонунда ојна-нылмыш театр тамашалары олса да, бу тарихи дөвр кино драматургијасыны формалашдырды. Кинодраматургија бәд-дии ојун киносун илә бәрабәр сәнәдли вә елми-күтләви ки-нода белә персонажлары, мүнһити вә һадисәләри сүжет аха-рына јөнәлтди.

Азәрбајчанда әсрин әввәлләриндә мөвчуд олан ичти-маи-сијаси вә мәдәни шәраит информасија, маарифчилик вә әјләнчә функсијасыны өз үзәринә кәтүрән кино сәнәти-ни формалашдырды. Нефт сәнәјесинин инкишаф етдији ка-питалист Бакысында иформасија вә әјләнчәјә тәләбат бөјүк олса да, Ч.Мәммәдгулузадә, М.Ә.Сабир, Ә.Һагвердијев, Н.Нәриманов, Ә.Ф.Не'манзадә, Ә.Нәзми кими зијалылар маарифчилији јајырдылар. 1906-чы ил апрелин 7-дән чыхан “Молла Нәсрәддин” журналы чар сензурасынын тәзјигләри-нә бахмајараг, бејнәлхалг мәтбуат әләминдә маарифчи “Молла Нәсрәддин” мәктәбини јаратды. Бакыда о дөврдә маарифчи мөвгели “Каспи”, “Һәјат”, “Иршад”, “Тәрәгги”, “Һәгигәт”, “Игбал” гәзетләри дөврүн ичтимаи-сијаси вә мә-дәни һадисәләрини ишыгландырырды. 1908-чи илин јанвар ајынын 25-дә Бакыда Һ.З.Тағыјевин театрында кәстәрилән Ү.Һачыбәјовун “Лејли вә Мәчнун” операсы илә тәкчә Азәр-бајчанда дејил, бүтүн мүсәлман шәргиндә опера сәнәтинин әсасы гојулду. 1912-чи илдән профессионал театр режи-ссорлуғунун әсасыны гојмуш, Азәрбајчан театрынын бани-ләриндән бири олан Чаһанкир Зејналов, Һ.Әрәблински, М.Әлијев, Һ.Сарабски, С.Руһулла кими сәнәткарларын јара-дычылығында кино мүнһум рол ојнады.

Ибраһимбәј Мусабәјовун дөврүн сенсасијалы һади-сәләрини әкс етдирән, жанр е'тибарилә мелодрама олан “Нефт вә милјонлар сәлтәнәтиндә” повести әсасында чә-килмиш филм (ссенари мүәллифләри А.Панова — Потјом-кина, 1915) Азәрбајчанын илк бәдии ојун киносун олду.

Әсрин әввәлләриндә дүңја бәдии киносунун әксәр нүмунәләри инсан талеләри вә мүнәсибәтләри тарихчәсинин бәдии һәллини верән мелодрама жанрында чәкилирди. Тарихи, психоложи вә мачәра жанрлары белә мелодраманын тә'сириндән узаглаша билмәдијиндән жанр гарышыглыгы јаранырды. Мелодраманын драматуржи моделиндә әсас персонажлар үчбучағынын зиддијәти јени јарадычы мүнәсибәт тәләб етмәклә кинодраматуржијанын һүдудларыны кенишләндирди. Сәссиз кинодраматуржијанын тарихи инкишаф мөрһәләсиндә садә структурлу мелодрама жанры өз јерини даһа мүрәккәб жанрлара верә билмирди. Бу жанра гејри-чидди јанашан әдәбијјатшү-наслар ону ашағы сәвијјәли күтләнин мә'нәви гидасы һесаб етсәләр дә, јахшылығын пислик үзәриндә гәләбәсинә инам мелодрама жанрынын һәмишәјашар олдуғуну сүбүт етди. Чүнки мајасыны шифаһи халг әдәбијјатындан алан мелодрама жанрынын әсасыны хејирлә шәрин зиддијәти, сонда исә хејирин мүтләг гәләбәси вә шәрин лајигли чәзаланмасы тәшкил едир. Шифаһи халг әдәбијјатындан бәһрәләнән классик драматуржијамызда белә мелодрама елементләри мөвчуд иди. 1850 — 55-чи илләрдә јаздығы алты комедија илә Азәрбајҗанда вә Јахын Шәрг әдәбиј-јатында реалист драматуржијанын әсасыны гојмуш М.Ф.Ахундов хејирлә шәрин мүбаризәсини шәхси мәишәт зәмининдән кениш ичтимаи мүһитә чыхармышды. Ахундовун драматуржија мәктәби дәрин фәлсәфи фикрин әсасыны гојмуш вә ондан сонра кәләнләр бу мәктәби давам етдирмишләр. Ахундов ән'әнәләриндән бәһрәләнән И.Мусабәјовун “Нефт вә милјонлар сәлтәнәтиндә” повести сәссиз кинодраматуржијанын тәләбләринә чаваб верирди. Милјончу Лүтфәли бәј, јохсул Чәлил вә онун арвады Шәфигә — бу драматуржи үчбучағын әһатәсиндә һәлл олуан һадисәләрин динамик инкишафы әсрин әввәлиндәки реал мүһитдә чәрәјан едир. Гоншусу Чәлилин һәјәтиндә Лүтфәли бәјин газдырдығы нефт гујусунун фонтан вурмасы илә Чәлилин варланараг кәзәл Шәфигә илә евләнмәси һадисәли експозисијаны тәшкил едир. Лүтфәли бәјин Шәфигәјә

вурулараг Чәлилә төлә гурмасы жанрын төләбини доғрулдур. Бирликдә Европа сәјаһәтинә чыхдығы сирк актрисасынын артыг әјјаша чеврилмиш Чәлили мүфлис етмәси, Лүтфәли бәјин исә онун мә'дән-ләринә, мүлкүнә саһиб олмасы зиддијјәтләрин гаршыдурмасыны кәскинләшдирир. Шәфигәнин онунла евләнмәк фикринә дүшән Лүтфәли бәји өлдүрмәси илә типик мелодрама үчбучағы гапаныр. “Мелодрама образларын схематиклији, даими персонажларын бәситлији, хејирхаһ гәһрәман, әзаб чәкән гәһрәман гадын вә әчлаф—типик мелодрама үчбучағынын характерик нүмунәсидир”¹. Мелодраманын драматуржи үчбучағында Шәргижә хејир, Лүтфәли бәј шәр гүввәләрин, Чәлил исә бу жанрда вачиб олан “күнаһсыз гурбан” функцијасыны дашыјыр. Филмин гәзет рекламларындакы “Мә'дәнләрдә баш вермиш бөјүк јанғын дәхи кәстәриләчәкдир”² е'ланыны тәсдиг едән мә'дәндә јанғын кими сенсасијалы репортаж сүжети бәдии ојун кинодраматуркијасынын шәртилијини позур. “Тој” вә “Казинода шәнлик” епизодларында ханәндә Чаббар Гарјағдыоғлунун мусиги үчлүјүнүн ифасы сәссиз олдугундан, илүстратив характер дашыјараг үзви шәкилдә драматуржи структура дахил ола билмир.

Ү.Ғачыбәјовун “Аршын мал алан” опереттасы әсасында чәкилмиш ејниадлы филмдә исә (1917) мусиги—арија ифачыларынын сусмасына бахмајараг, илкин әдәби мәнбәнин драматуржи структуру фабулалығы тәгдим едә билди.

Сәссиз кинонун драматуржи структурунун сөз мәһдудлуғу ссенарини тәсвирин сүжет хәтти үзрә гурулмасына вә кадрарасы мәтнин тәгдиматына хидмәт етдирирди. Дәгиг драматуржи ганунлара малик әдәбијјат нүмунәләри экранлашдырылдыгда исә бу әсәрләрин өзү ссенарини әвәз едирди. Әдәби әсәрләрин мәтни илүстратив сүжет хәтти јаратмагла јанашы, кадрарасы јазыларда илкин һалда тәгдим

¹ К.Арнольди. “Жанры раннего кинематографа”. “Вопросы киноискусства”, вып. 6. М. 1962, стр 228.

² “Јени Иғбал” г., 7 ијул 1916, № 354.

олунурду. Актјорларын һәрәкәт пластикасы, һадисәләрин чәрәјан едәчәји мүнһитин үмуми характеристикасы, габарыг деталларла биркә монологлары вә диалоглары әвәз едән кадрарасы мәтн ссенари јарадычылығыны мөһдудлашдырырды. Кинотеатрларын бир чохунда пианочунун вә һәтта нәфәсли оркестрин ифа етдији мусиги парчаларынын экрандакы тәсвири мүншәјиәти һадисәләрә бирбаша дәхли олмајан сәс иммитасијасы јарадырды. Һадисәләри инкишаф етдирән тәсвир вә кадрарасы мәтн әләгәси экрандакы сөз, сәс вә мусиги мәнбәјини долајы јолла тамашачы тәхәјјүлүндә чанландырырды. Ири планда көстәрилән актјорун кәскин шәкилдә сөјләдији сөзүн титр шәклиндә јазылыпшы бу сөзүн актјор дилиндән сәсләндијинә тамашачыны инандырырды. Экранда гачан атын ајаг сәсләри, шүтүјән паравозун фити тамашачы тәсәввүрүндә чанланыр, көрүнән мусиги әләтинин таныш мелодијасы хатырланырды. Уғурлу ссенариләрдә образлы эквивалентләр тапылса да, тәкчә тәсвир вә кадрарасы јазы һесабына мүкәммәл киносенари јаратмаг чәтин иди. Артыг формалашан кинодраматуркијаја милли дүшүнчә тәрзинә, әхлага, мүнһитә бәләд олмагла јанашы, драматуржи ганунлары да дәриндән билән гәләм саһибләри көрәк иди.

“Тыз галасы” әфсанәләринин биринин мотивләри әсасында Ч.Чаббарлынын јаздыгы, “Маариф вә мәдәнијјәт” журналынын 1923-чү ил 4—5-чи нөмрәләриндә чап олунмуш поема әсасында “Тыз галасы һаггында әфсанә” адлы ики серијалы филм (ссенари мүнәллифи Н.Бреслав-Луре, 1923) кинодраматуркијамызда һадисәјә чеврилди. Әдәбијјәтшүнаслар мәзмунча совет реаллығындан узаг олан бу поемада сәсиал әдаләтсизлијин рүшәјмләрини ахтарырдылар. Поеманы “Азәрбајҗанда илк совет поемасы” адландыран Ч.Хәндан јазырды: “Поемада мүсбәт планда јүксәк епг дүјґулары, мәнфи планда исә феодал зүлмү көстәрилмишдир... Јазычы бир тәрәфдән јалныз Гантәмирә хас олан гејри-реал севкини вә һабелә феодаллара хас олан мәнфи сифәтләри

тәсвир етмишдир”¹. Поеманын гәһрәманы Гантәмир ханын гызы Дурнаја севкиси кәскин психоложи вә драматуржи зиддијјәт јаратса да, етик-әхлаги бахымдан тәһлил олунурду. “Дурна мәһв олур. Лакин онун мәһви чисмән иди. Дурна өзүнү дәнизә атмагла халгымызын адәт-ән'әнәләрини, исмәтини, намусуну тәмиз ешгини, Гантәмир кими еһтирас дүшкүнү олан хәбисләрден хилас едир. Чисмән мәһв олан Дурна мә'нән гәләбә чалыр вә ону севән охучуларынын нәзәриндә гат-гат учалыр”².

Зиддијјәтләрин кәскинләшдији надир һадисә — атанын гызына вурулмасы поемада драматуржи һәллини тапыр вә јаранмыш фачиәвилик гәһрәманларын сарсынтыларына сәбәб олур. Һадисәләри јүксәк бәдii сәвијјәдә һәлл едән мүәллиф милли тәәсүбкешлик кими етик-әхлаги категоријалардан јүксәкдә дајаныр. Аналокијасыз драматуржи модел поемада һәллини тапса да, сәссиз кинодраматуркија зиддијјәтләрин мүбаризәсини көстөрмәкдә ачиз олду.

Сүжет хәтти, һадисәләрин инкишафы вә образлар “Гыз галасы” поемасынын тәкрары олса да, ссенари сосреализмин буржуа жанры адландырдыгы мелодрама жанрыны совет идеолокијасынын тәблиғат функцијасына табе етдирир. Сәмәд хан (Гантәмир) халга зүлм едән, инсан кәлләләриндән галалар тикдирән, ганичән вә ејш-ишрәтлә мәшғул олан шәрәфсиз кими тәгдим олунур. Иғтишаш вә үсјанла бағлы епизодлар өн плана кәтириләрәк ингилаби мөвзуну габардыр. Һадисәләрин дүјүнү ханын гызына евләнмәк мөгсәди кими кәскин зиддијјәт үзәриндә гурулур. Ханын драматуржи зирвәдә гызын севкилиси — үсјан башчысы тәрәфиндән өлдүрүлмәси ичтимаи мотиви артырыр. Бу өлүмдән хәбәрсиз гызын атасынын биабырчылығына дөзмәјәрәк өзүнү галадан атмасы психоложи мөвзу истигамәтини финала чатдырыр. Ингилабын баш тутмасы әсас драматуржи һади-

¹ Ч. Хәндан. “Ч. Чаббарлынын һөјәт вә јарадчылыг јолу”, Б., 1954 сәһ. 30.

² П.Ш.Әфәндијев “Ч.Чаббарлы вә халг јарадчылығы”, Б., 1985, сәһ. 112.

сə кими јени идеолокијанын сənəт еквиваленти олан сос-реализмин тəлəбинə чаваб верир вə формача милли, мəз-мунча социалист əсəр јараныр. Формача милли атрибутлар-ла зəнкин кəјимлəр, гала, сарај кими интерјерлəр мəзмунча социалист ингилабын һəјата кечирилмəсинə хидмəт едир. Шифаһи халг əдəбијатына əсасланан мукəммəл əсəрин тəблиғата чеврилмəси кəлмə мукəлтифлəрин мустəмлəкə психолокијасыны нумажинш етдирир. Филмин кениш тама-шачы кутлəлəрини гане етмəмəси партија, дəвлəт рəһбэр-лəрини дə нараһат етмишди. “Правда” гəзети јазырды: “Мə-кəр Бакы пролетариаты, онун он иллəрдən бəри давам едən гəһрəманлыг мубаризəси, бəтүн Шəрги лəрзəјə салан инги-лаб далғасы вə дунја империализми илə мубаризəси “Азэр-кино”ја илк овлады учун башга мөвзу верə билмəздими?”¹.

Кинодраматуркијамызын тəəссүбкəши Ч.Чаббарлы “Азэркино һара кедир?” мəғалəсиндə милли кинокадрла-рынын јохлуғуну ағры илə гəјд етмəклə јанашы, ссəнари проблемини гаршыја гојур: “Азэркино рəһбэрлəри ссəнари ишини кимə дəsəниз инаныб тапшырырлар, тəки о адам азэрбајчанлы-түрк олмасын.(...) Иш бурасындадыр ки, Азэр-кино јерли гүввəлəрдən ссəнаричилəрин һазырлығы илə мəшғул олмур. Онларын дə’вəт етдиклəри “кəлмəлəр” исə јерли һəјатла таныш олмадығларындан, бизим түрклəрин һəјатындан ағласығмаз гондармалар гурашдырырлар”².

Ч.Чаббарлы классик драматуркијамызын баниси М.Ф.Ахундовун “Сəркүзəшти мəрди-хəсис” (“Һачы Гара”) комедијасына мунасибəтини белə ифадə едир: ““Һачы Гара” Ахундов драматуркијасынын əн јүксəк зирвəси, реалист комедијанын классик нумунəсидир. Һəsən бəј Зəрдабинин дедијинə кəрə, Ахундов өзү “Һачы Гара”ны комедијалары-нын əн јахшысы һесаб едирди”³. Бəјүк мутəфəккирин ана-дан олмасынын 115, вəфатынын 50 иллији мунасибəтилə

¹ “Правда” г., 02.04.1924.

² Ч. Чаббарлы. “Азэркино һара кедир?” Əлјазмалар фонду. Инв. 6641, сыра 20, № 810.

³ Ч. Чаббарлы. “Драматуркија вə театр”, Б., 1968, сəһ. 59.

Ч.Чаббарлы бу комедија әсасында “Сона” (1927) киносценарисини јазды. Пјесдә империја сijasәтинин габарыг тәсвири барәдә Ч.Чаббарлы белә јазыр: ““Һачы Гара”да чәнаб рәис сәхавәтлә гачагмалчыны—тачири вә гулдуру—мүлкәдары әһв едир. Чүнки о дөврүн мүтләгijјәт һакимијјәти белә адамларә сөјкәнирди”¹. Жөрүнүр, Чаббарлы ја октјабр ингилабындан сонракы јени дөврдә Русијанын империја сijasәтиндән әл чәкдијинә инанмыш, ја да ки, һәлә өтән әсрдә Ахундовун Иран дипломаты вә јазычысы Мирзә Мүлкүм хана мәктубунда јаздыгы узагкөрән төвсијәјә рияјәт етмишдир: “Мүасирләр һаггында бә’зи шејләри јазыб интишар етдирмәк тәһлүкәлидир. Хүсусилә, Иран кими бир өлкәдә ки, фикир саһибләринин әсәрләрини чап етмәк ишинә һәлә дә мүтләг азадлыг верилмәмишдир. Бәс нечә олсун? Мәтләб чох үмдәдир, јазылмасы чох вачибдир... Әлачы асандыр. Һадисәнин әмәлә кәлмәси тарихини, дөвләтиндә гәјда-ғанун олмајан Шаһ Султан Һүсејн Сәфәвинин әсринә атыныз, куја онун падшаһлығы заманында Әшрәф хан Әрәбистандан кәлир вә о бәләја дүчар олур. О һалда һеч кәс сәнин јаханы тутә билмәјәчәк вә мүасирләр дә бу әһвалатдан өз һесабларыны апарачаглар”². Ч.Чаббарлы сценаридәки һадисәләри 19-чу әсрин орталарында сахлајараг јени дөвр һаггында објектив фикир сөјләмәклә јанашы, болшевиизмин јаратдыгы сензурадан да јајына биләрди. Ингилабдан сонракы дөвр һаггында објектив сөз демәк үчүн исә Ч.Чаббарлы реаллығы гаврајараг мүнәсибәтини формалашдырмалы иди. Ингилаб фәһләләрлә јанашы, зијалыларә да үмид вердијиндән, Ч.Чаббарлынын мәгсәди јени һәјаты бәдii тәһлил просесиндән кечирмәк дејил, әсәрләриндә һәјаты габагламаг вә чәмијјәтә јол кәстәрмәк иди. “Сәнәт һәјатә јол кәстәрмәлидир” девизини гаршыја гојан Ч.Чаббарлы “Һачы Гара” филминин сценарисини јазаркән Ахундовун реалист маарифчилијини давам етдирмәклә социалист

¹ Ч. Чаббарлы. “М. Ф. Ахундов һаггында”. Әлјазмалар фонду. Инв 6643, сыра 20-683.

² М. Ф. Ахундов. “Бәдii вә фәлсәфи әсәрләри”, Б., 1987. сәһ. 337.

һәҗатыны дәрк етмәк истәҗирди. О, “Һачы Гара” әсәрини дөврүн идеоложи тәләби илә мүәсирләшдирир. Һејдәр бәји — јохсул чобан Һејдәрлә әвәз едир, варлыларла јохсуллар арасындакы социал әдаләтсизлик принципини драматуржи зиддијјәтә чевирир.

Сценаринин “Тадынлар клубу” адлы илк “сәнәдди” эпизоду М.Ф.Ахундовун јубилејинә һазырлыг ишләриндән бәһс едир; диварындан јубилјарын бөјүк портрети асылмыш клубда ичлас тәсвир олунур, клуб мүдиринин чыхышы кадрарасы јазыларла верилир: “Бу күн әмәкчи Азәрбајҗан өзүнүн илк драматургу Ахундовун вәфат етмәсинин 50 иллик јубилејини кечирир... Нуха илк дөфә көһнә мәишәти дағыдан, әлифба уғрунда, гулдурлара гаршы, гадын әсарәтинә гаршы мүбаризә бајрағыны галдырмыш икидләрилә фәхр едир. Ичәзәнизлә, мән М.Ф.Ахундовун тохундуғу мөвзулардан бирини сизә данышым...”¹. Дикәр архаик эпизодларла ујушмајан бу фрагмент филмә салынмаса да, клуб мүдиринин тәһкијәсинин кадрарасы јазыларла тәсвири һадисәләри паралел тәгдим едән тәһкијә үслубуна ујғунлашыр.

Әсас драматуржи һадисәнин зиддијјәти чобан Һејдәр, ону севән Сона вә гыза көзү дүшән Әлјар бөј мелодраматик үчбучағында гаршылашдырылып. Һејдәрин Сонанын атасы Бајрамәли бөјин ону әлә салараг истәдији башлығы әлдә етмәк үчүн Һачы Гара илә гачагмалчылыға гуршанмасы сүжет хәттини јарадыр. Башлыг пулу газанмыш Һејдәрин Сона илә Әлјар бөјин тоју заманы гызы гачырмасы зиддијјәтләри кәскинләшдирир. Сәркүзәшт жанрында тәгдим олунан һадисәләрдә Әлјар бөјин атлыларынын Сона илә Һејдәри изләмәси паралел тәгдим олунур: “Тәғиб едәнләр јакынлашырлар. Һејдәрлә Сона мөһкәм гучаглашырлар. Сона сәрт һәрәкәтлә сонсуз учуруму көстәрир. Һејдәрлә Сонанын миндикләри ат шахә галхыр. Һачы Гара өз гачаг малыны ач-

¹ Ч. Чаббарлы. “Һачы Гара” сценариси. Әлјазмалар фонду. Инв 6643, сыра 20-683.

көзлүклө гучаглажараг аглайыр. Һејдәр Сона илә гучаглаша-
раг атыны мәһмизләјир, ат учурумун ағушуна атылыр”¹.

О дөврүн тәнгиди Чаббарлынын пјесдәки Һејдәр бәј
образынын танынмаз дәрәчәдә дәјишдирдијинин әләјһинә
чыхыр, онун зәифлијини вә гејри-һејати олдугуну көстәрир-
ди. Анчаг ичтимаи мәншәјинә көрә јохсул тәбәгәдән олан,
онларын проблемләрини анлајан Чаббарлы фәһлә-кәндли
һакимијјәти гуручуларынын бәдии әсәр гәһрәмәнлары ола
биләчәјинә инанырды. “Илк әсәрләриндәки мүлаһизәләри-
нә көрә, она елә кәлирди ки, куја варлылар - јохсуллар, за-
лымлар - мәзлумлар кими синфи ичтимаи фәргләрин әсл
сәбәби инсанын фитрәтиндәдир. Одур ки, кәнч јазычы за-
лымлары әдаләтли олмаға чағырыр, варлылары јохсуллара
көмәк етмәјә дө'вәт едир вә бу јолла инсанларын ислаһ ола-
чағына инаныр (маарифчилик принципи — А.Д.). Јахшылы-
ға јаманлыг едәнләр, сәмими мәһәббәти тапдалајанлар һаг-
гында дүшүнәркән Чаббарлы белә бир нөгтәјә кәлир ки,
әдаләтсизлик инсанын өзүндәдир. Ону тә'лим јолуја дү-
зәлтмәк мүмкүндүр. Ајдын мәсәләдир ки, һејаты идрак
ишиндәки бу јанлышлыг истәнилән нәтичәни верә билмәз-
ди (тәнгидин ингилаб јолуна үстүнлүк вермәси көз габағын-
дадыр — А.Д.). Мәһз буна көрә дө арзу вә истәкләринә чат-
мајан кәнч әдибдә бә'зән ичтимаи мәсәләләрин һәллиндәки
ачизликдән доған бәдбинлик әһвали-руһијјәси дө нәзәрә
чарпыр. О, һејата үсјан едир, кимсәдә јахшылыг көрмүр,
әдаләт дивары ахтарыр, һәгигәти көрмәк истәјир (тәнгиди
реализм принципләри — А.Д.)”² Фәһлә-кәндли диктатура-
сынын маарифчилији вә тәнгиди реализми белә табә етдир-
дији сосреализм методу сәнәткара азад јарадычылыг имканы
верә билмәзди. Бунунла белә, “Һачы Гара” филминин ек-
ранлара чыхмасы һесабына кениш тамашачы күтләси Ахун-
довун јарадычылығы илә гисмән дө олса таныш олды.

¹ Ч. Чаббарлы. “Һачы Гара” сценариси. Әлјазмалар фонду. Инв 6643,
сыра 20—683.

² Ч. Хәндан. “Чаббарлынын һејат вә јарадычылыг јолу”. Б., 1954,
сәһ. 7.

Сосреализм чэрэжанынын эмэк мүнәсибәтләрини инсани мүнәсибәтләрдән үстүн тутмасы 20—30-чу илләрин әдәбијјат вә сәнәтиндә әкс олунурду. Кобуд, физики әмәјин мәдһ олунмасы, еталонлашдырылмасы бу дөвр үчүн характерикдир. Әмәк просесиндә адамларын реал проблемләри һеч вахт көстәрилмир, әксинә бу просесдә адамлар чогајгысыз вә күмраһ тәсвир олунурлар. Санки јорулмајан бу адамлар дөмир јолу чәкир, көрпүләр салыр, нефт чыхарыр, су електрик стансијалары тикир — нәһәнк социалист объектләри јарадырлар. Реал һәјатда шәхси мәнәфејә, фәрди тәсәррүфата јер олмадығындан бәдии әсәрләрдә өzlәри үчүн дејил, чәмијјәт үчүн чалышан бу адамлар зәһмәти тојбајрам кими гәбул едирләр. Вә онларын шәхси мәнәфеји үмумилијин — күтләнин мәнәфејинә гурбан верилир. Ағыр зәһмәтин мугабилиндә адамлара тәгдим олуна мугафатлар һәр һансы¹ бир гијмәтли бөзәк әшјасы вә јахуд пул дејил, кечичи гырмызы бајраглар, орден вә медаллардан ибарәт олурду. Сијаси идеолокијаны, ијтисади мүнәсибәтләри әкс етдирән сосреализм чэрэжаны өзүндән әввәлки әдәбијјаты вә сәнәти буржуа-феодал дамғасы алтында рәдд едәрәк, һәр һансы бир мә'нәви мұхалифәт алтернативинә јер гојмурду. “Бәдии образ артыг көрәк дејилди, (...) гәһрәманлар функција јеринә јетирдиләр, (...) социал керчәкликдән гопарылмыш мұәллиф сөзү риторикаја јуварланараг даһа бәдии сөз ола билмирди, образ ифадәлиликдән чыхырды”². Жөрүндүјү кими, сосреализмин реаллығы илә бәдиилик арасындакы дәрин учурум мұасир рус әдәби тәнгидинин нәзәриндән гачмыр.

Ч.Чаббарлынын заһирән социализми тәрәннүм едән “Севил” пјеси әсасында һазырланмыш сценаридә (мұәллифләр Ч.Чаббарлы, А.Бекназаров, Г.Брагински, 1928) социалист чәмијјәтинин гаршыја гојдуғу етик-психоложи нормаларын дашыјычысы олан, инзибати амирликлә һәр кәсдән

² Е. Добренко. “Падал” ж. Вопросы литературы. 1980, № 8, стр. 71.

нәсә тәләб едән вә һамыны мүстәнтиг кими диндирән, күнаһландыран Күлүш образы өн плана чәкилди вә онун мәтниндөн кадрарасы җазыларда истифадә олунду. Сценаринин илк һадисәләри пјесин биринчи пәрдәсиндә олдуҗу кими, Мүсават һөкүмәти дөврүнүн сон күнләриндә чәрәҗан едир. Күлүш: “Ах, Севил! Бу саат дүнјанын чархы көһнә охундан чыхмыш. Бүтүн һәјат бир зәлзәлә кечирмәкдәдир” дејәрәк дөврүн, заманын нәбзини тутмаг әзминдәдир. О, пјесдә севкидөн, аналыг һиссләриндән узаг, кишиләшмиш, сојуттанлы бир бачы, балдыз, биби вә өвлад кими көстәрилмишдир.

“Күлүш: - Јох ата, мән сәнә мәрһәмәт етмәјәчәјәм. Мән сәни доктора апарачаг, сағалдачаг, ишә салачағам. Мән сәнә гаршы амансыз олачағам; јајын исти күнләриндә дил-додаг јанаркән, мән сәнә су дашытдырачағам; ғышын сојут кечәләриндә, шахтадан иликләр донаркән, мән сәнә одун дашытдырачағам, очаг галатдырачағам, сәнинлә бир јердә ғызыначағам. Сәнин кениш гәлбинә мәрһәмәт нанкорлутдур.

Севил: - Бирчә, ај әми, онун сөзләринә гулаг асма; инди аллаһа шүкүр, евимиз-ешијимиз, пулумуз, доланаचाғымыз; бир дур, ај әми, ведрәләри бошалтдым.

Күлүш: - Ата мән сәни дәмир јолунда машынчылыг курсларына јаздырачағам, кедәрсәнми?

Атакиши: - Машына јохам ғызым, шејтан ишидир, горхурам.

Күлүш: - Јох ата, әср машын әсридир. Ондан гачмаг олмаз. Бир күн мөдәнијјәт зәлзәләси бу еви, бу тахчалары, бу бохчалары учурачагдыр, сән чылпаг чөлә дүшәчәк, дәһшәтли машынлар ичиндә галачагсан, унутма ки... машын “метралјоз” (пулемјот) кими бир шејдир, ардында олсан гулундур, габағында олсан өлүмүндүр”¹.

Бу эпизодда көһнә нәслин нүмајәндәси Атабабанын ингилабын јаратдығы хаотик механизм гаршысындакы

¹ Ң. Чаббарлы. Әсәрләри. Б., 1983, сәһ. 83 — 84.

ачизлији вә горхусу кәстәрилсә дә, јени совет дөврү, нәинки, мәзлум вә јазыг Севили, һәтта әлдән дүшмүш шикәст гочаны белә фәал мүбаризәјә гошур. Жөркәмли тәдигатчы Мәммәд Ариф пјес һагында јазыр: “Севил Москвадан кәләркән, оғлунун анадан олмасынын он иллијинә тәләсир. Бу, әсәрдә тәсадүфи бир чизки дејилдир. “Севил” пјесини Чаббарлы Бөјүк Октјабр сәсиалист ингилабынын онунчу илдөнүмү күнләриндә јазмышдыр. Ингилабын илдөнүмү тәнтәнәси Севили шәхси севинчиндә өз ифадәсини тапмышдыр. Севил өзүнүн кечдији јолу үмумиләшдирәрәк Азәрбајҗан гадынынын азадлыг јолу китабыны јазыр”¹. Ссәнаридә гадынлар чадрада вә бармаглыглар арасында, кишиләр исә ичлас салонларында, дүкан базарларда вә јемәк-ичмәкдә тәсвир олунурлар. Әсәрин әввәлиндә банк мүдири Балашын арвады Севил һүгүтсуз гадынларын типик нүмәјәндәси кими тәгдим олунса да, әсәрин сонунда о, “Сәсиализмә, фабрикә! Мән орадан кәлмишәм, ораја да кедирәм” чағырышыјла ингилабчы образа чеврилир. Ссәнаридә сәнәдди хроникал киноматериал шәклиндә тәгдим олунан Гызыл ордунун кәлиши чәмијјәтин, о чүмләдән, маникүрчү Дилбәрлә ејш-ишрәт кечирән Балашын вә айләсинин һәјатыны көкүндән дәјишир. Балаш вә Дилбәр кими буржуа нүмәјәндәләри чәмијјәтдән кәнарлашдырылып, чадраларыны ата-раг азадлыға чыхан гадынлары исә заводларда, фабрикләрдә — дэзкаһ архасында көрүрүк. Кечмиш дөврдә заводда — дэзкаһ архасында әли шикәст олмуш Балашын атасы Атакишинин әли совет һәкимләри тәрәфиндән сағалдылып.

Сәссиз киносәнаринин диалог, монолог вә репликалардан мөһрумлуғу Чаббарлы драматуркијасынын киносәнаридә гол-һанад ачмасына имкан вермирди. Тәдигатчы Н.Аббасова Чаббарлы драматуркијасында сөзүн ролу һагында белә јазыр: “Һәр бир сурәтин данышығы онун характерини, психолокијасыны, синфи мүнәсибәтини, дүнјакөрүшүнү, һәтта данышан анда кечирдији һиссләри дәгигликлә

¹ Мәммәд Ариф. “Әсәрин оғлу.” Б., 1970, сәһ. 65 — 66.

ифа едир”¹. Һәгигәтән, Чаббарлы өз җарадычылыгында сөзүн ифадә васитәләриндән усталыгла истифадә етмәклә драм дилимизә әвәзсиз хидмәт көстәрмишдир. Сәссиз киносценарида персонажларын сусмасы илә бағлы чанлы сөз мәһдудийәти исә драматуржи вәзижәтләрдә визуал ифадәлилийи рәмзилијә чевирди. Жанр етибарилә мәишәт драмындан, социал драма гәдәр жүксәлән бу сценари пјесдәки бәдии дөјәрләрини итирәрәк драматуржи зиддийәтләри сијаси заман категоријалары илә һәлл едәрәк, тәблиғат функцијасыны јеринә јетирир. Гәтијәтлә рәдд едилән кечмишлә мүбаризәдә мүәллифин тәрәфкешлик етдији мөвчуд заман галибийәти һадисәләрә бирбаша мүдахилә һесабына јарандығындан бәдии нормалар позулур. Сијаси заман категоријасы психоложи проблемләрин үзәриндән хәтт чәкәрәк ичтимаи проблемләрә кениш јер верир. Илк сәһнәләрдә романтизмдән су ичән Севил образы заман чарпышмаларында шәхсипсихоложи факторлары унудараг, јени ичтимаи дөјәрләрин — классицизм дашыјычысына чеврилир. Илкин драматуржи мәрһәләдә әрсәјә кәлән романтизмдин максимум шәхсилик, минимум ичтимаилик принципи, классицизмдин минимум шәхсилик, максимум ичтимаилик принциплә әвәз олунур. Классисизми формализм адландыран Г.Лессингин гејд етдији кими “Классицизмдә әсәрин мөвзусу, һадисәләри әлағәләндирән вә тамашачыны марағландырмајан поетик төканверичи јәј ролуну ојнајыр”². Севил пјеси вә сценариси аилә-мәишәт мөвзусунда олса да, бурада мөвзу истигамәти һәлледиichi рол ојнамадығындан драматуржи зиддийәт идејаларын гаршыдурмасы үзәриндә гурулур. Театр драматуркијасы сәһәсиндә пүхтәләшмиш Ч.Чаббарлы үчүн Севил пјесинин экранлашдырылмасы ағрылы бир дәрс олду. Мүкәммәл драматуржи әсәрин экранда рәмзилијә јуварланараг вә социалплакат жанрында тәшвиғат функцијасына бирбаша хидмәт етмәси, Чаббарлыны бир мүддәт сценари җарадычылығындан

¹ Н. Аббасова. “Ч.Чаббарлы драматуркијасында сөз”. Б., 1983, сәһ. 13.

² Г.Э. Лессинг. “Гамбургская драматургия”, М., 1936, стр. 48.

узаглашдырды вә бу сәнәтин сирләри илә дәриндән марагланмаға сөвг етди.

ҮИК(б)П-нын 1927-чи илин декабрында кечирилмиш он бешинчи гурултајы биринчи бешиллик вә “Кәнддә иш һагтында” гәрар гәбул етмишди. Кәнддә сосиал-сијаси инкишафын чох керидә галдыгы гејд олунараг, Ленинин кооперасија планы әсасында колхозларын јарадылмасы, партија гаршысында вачиб вәзифә кими гојулмушду. Варлы кәндлиләрин, голчомагларын бир синиф кими ләғв едилмәси, колхоз-коллективләшмә хәттинин мүһүм тәркиб һиссәси олдуғундан бу инсанларын күтләви шәкилдә — синиф кими ләғв олунмасы дәвләт масштабында рәсми шәкилдә һәјата кечирилирди. Партијанын мәркәзи вә јерләрдәки гәзетләри бу ишдә јахындан иштирак едирдиләр. “Голчомаглары бир синиф кими ләғв етмәк күнүн вачиб мәсәләсидир” кими башлыглар ири һәрфләрлә биринчи сәһифәләрдә чап олунурду. Бу башлыглардан руһланан ингилабчы болшевикләр јерләрдә һәвәслә голчомагларла мүбаризә апарырдылар. Бу илләр әрзиндә сәјсыз-һесабыз зијалылар, руһаниләр вә диқәр интеллектуал гүввәләр голчомаг дамғасы илә мәһв едилмишди. Колхозларын јарадылмасы просесиндә дөзүлмөз зоракылыг һаллары баш алып кедирди. 20 март 1930-чу ил АКБП-нын пленумунун материалларында бу просеси изләмәк мүмкүндүр: “Даирәләрдән алдығымыз мә’лумата көрә, баш колхоз идарәмиз јерләрә тапшырыг көндәрәрәк, кәндләрдә нә варса — хоруз, тојут, арыларын белә ичтимаиләшдирилмәси вә коллективләшдирилмәсини тәклиф етмишдир. Јерләрдә һәтта стәкан-нәлбәкиләр дә коллективләшдирилир”¹. Партијанын ифратчы ганун вә гәрарларынын јерләрдә ејбәчәр һалда һәјата кечирилмәси көз габағында иди. Јаратдыгы реаллыгла һәјат һадисәләрини өз архасынча чәкиб апара билмәјән әдәбијјат вә сәнәт тәблиғат компанијасына чәлб олунмушду. Ч.Чаббарлы гурултајын гәрарларыны әкс етдирән “Алмаз” пјесини

¹ “Вышка”. 21 апрел 1931.

ссенариләшдирди. Вә ссенари әсасында чәкилчәк филмин гурулушчу режиссору кими тәсдиг олунду (1934). О, натурада чәкилиш јерләрини ахтарыр, актјорларын сынаг чәкилишләрини апарырды ки, 1934-чү илин сонунчу күнү, амансыз өлүм бу исте'адлы сәнәткарын башладыгы ишләри јарымчыг гојур.

Пјесдә олдуғу кими ссенаридә дә Алмаз колхоз гурулушуна гаршы чыханларла амансыз мүбаризә апарараг онларын ифша едилиб бир синиф кими ләғв олунмасында јахындан иштирак едир. Мүәллиф ссоиалист гурулушуну тәрәннүм едән бу әсәрдә бир сыра парлаг драматуржи вә-зијјәтләр јаратмаға мүвәффәг олмушдур. Тәдгигатчы Ч.Чәфәров бу барәдә јазыр: “Кәнч мүәллимә Алмазла голчомаг һачы Әһмәд арасында баш верән кәскин драматик конфликт пјесин әсасыны тәшкил едир. Алмаз кәндин ссоиалистчәсинә јенидән гурулмасы уғрунда нә гәдәр инадла мүбаризә едирсә, дүшмән о гәдәр гәзәбли мүғавимәт кәстә-рир”¹. Мүәллиф тәрәфиндән сәнәткарлыгла ишләнмиш вә чилаланмыш Алмаз образы кәндә маарифчилик ишығы кәтирән садә мүәллим кими тәгдим олунмур. О, “Вуруш вар һа, Вуруш вар!” - дејән, чылгын бир һәвәслә ссоиалист идејаларыны тәблиг едән, онун иғтисади ганунларыны зорла һәјата кечирән - артел ачан гәтијјәтли бир коммунистдир. Алмаз артыг совет дөврүндә бөјүмүш, совет тәһсили кәр-мүш, өзүнү јени дөврүн ихтијарлы саһиби сајан вә өзүнә кү-вәнән күчлү бир партија лидеридир. Онун гаршыја гојдугу мәгсәд, ссоиализм гуручулуғуна мане олан бүтөв бир зүм-рәни - голчомаглар, руһаниләр синфини мәһв етмәкдир вә о бу мәгсәдинә наил олур. Алмазын һеч кәслә шәхси прин-сипи јохдур, о иғтимаи принципләри һәјата кечирир. Ч.Чаб-барлы јарадычылығынын тәдгигатчысы академик М.Ариф бу барәдә јазыр: “Бә'зән мүәллиф өз гәһрәманыны ағыр вә бөһранлы вәзијјәтә салыр. Белә вахтларда Алмазын дахи-линдә вәзифә илә јүксәк инсани һисс үз-үзә кәлир. Бу ики

¹ Ч.Чәфәров. Әсәрләри. 1-чи чилд, Б., 1968, сәһ. 273.

дахили гүввә арасында Алмаз ани олараг тәрәддүд кечирсә дә, һеч вахт һиссә гапылмыр, ичтимаи мәнафеји унутмур. Ингилаби романтик гәһрәман Алмазы шәхси инсани мәсәләләр аз марагландырыр. О, реал һәјатдан даһа чох роман-тик пафос-ингилаби идејалар чәрчивәсиндә фәалијјәт көс-тәрир”¹. Тәдгигатчы Ч.Чаббарлынын мүәллиф јөзүмуну формалашдыран ичтимаи-сијаси платформаны дәгиг дәјәр-ләндирир: “Ч.Чаббарлы үчүн мүчәррәд шәкилдә вәфа, меһ-рибанлыг, көзәллик, меһәббәт јохдур. Бу меһфумларын һәр бири социализмә хидмәт етмәк шәраитиндә конкрет вә реал мә’на кәсб едир”². Алмаз шәхси меһәббәт һиссини меһв едән вә өзүндә киши элементләрини инкишаф етдирән бир гадындыр. Бир вахтлар севдији нишанлысы Фуад онун си-јасәтинә гарышдыгда о, Фуадын кечмишини ајдыналашдыран алимент кағызыны тапыб чыхарараг ону ифша едир.

Мә’лумдур ки, коммунист идеолокијасы гадынын аилә-мәишәт гајғыларындан узаглашыб, ичтимаи-сијаси функсија дашымасынын һәртәрәфли шәкилдә алгышлајыр, ишләмәјән аилә гадынлары исә тәнгид атәшинә тутурду. Кинодраматуркија тәдгигатчысы А.Антоновун гејд етдији кими: “20—30-чу илләрин әмәк рәшадәтләри, чәмијјәтин бүтүн тәбәгәләрини бүрүмүшдү. Ушаглы ана образы үмид-сиз шәкилдә көһнәлмишди. Тракторчу гадын өн плана чәкилирди”³.

“Алмаз” ссенарисиндә 30-чу илләр драматуркијасы үчүн характерик олан зијанкар, тәхрибатчы һачы Әһмәд об-разы һадисәләрин әсас драматуржи јүкүнү таразлашдырыр. Пјесдә олдуғу кими ссенаридә дә бу образ психоложи сәпкидә ишләндијиндән һачы Әһмәдин дүнјакөрмүш тәд-бирли вә еһтијатлы адам олдуғу габарыг һалда нәзәрә чар-пыр. “Алмаз” ссенарисиндә һачы Әһмәдин тәхрибатыны хырда зијанкарлыг кими гүјмәтләндирән тәдгигатчы Л.Ма-

¹ Мәммәд Ариф. “Әсрин оғлу”. Б., 1970, сәһ. 78.

² Јенә орада. Сәһ. 82.

³ А.Антонов. “Предел отчуждения”. ж. “Киносценарий”, 1989, № 2, стр. 180.

матова жазыр: “Әдаләт ону гејд етмәји тәләб едир ки, бу зијанкарлар бир-бирләриндән миллијәтләри, чинсләри (һәрдән гадын да, зијанкар кими чыхыш едирди) тәча-вүзкарлыг дәрәчәләри илә фәргләнирдиләр. Һәрдән зијан-кар азербәјҗан кәндиндә халча-тохучулуг артели ачмаг ис-тәјән актив гадыны шәрләмәклә кифајәтләнирди. Бә’зән исә онлар һәјасызлашыб жениш мигјаслы гәза һадисәси һазырлајырлар”¹.

Заман категоријасынын зиддијјәти үзәриндә гуру-лан—мүсават дөврү илә совет дөврүнүн мүгајисә олундуғу “Севил” ссенарисиндән фәргли олараг, “Алмаз” ссенариси-нин драматуржи модели мөкан категоријасынын зиддијјәти үзәриндә гурулмушдур. Бу зиддијјәт актив ингилаби шә-һәрлә пассив патриархал кәнд мөканларынын гаршыдур-масы шәклиндә мејдана чыхыр. Алмаз образы исә шәһәр-дән кәндә атылмыш “мәрми” кими бурадакы мөвчуд мүһи-ти вә инсан мүнәсибәтләрини дағдыр, гурур вә јени мәча-рајә јөнәлдир. Шәһәрдән “атылан” трактор, котан, дэзҗаһ һалында маддиләшмиш јени “мәрми”ләр һадисәләрин ин-кишафына тәкан верир. Бу “мәрми”ләр кәлдикләри шәһәр мөканынын, дүшдүкләри кәнд мөканында дағдычы рол ојнамасында иштирак едирләр. Бүтүн бу “мәрми”ләрин архасында шәһәрдә бөргәрар олмуш, сијаси идеоложи силаһ дајандығындан шәһәр мөканы долајы јолла һадисәлә-ри идарә едир. Ссенаридә шәһәр мөканы мифләшдирилсә дә, кәнд мөканы олдуғча реал вә натурал шәкилдә тәсвир олунур. Шәһәр мөканынын јеканә чанлы тәмсилчиси олан Алмаз образы диҗәр “мәрми”ләр кими нә гәдәр схематик олса да, кәнд мөканынын тәмсилчиләри олан чохсајлы образлар олдуғча реал вә тәбиидирләр.

Ушагларын севимли јазычысы А.Шаигин “Рәгс едән бағалар” һекајәси әсасында ссенари јазылды (мүәллиф С.Хачумјан, 1935) вә бунунла да бәдии ушаг филмләринин

¹ Л. Маматова. “Модели киномиффов 30-х годов” ж. “Искусство кино”, 1990, № 11, стр. 108.

әсасы гојулду. Некаједә тәјјарә моделчилијинә, диррик-бостан бечәрмәјә мараг көстәрән пионер достларындан фәргли олараг атасы илә сиркдә олмуш Гамбајын орадакы һејванларынын ојунларындан руһланараг тә'лимчи олмаг, ән пассив һејван сајылан бағалара рәгс етмәји өјрәтмәк һәвәсинә дүшмәси тәсвир олунур. Сүжет хәттиндә гызылгушун ана бағаны чајнағына алыб һаваја галдырмасы вә гајалара чырпыб чанағыны парчаламасы вә јетим кичик бағалара тәсадүфән раст кәлмиш Гамбајын онлара тә'лим кечмәси ифадәли бәдии һәллини тапыр. Гамбај каманча чалыр, бачысы исә бағаларын севдији бағажарпағы вә диқәр отлары онларын башы үзәриндә ојнадараг онлары ајаглары үстә дурмаға — рәгс етмәјә мәчбур едир. Финалда Гамбај бағаларла сәһнәјә чыхараг алгышлар газаныр.

Некаједән фәргли олараг ссенаридә итләрин, пишикләрин тә'лими илә мәшғул олан ушагларын арасында гәһрәманын күт вә пассив һејван сајылан бағалара рәгс етмәји өјрәтмәк фикри әсас драматуржи һадисәни јарадыр. Нејванлар аләминдән башга, техники елмләрлә дә марагланан вә елми биликләрини тә'лимчилик пешәсинә тәтбиг едәрәк, мүсабигәдә биринчилик газанан гәһрәманын бағаларынын чанлы олмадығынын ајдынлашмасы бәдии ифадәсини тапа билмир. Гәһрәманын бағаларын чанагларыны бошалдараг (!), онларын ичәрисинә радиотехники схем гурашдырмасы вә әлиндәки магнитли чубуғун һәрәкәтилә “бағалар”ы рәгс етмәјә мәчбур етмәси елми чәһәтдән әсасландырылса да, һекајәдәки бәдииликдән узаглашыр.

Шүбһәсиз ки, ушагларда елми-техники тәрәғтијә мараг һиссини күчләндирмәк үчүн, экран драматуркијасынын маарифчи функцијасындан вә елми күтләви жанрындан истифадә етмәк мәгсәдәујғундур. Анчаг һекаједән фәргли олараг, ссенаридә елми тәрәғтинин нүмајиши үчүн чанлы аләмин мәһв едилмәси мүәллиф јозумунун јүсүрлу олдуғуну әкс етдирәрәк гәһрәманлара рәғбәт һиссини мәһв едир. Елми-күтләви жанрда бәдии ојун елементләринин мәнтигсиз иштиракы елмилији арха плана кечирир вә мүәллиф

јозумунун гејри-дәгиглији, гәһрәманларын фәалијјәтләринин марагсыз, сахта вә схематик олмасыны сәркүзәшт жанры белә хилас едә билмир.

20—30-чу илләрин совет экран драматургијасында һәлә ки, конкрет инсандан, онун психоложи проблемләриндән, адамларын бир-бирилә вә чәмијјәтлә мүнәсибәтләриндән сәһбәт ачылмыр. Сосиализм дөврү инсан мүнәсибәтләри бахымындан ибтидаи ичма дөврүнә јахын олдугундан мөвчуд сijasәт вә ганунлара хидмәт едән сәнәт шәхсијјәтләрин мәнәфејини дејил, ичманын—колхозун—бригаданын мәнәфејини горујурду. Конкрет адам јох иди, күтлә вар иди. Һәр бир адам исә садәчә олараг бу күтләнин зәррәчији иди. “Зәррәчик”ләрин фәалијјәти исә даими нәзарәт алтында сахланылды. Нормал инсани мүнәсибәтләр: — шәхси мәнәфе, шәхси достлуг, шәхси севки: позгунлуг, әчаиблик патоложи һал сајылды. Күтләнин бир зәррәчији олан һәр кәс шәхсијјәт — инсан кими јох, зәррәчикләрин арасындан сечилмиш нәзарәтчи-робот кими тәгдим олунурду. Нәзарәтчи робот, голчомагларын физики чәһәтдән мөһв олунмасында фәал иштирак едир вә шәхсијјәт — фәрд олмадыгы үчүн һеч бир инсани, етик-әхлаги, башлычасы исә һүгути мәс’улијјәт дашымырды. О, өз фәалијјәтилә һәјата — јүксәк амаллара дејил, өлүмә шәр гүввәләрә хидмәт едирди. Фачиәвилик бурасындадыр ки, о, күтләнин — ичти-маијјәтин мәнәфејини горујан гәһрәмана чеврилир, әдәбијјәт вә сәнәт исә ону тәрәннүм едирди. Бунунла белә бу сijasи дөврә хидмәт етмиш норматив әдәбијјат вә сәнәт саһәләрини өзүндә бирләшдирән сәссиз киноссенари охунаглы әдәбијјат нүмунәси олмаса да, филмләрин образлылығына, синтетик һәллинә вичданла хидмәт едән бәдии вә ријазии эскиз ролуну ојнады.

Сосиализм дөврүнүн дигтәси илә марксист-ленинчи идеолокијанын формалашдырдыгы сосреализм чәрәјаны сәссиз кинодраматуркијаны рәмзилијә јуварлатды. XI Гызыл ордунун Азәрбајҗаны зәбт етмәсини әкс етдирән од пүскүрән зирәһли гатар коммунист идеолокијасынын рәмзи

кими тэгдим олунараг мұхтәлиф жанрлы филмләрин тәркиб һиссәсинә чеврилирди. Ојун филмләриндә белә инсанлара коммунизм чәннәти вәд едән пејгәмбәрләрин — сијаси рәһбәрләрин сәнәдди кадрларындан истифадә олунурду. Мүсбәт гәһрәман образында тэгдим олунан шәхсләрин сијаси јеткинлији әсас кәстәричи сајылырды. Бу гәһрәманларын һәјат тәрзләри, кәјим-кечимләри, һәрәкәтләри, бахышлары бир-бирләринә бәнзәдијиндән онлар реал һәјат адамларындан узаг олурдулар. Бу бејнәлмиләт тәрқибли образларын конкрет миллијјәти олмадығындан онларын милли мәнсубијјәтиндән сөһбәт кедә билмәзди. Ссәнариләр әсасән киши образлары үзәриндә гурулдугундан, гадын, ушаг образларына надир һалда раст кәлинирди. Азсајлы гадын-ушаг образлары исә схематик шәкилдә сијаси миссијаны јеринә јетирирдиләр. Драматуржи инкишафын дашыјычыларынын киши хронотипиндән ибарәт олмасы интуитив шәкилдә фираван кәләчәклән дејил, өлүмә—мәһвә доғру үз тутдугундан хәбәр верирди. Методизм тәһлил принципи коммунизмин чанлы аләмин сүкунәтли сону олдуғуну исбат етсә дә, сосреализм әдәбијјатынын диқәр саһәләри кими кинодраматуржијанын да бәдии мәнсулларында чанлы тәкамүл инкар едиләрәк дурғунлуг вәсф олунду.

Киноссәнариләрдә социалист чәмијјәти уғрунда мәмнунијјәтлә өлүмә кедән, севкисиз, гадынсыз, ушагсыз - аиләсиз схематик кишиләрин финалда зирәһли гатарларын дәмир вагонлары кими рәмзиләшдирилмәси реализмин инкары, керчәклијин сонудур. Миллиликдән, һәјатиликдән узаг олан бу драматуржи модел узун илләр социализм-реализм ады алтында марксизм-ленинизмин бәдии тәчәссүмү кими фәалијјәт кәстәрмишдир. Ссәнариләрдә реал һәјат һадисәләрини бәдии шәкилдә, сәнәтә кәтирмәк әвәзинә керчәкликдән узаг һәјатын схематик модели јарадылырды. Социализм-реализм методунда әдәбијјат вә сәнәт тарихин бәрпасы вә керчәклијин әкс олунмасында икинчи дәрәчәли һадисәләри габардараг, илкинликдән узаг икинчи реаллыг јарадыр. Бу әдәбијјатын вә сәнәтин бәдии дили һәјкүлүдүр,

пычылтыларла жаранан әсл сәнәтин өлтүләринә ујғун кәл-мирди. Артыг өзүнү там шәкилдә тәсдиг етмиш социализм-реализм чәрәјаны сәссиз кинонун принципләринә ујғун иди. Бу чәрәјан жаранышындан бәри монолокик иди вә гәтијјән үнсийјәтә мејилли дејилди. Јаранмыш сәнәт әсәрләриндә инсанларын реал һәјаты әкс олунмурду, әксинә бу әсәрләрдә чидди-чәһдлә инсанлара јашамаг гәјдалары өјрәдилирди.

Бурада тәсвир олуна һәјат, керчәклијин дејил, арзу олуна идеалларын схемләшдирилмиш модели иди. Реал һәјатда күтлә ичәрисиндән сечилмиш бир нәфәр ајрылараг гәһрәманлашдырылыр вә бу гәһрәман сәнәт призмасындан кечәрәк, јени-јени гәһрәманларын бечәрәилмәси үчүн етало-на чеврилирди. Гәрибә бурасыдыр ки, сәнәт аләминдә олдуғу кими реал һәјатда да, артыг бу гәһрәманларын шәхси һәјаты ола билмирди, онлар артыг рәмзә чевриләрәк фетишләшпирдиләр. Гәһрәманларын мәнфи-мүсбәт гүтбләрә бөлүнмәси сәнәтдә кәскин шәкилдә өзүнү көстәрирди. Шәхси принципләрлә јашајанлар, нифрәт һәдәфинә чеврилирдиләр, онларын һәр бир һәрәкәти мүсбәт гәһрәманлар тәрәфиндән изләнир вә тәнбәһ олунурду. Социализм-реализм үслубу инсани мүнәсибәтләри әкс етдирән әсәрләри белә дөврүн тәләбилә схематик вә механики бир структура чевирди.

1936-чы илдә ијirmi үч бәдии ојун вә јүздән артыг сәнәдди, елми күтләви киносенаринин реаллашдығы кино драматуркијамызын сәссиз дөврү баша чатыр. Кинодраматуркијамызын тәкмилләшиб инкишаф етмәсиндә әвәзсиз ролу олан бу дөврүн сәссизлији—актјорларын сусмағы, мүһитин сүкунәти бир тәрәфдән нормал үнсийјәтин гаршысына сәдд чәксә дә, диқәр тәрәфдән пластиканын, жестләрин, мимиканын образлылығы хидмәт етмәсинә шәраит јаратды. Филмин нүмајиши заманы, бә'зи кинотеатрларда чанлы мусигинин иштиракы тәтбиг олунса да, бир чох һалларда бу просес там сакитлик һалында баш вердијиндән, гаранлыг залдакы тамашачылар экранда баш верән һадисәләрлә тәкбәтәк галырдылар. Әсл әдәбијјата вә сәнәтә хас олан бу

гаршыдурманын эвөзолунмаз диалектик хүсусијјәти барәдә әдәбијјатшүнас М.Бахтин јазыр: “Сакитликдә һеч нә сәсләнмир — сүкүнәтдә һеч ким данышмыр. Сүкут анчаг инсанлар аләминдә (вә анчаг инсанлар үчүн) мүмкүндүр. Әлбәттә, һәм сакитлик, һәм сүкут һәмишә шәртидир”¹.

Дүнја мәдәнијјәтиндә зәнкин ирс гојмуш сәссиз кинодраматуркијада әдәбијјатын экранлашдырылмасына кениш јер верилди.

И.Мусабәјовун “Нефт вә милјонлар сәлтәнәтиндә” повестинин, Ү.Һачыбәјовун “Аршын мал алан” опереттасынын, М.Ф.Ахундовун “Сәркүзәшти мәрди-хәсис” (“Һачы Гара”) комедијасынын, Ч.Чаббарлынын “Тыз галасы” поемасынын, “Севил” вә “Алмаз” пјесләринин, А.Шаигин “Рәгс едән бағалар” һекајәсинин экранлашдырылмасы сәссиз кинодраматуркијамызы формалашдырды. Бу кинодраматуркија актјорлуг, рәссамлыг, һејкәлтәрашлыг сәнәтләринин пластик имканларындан бәһрәләнмәклә өзүнүн һәјат һадисәләри топлусуну—мөвзу һәллини образлы шәкилдә тәгдим едә билди. Сәссиз кинодраматуркијамыз фолклор әдәбијјатына вә театр драматуркијасына јахынлашараг, онларын гәлбиндә өзүнүн јени структуруну јаратды. Бу драматуржи структур форма вә мәзмуну мүәллиф мүнасибәтинин ифадә васитәсинә чевирәрәк үслубу формалашдырды. Сәссиз кинодраматуркијанын образлы моделиндә жанр шәртилији јарадычылыг формасы кими өзүнү тәсдиг етди. Сүжет хәтти олмадан әлагәсиз фабула һесабына мөвчуд олан кинодраматуркијанын сәссиз дөврү тәкамүл просесини јашајараг тапынтылары, сәһвләри, формалашмыш ганунлары илә өзүнәмәхсус нәзәри ганунлары формалашдырды.

¹ М.М.Бахтин. “Эстетика словесного творчества”. М., 1986, стр. 357.

СӘСЛИ КИНОДРАМАТУРКИЈАДА ӘДӘБИ ӘСӘРЛӘРИН ССЕНАРИЛӘШДИРИЛМӘСИ

Кино сәнәти тәхминән отуз ил сәссиз һәјат кечирдикдән сонра сөз вә мәтн һесабына јени экран драматуркијасы формалашмаға башлады вә әдәби әсәрләрин ссенариләшдирилмәсиндә јени мәрһәлә јаранды. Сәсли кинонун јаранмасы илә сәјсыз-һесабсыз шифаһи вә јазылы әдәбијјат нүмунәләри экранлашдырылды. Инди артыг ссенариләшдирилмә просесиндә мејдана чыхан драматуржи модел илкин әдәби мәнбәнин мөвзу, структур, үслуб вә жанр тәјјинатыны әкс етдирмәк јолунда мөгсәдјәнлү фәалијјәтә имкан јаранды. Бунунла белә илк дөврдә өз јарадычылыгларыны сәссиз киноја һәср етмиш бир чох сәнәткарлар сәсли киноја гаршы чыхырдылар. Сәссиз кинода даһијанә экран әсәрләри јаратмыш Ч.Чаплин дә, сәсли кинону гәбул едә билмәди. “Чаплин балача бојлу, авара гәһрәманыны данышан төсөввүр едә билмәдијиндән о, өзүнүн “Бөјүк шөһәрин ишыглары” вә “Јени зәманә” филмләриндә шәрти диалогу сатирик шәкилдә ојнатды”¹. Бунунла белә тәдгигатчылар әлағәсиз фабула үзәриндә бәргәрар олан сәссиз кинодраматуркија илә сөзүн һесабына әдәби сүжет хәттинә јахынлашмыш сәсли кинодраматуркија арасындакы зиддијјәтли проблемләри арашдырмаға башладылар. Нәтичәдә сәсли кинонун јаранмасы илә кинемотографын фотографик әсасынын өз инкишафыны әдәбијјата доғру јөнәлтмәси тәсдиг олунду.

¹ Зигфрид Кракауер. "Природа фильма". М., 1974, стр. 146.

Бәшәријәтлә јашыд олан әдәбијјат өзүнүн нәзәри ғануналары әсасында киносценариләрин мүхтәлиф жанларыны формалашдырмаға башлады.

1936-чы илдә Ј.В.Чәмәнзәмнлинин тәрчүмәсиндә “Чапајев” филминин рус дилиндән Азәрбајҗан дилинә чеврилмәси илә дублјажын әсасы ғојулду вә милли дилдә бәдии әсәрләрин сценариләшдирилмәси үчүн зәмин јаранды.

Сәссиз кинода образлылығын вә экранын ифадә васитәсинин әсас јүкүнү композисија, ракурс, план, ишыг, рәнк принципләриндән ибарәт тәсвир вә пластика чәксә дә, сәсли киносценаридә бу јүкү сөз, диалог, сәс, мусиги илә зиддијјәт үзәриндә гурулмуш тәсвир тәшкил едәрәк, јени естетиканы мејдана чыхарды. Бу естетикаја јарадычы шәкилдә мүдахилә едән көркәмли кино сәнәткары С.Ејзенштейн бу үнсүрләр арасындакы үзви әлагәни белә тәсәввүр едирди: “Ифадә васитәләринин бүтүн имканларындан там шәкилдә истифадә етмәк, һәмчинин онлары һәмәһәнк динләндирмәк кәрәкдир ки, һеч бир һиссәчик белә бу композисија тамлығынын арасында итиб батмасын”¹. Сәсли киносценари аудиовизуал һармонија истигамәтиндә интенсив инкишаф едәрәк мүкәммәл сүжет хәттинә малик әдәбијјат нүмунәсинә чеврилди вә ејни заманда кәләчәк филмин образлылығына, синтетик һәллинә хидмәт етмәјә башлады. “Нәтичәдә кино сәнәтиндәки сәс-тәсвир образлылығы паузанын вә мусигинин, сәсин вә сүкутун, диалогун вә мимик һәрәкәтин синтезиндән ибарәт олду”². Аудиовизуал синтез сәссиз кинонун бәдии ифадә васитәси олан гәфил гаранлыг, ишыг элементләри һесабына јаранан “сапсенс” — һәјәчанлы көзләмәнин кәркинлијинә сәс вә хышылты эффектләри әләвә едәрәк ифадәлилији артырды.

Сәсли кинонун јарандығы илк дөврләрдә јени тәсвир естетикасы; драматуржи модел, режиссор һәлли актјор ојуну вә монтаж принципләри мејдана кәлди. Јени драматуржи

¹ С.М. Эйзенштейн. "Избранные произведения". Т.3 М., 1964, стр. 581.

² И.В.Вайсфельд. "Мастерство киносценариста" М., 1961, стр. 227.

модел сәссиз кинонун образлы дилиндөн узаглашараг диалоглар үзәриндә гурулду, режиссор һәлли театр тамашачысы көрүмүнә ујгун олан објектив камера принципинә табе олду вә тәсвир планларынын сүжет хәтти үзрә нөвбәләшди. Сүжет хәттинин дигтәсилә јени актјор пластикасы формалашараг дахили элементләрдән; мимикадан, жестдән, һимчимдән вә нәһајәт мәтнарасы паузадан истифадә етмәји өјрәнди. Бунула белә сүжет хәтти вә мәтн сәссиз кинонун монтаж үсулу әсасында формалашмыш визуаллығы јени аудиовизуал структурада механики тәгдим етди. Бу барәдә франсыз тәдигатчысы Андре Базен јазыр: “Мәтнин мәнтигинә көрә диалог заманы бу вә дикөр һәмсөһбәтин экранда көрүнмәси, чарпаз планларын нөвбәләшмәсинин характерик үсулу иди”¹. Бу чарпаз планларда тәгдим олуан “данышан башлар” аудиовизуал тәһкијәнин тәгдиматына манеәчилик төрәдирди. Бүтүн бунлар сәсли кино ссенариләриндә јени үслубларын јаранмасына кәскин еһтијач јаратды вә сонракы илтәрдә ссенари форма вә мәзмунча тәкмилләшәрәк әдәбијјатын жанрына чеврилди. Аудиовизуал чәһәтдән тәкмилләшмиш мүасир ссенари һаггында ссенаричи-педагог Е.И. Габрилович белә јазыр: “Бәдии нәср кими гәләмә алынан мүасир ссенари тәсвирин көрүмлүлүјү, диалогларын тутумлулуғу кими өзүнәмәхсус хүсусијјәтләрә малик олараг роман вә повест кими охунаглыдыр”². Сәсли ссенаридә һадисәләр әкс гүввәләрин тоғушмасынын, гәһрәманларын нијјәт вә мәрәмларынын, фәәлијјәт истигамәтләринин зиддијјәти аудиовизуаллыг һесабына охунаглы драматуржи структуру формалашдырыр. Әслиндә, һәрәкәт едән кадрларын зәнчирвары бирләшмәсинин драматуржи модели олан ссенаринин тәһкијәси режиссор мүдахиләсиндән сонра гисмән позулараг, охунаглығыны итирир вә бәдии экран һәллинин дәгиг модели олан режиссор ссенарисинә чеврилир. Мүасир режиссор ссенарисиндә кадрларын шөрти

¹ Андре Базен. “Что такое кино?”. М., 1972, стр. 90.

² Е.И. Габрилович. “Приход Луны”. М., 1987, стр. 9.

тәсвир масштабында ири план гәһрәманын кечирдији һисс вә һәҗачанларын тәғдиматында әсас рол ойнамагла јанашы, драматуржи деталларын дигтәт мәркәзинә кәтирәрәк онлары фәаллашдырыр. Орта план инсаны һадисәләрин чәрәјан етдији мүнһит дахилиндә тәғдим етмәклә онун пластикасыны вә һәрәкәтини кәстәрә билир. Үмуми план исә натурада вә јахуд интерјердәки кениш фәалијјәт мәканыны кәстәрир, күтләви сәһнәләри әкс етдирәрәк һадисәләрин чәрәјан етдији мүнһит барәдә кениш тәсәввүр јарадыр. Режиссор ссенарисиндә бу тәсвир шәртилији аудиовизуаллыг һесабына сәссиз кинонун образлы һәллини даһа да дәринләшдирмәјә имкан јараныр. Кинонун истеһсал просесинин илкин мәрһәләси олан режиссор ссенарисинин јазылышы дөврүндә моделләшмә вә експеримент апармаға имкан јаранды. Кағыз үзәриндә филм һесаб олуна биләчәк ссенари, кинолент кими кинонун өз дәјәрини бүтүнлүклә һазыр мала кечирән, дөвријјә вәсаити һесаб олуңду.

Сәсли кинодраматуркијада экрандакы фәалијјәт сүжет хәттинә табе олду вә экран һәммин сүжети — экран һәкәјәтини һәрәкәтли тәсвирлә тамашачыја чатдырмаға башлады. Ссенаринин әдәби сөз материалы охучу илә јанашы, экрана — тамашачыја үз тутду вә образлы маһијјәтә тәрәф јөнәлди. Әдәби сүжетин истигамәти, мүнһит вә характерләр ссенаридәки емоционаллыгдан экран драматуркијасынын тәләб етдији рәссионаллыға үз тутмаға мәчбүр олду. Әкәр сәссиз кинода ссенаричи ибтидаи формада мәнзәрәни, мүнһити, деталы, актјор һәрәкәтини, кадрарасы јазылары, титрләри ишләјирдисә сәсли кинода ссенаричи аудиовизуал һармонијалы экран драматуркијасы јаратмалы иди. Бу драматуркија сәссиз кинонун ескиз - иш планы олан, ссенаридән фәрғли олараг, кәләчәк филмин кағыз үзәриндә моделләшмәсинә имкан верән охунаглы әдәбијјат нүмунәси јаратмалы иди. Кинодраматуркијанын әдәбијјатын диқәр сәһәләри гаршысында һәлә ки, удузмасыны франсыз тәдғигатчысы Андре Берж “Кино вә әдәбијјат” мөғаләсиндә белә шәрһ едир: “Әдәбијјат садәчә дујғулар ојатмагла кифәјәтләнмир.

О, хиссләри, фикирләри, шәрти гәнаәтләри ифадә едәрәк бизим дахили фәалијјәтимизин тамамланмыш шәклини јарада билир. Бу бахымдан әдәбијјатын имканы даһа зәнкіндир¹. Одур ки, ссенариләшдирилмә просесини кечмиш киноссенари илкин әдәби мәнбә илә мұғажисәдә охунаглығыны гисмән дә олса итирир. Лакин әвәзиндә јени бәдди дәрәжәләр газанараг һәммин әдәбијјат нүмунәсинин кешиш күтләләрә чатдырылмасында әвәзсиз рол ојнајыр.

Сәссиз кинода инсан фәалијјәтинин заһири әламәтләри нәзәрә алынырдыса, сәсли киносенарий драматургијасы инсанын дәрин психоложи аләминә нүфуз етмәјә имкан верди. Сәссиз кинода һадисәләр кечмиш заманда: бахды, кечди, кетди, ојанды, кими тәсвир олунурдуса, сәсли кино драматургијасында индики заман әсас күтүрүлүр вә санки екран һадисәләриндән репортаж вериләрәк тамашачыны иштиракчыја чевирир. Сәсли киносенарий јарандығы илк илләрдә киносенарийин јаранма просеси ағрылы кечирди. Узун илләр әрзиндә сәсдән, сөздән мүәллифин—дикторун сәси, јахуд дахили монолог кими истифадә олунурду, диалоглар схематик шәкилдә тәғдим олунурду. Сонракы дөврә исә, диалоглар ифрат дәрәчәдә фәаллашараг ссенариләри пјесә чевирди.

Екранда пластиканы сыхышдыран сөз чанлы образларын дашыјычысы олан актјорлары типажлыгдан чыхараг оңларын актјор олдугларыны — ојнадыгларыны һәр ан тамашачыја хатырлатды. Беләликлә, сәссиз киносенарийин әсасында дуран пластика вә монтажын јаратдығы фотографик поезија, әдәбијјатдан кәлән вә артыг радиода мөһкәмләнән әдәби прозаја чеврилди вә ејни заманда кино, техника илә тәһһиз олунмуш театра бәнзәди. Екранда өзүнә мөһкәм јер тутмуш актјор, театр системиндәки дахили монолог принципинә әсасланды вә бу принципи инкишаф етдирән екран драматургијасы мејдана чыхды. Дахили монолог үзәриндә гурулан

¹ Андре Берж. Ст-п. "Кино и литература". Из истории французской киномысли. М., 1988, стр. 251.

драматургија кинематографы тамашалыгдан чыхарага радио-һекајәтә доғру јөнәлтди, тәсвир һәрәкәтдән узаглаша-рага һекајәтин — нәглин иллюстрасиясына чеврилди. Буну-ла белә дахили монолог принципи үзәриндә гурулан драма-туркија ассоссасив тәхәјјүлү чанландыран тәсвирин јаран-масына тәкан верди. Екранда јуху, көзә көрүнмә, сајыглама, елми јарадычы фантазија кими субъектив трактовкалы заман-мәкан шәртилији өзүнә јер тутараг, гисмән дә олса драматуржи функция дашымага башлады. Екрандакы һа-дисәләрин баш вердији мәканын тәсвири стерилизә олунду. Камера гаршысында баш верән һадисәләрин һоризонтуну гапајан сүн'и декоратив фон вә камера гаршысына әлавә олунараг јаланчы “кизи камера” принципи јарадан детал-лар, чанлы вә чансыз реквизитләр кет-кедә арадан чыхараг актјор ојунунун јаратдығы һадисәнин өзүнү тамашачынын дигәт мәркәзинә кәтирди. Сөзүн јаратдығы драматуркија филмә классик садәлик кәтирди. “Сәссиз гәһрәмән өз фикир вә һәрәкәтләрини мүхтәлиф ассоссасив деталларын вә монтаж галмагалынын көмәжилә ифадә едирди. О, “Мән јемәк истәјирәм” дејә билмәдијиндән сусараг бошгабда буғланан шорбаја бахырды, онун ач-јалавач көзләри, јалманан дил-додағы, бошгабдакы шорба илә аһәнкләшәрәк ајры-ајрылыгда нөвбәләшәрәк беш-он монтаж кадрындан ибарәт олан бүтүн фразада тамашачыда ујғун емосија јаратмалы идиләр. Бу емосија үчүн монтаж кадрлары чат-мадыгда чәсарәтлә, гапыда дајанан ач ит вә јахуд гоншу ма-сада иштаһла хөрәјә киришән адам кими әлавәләр олу-нурду”.¹

Сәссиз киносенаридә образлылыг вә монтаж принципи һәлледици рол ојнаса да, сәсли киносенари артыг мү-кәммәл әдәбијјат нүмунәси кими охунаглыгы илә сечилди. Бу киносенари аудиовизуал үнсийјәтин мәнтиги тәләбләри-нә чаваб вердијиндән јени јарадычы модел өн плана чыхды. Тамашачы көзү — објектив камера илә көрүнән тәсвир бу

¹ И.Е. Хейфиц. "О кино". М., 1966, стр. 31.

моделин əсасыны тəшкил етди. Сəсли киносенари реал керчəклији там əкс етдирдијиндөн бурада нағылвары мифик образлар кет-кедə күтлəнин ичəрисиндөн чыхан ади адам-лара бəнзəмəјə башладылар. Инди сəссизликдөн гуртулмуш экран гəһрəманларынын һəјатдакы кими бир-биријлə данышыб сəһбəт елəмəси нəтичəсиндə реал проблемлəрин бəд-дии һəллинə шəраит јаранды. Лакин əдəбијјатын дикəр сəһ-лəри кими киносенарилəр дə тəблиғат функцијасы дашымаға мəһкум олду. Белтəликлə, гаршысында сијаси вə-зифəлəр гојулмуш сəсли кинодраматуркијадə “гəһрəман-сызлып” дəврү башланды. Мəвчуд сијасəтин дигтəсинə табе олан киносенарилəрдə “бизимкилəр”дөн вə “əзкəлəр”дөн — дүшмəнлəрдөн ибарəт чəбһəлəшмə бəргəрар олду. Вə онлар арасындакы зиддијјəт һəр дəфə “бизимкилəр”ин хеј-ринə һəлл олунду. Киносенарилəрдə “бизимкилəр” кəзəл, ағыллы, тəдбирли, “əзкəлəр” исə ејбəчəр, күтбєјин вə мај-маг тəсвир олунурдулар. Одур ки, əдəби ганунлара дєјил, сијаси дигтəјə табе олан драматуржи структурдə “əзкəлəр” һəмишə мəһвə мəһкум идилəр. Тəблиғат функцијасы да-шыјан бу киносенарилəр драматуржи ганунлара табе олма-дыгларындан “мүсбəт”лəрин, “бизимки”лəрин мə’нəви дə-јəрлəри вə идеја сафлыглары сүбута јетирилə билмирди. Одур ки, јени идеолокијаја чанла-башла хидмəт едəнлəрлə онлара манечилик тəрəдөн мəнфи гəһрəманлар арасында мəвчуд олан зиддијјəт əсас драматуржи һадисəјə хидмəт етмирди. Садəчə мүсбəт гəһрəманлар үтүлү, өлчүлүб-бичил-миш сəһбəтлəр апарыр, мəнфилəр исə ағызларына кəлəни данышараг күлүш һədəфинə чеврилирдилəр. Персонажлар јени идеолокијаја мүнəсибəтлəринə кəрə чешидлəндиклə-риндөн дахили мəнтигдөн узаг, рəмзи образлара чеврилəрəк инсани дəјəрлəрдөн узаглашырдылар. Бу исə шəхсијјəтə пə-рəстиш дəврү олан 30—50-чи иллəрин сəсли киносенари гəһрəманлары үчүн характерик иди. Реал һəјат һадисəлəри-ни əкс етдирмəјөн совет əдəбијјатында “конфликтсизлик нəзəријјəsi” формалашды вə дикəр əдəбијјат нүмунəлəри кими ссенарилəр дə кəркин вə зиддијјəтли һəјат һадисəлə-

риндән жан кечди. Нəһажəт, дəвлəт мигјасында драматуркијаја мүнəсибəтин дəјишилмəсинин зəрурилији “Правда” гəзетиндə чап олунмуш “Драматуркија һəјат зиддијəтлəрини кəстəрмəлидир. Зиддијəтсиз драматуркија јохдур”¹ сəзлəриндən һисс олунур.

Һ.Сəјидбəјлинин “Кəнд һəкими” повести əсəсында јаздыгы “Гызмар күнəш алтында” ссəнариси (1957) истəһсалат мəвзусуну əкс етдирсə дə, зиддијəтин тəгдиматы бахымындан драматуржи ганунлара чаваб верир. Повестдə малјарија илə мұбаризə үчүн шəһəрдən кəндə кəлмиш һəкимин габагчыл колхозчу гызла илк диалогуну нəзəрдən кечирəк:

“ - Мəн, јолдаш Сталинин сəзү илə бураја кəлмишəм.

Гыз бирдən дајанды.

- Нечə? О өзү сизи бура кəндəриб?

- Јох, Сталин јолдаш дејиб ки, биз бураны өлкəмизин икинчи субтропик базасына чевирəк”². “Зиддијəтсизлик нəзəријјəsi”ни нұмајиш етдирən повест дəврүнүн сənəт ганунларыны əкс етдирмəклə јанашы, авторетар режимин мифлəшдирмə сијасəтини əјани шəкилдə кəстəрир. Ссəнаридə исə мұһафизəкарлыгла тəгдим олунмуш зиддијəт образлар арасында дејил, образларла тəбиəт арасында баш верир. Əсəс драматуржи һадисəнин зиддијəти плантасијалар салмыш колхозчуларын су анбарынын тикинтисилə мəшғул олдуглары вахтда чајын сујунун гурумасы илə бағлыдыр. Елдарын чајын гурума сəбəбини өјрəнмəк үчүн сылдырым дағлара тəрəф үз гојмасы илə əсəс гəһрəман тəгдим олунур. Онун севкилиси Нəрминə илə диалогунда əввəл чобан, инди ферма мұдири олан Елдарын колхоз сəдри олачагы ајдынлашыр. Бунунла да, антигəһрəманла — индики колхоз сəдрилə кəлəчəк зиддијəтə сəз васитəсилə ишарə вурутур. Елдарын иш гајғыларына кəрə севкилисини унуда билəчəјинин еһтималы ичтимаи гəһрəманы тəгдим едир. Сəсли кинонун диалогдан əлавə мусиги имканлары да,

¹ “Правда”. “Преодолеть отставание драматургии”. 07.04.1952.

² Һ.М.Сəјидбəјли. “Кəнд һəкими”. Б., 1950, сəһ.13.

механики шәкилдә инкишаф етдирилдијиндән гәһрәманын севкилисинә гошдуғу маһныны охумасы, маһнынын фонунда кәнд мәнзәрәләринин бир-бирини әвәз етмәси зиддијјәтин драматуржи инкишафыны ләнжидир. Јалныз Нәрминәнин дағлара галхмағын горхулу олдуғу барәдә хәбәрдарлығы илә експозисија кәләчәк зиддијјәтлә вә һадисәләрин дүјүнү илә бағланыр. Доғрудан да, бир аздан дүјүн үчүн лазым олан көзләнилмәз һадисә — даш учгуну баш верир вә гәһрәман хәсарәт алараг, нәгичәдә лал олур — һадисәләр дүјүнә дүшүр. Сәсли кинодраматуркијанын структурнда, тәғдим олуна лал образ һадисәләрин кедишиндә фәал иштирак едир. Бунунла да, сәсли кинодраматуркија санки сәссиз дөврүн хиффәтини чәкир. Елдарын сағалмасы илә Бақыдан кәлән һәким — Ајдынын мәшгул олмасы вә мүәличәнин колхоз сәдринин, онун гајыны фелдшер Мүрсәлин үрәјинчә олмамасы зиддијјәтин характерини мүәјјән едә билмир. Ајдынын партком Хәлилин вә комсомол Күлпәринин көмәјилә һәб пәјләјараг малјарија илә мүбаризә апармаға башламасы бәдии һәллини тапмыр. Ајдын “совет һәкими адына ләкә кәтирән” фелдшер Мүрсәлә јерини кәстәрсә дә, Елдары данышмаға тәһрик етдији эпизодлар пластик чәһәтдән ифадәсиздир. Һәбләрдән имтина едәрәк малјаријанын дәрманынын араг олдуғуну сөјләјән Чәләл антигәһрәмана чеврилир. Елдарын дили ачыларса, онун колхоз сәдри сечиләчәјиндән еһтијат едән сәдрдән, онун әләлтысы Пири оғлундан вә фелдшер Мүрсәлдән башға һамы Елдарын дилинин ачылмасыны көзләјир вә экранда сәссиз кино елементи олан титр васитәсилә “күнләр кечди” јазылмагла драматуржи заман принципи механики тәғдим олунар. Әсас драматуржи һадисәнин кедишиндә Ајдынын хәстәнин дилини ачмаг үчүн көзләнилмәз һадисә јаратмаг гәрары драматуржи зиддијјәти кәскинләшдирир. Онун Нәрминәјә Елдары севмәдијини демәји мәсләһәт көрмәси вә онлары пусан Чәләлын бу мәсәләни ичлас сәвијјәсинә галдырараг һәкими биабыр етмәси зиддијјәтләри тоғтушдурараг һадисәләри зирвәјә чатдырыр. Ајдынын малјарија хәстәлијинә

тутулмуш Чөлалы өлүмдөн хилас етмөклө ону өзүнүн мүт-төфигинө чевирир.

Елдарын һәкимә кағыз жазараг чыхыб кетмәсини тө-лөб етмәси, фелдшер Мүрсәлин исә ону Москваја шикајәт јазачағы илә һәдәләмәси фабулалы һадисәләри сојумаға гој-мур. Елдарын дағлара галхараг учгун нәтичәсиндә истигамә-тини дәјишмиш чајы тапмасы илә һадисәләрин дүјүнү ачы-лыр вә драматуржијанын ичтимаи мотиви һәлл олунур. Ла-кин гәһрәманын лаллығы вә Нәрминә илә севки мүнәсибә-ти һәлл олунмадығындан һадисәләрин дүјүнүнүн ачылышы просеси давам едир. Сағалмыш вә тәрбијәләнмиш Чөлалын бөјүк гајалары партлатмагла чајы әввәлки јеринә гајтармаг гәрары, Ајдынын мәсләһәти илә партлајыш анында Нәрми-нәнин гајалар үзәриндә көрүнмәси вә бу анда өзүнү итирән Елдарын “Нәрминә...!” — дејә һајгырмасы һесабына бүтүн зиддијәтләр һәлл олунур. Гәһрәман сағалараг севкилисинә говушур вә бир аздан әсл партлајыш нәтичәсиндә чај өз мөһвәринә гајыдыр. Комсомол Күлпәријә вурулмуш һәким Ајдынын шәһәрә гајытмаг фикриндән ваз кечмәси вә дикторун “Сәнә хошбәхтлик арзулајырыг, Ајдын!” сөзләри ссенарини тамамлајыр. Сәссиз вә сәсли кинодраматуржија-нын имканларыны паралел нүмајиш етдирән “Тызмар кү-нәш алтында” ссенариси өзүнүн фабула һәллинә көрә мил-ли кино тарихимиздә дөнүш мәрһәләсиндән хәбәр верир. Инсанла тәбиәт арасындакы зиддијәт үзәриндә гурулан “Тызмар күнәш алтында” ссенарисиндә илк дөфә пејзаж, тәбиәт һадисәсини әкс етдирәрәк гаршыдуран зиддијәтлә-рин бирини тәмсил етмишдир. Анчаг тәәссүф ки, әсас дра-матуржи һадисәни јарадан бу зиддијәтдә сусузлуг проблеми драматуржи әксини тапмамыш, икинчи дәрәчәли һадисәләр өн плана кечмишдир.

Сонракы дөврләрдә сөз вә мәтн һесабына ссенариләр-дә сүжет композисијасындан доғараг, драматуржи вәзијә-тин тәсириндән дәјишән психоложи чөһәтдән тәкрарсыз, фәрди хүсусијәтләрә малик персонажлар — характерләр јаранды. Характер драматуржи һадисәләрин тәзјиги алтын-

да јаранан вә мүәјјән олуна етик мәнсубијјәт кими ссенаринин драматуржи структурунун тәркиб һиссәсинә чеврилди. Култ һалында — әмәлдән, фәалијјәтдән кәнар характер тәғдиматы сәсли кинодраматуржијанын структурунда әһәмијјәтини итирди. Сөз вә мәтн исә характерләрин чилаланмасы просесиндә мүһүм рол ојнады. Характерләрин тәғдиматында горхағын гәһрәманлыг кәстәрмәси, шән, зарафатчыл персонажын чани олмасы просеси мұвафиг сөз вә мәтнлә мұшајиәт олуңду. Ачыг шәкилдә идејаја хидмәт едәрәк персонажы характерлиликдән узаглашдыран сөз вә мәтн мөвзу, жанр вә үслуб чәрчивәсиндә һадисәлиликлә бағлы олдуғда бәдии вә образлы портрет јарада билир.

Мүасир киносенаридә персонажын мә'нәви һәјатыны вә шәхсијјәт чизкиләрини әкс етдирән харичи көрүнүшү илә јанашы, онун јарарландығы сөз вә мәтн дә мұвафиг хүсусијјәтләрә маликдир. Нағыл вә тарихи киносенариләрдә исә заһири көрүнүш вә кејимлә јанашы, сөз вә мәтн дә архаизми горујараг аудиовизуал тәһкијәдә вачиб рол ојнајыр. Тәдгигатчы М.И.Андроникованын јаздығы кими: “Тәсвири сәнәтдәки портретдән фәргли олараг, әдәбијјат персонажын харичи көрүнүшүнүн, онун әмәл вә фәалијјәтинин сөзлә тәсвирини нәзәрдә тутур. Бу бахымдан, екран портрети әдәби портретә јахын олса да, ондан фәргли олараг моделин дәгиг көрүмлү тәсвирини верә билир. Бу тәсвир рәссамлыг вә һејкәлтаращлыгдакы кими статик олмајараг заман дахилиндә инкишаф едән дәгиг тәсвирли вә сөзлүсәсли образын синтези шәклиндә тәғдим олуңур”.¹ Сөзлүсәсли образлар системи кими мөвчуд олан психоложи портрет дүнјәви проблемләрә әһатәләндикдә драматуржи структурун бүтөвлүјү јараныр.

Узун дөвр әрзиндә кинодраматуржијамыз шәрг мөдәнијјәтиндә өзүнә мөһкәм јер тутмуш мусигинин тәчавүзүнә мәрүз галды. Киносенариләрин драматуржи структурунда проблемин бәдии һәлли тапылмадығындан һинд киносунда

¹ М.И.Андроникова. “От прототипа к образу”. М., 1974, стр. 11.

олдугу кими охумаг, чалмаг, ојнамаг эпизодларына кениш јер верилди. Кинодраматуркијамыз мусигидән фајдаланмаг мөгсәди күдсә дә, зәиф драматуржи структурлу киноссенариләри ән зәнкин мусиги дә хилас едә билмәди. Ү.Һачыбәјовун экранлашдырылмыш әсәрләри истисна олунмагла, мұхтәлиф жанрлы киноссенариләрдә нәзәрдә тутулан маһныларын мәтни мөвзуја ујгун кәлмирди. Одур ки, бу маһнылар әсас драматуржи һадисәнин инкишафына манечилик тәрәдирди. Бир чох һалларда экранда сәсләнмә мәнбәји олмајан, иллүстратив мұшајиәт мусигиси әсасән гулағы мөшгул едәрәк, көрүнән тәсвири арха плана атды вә керчәклијин гавранылмасына мане олду. Кинематографда истифадә олунан мусигијә һәссаслыгла јанашан ссенаричи вә режиссор М.Антониони јазыр: “Әкәр мусиги филмдән ајрылыб тәкликдә фәалијјәт кәстәрә вә вала јазыла биләрсә, өзлүјүндә гијмәтли бу мусиги кино үчүн дејилди”¹. Вахташыры радио ефириндә кинофилмләрдәки маһнылардан ибарәт концерт програмынын сәсләнмәси исә кино мусигимизин тәкбашына фәалијјәт кәстәрмәсинә дөләләт едир.

Кинодраматуркијада мусигинин јери нәзәријјәчиләри вә дүнја кино классикләрини һәмишә дүшүндүрмүшдүр. Заман параметриндә мөвчудлуг вә ешитмә гаврајышы бахымындан кино мусигијә јахын олса да, киноссенариләрдә мусигинин драматуржи функцијасына мұнасибәт зиддијјәтлидир. Бир сыра кинодраматурглар ссенариләрдә мусигијә кениш јер версәләр дә, дикәрләри онун хидмәтиндән имтина етмишләр. Ссенаричи вә режиссор А.Курасаванын кино мусигисинә мұнасибәти мараглыдыр: “Кино тәһкијәсинин — нәглинин мусигилә мұшајиәти далғавары ахынын енишјохушларыны үтүләјәрәк филми јастылашдырыр, һамарлашдырыр. Кино мусигиси мұвафиг образын, һадисәнин ритмилә үст-үстә дүшмәмәлидир, әксинә бу ритмдән чыхараг әлаvē ифадә васитәси јаратмалыдыр”².

¹ Микеланжело Антониони. "Антониони об Антониони". М., 1986, стр. 104.

² Кунихара Акима. "Музыка в фильмах Курасавы". М., 1977, стр. 267.

Сәс вә мусигинин тәсвирлә әләгәси вә зиддијәти һе- сабына јаранан аудиовизуал образлылыг кинодраматуркија- нын мусигили жанрларында өзүнү доғрулдур. Дикәр жанр- ларда исә мусигинин драматуржи структура табе олмамасы вә образлар әләминә дағыдычы тә'сир кәстәрмәси тәбии- дир. Кинода мусиги илә бағлы проблемләр сәнәткар вә тәд- гигатчы А.А.Тарковскини дә дүшүндүрмүшдүр: "Әкәр муси- ги кадрда һәкк олунмуш реаллығын бир һиссәси дејилсә, онда нәзәри чәһәтдән филмдә һеч бир мусиги ола билмәз"¹. Бу бахымдан, Ү.Һачыбәјов дүһасынын јаратдығы мусигили драматуркија тәғдим олуна шәрти реаллығын үзви һис- сәсидир.

Һәјатын өзү дејил, онун һәјата бәнзәр модели олан ссенари мүрәккәб вә рәнкарәнк образлы бәдии тәхәјјүлүн екрана кәтирилмәсиндә сөз вә мәтнин имканларындан ке- ниш истифадә етди. Сөз вә мәтн һәјатын чансыз атрибутла- рыны белә чанлы тәхәјјүлә кәчүрә билди. Бунунла да ссе- наринин драматуржи модели емосија вә һиссијатла јоғуру- лараг инсаниләшди. Вә инсанын мә'нәви проблемләрини әкс етдирән драматуржи модел кими бәдии тәфәккүрә тә'- сир кәстәрә билди.

Шифаһи халғ әдәбијјатынын ссенариләшдирилмәси

Шифаһи, классик вә мүасир әдәбијјатын ссенариләш- дирилмәсиндә мөвзу, структур, үслуб вә жанр дәјишкәнлији илә бағлы нәзәри мәсәләләр әдәбијјатшүнаслығын проблем кими гаршыја гојдуғу вә тәдгигаты илә мәшғул олдуғу вачиб саһәдир.

Шифаһи халғ әдәбијјатына хас олан тәһкијәдән мүасир киноссенаринин драматуржи структурунда кениш истифадә олунур. Халғын әсрләр боју формалашдырдығы

¹ А.А.Тарковский. Лекции по кинорежиссуре. "Искусство кино" N- 1990, стр.106.

нағыл, дастан вә халг драмы халгын тарихи гәдәр гәдим көкләрә маликдир. Мүкәммәл структура малик олан бу әдәбијјатын драматуржи көкләри мифоложи аләмлә бағлы олдуғундан бурада ишығлы идејаларын дашыҗычысы олан мифик гәһрәманлар тәбиәт һадисәләрини белә рам етмәк иддиасында олурлар. Бурада ибтидаи инсана онун мәнсуб олдуғу маһијјәти әкс етдирән һәр һансы бир әшја, битки вә јахуд һејван белә тотем шәклиндә образлашдырыла билир. Тотемләрә гурбанларын верилмәси синифләшмәдән әввәлки дөврә ујғун кәлән тотемизми әкс етдирсә дә, мифик гәһрәманлар космик дүнја контекстиндә тәғдим олунараг мүсбәт әхлаги кејфијјәтләрә малик фәрд кими һуманизмә хидмәт едирләр. Нағыл дастан тәһкијәсиндә дүнјанын фантастик-мифоложи дәркиндә инсан тәбиәтин үзви фактору кими биткиләрлә, һејванларла, гушларла ејниләшир, онларын һәјат тәрзләрини, пластикасыны тәғлид едир вә һәтта сәсләндирмәјә чәһд едир. Бу тәһкијәдә сөзлә јанашы мимика, жест кими бәдии ифадә васитәләри һәр бир образын характеринә ујғун олараг сечилир, һадисәли паузалардан истифадә олунмасы вә ән кәскин драматуржи анларда нағылын, дастанын нөвбәти кечәјә сахланылмасы драматуржи һадисәләрин ичтимаи шуура тә'сирини артырыр.

Октјабр ингилабынын јаратдығы коллектив потенсиалын мә'нәви тәләбатыны өдәјән драматуржи структур коллектив дүшүнчәнин мәһсулу олан шифаһи халг әдәбијјатына, фолклора јахын иди. Сосреализмин күтлә мәнәфејинә хидмәт едән драматуржи модел вә ифадә васитәләри әслиндә, фолклор естетикасынын тәкрары иди. Коллектив тәфәккүрүн бәһрәси олан халг јарадычылығында олдуғу кими сосреализмдә дә мүәллифин фәрди үслубу ичтимаи үслубла әвәз олунурду. Бу сәбәбдән чохлуғун — күтләләрин мәнәфејинә хидмәт едән ингилаби мөвзулар әслиндә, мүасир фолклоризм чәрәјаны әтрафында бирләширди. Сајсыз-һесабыз идеоложи механизмләр мүасир фолклор чәрәјаны һесабына мәдһијјә илә шәхсијјәтә пәрәстиши тәлғин едирди. Нағылларда мадди не'мәтләр боллуғунун эквиваленти

олан “сеһирли сүфрә” хулјасы коммунизм идеолокијасынын тәчәссүмүнә чеврилир, шәр гүввәләрә тәтбиг олунан ишкәнчә васитәләри исә ингилаб дүшмәнләринин күтләви мәнһи јанында бәсит көрүнүрдү. Фолклоризм аттракциону болшевикләрин мәғлубедилмәз—”одда јанмаз, суда батмаз”—мүасир гәһрәманларыны тәблиғ едирди. Бу гәһрәманларын “мифләшдирилмәси”—фетишләшдирилмәси, мүнһитин сүнһи шәкилдә идеализә олунмасы тамашачыны нағыллары тилсимә саларағ, мадди вә мә’нәви чәтинликләрлә долу реал һәјаты унутдуруду.

Сосреализмин мүасир фолклоризми формача милли нағыл вә дастаны мәзмунча социалистләшдирәрәк идеоложи мәғсәдә табе етдирди. Екранлашдырылан нағыл вә дастанын драматуржи модели аудиовизуал тәһкијәдә деформасијажә уграмасына бахмајарағ, гисмән дә олса әдәби мәнбәнин илкинлијини горуја билирди.

Социализм шәраитиндә ссенариләшдирилән дастан, әфсанә, нағыл нүмунәләринә идеоложи мүдахилә онларын илкинлијинин итирилмәсинә сәбәб олурду. Мүхтәлиф нағылларын элемент вә мотивләринин әкс олундуғу “Бир галанын сирри” ссенариси дә (мүәллиф М.Тәһмасиб, 1959) идеоложи мүдахиләдән јан кечә билмәди. Сәмәд мүәллимин Минкәчевир әтрафында апарылан археоложи тәдгигатла таныш олан пионерләрә данышдығы әфсанә драматуржи структурда мүасир вә кечмиш заманлары бир-биринә бағлајыр. Кимјакәр алим һәким баба, зәһмәткеш Камран киши, чәсур Елшәнлә халғы судан мәһрум етмиш залым Симнар ханын зиддијјәти әсас драматуржи һадисәни тәғдим едир. Симнар ханын Ганлы галадакы сарајыны горујан низәли әскәрләрин үсјан едән сусуз әһалини керижә отуртмасы бу зиддијјәтә ичтимаи характер верир. Һәким бабанын һәјәтиндәки гујудан әһалијә су пайламасы зиддијјәти зәифләтсә дә, хејир дашыјычысынын образы тәғдим едилир. Һәким бабанын Елшәнә сујун гаршысыны кәсмиш Боз гајаны чапачағы тәғдирдә шакирди Мәтанәти вә’д етмәси, нағылларда падшаһын гызыны шәр гүввәјә галиб кәлмиш икидә вер-

мәсини хатырладыр. Лакин милли дүшүнчә тәрзинә вә әхлага көрә, атанын өз гызыны кимәсә әрә вермәси тәбии олса да, мүәллимин шакирдини кимәсә сөз вермәси мәнтигсиз көрүнүр. Һәким бабанын елми үсулла Боз гајаны әридиб күбрә кими суја гатараг, әтраф торпаглары мүнбитләшдирмәк нијјәти драматуржи зиддијјәтин һәлли истигамәтини икиләшдирсә дә, коммунист идеолокијасынын мадди не'мәтләр боллуғу хүлјасында кимја елминә ифрат күвәнмәни нүмајиш етдирир. Халгы су илә тә'мин етмәк, торпаглары мүнбитләшдирмәк истәјән Һәким баба идеоложи гәһрәмандырса, севкилисинә говушмаг үчүн мүбаризә апаран Елшән нағыл гәһрәманыдыр.

Әлә кечирдији дәрманла јалныз өз торпагларыны гүвәтләндирмәк мәгсәди күдән Симнар хана Һәким бабанын манечилији; тәклиф олуан рүшвәтдән имтина едәрәк дәрман шүшәсини сындырмасы вә Ганлы Галада зәнчирдә галмаға үстүнлүк вермәси онун ичтимаи идејадан дөнмәзлијини сүбүт едир. Мүчрүдәки ганлы даш, сим, нар вә гыфыл кими ребусун мә'наландырылмасы нағыллара мөхсус тапмача элементләрини нүмајиш етдирир. Елшәнин зиндандакылары хилас етмәсиндә Камран бабанын көмәји рәмзи характер дашыјыр вә үмумијјәтлә, бу зәһмәткеш кәндли образы Һәким бабанын драматуржи функцијасына шәрик чыхыр. Һәким бабанын дашлашмыш голларыны ачмаг, даша дөндәрилмиш Мәтанәти вә Устаны хилас етмәк үчүн Елшәнин китаблары охујуб, һејван вә биткиләрин дилини өјрәнмәси, Чичәкли дағдан јығылмыш отлардан дәрман һазырлајараг тилсимләри сындырмасы мүәллиф јозумуну маарифчи истигамәтә јөнәлтсә дә, драматуржи чәһәтдән һәллини тапмыр.

Һадынын әсл дәрман шүшәсини кизләдиб сахламасы, Һәким бабанын дүшмән әлине вермәмәк үчүн сындырдыгы шүшәдә ади су олдуғунун үзә чыхмасы Елшәнин гәһрәманылығынын мотивини вә маарифчиликлә бағлы мүәллиф јозумуну зәифләдир. Елшәнин рәһбәрлији илә халгын Боз гајаны дағымасы севкиси уғрунда мүбаризә апаран гәһ-

рәманы ичтимаиләшдирсә дә, Һәким бабанын елми үсулла Боз гајаны күбрәјә дөндөрмәси вә торпағлары мүнбитләшдирмәси узаг кәләчәјә галыр. Финалда Сәмәд мүәллимин пионерләри су електрик стансијасынын тикинтисиндә екскаваторчу кими чалышан Елшән вә Мәтанәтлә таныш етмәси драматуржи структурун тәблиғат јөнүмүнү нүмајиш етдирир.

Түрк халғларынын әфсанәви гәһрәманылыг дастаны “Короғлу”нун ана голу әсасында јазылмыш киноссенаридә (мүәллиф С.Рәһман, 1960) минилликләрин јаддашындан кәлән мифоложи гајнағлар сосреализмә табе етдирилир. Сијаси тәблиғата бағланан әфсанәви гәһрәманы титрләрдә реал шәхсијјәт кими тәғдим олунур: “1600-чү илдә Иран шаһы 18 ил түркләрин әлиндә олмуш Азәрбајҗан торпағларыны ишғал етди. Јерли ханларын вә јени гәсбкарларын зүлмүнә дөзмәјән кәндилләр үсјан галдырдылар. Онлары мүбаризәјә әфсанәви гәһрәманы Короғлу апарыр”¹. Һеч бир тарихи мәнбәјә әсасланмајан бу абсурд фикирләр сосреализмдә әдәбијјатын мүстәмләкә психолокијасына табе етдирилмәсинә сүбүтдур.

Никары тәһлүкәдән гуртармағ үчүн Рөвшәнин пәләнки өлдүрмәси илә гәһрәманын тәғдиматындан сонра Алы кишинин кәтирдиди атлары бәјәнмәјән Һәсән ханын онун көзләрини чыхартдырмасы дастандакы драматуржи дүјүнү өн плана кәтирир. Өлүм ајағында атанын оғлуна мәзлүмларын интигамыны алмағы вәсијјәт етмәси ичтимаи мотиви габардыр. Алы кишинин: “Чәнлибелдәки гајанын алтында илдырым дашы вар. Бу илдырым дашындан гајрылмыш гылынчын габағында Һеч кәс дајана билмәз. О илдырым дашыны бу вахта гәдәр Һеч бир икид гајанын алтындан чыхарда билмәјиб... Сән ел күчүнә архалансан, о дашы әлдә елијә биләрсән...”² — дәмәси илә мүбаризәдә халгын, күт-

¹ Сабит Рәһман. Сеч. әсәрләри, 3 чилд, сәһ. 211.

² Сабит Рәһман. Сеч. Әсәрләри, 3 чилд, Б., 1976, сәһ. 222.

лөнин иштиракы өн плана чөкилир вә мөвзу марксист-ленинчи идеолокијаја табе етдирилир.

Дастанда Рөвшәнин чөлдә ојнајаркөн тапдығы ағыр, парылдајан дашы өрүшдә отлајан бузова атмасы, даш бузова дөјмәсә дә, онун јелинин бузову јыхыб өлдүрмәси, дашын көјдән дүшмүш илдырым парчасы олдугуну јәгинләшдирән Алы кишинин ондан Мисри гылынчы һазырлатмасы әшјаны мифоложи гајнаглардан гидаланан космик образа чевирир. М.Һ.Тәһмасибин гејд етдији кими: “Бир сыра дастанларымызда гәһрәманларын гылынчы Мисри гылынч адланыр. Лакин үмумијјәтлә, бу гылынч Короғлуја мәхсусдур. Короглуну Мисри гылынчсыз тәсәввүр етмәк мүмкүн дејилдир. Гыратсыз, бир дә Мисри гылынчсыз Короғлу кор кишинин оглудур”¹. Дастанын ајры-ајры вариантларында гылынчын һазырланмасы илә бағлы эпизодлар фәрглидир. Академик нәшрдә дашдан биз сифариш едән Алы кишинин диқәр устанын һазырладығы гылынчын Мисри олмадығыны сүбүт етмәк үчүн бизлә гылынчда дәлик ачараг устаны ифша етмәси кәмфүрсәтлијә мүнәсибәти әкс етдирир. “Гаф-Пенн” вариантында Мисри гылынч кор Алы кишини бу гылынчы өлдән вердијинә пешманчылыг чөкән устанын вә онун достларынын һүчумундан хилас едир. “Короғлу — Әсәд” вариантында Рөвшән атлары вә анасыны доғма кәнди Мурадбәјлијә апардыгдан сонра Алы киши ону ләзки устанын јанына көндәрир вә уста һалаллыгла она гылынч дүзәлдир. Ссенаридә исә дөмирчи Сүләјманын “тисас гылынчы”ны Короғлуја верәрәк онун бир вахтлар Кизир оғлу Мустафанын әлиндә олмасыны сөјләмәси метафорик гылынч образыны адиләшдирмәклә бәрәбәр, көзөнү һадисәләрдә иштирак етмәјән диқәр гәһрәман һагтында мә’лумата еһтијаж јарадыр. Короғлунун Гырата көзү дүшән Чапгынчы Дәли Һәсәни мәғлуб етмәси вә онларын бирликдә ашыг Чунуну хилас етмәси сүжет хәтти јаратса да, әсас һадисәләрин инкишафыны ләнкидир. Кәнд мејданында Кор-

¹ М.Һ.Тәһмасиб, “Азәрбајчан халг дастанлары” Б, 1972, сәһ. 142

оғлу илэ дејишэн Ашыг Чунунун сазыны она бағышламасы драматуржи структуру бәситләшдирир, һалбуки дастан вариантында Короғлунун ашыгылығы да мифик гәйнағлара сөжкәнир. Алы киши Рөвшәни јанына чағырыб, Чәнлибел әтрафындакы дағларын бириндәки гоша булагдан сөз ачыр: “Једди илдән једди илэ чүмә ахшамы мәшриг тәрәфдән бир улдуз, мәгриб тәрәфдән дә бир улдуз доғар. Бу улдузлар кәлиб көјүн ортасында тоғгушарлар. Онлар тоғгушанда Гошабулаға нур төкүләр, көпүкләниб дашар. Һәр ким Гошабулағын сујундан ичсә, ашыг олар”¹.

Короғлунун мејданда: “Мән Короғлујам! Сизи бәјләрә вә ханлара гаршы мүбаризәјә чағырырам. Халгын ән јакшы оғулларынын әзаблары, аналарын көз јашы наминә гисас!...”² — кими ингилаби чағырышындан руһланан күтләнин Чәнлибелә ахышараг дөјүшә һазырлашмасы вә нәһәјәт, Короғлунун сазыны бағрына басараг охумасы схематиклик јарадыр. Ссенаридә Ашыг Чунун образы Сталин дөврүндә үмумиттифаг ел ағсағталы функцијасы дашыјан Калинин прототипинә чеврилир. Онун сарај һәрәмханасындакы гадынларын бәрбәзәјини сојмуш Дәли Һәсәнлә тәрбијәви сөһбәти ағсағтал образыны доғрулдур. Лакин ағсағталын бу бәрбәзәјин әсирләри азад етмәк үчүн рүшвәт кими кара кәләчәјини сөјләмәси тәәччүб доғурур.

Ссенаридә Чәнлибелә кәлән јенијетмә күрчүнүн Короғлуја мүрачиәти сijasиләшдирилмиш халғлар достлуғу мотивини әкс етдирир: “Көмәк един, достлар, бизә бәд-бәхтлик үз вермишдир. Кнјазлар гызлары шаһ һәрәминә сатмышлар. Гардашлар, үрәјим јаныр. Мәним бачым да орададыр. Онлары хилас етмәјә көмәк един. Һаны сизин Короғлу? — Короғлу ирәли чыхыр: — Гәм јемә, мәним күрчү гардашым, биз мүгәддәс анд ичмишик ки, бизим торпағларымыздан гуллар апаран һеч бир карван кечмәјәчәк-дир,” — дејиб Дәли Һәсәнә тапшырыг верир: — Карваны

¹ Короғлу. Б., 1956, сәһ. 32.

² Сабит Рәһман. Сеч. әсәрләри, 3 чилд, Б., 1976, сәһ. 292.

сахламаг лазымдыр. Шаһид сахламајын ки, Иран шаһы илѣ дѣ арамыз дѣјмѣсин, үстѣлик онунла да вурушмаға күүчүмүз чатмаз. Өз ханларымыз бизѣ бѣсдир, онларла һесаблиша-рыг”¹. Бу мѣтндѣки амансызлыг вѣ сијаси һијлѣкѣрлик Корѣглу образына гѣтијјѣн ујғун кѣлмир.

Корѣглу илѣ Никарын тоју ѣрѣфѣсиндѣ кѣчѣл Һѣмзѣнин сараја кѣлѣрѣк Гыраты кѣтирѣчѣјинѣ сѣз вермѣси вѣ ѣвѣзиндѣ Никары истѣмѣси зиддијјѣти күүчлѣндирир. Кѣчѣл Һѣмзѣнин оғурладығы Гыратын далынча кѣлѣн Корѣглунун тора дүүшмѣси, ѣли-голу бағлы һалда базар мејданына кѣтирилмѣси вѣ Гыратын ѣз саһибини хилас етмѣси илкин ѣдѣби мѣнбѣнин мачѣра имканларыны нүмајиш етдирир.

Никарын башчылығы илѣ гадынларын ханларын ор-дусуна гаршы дѣјүшдѣ иштирак етмѣси фабулалығы чан-ландырса да, Корѣглунун ѣлдүрүлѣн Ашыг Чунунун сазыны кѣтүрүб ат белиндѣ чалыб-охумасы оперетта шѣртилији ја-радыр. Бу исѣ һѣјат керчѣклији үзѣриндѣ гурулмуш драма-туржи структура позур. Корѣглунун Ашыг Чунунун ѣлүмү барѣдѣ чыхышы тѣсвир тѣһкијѣсини сѣзлѣ тѣкпарлајараг һа-дисѣлилији лѣнкидир. Чѣнлибеллилѣрѣ силаһ алмаг үчүн Дѣли Һѣсѣнин сарај һѣрѣмханасында јенидѣн гадынларын бѣрбѣзѣклѣрини сојмасы ингилабчы-болшевик образыны јарадыр. Һѣсѣн ханын сарајынын дармадағын олунмасы вѣ ѣзүнүн Гыратын ајағлары алтында тапданмасы ѣфсанѣви образлар сијасилѣшдирилдијиндѣн хѣјрин шѣр үзѣриндѣ гѣлѣбѣси кими гѣбул олунмур. Елѣ бу сѣбѣбдѣн гѣлѣбѣдѣ Никар ханымын иштиракы ата-гыз, гѣјната - күүрѣкѣн мұна-сибѣтлѣрини ѣн плана чѣкѣрѣк ичтимай мотивин мѣишѣт мұстѣвѣсиндѣ гавранылмасына сѣбѣб олур. Корѣглунун дѣлилѣри гаршысында чыхыш ѣдѣрѣк мұбаризѣнин сона чатмадығыны билдирмѣси вѣ һамыны Чѣфѣр ханын үзѣринѣ дѣјүшѣ сѣслѣмѣси онун ингилабчы образыны рѣмзилѣш-дирир. Белѣликлѣ, ѣсрлѣрдѣн кѣчѣрѣк дини мұдахилѣјѣ

¹ Сабит Рѣһман. Сѣч. ѣсѣрлѣри, 3 чилд, Б., 1976, сѣһ. 368.

мә'руз галмыш гәдим мифоложи дастан сијаси тәблиғат функцијасына да табе етдирилир.

Гәдим Азәрбајҗан—Оғуз гәбиләләринин һәјат, мәишәт вә дүшүнчә тәрзини парлаг әкс етдирән “Китаби-Дәдә Горғуд” дастанынын мотивләри әсасында јазылмыш ејниадлы ссенаридә (мүәллиф Анар, 1975) бир чох бојлардакы һадисә вә персонажлар јени контекстдә драматуржи структура табе етдирилмишдир. Дастандакы кими ссенаридә дә әсас драматуржи һадисәни јарымифик образ Дәдә Горғуд тәғдим едир. М.Сејидовун гејд етдији кими: “Горғуд илкин чағларда мифик аләмлә даһа чох бағлы олмуш вә күнәшин, одун мифик сәчијјәләринә дә јијәләнмишдир. Чағлар кечдикчә, бу сәчијјәләрин чохусуну итирмәдән бә'зән там мифик, бә'зән јарымифик, јарыәфсанәви дон кејмишдир. Демәли, дүнјакөрүшләр, һәјаты дәрк етмә формасы дәјишдикчә, Горғуд там мифик образдан, јарымифик, јарыреал аләмин вәтәндашы олмушдур”¹.

Ссенаридә Дәдә Горғуд образынын дилиндән дастанын “Дирсә хан оғлу Буғачын боју”ндакы мәтн дикторун сәси илә тәғдим олунараг мөвзунун илкин зиддијјәтини тәғдим едир: “Ханлар ханы хан Бајандыр илдә бир кәрә тој едиб Оғуз бәјләрини гонағларды. Јенә тој едиб атдан ајғыр, дәвәдән буғра, гојундан гоч гырдырмышды. Бир јерә ағ отаг, бир јерә гызыл отаг, бир јерә гара отаг гурдурмушду. — Оғлу оланы ағ отаға, гызы оланы гызыл отаға гондурун. Кимин ки, оғлу- гызы јох, гара отаға гондурун, гара кечә алтына дөшәјин, гара гојун јәхнисиндән өнүнә кәтирин, јејәрсә јесин, јемәзсә дурсун кетсин — демишди”². Ссенаридә Газан ханын вә Банучичәјин дајысы, шәр гүввәләрин дашыјычысы Алп Арузун, Дирсә хан образынын да мәтнинә вә драматуржи јүкүнә шәрик олмасы зиддијјәтин тәрәфләрини конкретләшидир. Алп Арузун өвладсызлығынын үзүнә чырпылмасы дастан моделини тәкрарлајараг бу зиддијјәти

¹ М. Сејидов. “Азәрбајҗан мифик тәфәккүрүнүн гајнағлары”. Б., 1983, сәһ. 181.

² “Китаби-Дәдә Горғуд”. Б., 1978, сәһ. 19.

кәскинләшдирир. Хејир дашыҗычысы олан баш гәһрәманын көзәл Бурла хатунун ајаглары алтында өкүзү јерә вурараг Дәдә Горгуддан Газан адыны алмасы, Бајандыр ханын күрәкәни олмасы, өлүм ајағында һакимијјәтин вә торпагларын она вәсијјәт едилмәси әсас драматуржи һадисә илә бағлы јени зиддијјәтләрин әсасыны гојур. Көзөнү һадисәләр “Бајбураның оғлу Бамсы Бејрәк боју” илә давам едир. Дәдә Горгудун “Ат ајағы јејин олар” сөзләри илә дејикли олан Бејрәклә Банучичәјин илк көрүшләринин тәсвири драматуржи структурдакы заманы сүр'әтләндирир. Инчик салынмыш Алп Арузун Банучичәји вермәк истәдији Јалынчығын бирләшдији Гыпчаг Мәлик образы ссенаридә өз мүһитиндә тәсвир олунмушдур. “Гыпчаг Мәлик бастынчы көчәри тајфалардан биринин башчысы иди. Онун дүшәркәси һүндүр дағларын әлчатмаз гартал јувасыны андыран зирвәсиндә јерләширди. Бу тајфанын адамларынын горхунч көркәми варды. Әјинләриндә вәһши һејван дәриләриндән күркләр, башларында дәри папаглар, сифәтләри јолуг. Гыпчаг Мәлијин сифәти дә јолуг иди”¹. Гыпчаг Мәлијин Оғуз елине һүчүм едәрәк јатмыш Бејрәји чадырдан оғурламасы, Јалынчығын Бејрәјин ганлы көјнәјини кәтирмәси зиддијјәти инкишаф етдирир. Гыпчаг Мәлијин сарајында ширә галиб кәлмиш Бејрәјин она ашиг олан көзәл Селчаны јатағына бурахмамасы онун гәһрәмәнлығыны вә Банучичәјә сәдәгәтини көстәрир.

Бејрәјин атасы Бәјбураның көзләмәкдән көзләринин кор олмасы, бачысы Күнелин вә Газан ханын оғлу Туралы севсә дә, гардашы Бејрәкдән хәбәр кәлмәјинчә әрә кетмәјәчәјини билдирмәси, Јалынчығын Банучичәјә елчи дүшмәси, гызын бир ил дә мөһләт истәмәси јалныз дикторун — Дәдә Горгудун сөз тәһкијәсиндә әкс олунса да, драматизми артырыр.

Һадисәләрин драматуржи зирвәси “Салур Газаның евинин јағмаланмасы” боју илә тәгдим олунур вә Газан

¹ Анар. Сеч. әсәрләри, I чилд, Б., 1988, сәһ. 222.

ханла Туралын ата-оғул мүнәсибәтләриндәки анлашылмазлыг драматуржи зиддијјетә чеврилир. Гыпчаг Мәлијин адамларынын мешәдә чичәк жыған Туралы, шәрабын тә'сириндән јухуламыш Газан ханы вә Оғуз елинин гыз-кәлиндәрини әсир етмәси зиддијјетин әкс мөвзу истигамәтини күчләндирир. Газан ханын Дәмир гапы Дәрбәнддәки он мин гојунунун јада дүшмәси, Гарача чобанын тәкбашына һүнәр көстәрмәси мөвзу истигамәтини низама салыр. Елинин дүшдүјү вәзијјетә јаныб-јахылан Дәдә Горғудун “Тәк әлдән сәс чыхмаз. Ел күчү, сел күчү” нәсиһәтиндән сонра ичкинин тә'сириндән ајылан Газан ханын сарындығы тору чырыб дағымасы илә хејирин шәр үзәриндә гәләбәсинә инам јаратса да, дастанда олдуғу кими өзүнә гүррәләнәрәк Гарача Чобанын көмәјини рәдд едиб ону ағача сарымасы драматуржи һәллини тапмыр. Бунунла да, әсас драматуржи һадисәләр Дәдә Горғудун “Тәк әлдән сәс чыхмаз. Ел күчү, сел күчү” идејасына табе олмајараг мүәллиф јозумунун әлејһинә јөнәлир.

Гыпчаг Мәлијин Туралын әтиндән говурма биширтдириб гыз-кәлинә једиртмәклә Бурла хатуну гырх инчә белли көзәлин ичиндән сечиб Газан ханын намусуна тохунмаг мөгсәдинә гаршы оғлунун анасына “...гызлар бир јејәндә, сән беш је” демәси дастан шәртилијини бирбаша нүмајиш етдирсә дә, пешәкар үслуб һесабына драматуржи һәллини тапыр.

Гыпчаг Мәлик өлдүрүлдүкдән сонра драматуржи зиддијјетә гошулан Алп Арузун зиндандакы Бејрәкдән хәбәр верән Селчаны часус адландыраг гылынчламасы фабулалыг јарадыр. Селчанын өлүм анында зинданын ачарларыны рәфигәсинә вермәси вә Бејрәјин Банучичәклә Јалынчығын тој күнү өзүнү Оғуз елинә чатдырмасы илә әсас драматуржи һадисәнин инкишафы бәрпа олунур. Бејрәјин Банучичәјә говушмасы, бармағыны чәртиб ганыны сүртәрәк атасы Бәјбуранын көзләрини ачмасы вә Јалынчығы гылынчынын алтындан кечирәрәк бағышламасы дастанын илкин әдәби материалыны драматуржи структура гошараг әлаvē

сүжет хөтлөрини тамамлајыр. Бејрэјин оғлунун олмасы, Туралла Җүнелин евләнмәси барәдә Дәдә Горғуд тәһкијә-синдә диктор мәтни илә верилән информасијалар һадисәлә-ри заман бахымындан габаглајыр.

Дастанда Бејрәк Аруз тәрәфиндән өлдүрүлсә дә, ссенаридә Јалынчығын ону архадан вурмасы илә әсас дра-матуржи һадисә мәнтиглә гапаныр. Јаралы Бејрэјин сон анда Алп Арузун дүшмән олдугуну Банучичәјә билдирмәси вә оғлунун Гарача Чобан тәрәфиндән икид бөјүдүлмәсини вәсијјәт етмәси илә дастанын илкинлији, тәһкијәнин мәркәзиндә дуран Дәдә Горғуд тәрәфиндән кәнардан низамланыр. “Дастанын мүхтәлиф бојларындан көрүндүју кими, озан бүтүн ихтилафлар вә чәкишмәләрдән кәнарда дајаныр. Тәрәфләрдән һәр һансы бири озана дәјиб-тохун-мур, ону араларындакы чәкишмәјә гатмыр. Озан бир нөв һө-мин һадисәләрин фөвгүндә дајаныр”¹. Гопуз көтүрүб һарај чәкән Дәдә Горғудун гардаш гырғынына галхан Алп Арузу јолундан дөндөрмәк истәмәси, Газан ханын “бу күн өз гылынчымыз өз башымыза јенәчөк” дејәрәк јаныб-јахылса да, дејүшә кирмәјә мәчбур олмасы зиддијјәтә ичтимаи характер верир. Мәғлуб едилмиш Алп Арузун онун башыны кәсмәкдән имтина едән Туралы архадан охла вурмасы, Газан ханын низәләрә кечирилмәси әкс мөвзу истигамәти јаратса да, Газан ханын, Алп Арузун вә дејүшчүләрин даш фигурлара дөнмәси, пешәкар үслуб һесабына реаллығы ми-фик-фантастик ирреаллығы чевирәрәк киноепос жанрыны доғрулдур. Дәдә Горғудун “... бу јарадан өлүм јохдур. Ана сүдү, дағ чичәји бу јаранын мәлһәмидир” дејәрәк Туралы сағалтмасы, Гарача Чобан Бејрэјин оғлу илә торпағы даш-дан тәмизләјәрәк “Торпағы кәрәк әкиб бечәрәсән, јағылар-дан горујасан” сөјләмәси вә улу озанын онлара хејир-дуасы дастан архаизмини горујур. Милли өзүнүтәсдиғ просесиндә мүһүм һадисә олан бу ссенари мүәллифин маарифчилик

¹ М.П.Гасымлы. “Ашығ сәнәти”. Б., 1996, сәһ. 107.

принсипинин давамы вә вәтәндашлыг мөвгејинин тәсди-
гидир.

Шифаһи халг әдәбијјатымызда фантасмогорик образ-
лы мүнһити вә кәскин зиддијјәтләрин тәғдиматы илә сечилән
“Мәликмәммәд” сәһрли нағылы тәһкијә методунун прин-
сипләрини горујан мүкәммәл драматуржи моделдир.
Нағылын экспозисијјасында персонаж кими иштирак едән
алмаларын оғурланмасы илә илкин зиддијјәт тәғдим олунур.
Алма јејиб чаванлашмаг дәрди чәкән падшаһла алма оғрусу
арасындакы зиддијјәтә онун оғланлары да чәлб олунур.
Падшаһын үчүнчү оғлу Мәликмәммәд оғру дивлә—шәр
гүввәләрлә тәкбашына мүбаризәјә киришән нағыл гәһрә-
маны кими әсас драматуржи һадисәнин ишлөк механизми-
ни ишә салыр. Нағылларымызын тәдгигатчысы Оруч Әлијев
жазыр: “Сәһрли нағылларын ән сәчијјәви композисија
хүсусијјәтләриндән бири тәкратлардан мүхтәлиф
сүжетләрдә кениш истифадә олунмасыдыр. Бурада бир чох
һәрәкәтләр, әһвалатлар—гәһрәманын дивләрлә вурушмасы,
чәтин тапшырыг, сынама, суаллар вә с. үч дөфә тәкрат
едилир. Бә’зән ејни һәрәкәти үч дөфә бир гәһрәман јеринә
јетирир. Бу һалда тәкрат әһвалаты узатмаға хидмәт едир вә
формал характер дашыјыр. Ејни һәрәкәт мүхтәлиф гәһрә-
манлар тәрәфиндән јеринә јетирилирсә, бу васитә илә гар-
шылашдырма күчләндирилир, ики әввәлинчи шәхсин јери-
нә јетирә билмәдијјини үчүнчү јеринә јетирир вә бу јолла
үчүнчү шәхсин үстүңлүјү үзә чыхыр”¹. Артыг гәһрәманлы-
ғыны сүбүт етмиш Мәликмәммәд сәһрли алмалары бир
мәчмәјијә јығараг падшаһа тәғдим едәрәк атасынын
чаванлашмаг арзусуну јеринә јетирсә дә, шәр гүввәләр
дашыјычысы олан диви өлдүрмәк нијјәти илә гардашлары
вә гошунла бирликдә диви изләјәрәк, кәлиб бир гујуја ча-
тыр. Нағылларымызын тәдгигатчысы М.Һ.Тәһмасиб јазыр:
“Дивләр зүлмәтин јарадычылары адландырылмалыдыр.
“Мәликмәммәд”дән көрүндүјү кими, нағылларымызда

¹ Аз. ЕА-хәбәрләри. Әдәбијјат, дил вә инчәсәнәт”, №2, 1985, сәһ. 53.

дивләрин әсас е'тибарилә зүлмәтдә, јер алтында, галачаларда јашамалары бу е'тигадын нәтичәсидир”¹. Фабула истигамәтиндә инкишаф едән сонракы һадисәләрдә Мәликмәммәдин гујунун ағзына гојулмуш дәјирман дашыны көтүрүб кәнара ата билмәси онун күч-гүввәтини нүмајиш етдирир. Бөјүк вә ортанчыл огул кәндирлә гујуја дүшмәк истәсәләр дә, гујудақы истилијин тө'сириндән “јандым” дејә фикирләрини дәјишсәләр дә, Мәликмәммәд “јандым” десә дә, гардашларын ону гујунун дибинә атмасы јени зиддијәтин әсасыны гојур. Алмалары падшаһа чатдырмагла севимли огула чеврилән Мәликмәммәдин гујуја атылараг өлүмә мөһкум едилмәси гардашларын она пахыллығынын һәддини көстәрир. Гујуда Мәликмәммәдин јол кедәрәк једди гапы ачыб көзәл бир назәнинә чатмасы илә шәрти мө'на дашыјан мөкан принципи һадисәлилији өн плана чәкир. Мәликмәммәдин өлдүрмәк истәдији јаралы дивин башыны гызын дизи үстүнә гојуб јатмасы зиддијәтли фабула конструксијасыны тәгдим едир. Пәри гыз дивин ону сағ гојмајачағыны билдирәрәк гачыб кизләнмәји мөсләһәт көрсә дә, Мәликмәммәдин дивин өлдүрмәкдән өтрү кәлдијини бөјән етмәсинә драматуржи кәркинлији артырыр. О, хәнчәрини чыхарыб дивин ајағыны дәлмәјә башласа да, јалныз дивин гызә шапалағындан сонра зәиф мөхлуту мүдафиә едәрәк әлбөјаха дөјүшә кирмәклә мөрдлијини нүмајиш етдирир. Бу дөјүшүн 40 күн, 40 кечә давам етмәси вә јорулмуш дивин башыны гызын дизи үстүнә гојуб јатдыгдан вә јенидән једди күн, једди кечә күләшмәси драматуржи кәркинлији заман параметриндә нәзәрә чатдырыр. Нәһајәт, мифоложи бахымдан сәмави образ сајылан Пәри гыз дивин өлдүрмәјин сиррини ачдыгдан сонра Мәликмәммәдин тахчадақы шүшәни јерә чырпыб сындырараг дивин јалварышларына бахмадан шүшәнин ичиндән чыхан гушун башыны үзмәси илә дивин өлмәси фабулалы

¹ М.Һ.Тәһмасиб. “Азәрбајчан халг әдәбијјатында див сурәти”, “Вәтән утрунда” ж. №1, 1946, сәһ. 81.

һадисәләри јаддагалан едир. Дивин чанынын кәнарда ол-масы онун диһәр планетләрин сәмави сакинләринә бәнзәр космик образыны јарадыр. Дивин өлүмүндән сонра Мәлик-мәммәдин башыны Пәри гызын дизи үстүнә гојуб јатмасы объектив тәһкијәдә һәјатдакы сүкут зонасыны әвәз едән драматуржи паузаны мејдана чыхарыр. Галхыб о бири отаға кечән Мәликмәммәдин бурада дизи үстүндә див јатмыш даһа көзәл бир гыз көрмәси илә драматуржи вәзијјәт вә мәтн јенидән тәкрарланыр. Нөвбәти пауза илә һадисәләр үчүнчү дөфә тәкрарландыгдан сонра, шәр дашыјычылары олан үч гардаш дивин, үчүнчү гардаш Мәликмәммәд төрә-финдән мөһв едилмәси вә үчүнчү — ән көзәл бачы илә мүкафатландырылмасы нағылын мәнтиги моделинин нәти-чәсидир. Вәзнчә јүнкүл, гијмәтчә ағыр шејләрдән көтүрүб, гујунун тәкинә кәлән Мәликмәммәд гызлары јухары көн-дәрдикдә, кичик Пәри гыз кими гардашларын онун көзәл-лијинә вәләһ олуб, Мәликмәммәдин кәндирини кәсәчәк-ләрини билдирмәклә, һадисәләри әввәлчәдән көрә билди-јини нүмајиш етдирир. Мәликмәммәд гызы гујунун дибиндә тәк гојмаг истәмәјән Мәликмәммәд онун кәндирлә јухары галхмасыны тәкид етдикдә кичик Пәри гыз дөјүшә-дөјүшә кәләчәк ағ вә гара гочдан сөз ачыр вә ағ гочун белинә ми-ниб, ишыглы дүнјаја чыхачағы барәдә хәбәрдарлыг етмәси онун дәрракәли вә тәдбирли олдуғуна дәләләт едир.

Гардашларын гыза көрә Мәликмәммәдин өлүмүнә гәрар вермәси Шәрг тәхәјјүлүндә кишиләрин гадынлары сечмәк һүтуғуна малик олмасыны, онлара бир әшја кими бахылмасы илә јанашы, нағыл тәһкијәсиндә сәмави пәри гызларынын дүнјәви һисс, һәјәчан вә еһтирас елементләри илә зәнкинләшдирир. Тәдгигатчы М.Һатәми нағыллары-мызда Пәри образыны белә шәрһ едир: “Сәһрли нағылларда пәри һәм дә мүсбәт планда ишләнмиш фантастик образдыр. Пәриләр нәинки өзләри көзәлдир, онлар башгаларына да чисмани вә мә'нәви көзәлллик бәхш едирләр... Әрә ке-дәчәји адам һагтында онун өз тәсәввүрү вардыр. О, горхмаз, чәсарәтли, икид, дүз данышан, әдәб-әрканлы, севмәји ба-

чаран, севкилиси јолунда чанындан кечмөјө һазыр бир адам олмалыдыр. Белә бир адам гаршысына чыхарса, көзөл пәри гызы ихтијарсыз бир чошгунлугла ону севәр, талејини онунла бағлајар”¹. Јүзилликләрдән кечән тәһкијәдә Пәри гыз образлары космик-мифоложи әламәтләрини кет-кедә итирмәклә реал хүсусијјәтләр газанмышдыр.

“Мәликмәммәд” нағылынын драматуржи структурунда хејирин шәр үзәриндә гәләбәси дүнјәви; јерүстү, јералты аләм отураглыг; ишыглы вә јахуд гаранлыг аләмә чыхаран ағ гоч вә гара гоч исә бирбаша чөл — түрк мәдәнијјәти илә бағлыдыр.

Ағ гочун белинә минмәк истәсә дә, гара гочун белинә атылан Мәликмәммәдин гаранлыг дүнјаја дүшмәси һадисәләрин јени мөкәнда инкишафына сәбәб олур. Ағача дырмашан әждаһа вә јувада чығырышан гуш балаларына Мәликмәммәдин раст кәлмәси информасија тәгдиматыны заман параметриндә ашкарлајыр: Һәр ил бу ағачдакы јувада Зүмрүд гушунун бәсләдији балалары әждаһанын јемәси кечмиш заманын вә һал-һазырда Зүмрүдүн балаларыны јемәк үчүн әждаһанын ағача дырмашмасы индики заманын драматизмини тәгдим едир. Гылынчы илә әждаһаны ики парча едиб, јатмыш Мәликмәммәди дән кәтирән Зүмрүд гушунун балаларыны јејән һесаб едәрәк, димдијинә ири бир даш алыб онун үстүнә салмаг истәјәндә балаларынын ону вәзијјәтдән һали етмәси фабула истигамәтиндә драматизми артырыр. Зүмрүд гушу балаларыны мөһв едәрәк, онун нәслини, көкүнү кәсмәк истәјән әждаһаны өлдүрүб јатмыш Мәликмәммәдин үстүнә ганадларыны чәкиб, ону горумасы вә ишыглы дүнјаја чыхармаг нијјәти әсас драматуржи һадисәни истигамәтләндирир. Јол үчүн лазым олан 40 шагга әти, 40 тулут сују һарадан тапачағыны билмәјән Мәликмәммәд бикәф олдутда, Зүмрүд гушунун субјектив тәһкијәси илә 40 ағачлыгдакы бир падшаһын өлкәсиндә једди илдән

¹ М. Һатәми. “Сәһрли нағылларда Пәри образы”. ЕА хәбәрләри, әдәбијјат, дил вә инчәсәнәт, Б., №4, 1980, сәһ. 40.

бәри сујун габағыны кәсмиш, пәһләванларын белә өлдүрә билмәдији, күндә бир гыз јејән әждаһадан сөз ачылыр. Мәликмәммәд әждаһаны ғылынчы илә ики парча едиб падшаһын јеканә ғызыны хилас етсә дә, объектив тәһкијәдә әсас драматуржи һадисә наминә ғыздан вә тахт-тачдан имтина едиб, 40 шагта әт, 40 тулут су истәјир вә ишығлы дүнјаја чыхмағ нијјәтини һәјата кечирир. Зүмрүдүн ганадларында ишығлы дүнјаја үз тутан Мәликмәммәдин јолуна бирчә мәнзил ғалмыш бир шагта әти әлиндән јерә салмасы драматуржи манеә јарадарағ һадисәләрә тәкан верир. Гуш “ға” дејиб әт истәдикдә, Мәликмәммәд әләчсыз ғалыб балдырынын әтиндән кәсәрәк гушун ағзына атмасы гәһ-рәманын өз мөгсәди наминә чанындан да кечә билтәчәјини кәстәрсә дә, гушун әтин ширинлијини һисс едиб дилинин алтында сахламасы инсанла гушун али үнсијјәтини нүмајиш етдирир. Ишығлы дүнјаја чатдыгда Мәликмәммәд ахса-јаркән гушун дилинин алтындакы әти чыхарыб онун балдырына јапышдырмасы, түпүрчәјини дә сүртәрәк сағалтмасы бу үнсијјәтин мәнтигинә һағт газандырыр. Гушун өз түкүндән чыхарыб Мәликмәммәдә вермәси, дара дүшүкдә ода тутмағы тапшырмасы илә онларын арасындакы заман, мөкан принципләри силинир вә һадисәләр космик аләмә гошулур. Дәрзинин ғажысыны кәтүрүб падшаһын бөјүк оғлуна тој палтары бичмәјә кетмәси вә онун шәјирди Мәликмәммәдин түкү ода тутарағ Зүмрүд гушундан сары палтар, ғылынч, ғалхан вә Сары јел ат алмасы, ат чапанлара гошуларағ падшаһын бөјүк оғлунун башыны вуруб көздән итмәси илә һадисәләр јерлә көј, реал вә космик аләм арасында чәрәјан едир. Һадисәләрин ортанчыл оғулла бағлы тәкрарланмасы — Мәликмәммәдин Зүмрүд гушундан ғырмызы палтар, ғылынч-ғалхан, ғырмызы ат аларағ ортанчыл ғардашын бојуну вурмасы илә Хаин ғардашлардан ғисасын алынмасында сәмави гүввәнин — Зүмрүд гушунун ишти-ракы өн плана чәкилир. Гејд етмәк лазымдыр ки, нағылын илкин вариантларында, о чүмләдән, М.Һ.Тәһмасибин тәдти-гатларында Зүмрүд гушу Симург гушу ады алтында тәғдим

олунур. Нағылын Сталин дөврүндөки тэдигаты зəманəнин руһуну əкс етдирсə дə, һадисəлэрə сағлам мүнəсибəти җа-шадыр. “Нағыл Симурғун җардымы вə рəһбərлиҗилə Мə-ликмəммəдин өз хайн гардашлары үзəриндə гəлəбəсилə битир”¹.

Мəликмəммəдин сағ-саламат олдуғуна севинən пəд-шаһын əмри илə җенидən тəҗа һазырлыг кетмəси, пəри гыз-лардан бəјүҗүнүн вəзирин оғлуна, ортанчылынын вəкилин оғлуна, əн кичиҗинин дə Мəликмəммəдə верилмəси риҗази мəнтиглə нағыл һадисəлəрини никбин сонлуға чатдырыр.

Тəһлилдən көрүндүҗү кими “Мəликмəммəд” нағылы мүкəммəл аудиовизуал тəһкиҗə малик олдуғундан онун драматурҗи структуруна тохунулмадан белə чохсеријалы нағыл киносенариси ола билəрди. “Мəликмəммəд”ин мо-тивлəри əсасында җазылмыш “Кечə җарыдан кечəндə” (“Əзаблы җоллар”) ссенариси (ссенари мүəллифи Оғтај Ал-тунбај, 1982) нағылын драматурҗи структуруну гисмən тəк-рар етсə дə, сүҗет хəттинə көрə илкин əдəби мənбədən кəскин сурəтдə фəрглəнир. Ссенаридə сəксən җашлы пəд-шаһын бəјүк оғлу Бəјүкхан човган оҗнајан икид, ортанчыл оғул Ханмəммəд исə җејиб-јатан гарынгулу, кичик оғул Ханəһмəд исə тора дүшмүш чєјран баласыны хилас едən хе-јирхah персонаж кими характеризə едилир. Пəдшаһа алма тинки бағышлајан гочанын нағыллара хас олан ребус-тап-мачалары əсасында Ханəһмəдин ағыллылығы сүбүт олунур. Алма чубуглары илə бағлы ребус “Күч бирликдəдир, җə’ни бирлиҗи сындырмаг, мəһв етмəк олмаз”² кими ссенаринин али гəјəси бирбаша тəгдим олунур. Лакин һадисəлəрин кедишиндə гардашлар арасында драматурҗи зиддијјет јаранмадығындан онлардан һансынын даһа ағыллы олмасы хүсуси əһəмијјет дашымыр вə ребус ојуну классик нағыл

¹ М.Һ.Тəһмасиб. “Əфсанəви гушлар”. “Вəтən уғрунда” ж. №5, 1945, сəһ. 93.

² О.Алтунбај. “Томрис”, Б., 1992, сəһ. 133.

үслубуна ујғун кәлсә дә, һадисәлилик принципини узаг-лашдырыр.

Сценаридә ребус ојунунун Ханәһмәдлә падшаһа хәләт вә ғылынч бәхш едән шәр гүввәләрин елчиси арасында давам етмәси вә бурада елчинин бир хурчун ғызылы падшаһын ајаглары алтына төкәрәк “Сизин шимал гоншунуз мәним һөкмдарымын дүшмәнидир. Һөкмдарым сизә достлуг әлини узадыр” (сәһ.135) сөјләмәси вә Ханәһмәдин “Сәнин һөкмдарын бизи ғызыл илә сатын алмаг истәјир. Анчаг ғызылын көз ғамашдыран парылтысы хәјанәтин гаранлыг учурумларыны кизләдә билмәз вә азәрбајчанлыларын доста сәдагәт борчундан үстүн ола билмәз”(сәһ. 135) чавабы һадисәләрә дәхли олмајан халглар достлугу мөвзусуна хидмәт едир. Ребус-тапмача идејаларын ғаршыдурмасына хидмәт етсә дә, суал-чавабларын мәнтигсизлији рәмзилијә чеврилир вә әсас фикри јајындырараг сүжет хәттини позур.

Шаһын әмрилә тинк бағда әкилдикдән сонра ғапысында үчбашлы әждаһа кешик чәкән мағара — шәр гүввәләрин мүһити тәсвир олунур. Елчинин јералты сәлтәнәтин мүчәррәд саһибинә сәһрли алмаларын бар верәчәји һагда хәбәри әсас һадисәнин мөвзу истигамәтини низамлајыр. Лакин әкс ғәһрәманын мүчәррәдлији, көрүнмәмәси һадисәләрин көз өнүндә инкишафына мане олур. Јекнәсәк һәјатдан тәнкә кәлмиш дивләрин дәрд-ғәми дағымтаг үчүн үчбашлы әждаһадан дағ отларындан һазырланмыш араг алыб ичмәләри нағыл архаизмини мүасирләшдирсә дә, драматуржи зиддијјәтә хидмәт етмир.

Нәһәјәт һадисәләрин драматуржи дүјүнүндә Ханәһмәдин бағдан сәһрли алма оғурлајан дивлә ғаршылашмасы илә нағыл варианты тәкратланыр. Лакин дивин ардынча сәфәрә чыхан ғардашларын ағача гонмуш мин бир рәнкә чалан гуша раст кәлмәләри һадисәлилији јенидән персонажларын тәғдиматына ғайтарыр. Бөјүкханын гушун ғанадларыны кәсиб ғызыл ғәфәсдә сахлајараг, нәғмәләринә гулаг асмаг һәвәсинә дүшмәси, Ханмәммәдин гушдан табака һазырлајыб јемәк истәмәси, Ханәһмәдин исә онлары тәнбәһ

едерәк гушун габагына бир овуч кишмиш сәпмәси бир даһа гардашларын психоложи портретини үзә чыхарыр. Гушун инсан кими дил ачараг гара дивләр өлкәсинин јолуну көстөрмәси һадисәләри сүжет хәттинә јөнәлдир. Нәһәјәт, сусамыш гардашларын нағылдакы кими гујунун башына чатмасы вә онларын бирләшәрәк гујунун үстүндәки дашы көтүрмәләри, бөјүк вә ортанчыл гардашлар “јандым” дејиб, гујуја дүшмәк истәмәсәләр дә, алов дилләрини кечәрәк гујунун дибинә дүшмүш Ханәһмәдин ардынча гујуја тулланмалары ссенаринин мүәллиф јозумуна хидмәт етсә дә, нағыл моделиндәки гардашларын зиддијјәтини арадан көтүрүр. Сонракы нағыл һадисәләри гапы, гардаш, гыз, див үчлүјү тимсалында јени драматуржи моделдә тәгдим олунар. Биринчи гапыја дахил олан Бөјүкханын гызла—Ајкүнлә вә дивлә көрүшү нағыл структуру илә мұасир мәтни бир контекстдә бирләшдирәрәк постмодернист үслубда мүәллифин һадисәләрә кинајәли мұнасибәтини көстәрир. Бөјүкханын дабаныны ешдији дивин һирсләнәрәк гызла: “Нә һырылдајырсан, ај сачы узун, ағлы көдәк, Мән сәннәнәм! Нијә дишләрини ағардырсан?” сөјләмәси мәтнә постмодернист чалар версә дә, диз чөкүб, көз јашы илә аман истәјән дивә Бөјүкханын “Јахшылыға јаманлыг һәр адамын ишиди, јаманлыға јахшылыг нәр кишинин иши-дир” (сәһ. 166) дејәрәк она шәр ишләрдән әл чөкмәји төвсијә етмәси вә ону саламат бурахмасы сырф ән’әнәви-дидактик характер дашыјыр. Вә драматуржи мәнтигин әксинә олараг јени мүәллиф јозумуну тәгдим едир.

Орта гапыдан ичәри кечән Ханмәммәдин дигтәтини чүчә будуну ағзына алараг данышан ортанчыл бачы Ајнурун көзәллијинин дејил, онун гаршысындакы сүфрәдәки јемәјин чәлб етмәси вә Ајнурун: “Сән елә мән дејән адамсан, дејиб-күлән, јејиб-ичән” (сәһ. 166) сөзләри онларын бир-биринә тај олдуғуну көстәрир. Вә онларын гастронимик мараға әсасланан мұнасибәтләринин Ханмәммәд, Ајнур вә див үчбучағында, мәишәт мұстәвисиндә һәлл олунамасы постмодернист структуру нұмајиш етдирир. Дивин: “Кәда-куда-

лары дадандырырсан мөним евимө. Чолпаларымы једиздирирсән..” (сәһ.167) сөзләринә Ајнурун “Ики көзүнү бир дешикдән чыхарарам. Чолпалары, газлары өзүм биләрәм кимә једиздирәрәм, мөним көнлүмә јатан адама чаным да гурбан” (сәһ. 167) чавабы постмодернизмин мовизм-кичләмә үслубунда јени драматуржи структура хидмәт едир. Гызын “Мөн билирәм, сән һансы ојунлардан чыхырсан, јеринә чатдыррам, һагг-һесабына бахарлар. Күвөнмө ки, дағ бојда архаларын вар”(сәһ.167) сөзләри ссенаринин јарандығы социализм дөврүнүн “јазыб јеринә чатдырмагла архалыларын белә һагг-һесабына бахылмасы” кими етик-әхлаги принципләри нүмајиш етдирмәклә јенидән постмодернизмин әкси олан ән'әнәвилији нүмајиш етдирир. Башыны гылынчын алтына тутараг бојнунун вурулмасыны истәјән дивә Ханмәмәдин “Јахшылыға јахшылыг һәр адамын ишидир, јаманлыға јахшылыг һәр кишинин ишидир” (сәһ. 167) сөјләмәси ән'әнәви — дидактик принципи тәкрар едир.

Ханәһмәдлә кичик бачы Ајтәнин мүнәсибәти әввәлкиләрдән фәргләнир: “Тыз шаһзадәни көрәндә үзү ај кими шөфәг сачды, күн кими парлады. Ханәһмәд бирдән-бирә дүнјанын гызылы чәһрајы рәнкләрә бүрүндүјүнү һисс еләди. Она елә кәлди ки, ағ јумушаг булудларын үстүндәдир. Гәлбини инчә һиссләр бүрүдү” (сәһ.169). Емоционал мүәллиф тәһкијәси һадисәсиз олдуғундан актјор ојуну үчүн мөһдудийјәт јаратмагла бәрәбәр әсас драматуржи һадисәјә хидмәт едә билмир. Ханәһмәдин дивлә ағыл-дүшүнчә јарышына кирмәси: онун гајадан јапынчы тикмәк тәләбинә дашдан сап тохуја билсә; торун ичиндә су кәтирмәк тәләбинә су ичиндә од кәтирсә; көјдән балыг тутмаг тәләбинә дәрјадан гартал кәтирсә мүмкүн олдуғуну билдирмәси садчә сөз ојуну олдуғундан әдәби театра хас олан мәтн һесабына гәләбә чалыныр. Ханәһмәдин дивә севкинин вачиблијини баша салмасы, һамыја јахшылыг етмәји мәсләһәт көрмәси әсас һадисәләрә хидмәт етмөјән дидактиканы бир даһа тәкрарлајыр. Гардашларын пәри гызлара вә дивләрә һәјати мүнәсибәти онларын һамысыны мифоложи нағыл

мүһитиндөн вә образлылыгындан мәһрум едир. Ссенаридә нағылын нүвәсіндә дајанан хејир вә шәр персонажларынын барышдырылмасы зиддијјәти нејтраллашдыраарә һадисәләрин драматуржи зирвәјә чатдырылмасына мане олур. Әсас драматуржи һадисәнин көзөнү чәрәјан едән зиддијјәтли мүбаризәси әвәзинә персонажларын тәкрар тәғдиматына үстүнлүк верилир.

Див ичәрисиндә алмалар олан гызыл мүчрүнү голтуғуна вуруб кетдикдән сонра Ханәһмәдин атасынын тапшырығыны јадына салараг пешиманчылыг чәкмәси илә нәһәјәт, әсас драматуржи һадисәнин инкишафы низамланыр. Ханәһмәдин гардашларыны хәбәрдар едәрәк дивин ардынча кетмәси ссенарини нағыл мәчрасына гајтарыр. Онун гарынын гапысыны дөјәрәк, әждаһанын сујун габағыны кәсдијини өјрәнмәси нағылдан кәлсә дә, әсас драматуржи һадисәнин инкишафында әкс гәһрәманын горујучусу олан әждаһанын тәрәфдарлары олан һәрәмиләрин онунла дөјүшә кирмәси бәдии ифадәсини тапмыр. Чүнки һәрәмиләр әввәлчәдән драматуржи структурда иштирак етмәдикләриндән зиддијјәтдән кәнарда галырлар. Ханәһмәд әждаһаја һүчум етдикдә гардашларла биркә бүтүн халгын онун көмәјинә кәлмәси ән'әнәви сосреализм методуна ујғун олараг механики характер дашыјыр. Ссенаридә јерүстү вә јералты аләмин дөјишән мәкан принципи идеоложи вә драматуржи ролю ојнамаса да, һадисәләрин дүјүнүнүн ачылышында заман параметриндән истифадә олунур. Мәһз кечә јарыдан кечәндә әждаһа алмалары чадукәрә верәрсә, онун күчлү, гүдрәтли олачағы һадисәләри сүр'әтләндирәрәк драматизми артырыр. Анчаг, тәәссүф ки, чадукәр Гарабулудла бағлы һадисәләр көз өнүндә баш вермәдијиндән алмаларын она мәһз кечә јарыдан кечәндә чатдырылачағы илә бағлы драматуржи заман принципи өзүнүн мәнтиги һәллини тапмыр.

Ханәһмәдин кичик дивдән алмаларын үчбашлы әждаһада олдуғуну вә башларын бир-биринә нифрәт бәсләдијини өјрәнмәси мүбаризәнин характерини мүәјјән едир. Онун кәләклә әждаһа башларыны бири-биринә һүчум

етмәжә тәһрик етмәси “парчала вә һөкмранлыг ет” принципинә ујғун кәлсә дә, милли нағыл гәһрәманынын психоложи моделинә ујғун кәлмир. Персонажларын узун-узады тәғдиматы, әждаһаны мәһв етмиш халгын сујун табағыны ачмасы, гардашларын чадукәрдән мүчрүнү алмасы кими әсас драматуржи һадисәни кәлкәдә гојур. Финалда Ханәһмәдин мүчрүнү атасына тәғдим едәрәк алмаларын сәһрини итирдијини билдирмәси тәсвир тәһкијәси илә дејил, мәтн һесабына һәлл олунур: “Ата, јадындадыр, сәнә алма тинкини бәхш едән мүдрик гоча демишди ки, алмалара залым, хәбис, хаин әлләр тохунан кими онлар өз сәһрини итирәчәк” (сәһ. 187). Ханәһмәдин алмаларын сәһрини итирдијини билдији һалда онлары атасына чатдырмасы мә’насыз көрүнүр. Падшаһын сәһрли алмаларын она кәрәк олмадығыны билдирәрәк гардашлары бәркә-боша салмаг нијјәтини ачыгламасы вә бу имтаһандан бачарыгла чыхмыш оғланларына Ајкүн, Ајнур, Ајтәни тәғдим етмәси драматуржи зиддијјәти зәифләдир.

Мифик мүнһтә вә образлара, мүкәммәл драматуржи структура малик бу нағылын киноссенаринин сирләринә бәләд олан мүәллиф тәрәфиндән мүасирләшдириләрәк архаизмин итирилмәси вә нағыл әләминин мәһдудлашдырылмасы, бәлкә дә, мадди-техники имкансызлығын әввәлчәдән нәзәрә алынмасы илә бағлыдыр.

Көрүндүјү кими экранлашдырылан шифаһи халг әдәбијјаты нүмунәләри јени аудиовизуал тәһкијәдә мүстәгил бәдии дәјәр газанараг јени мүәллиф јозумуна хидмәт едә билир. Шифаһи халг әдәбијјатынын дастан вә нағыл драматуржи моделиндән киноссенаридә истифадә онларын арасындакы структур јахынлығыны үзә чыхарды. 60-чы илләрин сонуна гәдәр милли кинодраматуржијамызын структуруна мифоложи естетиканын тә’сири данылмаз фактдыр. Бу естетикадан бәһрәләнән драматуржи структур шифаһи халг әдәбијјатынын мөвзу вә үслубуну горуса да, бүтөвлүкдә дастан вә нағыллары да күтләви мелодрама жанрына јахынлашдырды. Шифаһи халг әдәбијјатындакы кими, ме-

лодрамада да иштиракчыларын писләрә вә јахшыларә бөлүнәрәк ачыг ојуна кирмәси вә үздә олан зиддијјәт һесабына көзөнү һадисәләри хәтти сүжәтдә тәгдим едилмәси өзүнү тәсдиг етди. Тарихи-мәдәни бахымдан нағылвари хәтти сүжәт ән'әнәви һинд мелодрамасы моделини кениш јайды. Әслиндә, Авропадан кәлән классик драматуркијанын психолжи жанр моделиндән фәргли олараг, Һолливуд модели дә мәдәни-тарихи бахымдан хәтти драматуркијаја, нағыл тәһкијәсинә вә фолклор-мәрасим естетикасына бағлыдыр.

Тарихи мәрһәләләрдән кечмиш шифаһи халг әдәбијјаты нүмунәләринин ссенариләрин јаранмасы просесиндә долајы вә бирбаша иштиракы бүтүнлүкдә кинодраматуркијанын инкишафына тәкан верди. Кинодраматуркијаја нағыл, дастан, әфсанә, миф вә баллада жанрлары дахил олмуш, бајаты, муғам, нәғмә, ағы кими шифаһи халг әдәбијјаты элементләриндән кениш истифадә едилмишдир.

Классик әдәбијјатын ссенариләшдирилмәси

Дүнја киносунда классик вә сәнәдли биографик әдәбијјатын экранлашдырымасына кениш јер верилсә дә, ссенариләшдирилмәдә бу әсәрләр бә'зән јени структурда вә жанрда тәзаһүр едәрәк мүәјјән суаллар доғурур. Бәдии гираәт үчүн јазылмыш бу әсәрләрин экранлашдырылма просесиндә әдәби илкинлијини горумасы гејри-мүмкүндүр. Драматуржи ганунлар әсасында јазылмыш бу әсәрләр аудиовизуал тәһкијәдә структур вә жанр дәјишкәнлијинә мәрүз галса да, услуб вә мөвзуну горујуб сахлајараг јени бәдии дәјәр газана билирләр. Бәшәр тарихиндә классик вә сәнәдли биографик әдәбијјат нүмунәләринә тәләбат кинодраматуркијаны ссенариләшдирилмә истигамәтинә јөнәлтмәклә тамашачы күтләләринин тәләбатыны өдәјәрәк маарифчилик функцијасыны өз үзәринә көтүрдү. Ссенариләшдирилмә—экранлашдырылма просесиндә нәгл вә

тәсвир тәһкијәсинин гаршылыгылы аудиовизуал мүнәси-
бәтләри формалашды. Бу барәдә Ч. Айтматов жазыр: “Екран-
лашдырылма әдәбијат дилинин кино дилинә чеврил-
мәсидир. Бу просесдә һәр ики сәнәтин хүсусијјәтләри өзүнү
көстәрир. Бунунла белә, кинонун вә әдәбијатын үмуми
мәгсәди, бәдii васитәләрлә һәјаты әкс етдирмәк, инсанын
руһи вә мәнәви проблемләриндән сөз ачмагдыр. Һәр ики
сәнәтин ифадә васитәләри мұхтәлиф олса да, тәдгигат
објектләри бирдир”¹. Зәнкин әдәби ирсин—классик
әдәбијатын экранлашдырылмасында бә’зән илкин әдәби
мәнбәнин солгун вариантынын јаранмасы үмумдүнја кино-
драматуркија лабораторијасынын нәзәри имканларынын
там формалашмадығына дәләләт едир. Бунунла јанашы,
мүкәммәл драматуржи структура малик классик әсәрләрин
бир чоху уғурлу экран һәллини тапды. Ү.Һачыбәјовун
“Аршын мал алан” әсәринин драматуркијасы классик
ғанунлара сөјкәндијиндән сәссиз кинода белә асанлыгла
анлашылырды. Онун комедијаларындакы һәр бир мусиги
парчасынын мәтнинин белә дахили драматуржи структура
мөвчуддур. Тәдгигатчы Ә.Султанлы Үзејир бәјин драматург
исте’дадыны белә дәјәрләндирир: “Үзејир Һачыбәјовун
комедијаларында конфликт һәјати, долашыг вә мүрәк-
кәбдир. Илк пәрдәдән һадисәләр ади јолундан чыхараг
гарышыр, долашдыгча долашыр, лакин әсәрин ахырында
шух бир сонлугла битир. Драматургун әсл мөһарәти мұ-
нагишәни хүсуси бир тәмкинлә идарә едә билмәсиндәдир”².

Ү.Һачыбәјовун “Аршын мал алан” опереттасы
әсасында мусигили комедија жанрында јазылмыш ссәнари
(мүәллифи С. Рәһман, 1945) сәсли кинонун техники им-
канлары һесабына мусигинин драматуржи мотивә үзви су-
рәтдә гошулмасыны нұмајиш етдирди. Илкин әдәби мән-
бәдә олдуғу кими аријалар белә персонажларын дахили
аләмнин ачылмасына, әһвал-руһијјәнин, һисс-һәјәчанла-

¹ Ч.Т.Айтматов. "Что такое язык кино?". М., 1989, стр. 189.

² Ә. Султанлы. “Азәрбајҗан драматуркијасынын инкишафы тарихиндән”.
Б., 1964, сәһ. 278.

рын ифадəсинə хидмəт етдијиндəн опереттанын вə экран драматуржијасынын шərтиликлəри бир-бирини тамамлајыр. Əсəрин драматуржи структурунда олдуғу кими, зиддијјəт персонажлар арасында дејил, онларла милли адəт арасында јараныр. Күлчəһрəнин атасы Султан бəјин гызыны касыб бир аршынмалчыја вермəк истəмəмəси бу зиддијјəтин тəрəфлəрини мүəјјəн едир. Султан бəјин гызынын гачырылмасына гəрар вермəси илə һадисəлəр тоғушараг драматуржи зирвəјə галхыр. Драмаутржи манəдə Күлчəһрə əвəзинə гачырылан Асјанын Сүлєјманла бир-бирлəрини севдијинин мə'лум олмасы мөвзу истигамəтини тəнзимлəјир. Əкс мөвзуда гачырылмыш Күлчəһрəнин өзүнү өлдүрмəк истəмəси вə елə бу заман аршынмалчынын аријасынын ешидилмəси һадисəлəрин дүјүнүнүн ачылмасына тəкан верир. Ики евин адамлары арасында гурулмуш драматуржи структурда баш верəн зиддијјəтдə азсајлы иштиракчылар фəал шəкилдə һадисəлəрин кедишинə гошулараг, феодал əхлагынын формалашдырдығы көһнəлмиш һəјат тəрзинə, адəт-əн'əнəјə прогрессив шəкилдə галиб кəлиб, əсəри уғурлу финала чатдырырлар. Көрүндүјү кими экранлашдырылма просесиндə ссəнари мүəллифи һəр һансы бир фəал мұдахилəдөн чəкинмəклə, əсəрин илкин драматуржи структуруну горујур.

Ү.Һачыбəјовун “О олмасын, бу олсун” мусигили комедијасы əсасында јазылмыш ссəнаридə дə (мүəллиф С.Рəһман, 1956) һадисəлəр илкин əдəби материалын драматуржи структуруну тəкрарлајыр. Мүфлислəшмиш Рүстəм бəјин көзəл гызы Күлназы əлли јашлы тачир Мəшəди Ибадын пулу һесабына алмаг истəји вə гызын зијалы Сəрвəри севмəси персонажлар арасындакы зиддијјəти тəғдим едир. Тəдигатчы Ј.Гарајев əсəри тəһлил едэрəк бу гəрара кəлир: “Драматург мұстəсна бир һəссаслыгла кəстəрир ки, алвер вə тачир əхлаги идеја, мəслəк саһəсинə дə нүфуз едиб, “бағтал-интеликент”ин мұасир типи артыг һəр шеји алыб-сатыр: гадыннан (Күлназдан) тутмуш, ана дилинə гəдөр халгын талєјинə вə гəзетəјə гəдөр. Белə ки, мұфтə пул мұфтəхор

зијалыја һәр шеји, идејаны да ғвәз едир. Пешәләри мұхтәлиф олса да, онун пјесләриндә бу зијалылар һамысы мәһз ејни ролда – дәлһал вә бағтал ролунда чыхыш едирләр: Мәшәдијә иш дүзәлдир, парча вә без тачиринә шәрәф вә мәнәвијјат тачирлијини дә өјрәдирләр. Мәшәди Ибадын “О олмасын, бу олсун” ифадәси әслиндә, онун өзүндән даһа чох, һәмин зијалыларын социал психолокијасынын ифадәсидир: бу севки олмасын, сатын алынан севки олсун; үрәк долу ешг олмасын, әтәк долу пул олсун; ана дили олмасын, јад дили олсун; вәтәндашлыг олмасын, мәнәвијјатсызлыг олсун, мәнә нә?”¹. Достларынын мәсләһәтилә кәләк гурараг, тој күнү Сәрвәрин кәлин палтарында Мәшәди Ибадын евинә кәлмәси вә ону горхузараг гуллуғчу Сәнәмлә евләнмәјә тәһрик етмәси әсас драматуржи һадисәнин зиддијәтини классик шәкилдә һәлл едир. Сценаридә “Молла Нәсрәддин” мүнһити — јазычы-журналист Ч.Мәммәдгулузадә, сатирик шаир Сабир, актјор Һ.Әрәблински, рәссам Ә.Әзимзадә, јазычы-драматург Ә.Һағвердијев кими образлар илкин әдәби материала әлавә олундуғларындан әсас драматуржи һадисәдән кәнарда галыр.

Драматург, бәстәкар, публисист кими халгын мәнәви тәләбатыны, тәфәккүр тәрзини һәссаслыгла дујан Үзејир бәј һачыбәјовун “Аршын мал алан” вә “О олмасын, бу олсун” кими театр драматуркијасынын принципләринә архаланан әсәрләринин экранлашдырылмасы әслиндә, милли мәдәнијјәт һадисәсидир.

Фүзулинин “Лејли вә Мәчнун” поемасынын мотивләри әсасында јазылмыш “Мәһәббәт һаггында дастан” ссе-на-рисиндә (мүәллиф Ә.Мәммәдханлы, 1962) Низами вариантындакы Зејд илә Зејнәбин севки мотивинин паралел ишләнмәси әсас драматуржи һадисәнин инкишафына мане олмушдур.

Фүзулинин тәдгигатчысы Һ.Араслы һәр ики классик әсәри мұғажисә едәрәк јазыр: “Фүзули Низами әсәриндәки

¹ Ј.В.Гарајев. “Мејар – шәхсијјәтир”. Б., 1988, сәһ. 241.

сүжети олдуғу кими тәкрар етмәмишдир. О, Низаминин поемасында олан бир сыра сурәтләри ихтисара салдығы кими, бир сыра һадисәләри дә ејниләшдириб, башгалары илә әвәз етмишдир”¹. Ссенаридә шәр ики әсәрдән истифадә һадисәлилик принципи үзәриндә гурулмамасы мөвзунун зиддијјәтсиз тәғдиматына сәбәб олмушдур. Һадисәләрин драматуржи дүјүнүндә Гејсин дүшмән гәбиләнин гызына дәличәсинә вурулараг, ганунлары, адәт-ән'әнәләри позмасы Зејдин сөзләриндән мә'лум олур. Лакин гәһрәманларын мүнһитлә, чәмијјәтлә зиддијјәти әвәзинә көзөнү һадисәләрдә Гејс вә Лејлинин сәһрада гасырғаја дүшүб гум алтында галмалары драматуржи әһәмијјәт дашымајараг рәмзилик јарадыр. Паралел олараг Зејдлә Зејнәбин анологжи севки мүнәсибәтинә бир-бирини мәдһ етмәси зиддијјәтсизлијин нүмајиши кими әсас драматуржи һадисәнин кедишинә мане олараг долашыглыг јарадыр. Лејлинин Гејси јухуда көрдүкдән сонра севкилисинә ше'р јазараг, кағызы көјөрчинин ајағына бағлајыб көндәрмәси, режиссор ссенарисиндә көјөрчинин көзүндән — субјектив камера методу илә көрүнән сәһра мәнзәрәләри тәсвирчилијә сәбәб олур.

Көзүнү бағлајыб Лејлинин чадырына тәрәф кедәркән Гејсин балача гызы гудуз итләрдән хилас етмәси, зәнчи гуллара инсани мүнәсибәти — сосиал әдаләти бәргәрар етмәјә чалышмасы, һәтта гуллары азад едиб онларын јеринә сатылмасы Гејси сосреалист образ кими идеаллашдырса да, һадисәләрин инкишафыны ағырлашдырыр. Гејсин вә Лејлинин валидејнләринин јашадыглары мүнһит вә типаж бәнзәрликләри вә мәнсуб олдуглары Әмири вә Һашими гәбиләләри арасындакы зиддијјәтин маһијјәтинин ачылмамасы бир сыра епизодларын әсас драматуржи һадисәдән кәнарда галмасына сәбәб олур.

Ов заманы Ибн Сәламын шаһининин парчаладығы көјөрчинин Лејлинин ајаглары алтына дүшдүкдән сонра онун гыза вурулмасы схематик характер дашыјыр. Гејсин

¹ Һ.Араслы. “Бөјүк Азәрбајчан шаири Фүзули”. Б., 1958, сәһ. 198.

чејраны овчунун торундан азад етмәси поемада садәчә гәһрәманын инчә һиссләрә малик олдуғуну көстәрсә дә, ссенаридә Нофәлин достуну көрүб танымасы сүжет хәтти ярадыр. Илкин әдәби материалда Гејсин Лејлинин адамларынын тәрәфинә кечәрәк зор күчүнә гызы она алмаг истәјөн Нофәлин гошунуна гаршы вурушмасы драматуржи зиддијјәт јаратса да, ссенаридә Гејсин инсан гырғынына дөзмәјәрәк дөјүшә мане олмасы һадисәлилийин гаршысыны алыр. Дөјүш сәһнәсиндә зиддијјәтин тәрәфләри мә'лум олмадығындан тамашачынын һәр һансы бир тәрәфә рәғбәти формалашмыр. Мүрәккәб һадисәләрдә бәдии образлылығын, ифадәлилийин шәртиликлә әвәз олунмасы вә асанлығла сүжетчилијә табе етдирилмәси тәсвир тәһкијәсинин солғунлашдырыр. Сәһрада үстүндә Лејлинин кәчавәси олан, азымыш дөвәнин овсарынын Мөчнунун әлиндә олмасы, онун севкилисинә бу гәдәр јахынлығындан бихәбәрлији вә буну сонрадан Зејлдән ешитдикдә фәрјад гоһармасы, өлүм ајағында олан севкилисинә тәрәф сүрүнмәси вә нәһајәт, сәһрада ашиғләрин гоша гәбри емоционал чәһәтдән сүжет хәттини тамамлајыр. Финалда Зејлдә Зејнәбин севинчлә ишығлы кәләчәјә үз тутмалары плакатчылығ руһу ярадыр.

С.С.Ахундовун "Гарача гыз" һекајәсинин ссенариләшдирилмәси (мүәллифләр И.Прутт, Ш.Маһмудбәјов, 1967) сөзүн әсл мә'насында экранлашдырма нүмунәси һесабулуна биләр. Ссенаридә илкин мәнбәдә тәсвир олунан драматуржи структур, мүнһит вә характерләр тәкһар олунмағла јанашы, визуал тәһкијә илә бағлы эпизодлар габарығ верилмишдир. Һекајәдә Гарача гызын — Тутунун валидејнләри һаггында жениш мә'лумат верилмәсинә бахмајарағ, ссенаридә исә садәчә тәбии фәлакәт — зәлзәлә нәтичәсиндә јетим галмыш кимсәсиз гызчығазын гарачылар тәрәфиндән һимајәјә көтүрүлдүјү тәсвир олунур. Һекајәдә гарачы Јусифлә арвады Јасәмәнин Гарача гызга фәргли мүнәсибәти зиддијјәтли тәғдим олунур: әр гызчығаза өкәј мүнәсибәт бәсләсә дә, Јасәмән Гарача гызы јени тәбии фәлакәтдән - селдән һәјаты баһасына хилас едир. Ссенаридә

Јусифин бачысы кими тэгдим олуна Јасәмән гарачы оғлана гошулуб гачдыгда Гарача гызын әазил Јусифин һимајәсиндә галмасындан доған зиддијјәт исә солғун көрүнүр. Ајынын Јусифи парчаламасы, ова чыхмыш бәјләрин бу ајыны вурмасы вә мағарада кизләнмиш Тутунун Һүсејнгулу ағанын бағбаны Пири бабанын үмидинә галмасы илә бағлы сүжет хәтти әсас драматуржи һадисәни һекајәдә олдуғу кими Туу илә Пәричаһан ханымын зиддијјәтиндә тәкпарлајыр. Гарача гызын Ағча илә кизли достлуғу манеәләри дәф едән динамик алгоритмлә верилир. Онларын мүнәсибәти социал зиддијјәтләри габартса да, мұхтәлиф талели инсанларын һәјәти драматуржи вәзијјәтләрдә психоложи һәллини тапыр. Тәбиәт һадисәләри — зәлзәлә, сел белә зәриф дуј-ғуларла јашајан кұнаһсыз гызчығазын тале гисмәти кими гавранылыр. Гарача гызын гавал чалыб рәгс етмәји Ағчаја да өјрәтмәк истәји хош нијјәтлә бағлы олдуғундан Пәричаһан ханымын мұғавимәти она гәрибә көрүнүр. Әдәби материалда һәр кәс өз мұһитинин вә проблемләринин әһәтәсиндә верилдијјәндән персонажлар садәчә пис вә ја јахшы адам кими сәчијјәләндирилмир, әдәләтсизлик тәбиәт вә чәмијјәт мүнәсибәтләри системиндә ахтарылыр. Һәтта нисбәтән рәһмдил Һүсејнгулу аға белә Гарача гызы һимајә етмәклә онун рәгсләри илә гонағларыны әјләндирмәк мөгсәди күдүр. Һекајәнин мұәллиф тәһкијәсиндә гызчығазын өлүмү санки адиләшдирилир: “Гарача гызын дишинин диби ганадығы үчүн јараны сордудда зәһәр түпүрчәклә онун ганына јеримишди” вә һәкимин “Хәстәнин һалы чох ағырдыр, чүнки соран заман зәһәри удмушдур, о ганына гарышыб бәдәнинә јәјылмышдыр. Сағалмасы чәтиндир”¹ сөзләри Гарача гызын өлүмүнү садәчә мәнтиги чәһәтдән әсасландырыр. Сценаринин драматуржи моделиндә анти-гәһрәмәна чеврилмиш Пәричаһан ханымын мөвгәјинин көз өнүндә нұмајиш етдирилмәси мұһүм әһәмијјәт кәсб едир. Гызынын бәјләр гаршысында рәгс етмәсинә дөзмәјән

¹С.С.Ахундов. “Гарача гыз”. 1976, сәһ. 88.

ананын һәрәкәти — күнаһсыз гыза шиллә вурмасынын ссенаријә әлавә олунмасы драматуржи зирвәдә гаршы-дурманы күчләндирир. Алчалдылмыш рәфигәсини ахтаран Ағчаны илан вурмасы вә ону хилас етмәк үчүн бу зәһәри соран Гарача гызын ханымын шилләсиндән парчаланмыш додағындан зәһәрин гана кечмәси илә зиддијјәтләр тог-гушур. Вә өлүм фактынын тәсдиги үчүн һәким образындан мәһарәтлә истифадә олунур. Ссенаринин драматуржи модели илкин әдәби материалы тәкрарласа да, драматуржи зирвәјә әлавә олунмуш бу эпизодла экран драматуржи-асынын имканлары мүәллиф јозумуна табе етдирилир. Мүәллиф тәһкијәсинин тәсвир тәһкијәси илә әвәз олунмасы һекајәнин бир сыра бәдии дәрјәләрини кәлкәдә гојса да, әсас драматуржи һадисәни өн плана чәкә билир.

Классик драматуржијамызын баниси М.Ф.Ахундовун 1850-чи илдә јаздығы “Мүсјә Жордан” (“Һекајәти-мүсјә Жордан һәкими-нәбатат вә дәрвиш Мәстәли шаһ чадукүни-мәшһур”) реалист үслублу комедијасынын ссенариләшди-рилмәси (мүәллиф Ә.Гулубәјов, 1976) экранлашдырылма илә бағлы сырф нәзәри проблемләр мејдана чыхарды.

Әсәрдә Европанын азадлыг вә демократија руһлу ич-тимаи фикри, тәбиәти вә чәмијјәти метафизик, елми, диа-лектик ганунларла дәрки илә Асијанын тәбиәт вә чәмијјәт ганунларына мüt'и шәкилдә табе олмасы, лазым кәлдикдә мистик шәр гүввәләр: хурафат, чадукәрлик һесабына бу прогреси мәһв етмәк күчүнә гадирлији зиддијјәтин тәрәф-ләринә чеврилир. Европа илә Асија дүшүнчә тәрзинин гаршыдурмасы вә мүбаризәси илә јанашы, XIX әсрин орталарында Азәрбајчанда мөвчуд олан ичтимаи-сијаси вә мәишәт мүнһити дә усталыгла гәләмә алынмышдыр. Бу о дөвр иди ки, Азәрбајчаны ишғал етмиш рус чаризми мүс-тәмләкә мүнәсибәтләрини һәјата кечирмиш вә јерли мүл-кәдарлар һесабына өзүнә мүттәфигләр дә газанмышды. Па-риждән кәлмиш дәвләт әһәмијјәтли гонағын — Мүсјә Жор-данын Гафгаз чанишини тәрәфиндән һатәмхан ағанын үстү-нә көндәрилмәси чар үсул-идарәсинә мüt'и шәкилдә табе-

чиликлө бағлы мүнәсибәтләр системини әјани шәкилдә көстәрир. Јерли мүлкәдарлардан бири — Һатәмхан ағанын гардашы оғлу вә гызы Шәрәфнисәнин нишанлысы Шаһбаз бәј динамик дүшүнчә тәрзинә маликдир. О, дахилән шәрғли олуб милли гијәфәдә кәзир, рус дили илә јанашы, әрәб, фарс дилләрини дә мүкәммәл билир, лакин гәрб ичтимаи фикринин тә'сири илә елмә, мәдәнијјәтә мејл көстәрди-јиндән рус задәканлары кими франсыз дилини өјрәнмәјин вачиблијини дә дәрк едир. Пјесин әсас драматуржи һадисәсиндә Шаһбаз бәјин Парисә сәфәрә һазырлашмасы онун да бир чох бәјләр кими франсыз дилини өјрәнәрәк Тифлисин дәвләт идарәләриндә мүәјјән мөвгә газанмағ истәји илә бағлыдыр ки, бу мотив Һатәмхан ағаны да марағландырыр. Ссәнаридә исә дил өјрәнмәк марағына јер верилсә дә, бу мәсәлә драматуржи һадисиликдән кәнарда галыр. Садәчә, үзүјүмшағ, мүлајим хасијјәтли Һатәмхан аға гонағы Мүсјө Жорданын хаһишини рәдд едә билмәдијиндән бу сәфәрә ичазә верир. Пјесдә бу сәфәрин гәти әлējһинә олан Шәһрәбану ханым “Әкәр Шаһбазы Парижә кетмәјә гөјсәм, бу ләчәк чәнкиләрин ләчәји олсун!”¹ дејәрәк, драматуржи зиддијјәти кәскинләшдирсә дә, ссәнаридә һадисәсизлик учбатындан бу әсас зиддијјәт кәсәрини итирир.

Ахундов бөјүк усталыгла гаршы дуран тәрәфләрин — Мүсјө Жордан вә Дәрвиш Мәстәли шаһын һеч биринә ачығ рәғбәтини билдирмир. Рухән мүәллифә јахын олан Мүсјө Жордан образына мүнәсибәти тәдгигатчы Ч.Чәфәров белә ифадә едир: “Ахундов Мүсјө Жорданы нәинки өз фикирләринә тәрчүман һесаб етмир, она һәтта тәнгиди мүнәсибәт бәсләјир, ону мүтләғијјәт тәрәфдары, сијаси бир мүнәфизәкар кими көстәрир. Драматург өз гәһрәманыны гәсдән кинајәли бојаларла тәсвир едир. Мүсјө Жордан һәгиги алимдән чох, елмлә еһтикар едән адама бәнзәјир. Гарабағ флорасында етдији кәшфләр ону һәр шәјдән әввәл башға Авро-

¹ М.Ф.Ахундов. “Бәдии вә фәлсәфи әсәрләри”. Б., 1987, сәһ. 34.

ла алимләрилә рәгабәт васитәси кими марагландырыр”¹. Вә бунунла да драматуржи зиддијјәтин әсас дашыҗычысы олан бу образ аид олдуҗу мүнһит һаггында мүкәммәл тәсәввүр ја-
радыр.

Һадисәләрин дүјүнү әсәрин експозисијасында тәгдим олунса да, Шаһбазын Париж сәфәринә мане оланлар әввәлчәдән мә’лум олса да, ссенаринин експозисијасында чанишиндән кәлән мәктүб узун-узады дигтәт мәркәзиндә галыр. Јасовулун Һатәмхан ағанын евинә кәтирдiji бу мәктүбу ханым, гуллуҗу вә нөкәр охуја билмәдијиндән, о, чөлдә — илхыда рус тачирләринә атлары нүмајиш етдирән Һатәмхан ағаја чатдырылып. Онун гајны — рус орду забити, Лермонтовун Гарабағ атларыны вәсф едән ше’рини һәвәслә сөјләјән Рәшид бәј мәктүбу охујуб Һатәмхан ағаја Франсадан Мүсјө Жордан адлы гонағын кәлишини билдирир. Шаһбаз бәј вә достлары атланараг гонағы кәтирән фәјтону гаршыламаға чыхдыгда Мүсјө Жорданла Дәрвиш Мәстәли шаһын узагдан-узаға көрүшү механики шәкилдә тәсвир олунур. Һатәмхан аға гонаға аилә үзвләрини тәгдим етдикдән сонра Мүсјө Жорданын әввәлчәдән һазырладығы “тәшәккүр” мәктүбуну дәјишик салараг “Сиздән ајрылсам да, үрәјим галыр бурада” сөзләри илә башланан вида мәктүбуну охумасы о дөврдә рәһбәрин кәлишиндә баш вермиш анологии факта ишарә олса да, драматуржи әһәмијјәт дашымыр. Һатәмхан ағанын гонағын әввәлчә ат, сонра исә халча-палаз алмаг истәдијини зәнн етмәси вә онун нәбататчы алим олдуғуну өјрәнмәси илә бағлы информасијадан сонра һадисәләр тәбиәт мәнзәрәләри фонунда чәрәјан едир. Шаһбаз бәј Мүсјө Жорданла дәрман биткиләри јығаркән әсрарәнкиз Гарабағ пејзажлары һадисәләрин мүнһитини тәгдим едир вә нәһајәт, сөһбәт әснасында драматуржи дүјүн — Шаһбаз бәјин Парижә кетмәк фикри мә’лум олур. Лакин Мүсјө Жорданын франсыз вә рус дилләриндә Париж һаггында охудуғу маһнылар сона јетинчә иллүстратив пејзажларын

¹ Ч.Һ. Чәфәров. “Драматуркија вә театр”. Б., 1968, сәһ. 25.

бир-бирини эвэз етмэси экспозицијаны узадыр. Бунунла да, һадисәләрин дүјүнүнү тәшкил едән Шаһбазын Париж сәфәри илә бағлы әсас һадисәнин истигамәти көлкәдә галыр. Вә узун-узады экспозицијадан сонра нәһајәт, пјесин әввәлиндәки драматуржи дүјүн ссенаринин сонуну дүшүр. Нишанлы ғызын ағламасы, ананын сәфәрә мане олмаға гәрар верәрәк гуллуғчуну Дәрвиш Мәстәли шаһын архасынча көндөрмәси илә зиддијјәт низамланыр. Базар мејданында “көзбағлыча” көстәрән Мәстәли шаһын тамашаны сахлајыб Һатәмхан ағанын евинә кәлмәсинин Шаһбазын сәфәри шәрәфинә верилән зијафәтлә үст-үстә дүшмәси драматуржи вәзијјәтләри ғаршылашдырыр. Гонаг отағындакы чалчағыр вә зирзәмидә Мәстәли шаһын көмәкчиси Гуламәли илә Шаһбазын сәфәринә мане олмағ үчүн Парижин македини гуруб чидд-чөһдлә дағытмасы ики мәкан принципинин зиддијјәтини јарадыр вә паралел монтаж һесабына драматуржи кәркинлик артырылыр. Нәһајәт, партлајышын тәсириндән чашмыш гонағларын түстү, думана бүрүнмүш һәјәтә чыхмасы вә бу заман јасовулун Мүсјә Жордана чанишиндән мәктуб тәғдим етмәси пјесдәки көзөнү һадисәләри көстәрир. Мәктубдан Франсада ингилаб олдугуну өјрәнән Рәшид бәјин севинмәси вә Мүсјә Жорданын “Франса топсуз дағылды... Шејтан әмәлидир, шејтан... Дивләр, әчиннәләр дағытды” дејәрәк, өзүнү итирмиш гонағын јола салынмасы илкин әдәби материалдакы финалын моделини тәкрарлајарағ, ссенарини драматуржи структура ғајтарыр.

Ә.Һагвердијевин һекајәләринин мотивләри әсасында јазылмыш “Евләнмәк истәјирәм” адлы ссенаридә (мүәллифләр И.Мәликзадә, С.Адил, 1984) илкин әдәби материаллардан кениш истифадә олунса да, мөвзу, үслуб вә жанрын кәскин дәјишдијиндән экранлашдырмадан сөһбәт кедә билмәз. Нәзәрә алмағ лазымдыр ки, Һагвердијев јарадычылығында ичтимаи-сосиал мотив кәскин гојулдуғундан мүәллифин реалист үслубуну горумағ вачиб иди. Һагвердијев јарадычылығынын јорулмаз тәдгигатчысы, Т.Мүтәллимов белә јазыр: “Чәмијјәт вә инсан шәхсијјәти проблеми Һагвер-

дијевин бүтүн һекајәләри үчүн әсасдыр, баш мөвзудур. Сүжетин характериндән, һадисәләрин мөзмунундан, сурәтләрин сәчијјәсиндән асылы олмајараг онун бүтүн һекајәләриндә мүәллиф фикринин идеја истигамәти, үмуми јекуну мәнз бу проблемә јөнәлдилмиш вә конкрет сијаси-ичтимаи, әхлаги-дидактик нәтичәләр тәлгин олунмушдур”¹. Ссенаринин мусигили-комедија жанры драматуржи структурун илкин материалдан узаглашмасына сәбәб олмушдур. Рәғсли, нәғмәли експозисијада папагчы Шамилин Авропада тәһсил алмыш достлары Әһмәд бәј вә Маһмуд бәјлә бекарчылыгдан адамларла зарафат етмәләри драматуржи структурун комик моделини истигамәтләндирир. Шамилин дәри алмаг үчүн даға, чобанларын јанына кедәркән гојунлара түтәк чалан лал Һүсәјни көрдүјүнү вә шөһәр әһлини әјләндирмәк үчүн өзүјлә кәтирдијини базар мејданындакы чыхышында сөјләмәси експозисијаны көзөнү тәсвирдән мөһрум едир. Јери кәлди-кәлмәди чалыб-ојнајан лал Һүсәјнә адамларын гошулмасы вә севкилиси Күлсүмүн кефини ачмаг үчүн Шамилин ону шәјирди Нуруја гошуб гызкилә көндөрмәси ссенаринин драматуржи инкишафыны ләнкидир. Нәһајәт, филм-концерт жанрлы зиддијәтсиз сүжет хәттиндән сонра һалал зәһмәтлә газандығыны бәјләрә хәрчләјиб вахтыны јејиб-ичмәјә сәрф едән Шамилин Күлсүмүн көрүшләринә дә кедә билмәдији мә’лум олур. Һагвердијевин мұхтәлиф һекајәләриндән көтүрүлмүш образлар ссенаридә механики тәғдим олунсалар да, онлар бир-бирләрини тамамламаырлар. Һалал зәһмәтлә доланан дәвләт мә’муру Мирзә Сәфәрин Һәсән ағанын гоһумуну әлә салмасы онун илкин әдәби материалдакы образыны танытса да, Күлсүмү Шамилә алмаг үчүн Һачы Камјаба елчи дүшмәси вә әлибош гајы-дараг гызын гачырылмасына хејир-дуа вермәси онун драматуржи һадисәләрдә фәал иштиракына хидмәт едә билмир. Мирзә Сәфәрин сејрчи мөвгејиндән фәргли олараг, горо-довој Кәрбәләји Зал образы ссенаринин әсас драматуржи

¹ Т.М.Мүтәллимов. “Ә.Һагвердијевин поетикасы”. Б., 1988, сәһ. 144.

һадисәләринә гошулур. Охујуб-ојнајараг драматуржи фәәлијјәтдән кәнарда галан Әһмәд бәј вә Маһмуд бәј Һачы Камјабын гызынын тапылмасы үчүн е'лан етдији беш мин маната тамаһ салараг, достлары Шамили сатмагла зиддијәтин иштиракчыларына чеврилирләр. Гызы гачырылмыш Һачы Камјабын адамлары илә папагчы дүканыны дағытмасы һадисәлилик јарадараг тәрәфләр арасындакы зиддијјәти габартса да, Шамилин Күлсүмү гачырмасынын рәгслә мүшәјјәти һадисәләрин драматуржи дүјүнә чатдыгы анда меканики шәкилдә сүн'и вә мәнтигсиз сонлуг јарадыр.

Классик әдәбијјатымызда тәнгиди реализмин парлаг нүмунәси сајылан Ч.Мәммәдгулузадәнин "Өлүләр" пјесини тәдгигатчы Х.Әлимирзәјев белә дәјәрләндирир: "“Өлүләр” садәчә олараг дин вә руһанилик әлејһинә јазылмыш бир әсәр дејилдир. Идеја-мәзмун, емоционал тә'сир вә идракын әһәмијјәтинә кәрә әһатәли, кениш мүндәричәли бир әсәрдир. Онун тәнгид етдији һәдәфләр вә тохундуғу проблемләр, аилә, әхлаг, кәбин, тәһсил, тәрбијә, гадын һүгуту мәсәләләриндән тутмуш, демәк олар ки, ичтимаи һәјатымызын вә милли шүурумузун бүтүн саһәләрини әһатә едир"¹. Һәлә сәссиз кино дөврүндә Ч.Чаббарлынын Мирзә Чәлилин "Өлүләр" әсәри әсасында јаздыгы ссенари өзүнүн экран һәллини тапмаса да, тәдгигат материалы кими олдуғча ма­рағлыдыр. Пјес әсасында јазылмыш нөвбәти ссенаринин (мүәллиф Т.Тағызадә, 1991) експозисијасында Шејх Нәсруллаһын мө'тәбәр адамларын әһатәсиндә, улағын белиндә шәһәрә кәлмәси вә дирилмә хәбәри чатан Кәблә Фәтулла­нын гардашы Мәшәди Оручла Һачы Һәсән ағанын Шејхи евиндә сахламағ үстүндә мүбаһисәси, Шејхин Һачы Һәсән ағанын, улағынын исә Мәшәди Оручун гонағы олмасы мөһз Ч.Чаббарлынын ссенарисиндән көтүрүлмүшдүр.

Пјесдәки кими чәрәјан едән сонракы һадисәләрдә һамынын вәлех олдуғу Шејхин өлү дирилтмә мәсәләсинә

¹ Х.Ә.Әлимирзәјев. "Проблемләр вә характерләр драматуркијасы". Б., 1979, сәһ.19.

Искəндəрин шəкк етмəsi əсас зиддијјəти мейдана чыхарыр. Кəзөнү һадисəлəрдə Мəшəди Оруч “биз бу саат ону чəһəн-нəмə васил едəрик” дејə мəчлисдəкилəri Искəндəрин үзəринə галдырдыгда, һачы Һəсəн ағанын “Чаһыл-чуһулу сакит елəјин, мən өзүм о мəл'унун өһдəсиндən кəлəрəm”¹ сөј-лəмəsi һадисəлəri мөвзу — əкс-мөвзу нөвбəлəшмəсинə јөнəлдəрək драматуржи структуру низамлајыр. Нөвбəти əкс-мөвзуда Шейхин көнлүнү алмаг истəјөн һачы Һəсəн ағанын он үч јашлы гызы Назлыны онун отагына көндəрмək нијјəти драматуржи дүјүнү өзүндə бирлəшдирən һадисəли експозицијанын кəркинлијини тə'мин едир. Һәр кəс өлүсүнүн дирилмəсини истəсə дə, онларын дирилчəји тəгдирдə гаршы-ја чыхачаг проблемлэр ортаја атылдыгда бəјагдан кунահсыз көрүнən адамларын бир-бирини ифша едəрək шөр гүввəлəрə чеврилмəлəri зиддијјəтин характерини нүмəјиш етдирир. Бу исə Мирзə Чəлил пешəкар үслубунун јаратдыгы драматуржи гаршыдурманын наилијјəтидир.

Ссəнаридə исə драматуржи зиддијјəтин зирвəсинə гəдəр һадисəлэр пјесдə олдуғу кими чəрəјан етсə дə, сəрхош һалда гəбристанлыға кəлмиш Искəндəрин Шейхдən Мирзə Чəлили дирилтмəји тəвəгтə етмəsi көзлəнилмəдən һадисəлəri публицистикаја истигамəтлəндирир вə əсас драматуржи һадисəлəрин структуруну позур. Коммунист идеолокијасынын сүгутундан сонра ишлənмиш ссəнаридə Искəндəр образы кечид дөврүнүн дигтəси илə атеизмдən динə үз тур. Образ кими əдəби материалдакы характерик зиддијјəтлəриндən мəһрум едилən Искəндəрин Шейх Нəсруллаһла барышмаз зиддијјəти нєјтраллашыр.

Гəбристанлыгда тək галан сəрхош Искəндəрин əлиндə араг шүшəси: “Ичим, ја ичмəјим, елə мəсəлə дə бундадыр” дејə Һамлетсајағы өлүлəрлə “сəһбəти” реализм шəртилијини позур. Ссəнаридəки Мирзə Чəлил персонажы тəсəдүфи олдуғундан шаржа чеврилмəклə јанашы, кефли Искəндəрин драматуржи јүкүнə шəрик едир. Мирзə Чəлилин

¹ Ч.Мəммəдгулузadə. Əсəрлəri II чилд, Б., 1984, сəһ. 39.

“дирилмиш өтүлөр”и мүбаризәјә чағырараг һамыны е’тираз нүмајишинә сәсләмәси әдиби мејдан гәһрәманына чевирир. Бу драматуржи структур постмодернизмдин ичтимаи үслубуна ујгун кәлсә дә, ссенаридә эпизодларын фәргли үслуб вә жанрлара хидмәт етмәси аңлашылмазлыг јарадыр.

Кәблә Фәтулланын дирилмә хәбәринин јалан олмасынын телеграмла тәсдиги вә Шејхин гачмасы ссенарини пјесин финалына гајтарса да, Искәндәрин үмидсиз һалда үзүнү көјә тутуб Аллаһдан бәндәләрини дүзкүн јола кәтирмәји хаһиш етмәси образы ичтимаи мотивдән вә милли тәәссүбкешликдән узаглашдыыр. Пјесдәки експозисија, һадисәләрин дүјүнү вә драматуржи зирвә тәкратланса да, дүјүнүн ачылышындакы “мүасирләшдирмә” стурктуру позараг ссенарини гәзет публисистикасына чевирир.

С.Вурғунун “Комсомол” поемасы коммунист идеолокијасына хидмәт етсә дә, бәдии дөјәринә көрә әсил поезија нүмүнәси һесаб олуна биләр. Азәрбајчанда Совет һакимијјетинин 60 илији мүнәсибәтилә бу поеманын мотивләри әсасында јазылмыш “Једди оғул истәрәм” ссенариси (мүәллиф Јусиф Сәмәдоғлу, 1970) идеоложи истигамәтлә биркә поетик дујуму да горуду. Ссенаринин жанры илкин материала әсасланараг, сәркүзәшт — дөјүш сәркүзәшти кими өз һәллини тапды:

“Габагда үч нәфәр нишанчы варды
Нијаз бәј тәләсик галхыб атына,
Сохулмаг истәркән јолун алтына,
Габағы кәсмишди јолдаш Шаһсувар,
Гышгырды: — Гачмағын нә мә’насы вар?!

Ал, јағы бир күллә!
Олмады фәгәт...
— Ал, бу икинчиси!
Тутмады... Дәһшәт...
— Ал, бу үчүнчүсү!
Јыхылды Нијаз...
Кечмәди бир аз

Бир дэ галхараг,
Ики, үч дараг
Шаһсувар тәрәфә патрон бошалтды,
Гүввәдән дүшәрәк көзләри батды...
О јанда Бәхтијар, јанында Чәләл:
— Олсун ингилаба ганымыз һалал,
Дејиб вермишдиләр елә баш-баша,
Онлары мејданда гојуб Мирпаша
Гачыб сохулушду гаранлыглара...”¹

Көзләнилмәз һәрәкәт вә һадисәләрдән ибарәт кино-сценаридә күчлү гәһрәманлар үзләшәрәк сәркүзәшт жан-рыны формалашдырыр вә һәјатын ән кәскин, мараглы анла-рыны өн плана чәкәрәк кәркин сүжет хәттини бир истига-мәтдә инкишаф етдирир. Једди атлынын Пејканлы кәндинә кәлиши, Кәрај бәјин арвады вә гызы Һумајла худаһафиз-ләшиб кәнддән чыхмасы зиддијјәтин тәрәфләрини мүүјјән едир. Јаралы Чалпапаг Кәрәмин өлүм ајағында комсомол-чуларын башчысы Бәхтијара “Синән олан јердә күрәјини күлләјә вермә, оғул” дејәрәк һәмишәлик көзләрини јум-масы вә комсомол ичласынын “Тан чанағы”на галхмамаг, Кәрај бәјин адамларыны Пејканлыда көзләмәк гәрары кө-ләчәк һадисәләрин мөкан вә заман һәддини мүүјјәнләш-дирир. Зиддијјәтдә иштирак едән әкс гәһрәман Кәрај бәјин идеологи мәнтиги Кәләнтәр дајынын дилиндән Чәләла изаһ едилир: “Чалпапаг Кәрәм јүз кирвәнкә тахыл үстүндә гардашымы өлдүрдү. Сахламышды ки, ушаглар ачыннан өл-мәсинләр”. Бурада коммунист идеолокијасынын амансыз-лығы илә јанашы, әкс тәрәфин һәгигәтинә реал мүнәсибәт зиддијјәти кәскинләшдирир.

Гәбристанлыгдакы митингә характерли дәфн мәраси-миндә Бәхтијарын кәндлиләри ичтимаи мүлкијјәтә чеврил-миш торпаглары шумламаға чағырышы вә күллә сәсләри-нин Гур'ан охујан молланын сәсини батырмасы гаршы-

¹ С.Вургун. Сеч. әсәрләри. Б., 1986. сәһ. 68.

дурманын аудиовизуал ифадәсини ярадыр. Бунунла да, әсас драматуржи һадисәнин механизми ишә дүшәрәк илкин әдәби материалла ујғун жанр истигамәтиндә һадисәлилији тә'мин едир. Поемада “Марағлы бир һадисә” бөлмәсиндә тәсвир олунан Мирпашанын мәсчидә ит бағламасы вә бу мәсәләјә һәср олунмуш “Тапалы ичлас” бөлмәси ссенаридә һадисәләрин инкишафы илә јанашы, характерләрин ачылмасында мүһүм рол ојнајыр. Кәрај бәјин досту Шәкәр бәјин оғлу Чәлалын јени идеолокијаны гәбул етмәси вә Бәхтијарын Һумајын синфи дүшмәнин гызы олдуғуну вурғуламасы әксликләрин зиддијјәтинә чеврилсә дә, мәһәббәт мөвзусу әсәрин үмуми идејасына хидмәт едир. Вә ики кәнчин өлүмү әсл севки гаршысында һәр һансы идеолокијанын белә күчсүзлүјүнү сүбут едир.

Поеманын “Новруз бајрамында” бөлмәси ссенаридә зиддијјәтләрин инкишафына хидмәт едир: бајрам мәрасиминдә торпаг шумлајаркән өлдүрүлмүш кәндлиләрин тәғдиматы мөвзу истигамәтини әкс мөвзуја чевирир. Мәсчидин гаршысына ит бағлајыб моллаја саташан Мирпашанын өлдүрүлмәси вә күрәјинә сапланмыш хәнчәрә күчүк бағлана-раг тәһгир олунмасы зиддијјәти гызышдырмагла әсас драматуржи һадисәни инкишаф етдирир.

Ашығын Кәрај бәјин кестәришилә ишкәнчә илә күлләләнән Чәлала вахтилә онун бешији башында чалдығы “Јаныг Кәрәми”ни сәсләндирмәси бу өлүмүн аудиовизуал тәғдиматыны јаратса да, достунун өлүмүндән хәбәр тутан Бәхтијарын Һумајы атын дөшүнә гатараг гамчыламасы лүзумсуз көрүнүр. Поемада исә бу епизод өзүнүн даһа дөғиг һәллини тапмышдыр:

“Бәхтијар сахлајыр атын башыны,

Зилләјир көзүнү Һумаја доғру.

Һирсиндән бозарыр, чатыр гашыны:

Сөзүмә бахмады о залым оғлу.

Она дәфәләрлә сөјләдим ки, сән

Гурду гузу билиб с'тибар етсән,

Бир күн дар јердә итәчәк ганын
Көзләри тутулур бә'зән инсанын.
Инанды бабана, инанды сана,
Нечәсин бабандан хәбәр алсана!..
Итил көзләримдән, гочунун гызы
Товлајыб аздырдын сән о бахтсызы.
Башымы бир вулкан думанландырыр,
Чәлалын өлүмү мәни јандырыр..." (сәһ.122)

Поемада олдуғу кими ссенаридә дә Ёумајын атасынын ганыны Бәхтијара һалал етмәси әсас драматуржи һадисәнин инкишафына тәкан верир.

Ссенаридә ағ галмыш комсомолчуларын поемадан парчалар сөјләмәсинин тамашанын мәшғи кими тәғдиматы әдәби материалын илкин шәкилдә истифадә олунмасына шәраит јарадыр вә эпизод инчә руһлу Вурғун поезијасынын әдәби театрына чеврилир. "Театр тамашасы" эпизоду мәс-хәрәјә гојулмуш Кәрај бәји һөвсәләдән чыхарыб ону кәндә һүчума вадар етмәклә драматуржи структурун тәркиб һис-сәсинә чеврилир. Һәр бир комсомолчунун дөјүшдәки өлүм сәһнәсинин көзөнү тәғдиматы сәркүзәшт жанры дахилиндә һәлл олунса да, Кәрај бәјин өзүнү күллә илә вурмасы бу образы фәчиәвиләшдирир. Коммунист идејасынын лидер-ләриндән олан Сары Шәмистанын телеграмы илә Бәхти-јарын башчылығ етдији комсомолчуларын јени дәстәсинин Гарајазыда Шаһмар бәјин үзәринә көндәрилмәси ссенарини плакат сонлугла битирир.

Классик әдәбијјат нүмунәләринин; нәзмин, нәсрин, драманын ссенариләшдирилмәси просесинин тәдғиги дөв-рүн сынағындан чыхмыш бу әсәрләрин форма дәјишкәнли-јинә дөзүмлүлүјүнү мејдана чыхарыр. Бунунла белә драм жанрларынын ссенариләшдирилмәјә даһа јатымлы олдуғу тәсдиғләнир. Бу исә мүасир ссенаринин сөз вә тәсвир тәһ-кијәсинин пјесә јахынлығы илә бағлыдыр. Бу барәдә дра-матуркија нәзәријјәчиси И.В.Вајсфелд белә јазыр: "Ссена-ри кәләчәк филмин образлы композисија—сүжет хәттини

мүөйжөн едөн әдәбијјат нүмүнәси олмагла јанашы, пјес кими характерик хусусијјәтләрә маликдир”¹. Пјес өзүнүн сон е’мал просесини сәһнәдә, ссенари исә тәсвирли, сәсли вә пластик экранда тапыр. Лакин охучу мұталиә просесиндә гәһрәманы вә мұһити истәдији кими тәсәввүр едә билсә дә, тамаша һәр дәфә јени вариантларда тәгдим олунса да, филм бәдии образларын тәсвир вә сәс пластикасыны јеканә вариантда тәгдим едир. Пјесин һәр сәһнә вариантында мүәјјән әлавәләр, јениликләр олса да, филм тамамланмыш, А.Тарковскинин тә’биринчә десәк, “консервләшдирилмиш” заман һәлли демәкдир. Драматуржи структурун һадисәлилији бахымындан, ссенари пјесә јахындыр. Аристотелин драмаја аид етдији “Адамлар һәрәкәт вә фәалијјәтдә, һәм дә драматик һәрәкәт вә фәалијјәтдә кәстәрилир”² фикрини ссенаријә дә аид етмәк олар. Киноссенаридә һадисәлилик имканлары тәсвир тәһкијәсинин һесабына артараг, емосијаја габлашдырылмыш информасија кими драматуржи структурун әсасында дајаныр. Драматуржија нәзәријјәчиси Лессинг һадисәлилик принципини пассив шәкилдә олса да, бүтүн сәнәт сәһләринә шамил едир. О, статик сәнәт әсәрләриндә белә һәр анын маһијјәтини хусуси вурғулајаараг јазыр: “Һәр ан өзүндән әввәлки вә сонракы анлары ајдын шәкилдә бирләшдирәрәк, анын сечилмәсини вачиб сајыр”³. Рәссамлыг вә һәјкәлтарашлыг кими, статик әсәрләрдә мөкан принципи әсас кәтүрүлсә дә, театр вә кино кими динамик әсәрләрдә заман принципи вачиб драматуржи элемент сајылыр. Бу бахымдан, мүкәммәл рәсм әсәриндәки тәсвирдә мөкан көрүмлү олса да, заман өзүндән әввәлки вә сонракы анларын сыхылмыш кристалыдыр. Бу кристал драматуржи структурун нүвәсиндә дајанараг, әсәрин бүтүн характерик чәһәтләрини өзүндә әкс етдирир. Экран драматуржијасынын тәсвир тәһкијәси нағыл, һекајә, повест жанрларынын

¹ И.В.Вайсфельд. “Мастерство кинодраматурга”. М., 1961, стр. 172.

² Аристотел. “Поэтика”. Б., 1974, сәһ. 47.

³ Г.Э.Лессинг. “Лаокоон или о границах живописи и поэзии”. М., 1957, стр. 188.

ме'марлыға җахын мөкан тәһкијәсинә (шәһәр-кәнд, мәһәллә-оба, сарај-дахма вә с.) ујғун кәлир. Бу тәһкијәдә һадисәләрин чәрәјан едәчәји мөкан експозисијада тәғдим олунмагла јанашы, һадисәләрин кедишиндә иштирак едә билир. Ссенаринин структурундакы заман һәлли исә драма, пјесә җахындыр. Ф.Шиллерин көстәрдији кими: “Епопеја, роман, садә һекајә өз формасы илә һадисәләри узаглашдырыр. Чүнки охучу илә иштиракчылар арасында тәһкијәчи дајаныр. Бүтүн тәһкијә формалары индики заманы кечмиш замана кечирир. Драм әсәрләри исә кечмиши бу күнә кәтирир”¹. Мәһз буна көрә дә, мүкәммәл ссенари мөвзунун бәдһи һәлли, драматуржи структурун һадисәлилији, пешәкар үслубун вачиблији вә жанр дәгиглији тәләбләри илә драм әсәрләринә җахындыр. Одур ки, нәзмин, нәсрин ссенариләшдирилмәси просеси дә, бу әсәрләрин сәһнәләшдирилмәсини хатырладыр.

Сәнәдли-биографик әдәбијјатын ссенариләшдирилмәси

Факта вә реал һәјата әсасланан сәнәдли әдәбијјат һесабына јаранан ссенариләр керчәклији бирбаша әкс етдирир. Мүһүм ичтимаи һадисәни өзүндә бирләшдирән гәһрәман драматуржи структурун мәркәзиндә дајаныр. Ојун кинодраматуркијасында актјорларын сәнәдли гәһрәманы ифа етмәси образын бәдһи тәғдиматына јөнәлир. Вә бу јолла сәнәдли материалларын бәдһи шәрһи фактын бәрпасы драматуржи структуру јарадыр.

Сәнәдли материаллара, реал һадисәләрә архаланараг мүһарибә гәһрәманы, “Михајло” ләгәбли партизан Меһди Һүсејнзадејә һәср олунмуш “Узаг саһилләрдә” сәнәдли повести әсасында јазылымыш ссенаридә (мүәллифләр И.Гасымов, Һ.Сејидбәјли, 1957) сәнәдлилик арха плана кечирилә-

¹ Ф. Шиллер. Сбор. соч. т. 6. М., 1957, стр. 58.

рәк, һадисәләрин вә образларын естетик-поетик һәллине даһа чох јер верилмишдир. Михајло образынын өзүнүтәсдиги барәдә С.Лаврентјев јазыр: “Совет гадынлары онилликләр боју “Узаг саһилләрдә” филминдәки насист формасы кејмиш “бизим оғлан”а пәрәстиш етдиләр”.¹ Диктор мәтиндә дејилдији кими, Мейдинин бир нечә дили, хусусән алман дилини тәмиз билмәси вә антроположи чәһәтдән белә кестәпочуларын диггәтиндән јайынмасы инандырычы көрүнмәсә дә, һадисәләрин бәдии шәрһи мүәллиф јөзүмуну доғрулдур. Повестдә Мейдинин хатирәләриндә сәнәдли информасијанын тәғдиматы портретин вә мүһитин керчәклијинә хидмәт едир: “Мейди Гасым Исмајылов күчәсиндәки икимәртәбәли балача евләрини хатырлады. Евләринин габағында бир сөјүд ағачы битмишди. Күчәнин о бири тәрәфиндә исә онун охудуғу он доғгуз нөмрәли мәктәб јерләширди. Мейди өз мүәллимә Сүләјман Сани Ахундова хусуси мәһәббәт бәсләјирди”.² Сценаридә исә сәнәдли мүһит вәтән һәсрәтини ифадә етмәклә јанашы, Мейдинин арзуларынын визуал тәғдиматыны верир: севдији италјан гызы Анжелика илә Бакы лиманында тәјјарәдән дүшән Мейдини анасы, бачылары севинчлә гаршылајыр, онлар автомашынла шәһәрин јарашығлы күчәләрини кәзир, гумлу дөниз саһилиндә динчәлир вә сәбәт долу шаны үзүмүнүн дадына бахырлар. Гәһрәманын арзулары илә реал һәјәтын зиддијјәти тәғдим олундугда исә онун вә севкилисинин һалә ки, фашизмлә үзүзә дајанан партизан олдуғлары мә’лум олур. Бәшәри проблемлә үзләшәрәк мүбаризәдә чанындан кечән гәһрәманын арзуларынын өлүм анында јенидән чанланмасы драматизми күчләндирәрәк мөвзунун — бир кәнчин пуч олмуш арзуларынын бәдии һәллини верир вә мөвзу идејаја хидмәт едәрәк шәхси мотивин ичтимаи мотивә гурбан верилмәсини инандырычы едир.

¹ С.Лаврентьев. “А я люблю военных”. ж. “Искусство кино”, №5, 1997, стр. 85.

² И.Гасымов, Һ.Сейидбәјли. “Узаг саһилләрдә”, Б., 1974, сәһ .51.

Кәскин сүжет хәтти үзрә инкишаф едән әсас драматуржи һадисәдә фашистләр жығышмыш рестораны парти-
ладан Михајлону алман забитинә әлә вермәк истәјән саттын
партизан образы зидијјәтин әкс тәрәфини тәмсил едир.
Кизли сәнәдләрлә коммунист олдугуну билдирәрәк алман
забитинин Михајло илә бирликдә партизанларын јанына
кәлмәси мөвзу, әкс-мөвзу структуруну низамлајыр. Ифша
олуначағындан горхан часус Каррантинин алман забитини
күлләләјәрәк Мейдини бычагла вурмасы, Веселинин ган
верәрәк достуну өлүмдән хилас етмәси һадисәләрин фабу-
лалығыны тәмин едир. Әсас драматуржи һадисәнин инки-
шафында Михајлону өлдүрдүјүнү күман едән Карранти ке-
чә клубунун саһиби — хәфијјә башчысы Мазелли илә мајор
Шултсу инандырыб Михајлонун башы үчүн ајрылмыш
мәбләги артырыр. Михајлоја бәнзәјән бир алман забитини
вә Мазеллини дә күлләләјиб пулу алыр. Зидијјәтин пул
үзәриндә гурулмасы Михајлону гәһрәман кими тәгдим ет-
мәклә бәрәбәр, әкс гәһрәманларын чылызлығыны вә пул-
кирлијини нүмајиш етдирир. Партладылачаг кинотеатрда
алман забитләринин жығышачагы вахты бачарыгла гоча
забитдән өјрәнән Анжеликанын кестапочулар тәрәфиндән
тутулмасы һадисәләрин зирвәсини тәсвир тәһкијәсиндә
нәзәрә чатдырыр. Финалда өлүм ајағында Мейдинин севки-
лисини Ветәнинә апармагла бағлы үмидләрини әкс етдирән
тәсвирләрин тәкрар чанланмасы бир кәнчин пуч олмуш
арзуларыны долгун шәкилдә әһатәләндирир. Сценари парал-
лел олараг тарихи, мұһарибә, мәһәббәт вә достлут мөвзула-
рына шамил едилә билсә дә, әсас драматуржи һадисәдә на-
кам севки гәһрәманларынын өлүмү јашамаға мане олан мұ-
һарибәни проблем кими өн плана чәкәрәк фашист идеоло-
кијасына нифрәти вә гәзәби артырыр.

Мұһарибәдә иткин дүшмүш гызын анасыны тапмасы
фактындан очерк һазырламыш И.Гасымов сонрадан бурада-
кы материаллар вә реал һадисәләри кенишләндирәрәк
“Бизим күчә” адлы сәнәдли повест вә ејниадлы сценари
(1961) јазмышдыр. Мұһарибәдән сонракы дөврүн идеоложи

вə психоложи проблемлəрини əкс етдирən бу ссенаридə сənədли гəһраманларын шəхсијјəти арха планда галса да, бəдии үмүмилəшдирмə илə инсани мүнəсибəтлэр өн плана чəкилмишдир. “Узаг саһиллəрдə” ссенарисиндəки Мəһди Һүсєјзадəнин јени драматуржи структурда сənədли гəһрəман кими тəгдим олунмасы исə артыг өз функцијасыны јеринə јетирмиш бу образын нəвбəти ссенаридə солгун тəкра­рына сəбəб олмушдур. Јери кəлмишкən, сənədли драматур­кијадан фəргли олараг, гəһрəманын бир ссенаридən дијəринə кечмəsi информасија керчəклијинин тəсдигинə хид­мəт едє билмир вə јалныз сериалларда өзүнү доғрулдур.

Ссенаридə кениш истифадə олунан диктор мəтни иф­тихар долу информасијаларла мұһарибəдən сонракы əмин­аманлыг иллəринин мənзэрəсини јарадыр, һəтта сосреализ­мə хас ичтимаи принциплэрə, Стаханов јарышына белə јер ајырыр. Бу мəтнин мұшајиəтилə тикилмəкдə олан шəһəri доланыб “бизим күчə”јə чатдыгдан сонра јени бинада јашајан аилəлэр тəгдим олунур. Нəһајəт, екрандакы гəһ­рəманлар дил ачыб данышдыгда гоншулугдакы Бəјим хала­нын отағына јијəлəнмəк фикриндə олан Бəһрам вə онунла разылашмајан арвады Ашхенлə таныш олурут. Мүнəсибəт­лэр диалогла һəлл олунмадығындан, Бəјим халаны да дик­тор тəгдим едир вə вахтилə фабрикдə дэрзи ишлəмиш бу га­дын она баш чəкмəјə кəлən шакирдлəринə јеканə гызындан јана-јана сəз ачыр, ондан галан ајагтабы тајыны бағрына басыр. Шакирдлəрин пассив мұшаһидəsi Бəјим халанын сəһбəтинə театра хас монолог функцијасы верəрəк ону диктор мəтнинин давамына чевирир. Əдəби театр үслубуна ујгун експозисијадан сонра, нəһајəт, телевизорда нұмајиш етдирилən сənədли хроника кадрларында Бəјим халанын өзүнү вə итирдији гызы Сараны кəрəрəк бајылмасы һадисəлəрин дүјүнүнү тəсвир тəһкијəсиндə кəстəрир. Гон­шулар Бəјим халанын башына јығышдыгда кечмиш пар­тизан Муса бир вахтлар Михајлонун да һагтында сəһбəт ач­дығы бакылы гыз Сараны хатырлајыр. Вə бу хатырламанын

башгасына мәнсублуғу жерчәклик принципини позса да, сөһбәт мөвзу-хатирә кими чанланыр.

Сараны ахтармағ үчүн Москваја кетмиш Расимин полковниклә сөһбәтиндә Саранын Гәрби Алманија вәтән-дашлығыны гәбул етдијини өјрәниб сарсылмасы илә ичти-май зиддијјәт төгдим олунса да, мүәллиф бу зиддијјәтдән ваз кечиб, һадисәләри шәхси-психоложи мүнәсибәтләр истигамәтинә јөнәлдир. Детектив жанрына кечән һадисәләр гәһ-рәманлардан кизли галса да, объектив шәкилдә изләнилип. Фермада чалышан Саранын сырғасына көзү дүшмүш Паул Куртсла зиддијјәти нәтичәсиндә башга шөһәрә кетмәси, фермерин көндәрдији фотошәкилин Бәјим халаја чатмасы вә бу шәкли көрән Расимин гијаби олагаг гыза вурулмасы сүжет хәттини истигамәтләндирир.

Саранын алман Лемә вурулмасы мөвзу истигамәтини чанландырса да, оғланын кәләчәк мәнзил вә иш хатиринә гызы јени саһибкарынын бирчә күнлүк көрүшмәк истәјинә разылашмаға сөвг етмәси әкс мөвзу јарадыр. Милли әхлага садиг Саранын Леми тәрк етмәси вә бу шөһәрдә бокс јарышларында иштирак едән Фуадын гызы тапмамасы илә детектив жанр низамланыр.

Барышев арвады илә Бәјим халаја онларла биркә јашамағы тәклиф етдикдә Ашхенин етиразы бејнәлмиләлчилик руһу ашыласа да, ермәни ханымын мүгавимәти вә чохкүлфәтли рус аиләсинин һуманизми мәнтиги чөһәтдән әсасланмыр. Мәнзилиндәки гонаглыгда гүрбәтдәкиләрин кери гајытмасы һаггында вә мүһарибә әлејһинә Барышевин сөјләдији сағлыг әсәрин мүәллиф гајәсини изаһ едир.

Океан кәмисиндә ашпаз Ласт дајынын өз көмәкчиси Сараја лиманларын бириндә совет адамлары илә көрүш-дүјүнү, онларын инди Аја белә учдугларыны сөјләмәси гызы Вәтәнә гајытмаға руһландырыр. Саранын вәтәнләринә кетмәк истәјән бир нечә африкалыны өзбашына кәмијә бурахмасы вә ишин үстү ачылдыгда онун нөвбәти лиманда африкалыларла биркә кәмидән говулмасы фабула механизмини ишә салыр. Африкалыларын вәтәнләриндә чеврилиши:

кәржин һадисәләр, атышма, Саранын жараланмасы зиддијјәтлї сүжет хәттини күчләндирмәклә драматуржи зирвәни көзөнү һәлл едир. Ингилабын баш тутмасы, јени дөвләтдә вәзифә тутмуш африкалы танышынын јаралы гызә баш чәкмәси вә совет сәфиринин гајыкешлији сәјәсиндә Саранын евә гајытмасы, анасы вә гоншуларынын севинчлә ону гаршыламалары нағылвари финалла тәгдим олунур.

Ф.Кәримзадәнин “Гарлы ашырым” романы әсасында јаздыгы “Ахырынчы ашырым” (1972) ссенариси дә Азәрбајчанда совет һакимијјәтинин гурулмасы илә бағлы ингилаби мөвзуну әкс етдирир. Нахчыванда, Зәнкәзурда, Дәәрәләздә ермәни дашнак дәстәләри илә вурушса да, “Тырмызы табор” дәстәси топлајыб шура һөкүмәтинин гурулмасында јахындан иштирак едән Аббасгулу бәј Шадлински кими Кәрбәләјы Исмајыл да, онун әлалтысы Гәмло да реал һәјатдан көтүрүлмүш сәнәдди гәһрәмәнардыр. Драматуржи структурун әсас зиддијјәтини Кәрбәләјынын башына топлашараг совет һөкүмәтинә гаршы вурушмаг әзминдә олан јени гурулушу гәбул етмәјәнләрлә, әслән зијалы бәј олан Аббасгулу бәјин тимсалында Шура һөкүмәтидир. Ган төкүлмәсинин гаршысыны алмаг үчүн Кәрбәләјынын јанына данышыг апармаға кәлмиш Аббасгулу бәјлә Кәрбәләјы Исмајылын драматик көрүш сәһнәсиндә һәр ики тәрәфин тутдуғу мөвгә һәгигәт олдуғундан вәзијјәт фәчиеви шәкил алыр. Тутарлы дәлилләрлә вәзијјәти тәһлил едән Кәрбәләјыја вә сүлһ тәрәфдары олан Аббасгулу бәјә мүәллифин рәғбәти онларын психоложи портретини јаратса да, драматуржи зиддијјәтин кәскинләшмәсиндә Гәмло образы һәлледиши рол ојнајыр. Бу исә драматуржи һадисә дахилиндә бирбаша гаршыдурманы зәифләтмәклә јанашы, Гәмлону Кәрбәләјы образынын әлавәсинә чевирир. Аббасгулу аға вә онунла кәлән силаһсыз адамларын Гәмло тәрәфиндән өлдүрүлмәси психоложи мөгәмларла зәнкин олан ссенарини сәркүзәшт жанрынын тәләбинә ујғун олараг тамамлајыр.

И.Һүсәјновун “Мөшһәр” романынын мотивләри әсасында јаздығы “Нәсими” адлы ссенари (1973) тарихи-биографик мөвзуда ишләнәрәк, шаирин јарадычылығыны, јашадығы дәврү вә фачиәви өлүмүнү драматуржи структурда әкс етдирди. Нәсиминин мәнсуб олдугу һуруфиләри шәр-ләнмәк үчүн Шејх Әзәмин Ширваншаһ Ибраһимә баш тутмајан суи-гәсди зиддијјәтин тәрәфләрини мүүјјән едир. Тејмурун оғлу Мираншаһын һуруфиләрин илеја башчысы Фәзлуллаһ Нәимини тәләб етмәси зиддијјәти кәркинләш-дирир. Ссенаридә Танрыны белә гәбул етмәјән, метафизик ганунлара әсасланан һуруфи идеолокијасынын маһијјәти-нин ачыгланмасы — әскәрин күчүнүн ғылынчда дејил, әги-дәдә көрүлмәси, “Һәгг” сәјдыглары инсанын исламдакы мүғилијинин гәбул едилмәмәси вә чәһаләтлә барышмаз-лыгдан доған сөһбәтләр елми-күтләви жанры мејдана чы-харыр. Каинат елми һаггында “Чавиданнамә” китабынын јазылмасы барәдә мәлумат, севки, күнаһ һаггында диалог-лар вә һуруфи гијамынын бејиндә, үрәкдә, шүүрда, руһда олмасынын тәсдиги пластик шәрһә, визуал тәгдимата мане олараг һадисәлији позур. Шејх Әзәмин гызы Шәмсин она көзү дүшмүш Мираншаһын ајагларыны јумагдан имтина етмәси вә гызын Нәсимијә вурулдуғунун мәлум олмасы әсас драматуржи һадисәни бәрпа етсә дә, Фәзлуллаһын тутулма-сы вә хилас олунмасы илә бағлы эпизодлар сәркүзәшт жан-ры истигамәтинә јөнәлир.

Нәсими гәзәлләринин һуруфиләр мәчлисиндә муси-гинин мүшајиәтилә охунмасы шаирин поезијасыны нүмајиш етдирәрәк верилиш естетикасы јарадыр. Түркчә јазыб-јара-дан Нәсиминин Азәрбајчан халгынын этнокенезинин әса-сында дуран түркләри Низамиләр, Хаганиләр јурдуна дол-муш “чәһил көчәриләр” адландырмасы инандырычы сәс-ләнмир.

“Нә вахта кими баш кәсмәклә галиб кәлмәлијәм?” дејә санки һуруфиләрин идеоложи тә’сиринә дүшән Тејму-рун Ширваншаһ Ибраһимә шаирин Бакыда — һуруфи очағында е’дам олунмасыны тапшырмасы, Ибраһимин

Нәсимијә Низамидән сонра икинчи шаир олдуғуну сөйлә-
жәрәк ону вәтәндә сахламағ чәһди, шаирин исә бәшәријјәтә
кәрәк олдуғуну билдирәрәк гүрбәтә үз тутмасы тарихи мән-
бәләрә сөјкәнсәјди белә, драматуржи әһәмијјәт кәсб ет-
мәзди.

Һәләбдә шаирин дәриси сојуларкән Фәзлуллаһын
ғызы Фатимәнин Нәсиминин оғлу илә мејданда көрүнмәси
шәхси-психоложи мотиви үзә чыхарса да, өлүм ајағында
Нәсиминин сөйләдији “Мәндә сығар ики чаһан” гәзәлини
мејдандакыларын давам етдирмәси ичтимаи мотиви күчлән-
дирир. Нәсимидән нә үчүн саралдығыны сорушдугда онун
артығ фолклора дөнмүш “Мән әбәдијјәт үфүгүндә доған
күнәшәм, күнәш гүруб едәндә әлбәттә саралар” чавабы вә
дилләриндә Нәсими гәзәли олан дәрвишләр шаирин јара-
дычылығынын әбәдилијинин бәдии һәллини верир.

С.Рүстәмин халғлар достлуғу вә ингилаби мөвзуну әкс
етдирән нәзмлә јазылмыш “Ғачағ Нәби” пјеси әсәрдә исти-
фадә олунмуш “Ғарај салдым узун илләр, бүтүн аләм ешит-
син ки, Әзиз, доғма вәтән бирдир, о саһилдә, бу саһилдә”¹
гәзәли илә торпағларымызын бүтөвлүјү мөвзусуна да тоху-
нур. Бу пјес әсасында јазылмыш, мәчарә жанрында тәғдим
олунан ссенаридә (С.Рүстәм, Ә.Гурбанов, 1988) 1890-95-чи
илләрин ичтимаи-тарихи мүнһити фонунда халғ гәһрәманы-
нын сәнәдли портрети тәғдим олунур. Әсас драматуржи һа-
дисәдә јохсул кәндлиләрдән ибарәт Ғачағ Нәбинин дәстәси
илә гаршылашдырылан чар вә шаһ үсули-идарәсинә арха-
ланан вә варлы зүмрәләр арасындакы зиддијјәт сәркүзәшт
жанрында, атышма-вурушма сәһнәләриндә чәрәјан етсә дә,
көзөнү гаршыдурма јохсул Ибишлә Нәби арасында јараныр.
Ингилаб јолу илә һакимијјәти әлә алса да, көклү проблем-
ләри һәлл едә билмәјән Нәбинин шикајәтчиләрә өкүзләри,
торпағлары бирләшдирмәк идејасыны вермәси, өзүнүн исә
пешәкар ингилабчылығла мәшғул олмағ һәвәсиндә галмасы
ону сүн’и јолла болшевизмә бағлајыр. Нәбинин јохсул

¹ С.Рүстәм. Сечилмиш әсәрләри. 3-чү чилд. Б., 1977. сәһ. 62, 121.

Ибишин арвадына саташан кәтхуданын быгынын гырхдырмасы вә бу рәмзи алчалдылмаға дөзмәјиб өзүнү өлдүрән кәндхуданын јеринә хошгејрәт әри тә'јин етмәси сүжет хәттини јарадыр. Чар чанишинин “Чанавар күлләјә кәлмәјәндә, тәләјә кәләр” мәсләһәтиндән сонра ширникләндирилмиш Ибишин Нәбини шаһын адамларына сатмасы суал дөгурса да, ссенарини фәчиәви сонлугла битирир. Зиддијәтин гаршыдурмасы психоложи мәгамда һәлл олундуғундан Нәбинин сон анда “Арвады кәјчәк” дејәрәк орағы Ибишин боғазына кечирмәси әсас драматуржи һадисәни фәчиәнин сәбәби олан ачы сәһвин дәрки илә битирир. Бунунла да, ссенари “Һамлет” әсәринин “Һәгигәти јалныз һәјаты гурбан вермәк һесабына дәрк етмәк олар” идејасынын тәкраны илә тамамланыр.

Реал һәјатда баш вермиш ичтимаи-тарихи һадисәләри вә сәнәдли гәһрәманлары әкс етдирән әдәбијјатын ссенариләшдирилмәси дүнја кинодраматуркијасында кениш јайлымышдыр. Лакин нәзәрә алмағ лазымдыр ки, нәзәријјәчиләр бәдии ојун вә сәнәдли публисистик ссенариләр арасындакы сәрһәдләри шәффафлашдырырлар. Одур ки, мөвзунун реал һәјат һадисәләри топлусуну әкс етдирмәси фонунда драматуржи структур бәдии ојун вә сәнәдли публисистик ссенаринин бәдии ифадә васитәләриндән паралел шәкилдә јарарланыр. Бир вахтлар јашајыб-јаратмыш тарихи шәхсијәтләрин һәјатыны әкс етдирән сәнәдли материалларын јохлуғу тарихи-биографик ссенариләрдә драматуржи моделин тапылмасына мане оларағ онларын бәдии јарадычылығларынын өн плана чәкилмәсинә сәбәб олур. Бу исә пешәкар үслубун стандартлашмасына вә жанр гарышығына кәтириб чыхарыр.

Марксизм-ленинизм сәнәт эквиваленти олан социализм чәрәјаны тәблиғат функцијасына—партијанын сийәси вә иғтисади гәрарларына хидмәт едән норматив әдәбијатын экранлашдырылмасына мејдан верди. Бу истиғамәтдә орижинал киносценариләр һазырланса да, әсасән коммунист идејаларыны һәјата кечирән сийәси-ингилаби вә коммунизм мадди-техники базасынын јаранмасына хидмәт едән иғтисади-истеһсалат мөвзуларыны әкс етдирән әдәбијат нүмунәләринин экранлашдырылмасы хусуси јер тутду. Драматуржи структурда иштирак едән гәһрәманлар бирбаша вә доллајы јолла фәһлә-кәндли синфинин мәнафејини әкс етдирди.

30-чу илләрин сонунда Имран Гасымов нефтчи кеологларын әмәјиндән бәһс едән “Јер алтындан кәлән сәсләр” повестини “Арзу” пјесинә, сонра исә “Јени һоризонт” сценарисинә (1940) чевирди. О дөврдә нефт истеһсалынын дурмадан артырылмасы барәдә дәвләт гәрарлары социал сифариши формалашдырды. Реал һәјатда олдуғу кими әдәбијат вә сәнәтдә дә объектив сәбәбләр нәзәрә алынмадан, саботажлығ, биканәлик, тәнбәллик кими субјектив сәбәбләр әсас драматуржи һадисәнин јаранмасына хидмәт едирди. Драматуржи структурда объектив керчәклик сүн’иләшдирилдијиндән образларын мүнәсибәти заһири характер дашыјырды. Нефт һасилатынын артырылмасынын сценаринин әсас идејасына чеврилмәси јолунда елми нәзәријјәләр белә јаланчы пафоса гурбан вериләрәк кечмиш нәсил јени идеолокија васитәсилә күнаһландырылыр вә кәләчәк нәслин хошбәхтлији сүн’и васитәләрлә һәлл олунурду. Истеһсалат мөвзусуну әһатә едән сценаридә кәнч кеолог Мурадын гочаман мүәллими, профессор Әһмәдовла дәрин гатларда нефт олмасы барәдә мүбәһисәси драматуржи зиддијәт формалашдырса да, һадисәләрин бир аилә дахилиндә чәрәјан етмәси иғтимаи мотиви мөһдудлашдыыр. Мүәллиминин нәзәријјәсинин гүсурлу олдуғуну сүбута јетирмәк

үчүн елми атыб истеһсалата кетсә дә, гујудан нефт чыхмадығына көрә ишдән кәнарлашдырылан Мурадын достларына көмәк заманы гәзада јараланмасы әсас драматуржи һадисәни низамлајыр. Һәким Валидәнин севдији Мурады хилас етмәси вә сәһвини баша дүшән атасынын — профессорун Мурада көмәји нәтичәсиндә јерин дәрин гатларындан нефт чыхмасы истеһсалат мөвзусу үзәриндә гурулмуш драматуржи зиддијјәти инсани мүнәсибәтләр һесабына механики һәлл едир.

Јенидән истеһсалат мөвзусуна гајыдан И.Гасымовун дәниз нефт кәшфијјатчыларындан бәһс едән “Инсан мәскән салыр” пјеси әсасында јаздығы ејниадлы ссенаридә дә (1968) драматуржи зиддијјәт гасырға заманы һәлак олмуш бурут устасы Чавады әвәз едән нефт мүнәндиси Рамизлә ону гәбул етмәк истәмәјән бригада үзвләри арасында баш верир. Әсас драматуржи һадисәнин тәсвир тәһкијәсиндә Чавадын өлүмүнә јер верилмәмәси идеаллашдырылмыш истеһсалат гәһрәманыны мүчәррәдләшдирир. Моторчу Әдиләнин кечмиш севкилиси Рамизлә јенидән гаршылашмасы, ону вәфасызлыгда иттиһам етмәси вә Мәчидин даһа е’тибарлы адам олдуғуну сөјләмәси истеһсалат мөвзусу дахилиндә мелодрама зиддијјәтини ортаја атыр. Әсас драматуржи һадисәдә зиддијјәтин бир тәрәфиндә коллектив, диқәриндә исә ову вә мусигини севән, өзүндән мүштәбәһ боксчу Рамиз тәкбашына дајаныр. Чавадын севкилиси, ленинградлы Нинаны һәким досту Мурадла гаршылајыб евләринә апаран вә анасы илә таныш едән Рамизин вәзијјәти Әдиләјә данышмасы сүжет хәттини әсас драматуржи һадисәјә гошур. Нинаја вурлан Мурадын онун һамилә олдуғуну билдикдә тәрәддүд етмәси, ушағын Чавадын јадикары олдуғуну билдирән Рамизин ону јола кәтирмәјә чалышмасы тәсвирлә дејил, сөзлә һәлл олунур. Ушағын атасынын ким олдуғундан шүбһәләндикдә Рамизин “кишилик” көстәриб Мурады јумругла вурмасы зиддијјәтдә визуаллыг јаратса да, Нинанын һамиләлији илә бағлы чавабсыз суаллар мејдана чыхарыр. Мурадла Нинанын севкисини тәсдиг едән визуаллығын јохлуғу

учбатындан керчәклик әсасландырыла билмир. Рамизин Мурады Нинаја евләндирмәк чәһди вә онун бәтниндәки көрпәнин Чаваддан олмасыны сүбута чалышмасы мәнтиги чәһәтдән әсасландырылмыр вә нә үчүн Рамизин һеч олмаса, “кишилик” наминә өзүнүн Нина илә евләнмәдији кими абсурд фикир јараныр. Гејд етмәк лазымдыр ки, Нина илә Мурадын севкисини јарада биләчәк һадисәнин тапылмасы психоложи драм жанрындакы јени бир әсәрин мөвзусу ола биләрди.

“Кәшфијјат мұһарибәдир, һеч билирсиниз мұһарибә нәдир?” сөзләри илә идарә рәиси Леонид Николојевичлә зиддијјәтә кирән Рамизин естакададан дәнизә дүшән трактору — ичтимаи мүлкијјәти хилас едәрәк гәһрәмәнлыг көстәрмәси онлар арасындакы анлашылмазлыгы јолуна гојур. Леонид Николајевичин Рамизин анасы илә көрүшүндә онун әри илә биркә вурушдуғунун бәлли олмасы вә оғлунун атасына лајиг олачағыны сөјләмәси илә гәһрәмәнла бригада үзвләри арасындакы зиддијјәт нејтраллашыр.

Дәниздә нөвбәти туфан заманы гәзаны арадан галдыраркән јараланмыш Рамизи Мәчидин хилас етмәси мелодрама зиддијјәтини ичтимаи мотивлә һәлл едир. Досту үзәриндә чәрраһијјә әмәлијјаты апармаға үрәк етмәјән Мурадын атасынын бу иши өз үзәринә көтүрмәси вә оғлунун дүзәләчәјинә шүбһә илә јанашмасы бу образла бағлы сүжет хәттини сүн’и јолла һәлл едир. Уғурлу чәрраһијјә әмәлијјатындан сонра бригада үзвләринин севинчи зиддијјәтин сонә јетдијиндән хәбәр верир. Мәчидин Әдиләјә һәдијјәси олан өрпәјин учмасы рәмзи илә гызын буруғу хилас етдијинә көрә Рамизи бағышламасынын ичтимаи мотиви мелодрама зиддијјәтини дә һәлл едир.

Финалда гәһрәмәнлыгы артыг һамы тәрәфиндән гәбул олунмуш Рамизин Нефт дашларына ишләмәјә кәлмиш чаван мұһәндисә бурут устасы јерини тәклиф едәрәк узагдакы өзүлү көстәриб: “Ора бахын, инсан мәскән салыр” сөјләмәси ссенаринин адыны плакатчылыг руһунда доғрулдур. Тәәссүф ки, образларын мүхтәлифлији илә сечилән бу

ссенари сијаси дигтә — истехсалат планлары илә бағлы норматив тәләбләр үзүндән үмуми драматуржи ганунлара хидмәт едә билмир.

Һ. Сејидбәјлинин “Телефончу гыз” повести әсасында јаздығы ејниадлы ссенаридә (1962) әсас драматуржи һадисә истехсалат мөвзусу фонунда чәрәјан етсә дә, мелодрама жанрынын зиддијәтләри шәхси-психоложи мотиви өн планна чәкир. Бу бахымдан психоложи зиддијәтләрин гаршы-дурмасы үзәриндә гурулан драматуржи структур илкин әдәби мәнбәни тәкрарлајыр. Гејд етмәк лазымдыр ки, повестин јазылышы кинодраматуржијанын нәзәри ганунларыны дәриндән мәнимсәмиш мүәллифин пешәкар үслубуну нәзәрә чатдырыр. Әсәрин драматуржи структуру вә тәһкијә үслубу пешәкар киноссенаријә олдугча јахындыр. Нәнәсинин өлүмүндән сонра заводда ишләмәјә мәчбур олан Мәһрибанын тәчрүбәсизлик учбатындан ишини итирмәк тәһлүкәси гаршысында галмасы әсас драматуржи һадисәнин илкин зиддијәтидир. Һадисәләрин сонракы инкишафында Мәһрибан-Закир-Зәрәнкиз мүнәсибәтләри әдәби материалда олдугу кими дәгигликлә характеризә олунур: “Араларында јердән-көјә гәдәр фәрг олан ики гызла һәр күн көрүшмәк Закири чәтин, чыхылмаз вәзијјәтә салырды. Мәһрибан она үрәјини, арзуларыны, һәјатыны етибар етмиш, Зәрәнкиз исә өз бәдәнини, еһтирасларыны она вермишди.”¹ Марағлыдыр ки, персонажларын психоложи портретиндә социалист мүнһитинин характерик чәһәтләри әкс олунараг охучуја—тамашачыја чатдырылып.

Истехсалат мөвзусунун зиддијәтсизлији фонунда шәхси-психоложи һадисәләрин кәскин зиддијәти көзөнү тәсвирдә чанландырылып вә сәдаләвһ бир гыз олан Мәһрибан, финалда психоложи сарсынтылара давам кәтирмәји бачаран гәтијјәтли бир персонажа чеврилир.

М. Ибраһимовун “Бөјүк дајаг” романы әсасында јаздығы ејниадлы ссенаринин (1962) әсас драматуржи

¹ Һ. М. Сејидбәјли. “Телефончу гыз”, Б., 1960, сәһ. 101.

һадисәси Рүстәм кишинин рәһбәрлик етдији колхозун истеһсалат планларынын һәјата кечирилмәсинә һәср олунмушдур. Гарашын ел-оба адәтинә зидд олараг евләнмәси аилә-мәишәт зиддијјәтини јаратса да, кәлинин — су мүһәндиси Мајанын Муғанда ики-үч дәфә мөһсул көтүрмәк һаггында фикирләри истеһсалат мөвзусуну өн плана чәкир. Вә Гарашдан бу фикирләри тәсдиг едән китабы кәтирмәји хаһиш едән Мајанын Рүстәм кишинин гәзәбинә кәлмәси, онун Салманын атынын тәркиндә јайлаға кетмәси, Назназын Гарашы јолдан чыхармасы аилә-мәишәт зиддијјәтини кәркинләшдирсә дә, әсас драматуржи һадисәдә мүһүм јери “Јени һәјат”ла “Тызыл бајраг” колхозу арасындакы социализм јарышы тутур. Мөһсулдарлығы артырмаг јолларыны ахтаран партком Ширзадын мүһасибат сәнәдләрини јохламасыны мүһасиб Салманла кассир Јармәмәмдин тәфтиш кими гәләмә вермәси мүсбәт гәһрәмәнлар арасында зиддијјәт јарадыр. “Тызыл бајраг” колхозунун социализм јарышында удузмасы вә Рүстәм кишинин партија ичласында төһмәт алмасы зиддијјәти кәскинләшдирир. Јухарылара аноним мәктублар көндәрән рајон ичрайјә комитәсинин сәдри Кәлентәровун әлалтыларынын рајком катиби Шәрәфоглу тәрәфиндән ифша олунмасы әсас драматуржи һадисәни мүсбәт гәһрәмәнларын хејринә һәлл едир. Салман, Јармәмәмд вә лал Һүсәјни пул бөлән јердә јахалајыб гамчылајан Рүстәм кишинин башындан дәјәнәклә вурулараг чаја атылмасы вә чобан Көрәммин ону хилас етмәси драматуржи зирвәдә һадисәләри көзөнү һәлл едир. Финалда Мајанын јенидән евә гајытмасы аилә-мәишәт мөвзусуну механики тамамлајыр.

Сосреализм нүмунәси олан бу әсәрин али мәгсәди ичтимаи мүлкијјәтин тохунулмазлығына хидмәт етдијиндән психоложи зиддијјәт арха плана атылып. Персонажлар дөврүн бәдии типинин стандарт нүмунәси олдуғундан биткин характерә малик Рүстәм киши образы белә ичтимаи идејаларын дашыјычысына чеврилир.

Б. Бајрамовун “Мән ки, көзөл дејилдим” повести әса-сында мүәллифин И. Стрековла јаздығы ејниадты ссенари (1969) драматуржи моделинә көрә илкин әдәби мәнбәдән фәргләнир. Повестдә фәјдалы газынтылар ашкар олунан дағ кәндиндә баш вәрән һадисәләр истеһсалат мөвзусуна то-хунса да, тикинтијә рәһбәрлик едән Чинкизлә јетим гыз Гәндаб арасындакы психоложи мүнәсибәтләрә кениш јер верилир. Ишләдији мағазада адамларла кобуд рәфтар едән, онлары һагг-һесабада алдадан, јашлы сатычы кишијлә ады чыхан Гөнчәнин — Гәндабын халасы гызынын Чинкизә ву-рулмасы илә мөһәббәт мөвзусу истеһсалат мөвзусуну үстә-ләјир. Почталјон Гәндабын нишанлысы сүрүчү Мәзаһирин ону Чинкизә гысганмасы мелодрама зиддијјәти јарадыр. Ис-тисуда истираһәт едәркән Гәндабын Чинкизлә чәкдириб евә көндәрдији шәклин Гөнчәнин әлине дүшмәси вә Мәза-һирин Истисуја кедәркән гәзаја дүшүб һәлак олмасы илә зиддијјәт һәлл олунур.

Ссенаридә истеһсалат мөвзусуна мұһарибә мөвзусу да әлавә олунмасы јени сүжет хәтти јарадыр. Сәидәнин (Гән-дабын) мұһарибәјә јола салдығы атасынын отағыны кәнддә тапылмыш дәмир мөдәнинә рәһбәрлик едән Чинкизин ки-рајәләмәси вә гызын атасы илә мәктублашмасы һадисәсиз олса да, бу әлавә сүжет хәттиндә иштирак едир. Сәидә илә Мәзаһирин мүнәсибәтләри үзәриндә гурулан мөһәббәт мөв-зусу исә јени сүжет хәтти јарадыр. Чәлимсизлијинә көрә мөдәндә ишә гәбул едилмәјән Сәидәнин чөһәдәки оғлу-нун өлүм хәбәрини алмыш почталјон Әһмәди әвәз етмәси вә Мәзаһирин мәктублары пәјламагда она көмәк етмәси илә мөһәббәт мөвзусунун сүжет хәтти јараныр. Һава шәраити илә әлагәдар кәндә тахыл кәтирмәк мүмкүн олмадыгда Чинкизин анбардар Гөнчәдән чамаата тахыл пәјламағы хаһиш етмәси вә разылашмајан гызы кәнарлашдырыб анба-рын гыфылыны сындырмасы вә дөвләт әмлақыны дағытды-ғына көрә һәбс олунмасы фабулалы олса да, јалныз мүсбәт гәһрәман образыны тәғдим едә билир. Чинкизин һәбсдән бурахылмасы үчүн чамаатын евләриндәки тахылы јығыб

анбара гайтармалары белә бу сүжети әсас драматуржи һадисәјә чевирә билмир. Сәидәнин атасынын өлүм хәбәриндән сонра Мәзаһирин она айлә гурмағы тәклиф етмәси мәһәб-бәт мөвзусунун финалы кими ссенарини тамамлајыр.

Б. Бајрамовун айлә-мәишәт проблемләриндән бәһс едән “Бәлалы севким” повестиндә истеһсалат мөвзусуна да јер верилир. Мүәллифин И. Стрековла јаздығы ссенаридә (1979) исә истеһсалат мөвзусу өн плана чәкилир. Повестдә анасы әрә кетдијиндән, атасы јени айлә гурдуғундан нәнәси илә шәһәрдә кирајәнишин јашајан Ничат (Бәһлул) ата-сынын өлүмүндән сонра онун айләсини дә шәһәрә кәтирир. Вә бунунла да, айлә-мәишәт проблемләри кәркинләшир. Ссенари исә бу сүжет хәттинә јер вермәдән психолокија факүлтәсиндә охујан Бәһлулун тикиш фабрикиндә директорун катиби кими ишләмәсиндән башлајыр вә әсас драматуржи зиддијјәт фабриkdәки истеһсалат мүнәсибәтләри үзәриндә гурулур. Вә Бәһлул, фабрикин директору Шөвкәт ханым, Јүнкүл Сәнајә Назирлијинин идарә рәиси Әждәр Сабирович үчбучағы мелодрама жанрында һәлл олунур. Ссенаринин драматуржи моделиндә палтарларын кәјфиј-јәтсиз тикилмәсиндә әсас күнаһкар олан Техники Нәзарәт Шө'бәсинин мүдири Гарахалов әкс гәһрәмән кими тәгдим олунур. Рајкомун мәс'ул ишчиси Әждәр Сабировичин Шөвкәт ханымын хатиринә фабрикин малларынын сәркидә нүмајиш етдирилмәсинә шәраит јаратмасы вә експериментал сәхдә нүмунәви палтарларын тикилиши әсас драматуржи һадисәјә чеврилир. Истеһсалатдакы әјинтиләрлә барыш-мајан Бәһлул палтарлары сәркидә нүмајиш етдирәчәк гызларын мәшгинә мане олараг онлары иш башына кәндәр-мәклә гәһрәмәна дөнүр. Онун тикишчи гызларла биркә Гарахаловла мәһсулун кәјфијјәтинин галдырылмасы уғрунда мүбаризәси һадисәләрин инкишаф истигамәтини мүәјјәнләшдирир. Драматуржи структур истеһсалат мөвзусуну әһатә етсә дә, проблемләри әкс етдирән зиддијјәтләр бәдии чәһәтдән һәлл олунмур. Директорун кабинетиндәки ичлада мәнәфеләрин тогушмасы визуал һәллини тапмыр: ком-

сомол катиби — тикишчи Халидә кејимләрин өлчүсүнүн гәсдән кичилдиләрәк материалын мәнимсәнилмәсиндән, чүрүк саплардан, иш вахтынын сәркијә һазырлыға, рәгсләрин мәшгинә сәрф олунмасындан садәчә сөз ачыр. Јалһыз дөбдөбәли сәркидә Халидәнин фабрикин зај мөһсулларыны кејинмиш гызлары сәһнәјә өтүрмәси илә Гарахаловун ифшасы өзүнүн визуал һәллини тапыр. Драматуржи структурда паралел инкишаф едән мелодрама сүжетиндә игтисадчы олса да, технолог вәзифәсинә кечмәкдә она көмәклик көс-тәрмиш Әждәр Сабиновичә өзүнү борчлу һесаб едән Шөвкәт ханымла Бәһлулун мүнәсибәтләри дәринләшир. Сон эпизодда јағыш дамчыларынын Бәһлулла Шөвкәтин әјләш-дији кафенин пәнчәрәсини дөјмәси повестин финалынын визуал тәһкијәсини јаралдыр.

С. Вәлијевин “Шор чүллүтү” повести әсасында мүәллифин Емил Ағајев вә Јури Чулјукинлә биркә јаздығы “Гара көлүн чәнкавәрләри” ссенариси (1984) 1905-чи илдә Бақы мө’дәнләриндә баш верән ингилаби һадисәләри сәркүзәшт жанрында әкс етдирир. Повестдә зиддијјәт әсрин әввәлләриндә Шор көлү үзәриндән нефт јығыб сатан касыб фөһлә ушағлары илә нефтин, көлүн она мөһсус олдугуну билдирәрәк, ушағларын чөрәк пулу газанмасына мане олан саһиб-кар оғлу Фәррух арасында баш верир. Ингилабчы болшевик Әзизбәјовун Әлишкилә кәлиши вә үмүмшәһәр тә’тилине һазырлыг норматив әдәбијјата мөһсус ингилаби мөвзуну өн плана чәкир. Повестин финалында Новруз бајрамы күнү Шор көлүндән нефт јыған Әлишин көлә ова чыхмыш Фәррух тәрәфиндән күллә илә вурулуб өлдүрүлмәси һадисәләри мелодрама жанры чәрчивәсиндә һәлл едир.

Ссенаридә ингилаби мөвзунун өн плана чәкилмәси нәтичәсиндә әсас драматуржи һадисәдә Ибиш (Әлиш), көлдән нефт јыған касыб ушағлар, ингилабчы Чәмшид Һүсәјнов вә фөһләләрлә саһибкар Муса, оғлу Фәррух, полис мө’мурлары, ушағлардан нефти сатын алан вә онлары һагт-һесабада алдадан Мәлик гаршылашдырылып. Ингилабчыларә инти-баһнамәләрин јайылмасында атасы пәһләван Гулуја көмәк

едән Ибишин тә'тиб вә атышма сәһнәләриндә иштиракы сәркүзәшт жанрынын фабулалы зиддијјәтини күчләндирир. Новруз бајрамы мәрасиминдә Хан ролуну ифа едән Гулунун рәгс етмәк истәмәјән саһибкар, баггал вә полис рәисиндән јығдығы пула ингилабчылар үчүн силаһ алынмасы зиддијјәтин кәркинләшчәјиндән хәбәр верир. Ибишин ушаглара күчүнү көстәрәрәк өзүнә табе етдирмәк истәјән Фәррухун күрәкләрини јерә вурмасы вә Мәликдән онлара чатачаг пулу зорла алмасы һадисәләри мүсбәт гәһрәманларын хејринә һәлл едир. Сценаринин финалында көлдән нефт јыған ушагларын артыг ингилабчыја чеврилмәләри нәтичәсиндә драматуржи зирвә көзөнү һәлл олунур. Ибиш Фәррухун силаһлы үсјан барәдә хәбәри полисләрә чатдырмасына мане олдугда гырмызы бајраглы тә'тилчи дестәләринин мә'днәләрин арасында көрүнмәси финала плакат характери верир. Фәррухун јердән көтүрдүјү ири дашы Ибишин башына чырпмасы илә барышмаз синифләр арасындакы кәләчәк ганлы мүбаризәләрә ишарә вурулур.

Дөвләт сijasәти вә партија гәрарлары илә долајы јолла олса да, бағлы олмајан әдәбијјат нүмунәләринин чапы белә мүмкүн дејилди. Бунунла белә чап олунмуш әдәбијјат нүмунәләри белә сценариләшдирилдикдән сонра мүтләг рус дилинә тәрчүмә олунур вә диқәр тәшкилатларла бәрәбәр мәркәзи кино идарәсинә дә көндәрилирди. Бүрәкратик нәзарәтин формалашдырдығы норматив әдәбијјат әсасән сijasи вә игтисади мөвзулары әкс етдирдијиндән сценариләшдирилмәдә диқәр мөвзуларын әсас драматуржи һадисәјә кәтирилмәси мүмкүнсүз олурду. Одур ки, драматуржи структурда реал һәјатын проблемләри бәдии һәллини тапмыр, персонажлар исә барышмаз зиддијјәти әкс етдирән характерә чеврилә билмирди. Сосреализмин јаратдығы бәдии ифадә васитәләри вә композисија һәлли стандарт олдуғундан мүәллифин фәрди услубу да, үзә чыхмырды. Бүтүн бунлар исә ән'әнәви жанрларын мејдана чыхмасына манечилик төрәдирди. Сосреализм чәрәјанынын жанр принципләрини позараг бу анлајышы деформасијаја уғратмасы барәдә

А. Плахов белә жазыр: “Бизим жанр — мифоложи систем тамамилә башга иди. Биздә фачиә оптимистик, комедија лирик иди. Һәтта филмин фәалијјәт даирәси үзрә сәркүзәшт, тарихи ингилаби, һәрби патриотик кими евфемизм-ләр мөвчуд иди”¹.

Марксизм-ленинизмдин тәблиғат функцијасы узун дөвр әрзиндә норматив әдәбијјатын сценариләшдирилмәсиндә мөвзу, структур, үслуб вә жанрын стандартлашмасына шәраит јаратды. 60-чы илләрдән сонра исә норматив әдәбијјат тәдричән сырадан чыхдыгча паралел шәкилдә чағдаш модернист әдәбијјат јараныб инкишаф едәрәк өзүнүн сценари һәллини дә тапырды.

Чағдаш әдәбијјатын сценариләшдирилмәси

Јарандығы дөврдән модернизми мәғсәдјәнлү мәнв едән марксизм-ленинизм идеолокијасынын дашыјычысы сосреализмин јарадычылыг методу 60-чы илләр әдәбијјатында лахламаға башлады. Космосу фәтһ едән бир дәвләтин јаратдығы үмүмбәшәри хофла бу дәвләтин дајағы олан әмәкчи инсанын чөкдији мадди корлугдан ибарәт дөврүн ән бөјүк зиддијјәти әдәбијјатда өз әксини тапды. Бунунла да, инсан мәнәвијјатынын мадди аләмлә тогтушдуғу аңларын тәсвири модернизмин әсас драматуржи зиддијјәтинин моделини тәғдим етди. Бу драматуржи зиддијјәтдә инсан тәхәјјүлү мадди аләми илкин һәндәси фигурларын дарыстал мөкәнда јаратдығы тәзјиг шәклиндә гәбул едир вә бу мүнһитдә рәнкләр, ләкәләр, сүжетләр, тарихчәләр исә фрагментләр кими јаддаша һәкк олунур. Әтраф мүнһитин концептуализмә хас објектив гаврајышынын әксинә олан инсанын вә јахуд һәр һансы бир чанлынын көзү илә тәсвири — субјектив гаврајышын реаллыгы модернизмин әсасында дајаныр. Субјектив тәсвир тәһкијәси руһи-мифоложи көрүм кими

¹ А.Плахов. "Конец века-конец чернухе?". "Искусство кино". 1998 г., стр. 174.

образлар аләмнинин мә'нәви гитаја чеврилмәсинә вә сәнәт-карын фәрди үслубунун формалашмасына шәраит ярадыр. Модернизмдин драматуржи структуру мутлэг реализмин ко-буд публисистикасыны вә тәсвир натурализмини гәтијјәтлө инкар едир. Модернизмдә фәрди үслуб бәдии ифадә васи-тәләринә хидмәт едәрәк реаллыгы сәнәт истигамәтинә јө-нөлдир. Фәрди үслубун өн плана кечмәси мүәллифи тәсдиг едәрәк авангардизм һесабына реаллыгы космик дүшүнчә тәрзинә гошур. Модернизм ән'әнәләринин рүшәјм һалында мөвчуд олдуғу Мирзә Чәлил әдәбијјатындан су ичән бу ил-ләрин нәсриндә модернизм чүчәртиләри бој атмаға баш-лады. О илләр космосу фәтһ едән өлкәнин дахилиндәки ка-сыблыг, мадди корлуг драматуржи зиддијјәтә тәкан верирди вә бу тәкан ярадычы фәрд мә'нәвијјатынын мадди аләмлә тогтушдуғу анларда бәдии әсәрин модернист манерада тәс-вир олунмасына шәраит ярадырды. Анар, Елчин, Ә. Әјлис-ли, М. Ибраһимбәјов, Р. Ибраһимбәјов, И. Мәликзадә, И. Һүсәјнов кими јазычыларын әсәрләринин экранлашды-рылмасы кино драматуржијамызын формалашмасына сәбәб олду. Бу әсәрләр һесабына профессионал театр драматуржи-јасында әсас жанр сајылан драма ссенариләрдә психоложи жанрлары формалашдырды. Һәјатын зиддијјәтли тогтушма-ларынын драматик анларында гәһрәманын психоложи кәр-кинлијинин тәгдиматы бу жанрын әсас хүсусијјәтидир. Ек-ран драматуржијамызда бу жанр социал-психоложи, лирик-психоложи драма вә мелодрама шәклиндә формалашмыш-дыр.

Р. Ибраһимбәјовун “9-чу Хребтовы” повести әсасында јазылмыш “Бир чәнуб шәһәриндә” (1969) ссенариси со-циал-психоложи бахымдан мүкәммәл әсәр кими экран дра-матуржијамызын тарихиндә мүһүм әһәмијјәт кәсб етди. По-вестдәки милли дүшүнчә тәрзи илә бағлы этик-әхлаги мүнәсибәтләр ссенаридә әсас драматуржи һадисәни форма-лашдырды. Мөвзу һәлли шәхси әхлагын мүһитин—мәһәллә ганунларына табә олмасы илә бағлы проблеми тәгдим етди. Мүһитлә гәһрәманын кәскин зиддијјәти үзәриндә

гурулмуш драматуржи структур мүасирликлө ән'әнәвилијин гаршыдурмасындан доған проблемин образлы ифадәсинин бәдиһи һәллини верә билди. Намус мәсәләсинә көрә баш вермиш өлүм һадисәси драматуржи дүјүнү зиддијјәтли шәкилдә тәғдим етди. Повестдә өлүм тәһлүкәсини һисс едән Сәфәрәлинин даһили һәјәчаны усталығла тәсвир олунур: “Ону бош јерә һирсләндирмәк нәјә лазым? Мән дејәнә бах. Евдә сәнә тохунмаз, — Сәфәрәли көзүнү раһатлады. Мүһарибә гуртаран кими бу көзү дүзәлдән һәким өлчүдә сәһв еләмишди вә көз үст гапағы јаман сүртүрдү. Буна көрә дә Сәфәрәли гајырма көздән надир һалларда: бајрамларда, тојларда, горторга чағырыланда, јохлама вахты истифадә едирди”¹. Ссәнаридә исә әсас драматуржи һадисә сәбирсизликлә көзләнилән марағлы тамаша кими тәғдим олунур — мәһәллә чајыллары һәбсханадан чыхмыш Ағабаланын гисас алачағы аны көзләјирләр.

Мүрәккәб драматуржи структура малик ссәнаридә илкин зиддијјәт Ағабала илә Сәфәрәли арасында баш версә дә, “чајыллар”ла Чәһанкир вә журналист гызларын мөвгә гаршыдурмасы јараныр. Гызларын бу чајыллары “баш кәсән”, Чәһанкирин исә зәһмәткеш адландырмасы мүнәсибәтләр системини мүрәккәбләшдирәрәк проблеми һәр ики тәрәфә аид едир. Арвадынын пивә дүканында ишләјән Сәфәрәлидән ушағ доғдуғуна көрә Ағабаланын күнаһкары өлдүрәчәји мә'лум олдугда, ганунлары јада салан Рә'нанын милисә зәнк етмәк истәји вә өлүм һадисәсинин милиционер Мустафанын көзү гаршысында баш вермәси зиддијјәтә ичтимаи характер верир. Беләликлә дә, мәһәллә ганунлары дөвләт ганунларына үстүн кәлир. Мәһәллә ушағынын асфалтдакы ганы јумасы, дондурма сатанын кәлиши илә санки һадисә унутулур. Нишанлысы Солмазы кинода оғланла көрмүш Тофигин гызын гардашы Мурада шикајәтләnmәси илә әсас драматуржи һадисәнин механизми ишә дүшүр. Мурадын Тофигә билет вә костјум алыб чибинә

¹ Р.М. Ибраһимбәјли. “Парк”. Б., 1987, сәһ. 405.

хөрчлик гојараг атасынын Русијадакы абидәсинин ачылышына жола салмасы сүжет хәттини јарадыр. Нефт дашларын-да чалышан Мураддан мөгалә јазмаға кәлән Рә'нанын өлүм һадисәсини јада салмасы әсас драматуржи һадисәни истигамәтләндирир. Мурадын сәфәрдә олан Тофигин гәһрәман атасы һаггында мөгалә јазмағы гыздан хаһиш етмәси Русија илә бағлы сүжет хәттини әсас драматуржи һадисәјә гошур. Тофигин Маринаны Бакыја кәтирмәси илә јени тәклиф олуна вәзијјәт јараныр. Һамынын Мурадын Тофиги өлдүрәчәјини көзләмәси фабула кәркинлијини артырыр. Тофигин бәјәниб сечдији Марина илә јашамаг истәји, вә бачысынын да башгасына вурулдуғуну хатырламасы Мурадын һадисәләрә дахили мугавимәтини јарадыр. Лакин гоншуларын тә'нәси, анасынын нараһатлығы, кичик гардашы Сабирин ипә-сапа јатмамасы драматуржи вәзијјәтләрин гаршыдурмасында аилә башчысы сајылан Мурадын мөһәллә ганунларына табе олараг Тофиги өлдүрмәјә мөчбур олмасы һадисәләри мөәллиф јозумуна хидмәт етдирир.

Р. Ибраһимбәјовун “Ад күнү” вә “Е'замијјәтдә” адлы һекәјәләри әсасында јазылмыш “Ад күнү” ссенарисиндә (1978) һәр ики әсәрин сүжет хәтти әсас драматуржи һадисәјә табе етдирилир. “Е'замијјәт” һекәјәсинин гәһрәманы нефтчи алим Мәрданов—Мустафа ссенаридә чоғрафија мөәллими кими тәгдим олунар вә әдәби материалдакы кими Бакыдан Москваја дејил, Шәкидән Бакыја—конфранса кәләрәк достунун евиндә галыр. Шөһәрин абидәләрилә таныш олан конфранс иштиракчылары тикинти мејданчасына кәлдикдә, диқәр һекәјәнин гәһрәманы—оғлуна ад күнү кечирмәк үчүн иш ичрачысындан ичазә алан Әли тәгдим олунар.

Һекәјәдә ушағлығы мұһарибә илләринә дүшән Әлинин хатирәләринә — бычаг тијәсиндәки чөрәк гырынтыларынын дады, һәјәт ушағлары илә биркә једикләри јағыш тыртылларындан тәкчә онун зәһәрләnmәси, совет гошунларынын шөһәрләри алмасыны билдирән хәритәдәки гырмызы бајрагчылар вә һәр дөфә бир шөһәр кери алындыгча

Рива халанын она бир гашыг мүрәббә вермәси — јер верилсә дә, ссенаридә о, оғлунун ад күнүндә көһнә һәјәтдәки ушаглыг достларыны лајигинчә гонаг етмәк истәјир. Вә бу мәгсәдлә Әлинин көһнә һәјәтә кәлиши әсас драматуржи һадисәнин зиддијјәтләрини мејдана чыхарыр. Ушаглыг достлары онун рәнксаз олдуғуну јерли-јерсиз хатырладараг, бир стәкан чаја белә гонаг етмирләр. Дүкан-базардан ағыр зәнбилләр дашыјан, гармонунун гоншуда олдуғуна әсәбләшән Әлинин гонаглыға һазырлығы, дикәр гәһрәман Мустафанын бәләдчи гадылла мүнәсибәти илә бағлы сүжет хәтти паралел шәкилдә һадисәләрә гошулур. Мустафанын сәрхош олачағындан еһтијатланан бәләдчи гадынын она ичмә-мәји мәсләһәт көрмәси, Әлинин аз ичмәсинә бахмајараг, мәчлис башламамыш јыхылыб јатмасы зиддијјәтли һадисәләри көз өнүндә инкишаф етдирир. Бәләдчи гадынын кечә-јарысы мәктәбли гардашыны гапыдан говмасындан тә'сирләнән Мустафа мүәллимин танымадығы шөһәрдә тәнһалығы вә јухудан ојанмыш Әлинин достларына гармон чала билмәдијинә пешиманчылығы паралел инкишаф едән ики сүжет хәттини бирләшдирир. Вә кечәдән хејли кечмиш охшар талели ики нәфәрин ад күнүнү бирликдә гејд етмәси драматуржи зирвәни көз өнүндә һәлл едир. Кефи көкәлмиш Әлинин гармону “Маһур” үстүндә дилләндиерәрәк Мустафаны көврәлтмәси вә стулу она тәрәф итәләјиб һим-чимлә ритм тутмағы ишарә етмәси фабулалығын емоционал тә'сир күчүнү артырыр.

Р. Ибраһимбәјовун Азәрбајҗан КП-нын чинәјаткарлыға гаршы мүбаризәјә даир 1969-чу ил август пленумуна һәср олунмуш “Истинтаг” повести, пјеси вә ссенариси демәк олар ки, ејни дөврдә јазылмышдыр. Сосиал сифариши јеринә јетирән әсәр дәвләт мигјасында белә һаггында сөһбәт кетмәјән кизли игтисадијјат мөвзусуну кәскин драматуржи моделдә јүксәк бәдии сәвијјәдә һәлл етди. Инсан талеләринин кәсишдији драматуржи структурда һадисәләрин диалогларла мұшајиәт олунмасы әсас һадисәни—диндирмә просесини үслуба чевирир. Мүстәнтиг Сејфинин

миллонлар мәнимсәмиш чинајеткарлар тәрәфиндән ојунчага чеврилмиш кечмиш идманчы Мухтарын кұнаһлары үзәринә кәтүрмәк гәрарына гаршы чыхмасы зиддијјәтин тәрәфләрини мүүјјән едир. Ичтимаи мүлкијјәтлә бағлы чинајетә өлүм һадисәси кими гаты чинајәтин әләвә олунмасы—Ригада кизли сехә дэзкаһ аларкән мейманханада растлашдығы, һәдди-булуға чатмамыш гызын өзүнү пәнчәрәдән атмасы факты Мухтарын вәзијјәтини кәркинләшдирир. Чинајеткарларла ганун кешикчиләри арасындакы әбәди зиддијјәт әсас драматуржи һадисәнин апарычы гүввәси олса да, бу зиддијјәтин мүчәррәдлији Сејфи илә Мухтарын мүнәсибәтләриндә әксини тапыр. Әдаләтли мүстәнтиг кұнаһсыз Мухтарын кұдаза кетмәсинә, чинајеткарларын чәзасыз галмасына гаршы чыхараг мафиоз гүввәләрә силаһсыз мұһарибә е'лан едир. Сејфинин тәләбә јолдашы вә рәисләриндән бири Тејмурун гызынын мафија башчысы Сәфәровун оғлуна нишанланмасы көзөнү һадисәләрин психоложи кәркинлијини артырыр. Сәфәровун Сејфијә мәнзил вә'д етмәси драматуржи структурда мүбаризәнин характерини мүүјјән едән чинајәтлә ганун арасындакы барышмаз зиддијјәтә мұдахилә едир. Касыб мүстәнтигин бөјүк айләсинин јени мәнзилә кәчмә еһтималы айлә-мәишәт зиддијјәтини һәлл етсә дә, әсас драматуржи һадисәнин нүвәсиндә дајанан барышмаз зиддијјәти дағылмаг тәһлүкәси алтында гојур. Јалныз Сејфинин мә'нәви паклығы һесабына һәгигәтин үзә чыхмасы бу мүрәккәб зиддијјәтләр системинин чөзүлмәсинә сәбәб олур. Ссенаринин драматуржи структурунда Ајанын Мухтары өмрү боју көзләјәчәјини вә'д етдији мөвзу-хатирәдә радиодраматуркија элементиндән мәһарәтлә истифадә олунур. Камерадакы гысганч кишинин арвадынын фотошәклини итириб сонра тапмасы вә әлиндәки капрон сапла өзүнү асачағыны билдирмәси драматуржи структурун бу мөгамында әләвә сүжәт хәтти јаратса да, финалда долајы јолла Мухтарын фәһиәсинә гошулараг әсас драматуржи һадисәјә хидмәт едир. Гапалы мөкәндакы эпизодлардан сонра Сејфинин айләсини јени мәнзилә апаран

автобусдан тәсвир олуан шәһәр пейзажлары һадисәләрин тәһлилинә имкан јаратмагла јанашы, драматуржи мә'на дашыјыр. Күлјанын мәнзилә һејранлығы илә мөвзу истигамәти кәләчәк гајғысыз һәјатдан хәбәр версә дә, көһнә мәнзилиндә аилә үзвләри шам сүфрәсиндә сүзүлмүш макарон јејәркән киминсә телефонла Сејфини һәдәләмәси әкс-мөвзу истигамәтини јериндә тәгдим едир. Кәркин истинтаг просесиндә Сејфинин әсл чинајәткарлары хилас етмәк үчүн өзүнү мәһв етмәкдә Мухтары күнаһландырмасы илә әсас драматуржи һадисәнин мөвзу истигамәти бәрпа олунур. Сејфинин истинтаг вахтынын узадылмасы үчүн рәсми мұрачиәти һадисәләрин алгоритмини заман дахилиндә кәр-кин-ләшдирир.

Истинтага, мүстәнтигә инанмајан Мухтарын һамынын мафија тәрәфиндән әлә алындығыны билдирдикдә Сејфинин партијанын пленумундан сөһбәт ачмасы илә идеолокијанын мүчәррәд сәнәдләри шәрти олараг һадисәләрин ке-дишинә гошулур. Вә шәр гүввәләрлә тәкбашына мүбаризәјә киришимиш гәһрәманын архасында “пленум” тимсалында мифик гүввәнин дајандығы мә'лум олур.

Драматуржи зирвәдә Сејфинин керчәклији әкс етдирән “сәнәдли фотошәкилләр”и кәстәрмәклә әсл чинајәткарларын нөвбәти гурбанынын Ајан олдуғуну сүбута јетирмәси Мухтарын һадисәләрә мұнасибәтини дәјишир. Тој мәрасиминдә гонаглар арасындан әсл күнаһкарларын һәбс едилмәси илә һәгигәтин гәләбәси кәзәнү тәсвир олунур. Әринин хиласы наминә алчалмыш Ајанын мөвзу-хатирәдә она өмрүнү аиләјә бәдбәхтлик кәтирән пула һәср етмәкдә күнаһландырмасы Мухтарын өзүнү асмасы чәһдинә сәбәб олур. Вә бурада Шекспирин “Һамлет”индә олдуғу кими һәгигәтин һәјат баһасына мејдана чыхмасы принципи тәкрарланыр. Сејфинин көһнә мәнзилдә фокус кәстәрәрәк арвадыны күлдүрмәси илә бағлы гејри-әсас зиддијәт мүсбәт һәллини тапыр. Мухтарын өзүнү асмаг чәһдиндән телефонла хәбәр тутараг кечәјарысы ишә гајыдан Сејфини “һәгигәт

чарчысы” кими тэгдим олуан Кремл сааты зэнкинин мүшәјәти ичтимаи мотиви күчләндирир.

Р. Ибраһимбәјовун “Парк” повести вә пјесинин драматуржи структуруну дәјишмәјән ејниадлы ссенаридә (1983) һадисәләр, Маратын “ушаглыг”, “кәнчлик” вә “индики” һәјатында баш верәнләр үч заман параметриндә һәлл олунур. Һадисәлилик принципинин шәртилији гәһрәманын психоложи дүнјасындан кечәрәк мүәллиф јөзума хидмәт едир. “Индики” заманда Маратын су ичмәк үчүн һәјәтә кәлмиш гыза даш карханасынын јериндә салыначаг паркдан сөһбәт ачмасы мөвзу-фантазијада јени—дөрдүнчү заман шәртилијини тәгдим едир. Пјеси тәһлил етмиш әдәбијјатшүнас Ә. Әләкбәрли јазыр: “Әлбәттә, “Парк” пјеси һадисәләр драмы олсајды, јәгин ки, һадисәләрин бундан сонракы инкишафы образларын реал гүввә кәсб едәрәк, гаршы-гаршыја кәлмәси, тәрәфләрин кәскин мүбаризә вә тогтушмасы шәклиндә давам едәрди. Лакин “Парк” психоложи драм нүмүнәси олдуғундан драматург драматуржи зиддијјәтин илк дүјүнүндән дәрһал сонра мүбаризәни гәһрәманын мә’нәви-психоложи дүнјасына көчүрүр”¹.

“Индики заманда” диссертасијасындакы тәчрүбәни һәјата кечирмәк үчүн Достун нефт мәдәнинә кәлишини мүшәјәт едән — Маратын сәсилә тәгдим олуан диктор мәтни “ушаглыг”ла бағлы мөвзу-хатирәни чанландырыр. Ушаглар өлүмчүл хәстәлијә јолухмагдан горхараг Достдан гачдыглары һалда, Маратын алманы она вермәси мөвчуд зиддијјәтдә јени тәклиф олуан вәзијјәт јарадыр. Мөвзу-хатирәдә драматуржи функцијанын диктор мәтни үзәринә дүшмәси тәсвир еквивалентләринин азлығындан ирәли кәлир.

Маратын сәси илә мүшәјәт олуан он ил әввәлки “кәнчлик” мөвзу-хатирәсиндә онун мә’зунијјәт көтүрүб Ленинградда истәһсалат тәчрүбәси кечән достларынын јанына

¹ Ә. Ј.Әләкбәрли “Драматуркијада сәнәткарлыг ахтарышлары.” Б., 1997 сәһ. 101.

кетмәси вә Достун күнаһы үзүндән кечәҗары күчәҗә атыл-масы илә бағлы нөвбәти зиддиҗәт әсас драматуржи һадисә-ни габардыр. Маратын һеч вахт үзләрини көрмәдиҗи узаг гоһумларынын евиндә кечәләмәси вә гоһуму Кенанын евләнмәк истәдиҗи Виканын сонрадан Бакыҗа кәлмәси сүжет хәттини өн плана чәкир. Мадди чәһәтдән имканлы Доста әрә кетсә дә, Виканын Маратла мөһәббәти бу севки үч-бучағынын эмоционал портретини җарадыр. “Индики” заманда айләси, ики оғлу олан Виканын Маратын севкисилә җашадығыны сөйләҗәрәк, ондан әринин диссертасиҗасына көмәҗи хаһиш етмәси вә кәлиб чыхан Достун даш карханасынын җериндә һеч заман парк салынмаҗачағыны билдирә-рәк арвадыны көтүрүб кетмәси реал һадисәләрин инки-шафыны гәһрәманын шәхси-психоложи аләминә көчүрүр. “Индики” заманда Маратын таныш олдуғу гызла даш кар-ханасынын җериндә парк салыначағы барәдә сөһбәти мөвзу-фантазиҗада чанланараг гәһрәманын арзуларынын визуал һәллини җарадыр.

Р. Ибраһимбәјовун мелодрама жанрында җазылмыш “Храм воздуха” (“Өлсәм бағышла”, 1989) ссенарисиндә “Интигам” повестинин вә “Бизим тиндә” һекајәсинин идеја-сындан, образларындан вә һадисәләрин чәрәҗан етдиҗи мү-һитдән истифадә олунса да, баш гәһрәман вә сүжет хәтти җенидир. Реал һадисәләрин экспозициҗасында вә дүјүнүндә “Интигам” повестинин гәһрәманы Алик Чавад образында төгдим олунур. Повестдәки Аликин гузусунун әтиндән исә ссенаридә балача Әлинин ад күнүндә һазырланан пловда истифадә едилмәси мә’лум олур. Мүһарибә гуртаран кими, әмри көзләмәдән силаһы төһвил вериб евә гаҗышаркән һәбс едилмиш контузиҗалы Јусифин артыг башгасынын арвады олан севкилиси Күлҗаја әриндән аҗрылмағы вә онунла җашамағы тәклиф етмәси әсас драматуржи һадисәни төгдим едир.

Гәләбәдән сонра белә инсан мүнәсибәтләриндә мү-һарибә кетдиҗини көстәрән мүәллиф “Бизим тиндә” һека-јәсиндән мөһарәтлә истифадә едир. Һекајәнин гәһрәманы

— Зејнәб халаның һәбсханада дәли олмуш оғлу Әнвәр ссена-
рида мұһарибәдә контузија алмыш Губуш образында тәс-
вир олунур. Һекајәнин мұәллиф тәһкијәсиндә Әнвәрин он
беш јашлы ејнәкли оғлан ушағындан горхмасынын маһиј-
јәти финалда ачығланыр: “Чох илләр кечәндән сонра гоча
Зејнәб өлүм ајағында оларкән ону хәстәханаја апарырдым
вә о, чәтинликлә нәфәс ала-ала гәфил деди: — Оғлум, би-
лирсән рәһмәтлик Әнвәр сәндән нијә горхурду? Мүстәнтиг
дә ејнәк тахырмыш ахы...”¹. Ссенарида исә бүтүн мәһәллә-
ни чана кәтирән Губушун Јусифә итаәткарлығы јени драма-
туржи контекстдә тәғдим олунараг, мұһитин ачылмасына
хидмәт едир. Вә дөлиханада јер олмадығындан Губуш ора
гәбул едилмәдикдә Јусифин “Бизим үчүн дөлиханада да јер
јохдур” сөзләри мұһарибәдән шикәст гәјытмыш бүтөв бир
зүмрәнин драматик вәзијјәтини габарыг шәкилдә көстәрир.

Витјанын мұһарибәдән кәтирдији бир кисә туму гон-
шулара пәјламасы вә һамынын тум говурмасы ссена-
рида үмуми дәрдин инсанлары бирләшдирмәсинин визуал ифадә-
сидир. Витјанын мәчлисдә онлар мұһарибәдә оларкән бура-
дакыларын өzlәринә күн ағладығыны билдирмәси вә Күл-
јанын нотариусун оғлуна әрә кетдијини јада салмасы епи-
зоду әсас драматуржи һадисәјә гошур.

Јусиф чәһәдә оларкән чәрәк машины сүрән атасы-
нын гоншу Сејид Рзанын учбатындан һәбсханада вәфат ет-
дијини атасы илә бирликдә һәбс олунмуш Фируздан өјрә-
нир. Дустағханадан чыхса да, һәлә сүркүндә јашамалы олан
вә бирчә күнлүк хәлвәти Бакыја кәлән Фирузун Јусифин
атасынын тәмиз адам олдуғуну, оғру кими тутулдуғундан
дәрд чәкдијини вә үрәји дөзмәјәрәк онун голлары үстүндә
кечиндијини билдирмәси драматуржи кәркинлији артырыр.

Јусифин бир вахтлар Күлјанын тә’рифләдији “Храм
воздуха” ресторанынын јерләшдији, дүнјанын ән дадлы дон-
дурмасы олан Кисловодскда јашамағы она тәклиф етмәси
вә досту Елдарла орада ев тапараг паспортуну да бей гојуб

¹ Р. М. Ибраһимбәјли. “Парк”. Б., 1987, сәһ. 550.

гајытмасы әсас драматуржи һадисәнин инкишафыны јени мөкан истигамәтинә јөнәлдир.

Јусифи “ғалиб әскәр” адландырмыш һәкимин ғәләбә-јә шүбһә едән халғ дүшмәни кими һәбс олунмасы әсас драматуржи һадисәнин инкишафына төкан верир. Вә мүстән-тигин Јусифә јумруг илишдирәрәк һәкимин үзүнә дурмаса, беш ил иш верәчәјилә һәдәләјиб она бир нечә күн вахт вермәси һадисәләри заман бахымындан тәләсдирир. Алды-ғы контузија нәтичәсиндә сүрүчүлүк пешәси әлиндән чы-хан, иш үчүн кетдији идарәләрдә дезертир, душтаг вә “кон-туженны” адландырылан Јусифин силаһ әлдә етмәси вә ата-сынын күнаһсыз олмасы барәдә Сејид Рзаја кағыз јазды-рараг она чатачаг пулу тәләб етмәси сүжет дахилиндә тәг-дим олунур. Пулун бир һиссәсини чаван севкилисинин евиндә чатдыран Сејид Рзанын Јусифә кеф вермәк мәгсә-дилә чыртыг чалыб “Сүсән сүнбүл” маһнысыны охујараг ја-рычылпаг гызы ојнатмасы мусиги вә рәгси драматуржи структура табе етдирир. Сејид Рзанын јаздығы кағызы дост-таныппа кәстәрмәји анасына тапшыран Јусифин пулун бир һиссәсини Вадимә вермәси вә онун адындан һәр ај анасына чатдырмағы хаһиш етмәси санки һадисәләрин сонрақы фәциәви инкишафыны әввәлчәдән прогнозлашдырыр.

Күлјанын көз јашлары ичиндә артыг јола дүшән гата-рын купесинә дахил олмасы вә Јусифин севкилисини са-китләшдирәрәк, јухуја кетдикдән сонра она кешик чәкмәси јени мөкана үз тутмуш ғәһрәмәнлары көһнә проблемләрдән тәдричән узаглашдырыр. Кисловодскда кәзинти, алынан тәзә халат вә ғәһрәмәнларын ләззәтлә дондурма јемәси кими һадисәсиз епизодларда Күлјанын “Јә`ни неч кәс бизә дәјиб, долашмајачаг?” сөзләри аудиовизуаллығын зиддијјә-тини јарадыр. Вә бу зиддијјәтин визуаллығы “Храм воздуха” ресторанында Јусифин силаһа әл атараг Күлјаны мүдафиәјә галхмасы илә әсас драматуржи һадисә дахилиндә кәскинлә-шир. Күлјанын силаһы алыб чантасына гојмасы вә онларын дондурмаларла һәјәтә дахил олмалары илә мөвзу исти-гамәтиндә көзөнү һадисәләрин зирвәси фабулалы һәлл

олунур. Вә тәзә халатыны жејинән Күлјанын кәләчәк хошбәхт һәјат барәдә арзуларынын әкс мөвзуда Јусифин гәтлинин тәсвири илә үст-үстә дүшмәси мүәллифин пешәкар үслубуна хас олан аудиовизуаллығын даһили зиддијјәтини тәкрарлајыр. Драматуржи структурда кәләчәклә бағлы хош хәјалларын тәчәссүмүнә чеврилән дондурмаларын Јусифин әтрафында јерә сәпәләнмәси әшјаны образа чевирәрәк јени контекстдә нәзәрә чатдырыр. Прологда Јусифи јанан машынын кабинәсиндә тәсвир едән мұһарибә эпизодунун—мөвзу-хатирәнин епилогда јенидән чанланмасы катарсис јарадыр.

М. Ибраһимбәјовун “Мұһарибәнин 1001-чи кечәси” һекајәси әсасында јаздығы “Бизим Чәбиш мүәллим” ссәна-рисиндә (1971) мүәллимин даһили зәнкинлији илә мұһарибәнин ејбәчәрликләри үз-үзә гојулур. Вә бу гаршыдурмадан галиб чыхан мә'нәви паклығын тәчәссүмү ссәнаринин әсас гәјәсинә чеврилир. Һадисәләрин чәрәјан етдији мұһитин чанлы вә чансыз әшјалар аләми ссәнаридә драматуржи әһәмијјәт кәсб едир. Дәниздәки нефт чәнләри, вурулмуш тәјјарә — ичтимаи-тарихи, сабун — сәсиал-мәдәни, өлүм кағзы вә јахмач исә психоложи мұһитин маһијјәтини әкс етдирәрәк образлашдырыр. Бәдии реаллығынын тәзаһүрүндә әшјаларын образлы иштиракыны тә'мин етмәк, онларын маһијјәт имканларыны тәсвир тәһкијәсиндә кенишләнди-рәрәк хатирә, арзу, дәлил кими сүжет хәттинә гошмаг мүәл-лифин јүксәк пешәкарлығына дәләләт едир. Л. В. Куле-шовун јаздығы кими: “Әшјалары драматуржи элементә че-вирмәк сәләчә сојуг натураны көчүрмәк дејил, объектив тәс-вир олунмуш шәраити һадисәләрин кедишинә гошулмаға вә дүшүнүлмүш фикрә хидмәтә мәчбур етмәк бачарығыдыр”¹. Ссәнаридә әшјалар аләмнин өн плана чәкилмәси мәһ-румијјәтләрә мә'руз галан нефт Бакысынын һекајәдәки про-заик һәјатынын визуал һәллинин күчләндирилмәси үчүн ки-нохроника материалындан истифадәјә имкан верир.

¹ Л. В. Кулешов. “Статји и материалы”, М., 1979, стр. 46.

Әшјалар аләмини—дәниздә үзән нефт чәнләрини, мә'-дәнләри вә нефтајырма заводларыны әкс етдирән сәнәдлехроникал кадрлар тәфсилатлы диктор дуетинин мәтнилә зәнкинләшәрәк мұһарибә мұһитини драматуржи структура гошур. Сәнәдлӣ тәсвирлә бәдии мәтнин үзви шәкилдә бир-бирини тамамламасы аудиовизуал һармонија јарадыр. Актјор ојуну һесабына јарадылан—әрзағын вә пал-пал-тарын “од гијмәти”нә сатылдығы базар мұһити белә бу кон-текстдә һадисәләрин кәрчәклик зәмининдә гавранмасына сәбәб олур. Ссәнаридә икинчи дәрәчәли драматуржи һади-сәдә әринин өлүм хәбәрини алмыш гадынын бу гара кағы-зын она аид олмадығына почталјону, өзүнү вә бу мәнзәрәни сәјр едән Чәбиш мұәллим инандырмаға чалышмасы зид-дијјәтләр дөврүнүн психоложи портретини јарадыр. Чәбиш мұәллим гадыны вә онун ағлајан ушағларыны овундура бил-мәсә дә, мұәллиф бу эпизоду үмуми дәрдә чевирә билир. Мұһарибәнин ичтимаи бәла олдуғуну дәрк едән Чәбиш мұ-әллимлә кетдикчә ағырлашан күзәрәна дөзмәјән арвадынын барышан зиддијјәти әсас драматуржи һадисәдә мұһарибә илә әмин-аманлығын барышмаз зиддијјәтини өн плана чәкир.

Чәбиш мұәллимин һазырлајыб арвадына бағышлады-ғы сабунун сатылмасы һесабына ушағлары дојдурмасы мөвзу истигамәтини јаратса да, онун сабун бишириб сатмағы “дөв-ләти чәнајәт” адландырараг бу ишдән имтина етмәси илә әкс мөвзу-механизми ишә дүшүр. Әдәби материалда мұәл-лиф тәһкијәси бу ишин горхулу олдуғунун даһа ифадәли тәсвирини верир: “Кубинкада мән “Алман тәчавүзкарлары-на вә бакылы алверчиләрә өлүм!” сөзләри јазылмыш плака-ты өз көзләримлә көрмүшдүм. Бу алверчиләрин әлиндән әрзағы карточка илә там ала билмирдик. Онлар һансы јолла исә анбарлардан малы чыхарыб көтүрүб баһа гијмәтә са-тырдылар. Әлбәттә, онлары тутурдулар, анчаг һамыны тута биләрсән?”¹ Чәбиш мұәллимин сатылмаг үчүн биширдији

¹ М. М. Ибрагимбеков. “В один прекрасный день”. М., 1980, стр. 54.

сабуну чәбһәјә јолланан шакирдләринә пайламасы илә ич-
тимаи мотив шәхси мотивә галиб кәлир.

И. Һүсејновун “Саз” вә “Түтәк сәси” повестләри әса-
сында јаздығы “Түтәк сәси” сценариси мұһарибә мөвзусуну
психоложи драм жанрында — инсан мұнасибәтләри зәми-
ниндә усталыгла һәлл едир.

Сценаринин тәсвир тәһкијәсиндә “Саз” повестинин
фантастмогорик мұһити — Исфәндијар кишинин мұһарибә-
дә олан оғлу Бәһмәнлә бағлы јухусу тәгдим олунур: “Кәтил-
дә отуруб, көрүк басдығы јердәчә мүркүләјиб јуху көрмүш-
дү. Даһа доғрусу, һеч нә көрмәјиб, анчаг Бәһмәнин сәсини
ешитмишди: “Јүнләрин бириндә идарәдән евә дәнәндә
гулағына саз сәси кәлсә, бил ки, гајытмышам, баба”. Гоча
диксиниб ојанмыш вә гәт етмишди ки, бу сөзләрдә нә исә
бир һикмәт вар. Икинчи дәфә мүркүләјиб, јенә Бәһмәнин
сәсини ешитмишди: “Саз көклән дүшсә, бил ки, мәним
башымда гаранлыг вар, баба”. Гоча јенә диксиниб ојанмыш
вә дәмрчихананын гапысыны ачыг гојуб евә јүјүрмүшдү.
Сазы көјнәкдән чыхарыб, бармаглары титрәјә-титрәјә сим-
ләрә тохунмушдү. Бир ил бундан габаг Бәһмәнин әлләрилә
чәкилиб, көкләнмиш симләрин бу бир ил әрзиндә көклән
дүшмәмәси мүмкүн олан шејди, амма бу да гочаја һикмәтли
бир әләмәт кими көрүнмүшдү”¹. Сценаридә Исфәндијар
кишинин јухусу — мөвзу-фантазија “Саз” повестиндә олду-
ғу шәкилдә драматуржи структурда иштирак едәрәк реал
мөвзу истигамәтилә тоғтушур вә мұһарибәнин инсан пси-
хикасына тә`сирини инандырычы бојаларла әкс етдирир.

Һекајәдәки мөвзу-фантазијада Исфәндијар кишинин
көзүнә көрүнән, мұһарибәдән гајыдан адамы оғлуна бән-
зәдәрәк өзүнү чаја вурмасы вә реал мөвзуда ону мұшаһидә
едән гылынч Гурбанын намус сөһбәти психоложи зиддиј-
јәтләр системини мејдана чыхарыр. Достлуғу ајаглајыб кә-
линләрә әјри көзлә бахмамасы хатиринә Исфәндијар ки-
шинин фелдшерлә јахынлығы гочанын өзүнә дә гәрибә

¹ И. М. Һүсејнов. Сеч. әсәрләри. Б., 1988. сәһ. 19.

көрүнүр. Ыекаженин сонунда оғланларынын гара кағызы междана чыхдыгда артыг намус мәсәләсинин Исфәндијар кишијә чох хырда көрүнмәси мүәллифин реалист үслубунун тәсдигинә чеврилир. Ссенаридә әксикләрин долашыг зиддијјәтинин визуал һәлли мүмкүн олмадығындан фәлдшәер сәдчә әләвә сүжет хәттиндә јени образ кими иштирак едир.

“Саз” повестиндә Исфәндијар кишинин “намус мүсбәтини дә унудуб” дилләндирдији саз фәлсәфи мәна дашыса да, “Түтәк сәси” ссенарисиндә гочанын чалдыгы “Рухани” һавасы драматуржи структурда естетик әһәмијјәт дашыјыр. “Түтәк сәси” повестиндә колхоз сәдри Чәбрајылла чәбһәдә олан достунун арвады — ики оғул анасы арасындакы дәрин зиддијјәт вә һәр ики повестдә бүтүн кәндин гејрәтини чәкән “Тылынч Гурбан” образы ссенаридә әсас һадисәләрин мәркәзиндә дајаныр. “Түтәк сәси” повестинин проблеми вә мүһити илә бағлы реал мөвзу “Саз” повестиндәки мөвзу-фантазија илә бирләшәрәк ссенаридә әсас драматуржи һадисәнин структуруну јарадыр.

Елчинин “Балададашын илк мәһәббәти” һекајәси әсасында јаздыгы ејниадлы ссенаридә (1975) гысаметражлы драматуржи структурун тәләбләри јеринә јетирилир. Ыекајәдә гәһрәманын визуал портрети: ајағларындакы сәндәлләри, парусин шалвары, миләмил көјнәји вә нәһајәт, башындакы “аеродром” кепкасы онун сәнәдли Абшәрон типажына ујғун портретини јарадыр. Вә күнүн чырһачырында ағачын готур көлкәси јерини дәјишсә дә, Балададашын јерини дәјишмәдән күнүн алтында отуруб мүркү дөјмәси мүһитлә бағлы јекнәсәк алгоритми тәгдим едир. Ыекајәдә олдуғу кими, ссенаридә дә гоншуда бағ кирајәләмиш Севакилин кәлиши илә тәклиф олуна вәзијјәт гәһрәманы тәдричән һадисәләрин кедишинә гошур. Балададаш онлара көмәк етмәји фикриндә олмаса да, она бахыб пыттылдајан гызын нәзәрләри алтында јериндән галхараг палтар долабыны машындан дүшүрмәк гәрарына кәлир: “Балададаш әлләри илә башынын үстүнә әјилмиш долабы тутуб аддым атмаг исәдәи, амма ағырлыг алтында дизләри титрәдәи, көзләри

гаралды вә о, бирчә анын ичиндә фикриндән кечирди ки, әкәр бу саат бу ағыр жүкүн алтындан гачмаса, нә әскәрлијә кедә биләчәк, нә дә Әһмәдаға кими курса кирәчәк, анасы да ағлар галачаг евдә вә јадындан чыхартды ки, јанында он сәккиз јашлы көзәл бир гыз вар вә гызын ады Севилдир вә Севил јаман күләнди”¹. Палтар долабынын парчаланмасы Балададашын илк уғурсуз мөһәббәтинин метафорик образы кими драматуржи инкишафа тәкан версә дә, әсас драматуржи һадисә кәскин зиддијјәтләрлә мұшајиәт олунмур. Драматуржи гаршыдурмада зиддијјәт һадисәли олмадығындан әкс гәһрәмән кими тәғдим олунан Севилин нишанлысы Мурадын шоллар сују кәтирмиш Балададаша күмүшү манатлыг тәклиф етмәси садәчә рәғбәт һиссини гәһрәмәнын хејринә һәлл едир. Некајәдә дәниздә чимән Мурадла Севилә һәсәд апаран вә хәјалында гызын сачларыны өпән Балададаша ешшәк арабасында отурмуш гочанын бағ үчүн пејин тәклиф етмәси реал мөвзунун мөвзу-фантазијаја үстүн кәлмәси һесабына драматуржи структурда кәскин зиддијјәт јарадыр. Ссәнаридә исә узун, гара туманындан утанан Балададашын чимәрлик кејимини борч алдығы оғлан тәрәфиндән хәјалдан ајрылмасы некајәдәки зиддијјәти јарада билмир. Севилин кепкасына саташараг кечә һасара дырмашымыш Балададашы говмасы гәһрәмәнын психоложи зәминдә мөвчуд олан хәјалларыны алт-үст едир. Кәнд јолунда Балададашы машынына кәтүрән Мурадын она Севил үчүн алдығы медалјонун гутусуну бағышламасы гәһрәмәнын әлә салынмасы кими аңлашылыр. Машындан дүшән Балададашын хырда пуллары отурачаға атмасы вә гутуну ајағыјла вуруб һаваја галдырдыгдан сонра кепкасыны, көјнәјини, шалварыны вә сәндәлини чыхарараг өзүнү дәнизә вурмасы ону мұһитин бир парчасына чевирир.

Елчинин “Бир көрүшүн тарихчәси” повести әсасында јаздығы “Күмүшү фургон” ссәнарисиндә дә (1982) һадисәләр Абшерон мұһитиндә чәрәјән едир. Повестдә Мәммәд-

¹ Елчин. Сеч. әсәрләри. 1-чи чилд. Б., 1987. сәһ. 70.

ағанын ушағлыг гоншусу Мирзоппанын милиционер Сәфәри вурдуғуна көрә һәбс олунмасы вә онун арвады Мәсмәханымын әринин ардынча тирә кәлиши илә бир көрүшүн тарихчәси башланыр. Бүтүн кечәни сәһбәт едән Мәммәдаға вә Мәсмәханымын бир-бирини тамамлажан һадисәли хатирәләри бу ики нәфәрин мә'нәви јахынлығыны нүмајиш етдирир. Мәммәдағанын хатирәсиндәки Мирзоппа дузлу ба­лыг тикәсини шәкәрбураја дәјишәрәк руһи хәстә олан әмиси оғлу Дудуја једирдәндә инсаниләшсә дә, Мәсмәханымын хатирәләриндәки Мирзоппа әјјашлыг едәрәк арвадыны дөјән физиоложи варлыг олараг галыр.

Ссәнаридә күмүшү фургонда кукла театры көстәрән Рәсулла (Мәммәдаға) тохудуғу халчалары өз баласы һеса­б едән халчачы Мәдинәнин (Мәсмәханым) мараг даирәләри үст-үстә дүшүр. Рәсулун Мирзоппа илә бағлы хатирәләри ихтисар олунса да, Мәдинәнин хатирәләриндә о, јетим, кимсәсиз ғыза саташдығына көрә гәссаб Ағададашы дөјән, тәмиз үрәклә она аилә гурмағы тәклиф едән мүсбәт пер­сонаж кими тәгдим олунур. Мәдинәнин тирдәки кукла театрында Рәсула көмәк едән кимсәсиз Фәриди бәјәнмәси, милиционер Сәфәрин мәсләһәтилә Мирзоппанын јетимханадан ушаг көтүрмәк гәрарына кәлмәси вә беләликлә дә, аиләнин ушаг проблемини формал һәлл олундуғундан инандырычы көрүнмүр. Повестдәки хәјир вә шәр гүввәләр арасындакы гаршыдурманын ссәнаридә антигәһрәманын тәрбијәләnmәси илә әвәз олунмасы әсас драматуржи һадисәнин зиддијјәтини азалдыр.

Елчинин “Долча” повести әсасында мүүллифин јаздығы “Бағ мөвсүмү” ссәна­риси дә (1986) Абшерон кәндинин шәһәрлә мә'нәви-психоложи зиддијјәти үзәриндә гурулмушдур: һалаллыг мүчәссәмәси олан кәндлә аләмнин гарышдығы шәһәр үз-үзә гојулур. Повестдә кәндлә шәһәр арасында һәрәкәт едән Ағабабанын автобусу бу ики зиддијјәтли мөкан әлағәсинин образына чеврилир. Бу зиддијјәт Ағабаба свини шәһәрдән кәлән аиләјә кирајә вердикдән сонра персонажлар арасында реаллашараг әсас драматуржи

һадисәни сүжет даһилиндә тәғдим едир. Ссенаридә Ағабаба илә достлуғу өн плана кәтирилән Топлан (Долча) ики мүнһит арасындакы зиддијјәтин јеканә гурбаны кими повестдәки функцијасыны јеринә јетирир. Елчин јарадычылығынын тәдигатчысы Ч. Мәммәдли повести белә дәјәрләндирир: “Мә’нәви-етик проблемин, инсанын намусла “киши кими” јашамасы проблеминин чох чидди планда гојулдуғу бу әсәр мәһз итин образлашмасы илә даһа чох јадда галыр. Ағабабанын вә Ағабачынын алын тәри вә зәриф әхлаг нормалары илә јаратдығы, фәлсәфи-етик моделә чеврилмиш бир айләнин көзәллийинә кирајәнишинләр — әхлагсызлыг, һарынлыг, мәнәм-мәнәмлик, алчаглыг, намуssузлуғ символуна чеврилмиш адамлар ләкә кәтирмәк үзрәдирләр”¹. Повестдә олдуғу кими ссенаридә дә базарком Бәширин арвады Әминәнин Кәләнтер мӯәллимлә биабырчылығы мәнәфеәләри тогтушдурса да, шәһәрли айләнин оғлу Адилин Ағабабанын гызы Наилә илә севкиси тәрәфләр арасындакы кәскин зиддијјәтә зәрбә вурараг драматуржи структуру дағдыр. Кәндлә шәһәр арасындакы зиддијјәти тәмсил едән ики айләнин өвладларын тимсалында бирләшмәси кинодраматуржија-мызда мөвчуд олан “ширин шәрбәт” сонлуғ өн’әнәсини јашадыр.

Елчинин “Тојуғун дири галмасы” повести әсасында мӯәллифин јаздығы “Саһилсиз кечә” ссенарисиндә (1989) кәнчлийини ејш-ишрәтлә кечирәрәк гочалығында тәнһа галмыш Зүбәјдәнин психоложи портрети өн плана кәтирилир. Повестин әсас драматуржи һадисәсиндә Зүбәјдә илә Ағакүлүн анасы Ағабачы арасындакы барышмаз зиддијјәт һәлледиши рол ојнајыр. Өмрүндә илк дөфә оғланла өпүшән Нисәнин буну Зүбәјдәнин бүтүн кәндә јажачағындан горхуја дүшмәси, Ағакүлүн Зүбәјдәни өлүмлә һәдәләмәси вә чил тојуғу рүшвәт олараг она кәтирмәси зиддијјәтли сүжет хәтти јарадыр. Повестдә илк көрүш кими тәмиз инсани мүнәсибәтин шаһиди олмуш Зүбәјдәнин өз унутулмуш севки

¹ Ч.Ә.Мәммәдли. “Сәнәткар көзү, нәсрин сөзү”, Б. 1990, сәһ. 65

хатирәсинә гаҗыдараг чил тојугдан ваз кечмәсинин драматуржи һәлли катарсис җаратса да, ссенаридә бу просес дәгиг сүжет хәтти әтрафында баш вермир. Повестдә тәк галан јенијетмә Зүбејдәнин мұһарибә илләринин чәрәксизлијинә дөзмәјәрәк пис јола дүшмәси ссенаридә валидејнләри һәбс едилән догтуз јашлы гызчыгазын фачиәси кими тәгдим олунур. Валидејнләрин репрессия гурбаны олмалары һадисәләрә ичтимаи статус верәрәк чәмијјәтлә фәрдијјәт арасындакы зиддијјәти кәскинләшдирир. Реал мөвзу илә мөвзу-хатирәләрдән ибарәт сүжет фабула истигамәтиндә инкишаф едәрәк әсас драматуржи һадисәсинин зиддијјәтини җаратса да, повестдәки психоложи портретләр вә образлы мұһит арха плана кечир. Ссенаридә Зүбејдәнин базара кәлмиш кечмиш рәфигәси Дүрданәни таныдыгдан сонра реал һадисәләрин мөвзу-хатирәләрлә гаршылашдырылмасы экспозицијаны узадыр. Јалныз Зүбејдәнин Аҗақүллә Нисәни өпүшәркән көрмәси илә повестдәки һадисәләрин дүјүнү бәрпа олунур. “Тојугун дири галмасы” илә бағлы повестин әсас драматуржи һадисәси ссенаридә Зүбејдәнин чаванлыг хатирәләринин бурулғанында итиб-батдыгындан, су гујусунда ајағына бағлы кәндирдән асылы галмыш тојугун сонракы таләји белә һәлл олунмур.

Ә. Әјлислинин “Адамлар вә ағачлар” силсилә повестләриндән бири олан “Тәнһа нар ағачы” әсасында јазылымыш ејниадлы ссенаридә (мүәллиф Р. Хуснутдинова, 1984) Садығын — диктор мәтниндән ибарәт тәһкијәси реал мөвзуда индики заманы, тәсвир кими чанланан мөвзу-хатирәнин ретро тәһкијәси исә кечмиш заманы чанландырыр. Бу аудиовизуал зиддијјәт драматуржи структурда бәдии һәллини тапмадыгындан повестдәки психоложи һадисәләрин көрүмлү эквивалентини јарада билмир.

Повестдә ән'әнәви бәдии тәсвир имканларындан имтина едиләрәк керчәклијин информасија маһијјәти ачылыр. Вә валидејнләрини итирдикдән сонра, бибисинин һимәјәсиндә галан балача Садығын бөјүк дүнја илә социал-ичтимаи зиддијјәти мүәллифин модернист тәһкијәсиндә бизим

адәт етдијимиз әдәби ганунлары дағыдыр: “Арвадлар пенсияја “ган пулу” да дејирдиләр, анчаг бурадакы “ган” сөзүнүн инсан ганы илә һеч бир әлагәси јох иди. Нечә ки, “чај пулу”, “мејвә пулу”, “јумурта пулу”, — бу сөзү арвадлар чох асанлыгла дејирдиләр. Һәлә Мәсмә хала алдығы “ган пулу”ндан һәр ај беш-үч манат дала атыб, оғлу үчүн тој тәдарүкү көрүрдү, чүнки о, оғлунун өлмәјинә инанмырды, јахуд арвадлар пенсия пулуну раһат хәрчләмәк үчүн өзләрини белә көстәрирдиләр... Ахы, ган пулу илә алынган гәнди Мәсмә хала нечә ичә биләрди — парча гәнд олмасын, олсун кәллә гәнд?”¹ Үмуми дәрдин бирләшдирдији ејни талели гәднларын пенсия пулуну раһат хәрчләмәк үчүн “мүгәддәс јалан”ла оғул јохлуғуна инанмајараг, тој тәдарүкү көрмәләри јашамаға мәчбур олан аналарын фачиәсини чанландырыр. Повестдә мүәллифин пешәкар үслубу онун һадисәләрә вә образлара истәһзалы мүнәсибәтиндә үзә чыхыр: “Мәнә чохдан мә’лум олмушду ки, араг русларын аллаһыдыр вә һәммин о аллаһ дүз дөрд ил догуз ај Јагубун әлиндә олуб. Бир шүшә арагла бөјүк-бөјүк кенераллары “мил дурғузмағын” мүмкүн олдугуна бир аз шүбһә еләсәм дә, орада Јагубун бизим маһалдан олан адамлара әл алтдан чәкмә, чөрәк, јағ вә гәнд вермәјинә мәндә һеч бир шүбһә јери галмамышды”².

60-чы илләрә гәдәр мөвчуд олан вә сонракы илләрдә давам едән концептуалист әдәбијатдакы мифләшдирмәјә гаршы чыхан Ә. Әјлисли бөјүк—башчы—ата мәфһумунун стереотипини дағыдараг, бөјүк гардаш, бөјүк милләтә белә ришхәнди мозаик контекстдә һәлл едир. Авангард руһу бу повестин тәһкијәси ичтимаи мүнһитин шәртиликләриндән јүксәкдә дурараг концептуалист әдәбијатын тәрбијә етдији ән’әнәви гаврајыш тәрзинә малик адамлары дәһшәтә кәтирир. “Мәсмә хала атамын су үстүндә бир күлфәт адамы арха басыб нечә әзишдирдијини өз көзү илә көрмүшдү вә

¹ Ә. Әјлисли. Сеч. әсәрләри, Б. 1987, сәһ. 176.

² Ә. Әјлисли. Сеч. әсәрләри, Б. 1987, сәһ. 179.

бу һагда данышмагдан јорулмурду. Бундан башга, атам һачанса көч вахты гарабағлыларын алты әмәч гојунуну гапыдан хәлвәтчә һәјәтә өтүрүб бир саатын ичиндә јербәјер еләмишди вә бундан сонра бир ај күчәдән кабаб гоҳусу кәсилмәмишди. Бу һагда данышанда Мәсмә халанын инди дә ағзы суланырды, һалбуки, өз дедијинә көрә, Мәсмә хала бирчә тикә кабаб јејәндә бир һәфтә нахош оларду” сәһ. Мүәллиф тәһкијәсиндә Садығын атасына белә ришхәндли мүнәсибәтини характеризә едән бу парча ссенаридә јашлы гадынлар тәрәфиндән Јағуба аид едилмәклә ән'әнәви үслуба ғајтарылып. Мәдинәнин су үстә адам дөјмәјин, гојун оғурламағын јахшы иш олмадығыны сөјләмәси јалныз Јағубун мәнфи образынын тамамланмасына хидмәт едир. Повестдә чүчәртиләри көрүнән постмодернизми әрсәјә кәтирән ниһилизм јарадычы методунун ссенаридә онун там әкси олан концептуализмлә әвәз олунмасы чоҳлуг тәрәфиндән гәбул едилән стандартлар јарадыр. Ссенаринин концептуалист үслубу һадисәләрин сәтһи тәғдиматыны јарадарағ маһијәт дашыјычысы олан образлары јох едир вә көһнәлмиш идејалара хидмәт едәрәк сәнәткарлығын үстүндән хәтт чәкир. Повестдәки модернист чаларлар концептуализмин тәсдиғ олунмуш мә'нәви дөјәрләринә табе оларағ сосреализмин боз күтләси ичәрисиндә итмәјә мөһкум едилир.

Повестдә мүһит, психоложи портретләр әсас драматуржи һадисәјә хидмәт етсә дә, ссенаринин сүжет хәттиндә Садығын кечәләр донуну чыхаран Сурәтин дивара дүшән көлкәсини көрмәси вә Губадын да һәр кечә өз отағындан бу “кино”ја бахдығынын мә'лум олмасы, Садығын Сурәтин кишиләрлә кәзмәдији барәдә қағыз јазарағ онун нишанлысынын пәнчәрәсиндән ичәри атмасы, Мәрчан үчүн елчи көндәрмиш Гәссаб Әлинин војенкомун атына минмиш Губады дөјмәси вә Сурәтин кечмиш нишанлысынын гардашы Хәзәрин јетимханадакы Ајшәни фаһишә адландырдыгда Садығын онун башыны јардығына көрә мәктәбдән говулмасы әсас драматуржи һадисәјә хидмәт едә билмәдијиндән онлары бир-биринә бағламағ чәһди повестдәки образлары

илкинликдән чыхарараг өзкөлөшдирир. Повестдө Мөдина-нин Садыгы кәнддәки евләриндә тапмасы вә Јагубун тутул-дугунун мә'лум олмасы һадисәләри финала чатдырса да, ссе-наридәки диктор тәһкијәсиндә Садыгын бибисини мұдафиә едәчәжинә сөз вермәси вә һәјәтләриндәки чичәк ачмыш нар ағачы ссенарини никбин сонлутла битирир. Тәсвир тәһ-кијәси образлы шәкилдә гурулмадығындан вә һадисәләрин зиддијјәти јаранмадығындан повестин “күндәлик” үслубу ссенаридә апарычы диктор мәтни һесабына горунса да, тәх-чә сөз тәһкијәси драматуржи функција дашыја билмир. Гејд етмәк лазымдыр ки, мұасир кинодраматуржијада тәсвир тәһкијәсинә әлавә јүк сајылан диктор мәтни кет-кедә сыра-дан чыхса да, телевизијанын постмодернист структурунда мұхтәлиф шәкилдә тәзаһүр едир.

И. Мәликзадәнин “Долашаларын Новруз бајрамы” повести әсасында јаздыгы “Пәнчәрә” ссенариси (1990) ин-тернат ушагларынын проблемләриндән бәһс едир вә драма-туржи зиддијјәт атылымыш ушагларла тәрбијәчи мұәллимләр арасында баш верир. Драманын үздә олдуғу интернат — је-тимхана мұһитиндә инчә руһлу мұәллиф һадисәләрә со-јут-ганлы мұнасибәт кәстәрә билмәдијиндән зиддијјәтин тә-рәфләрини мұәјјәнләшдирмәкдә чәтинлик чәкир. Чейһунун Новруз бајрамында атасынын ону евә апарачағыны көзлә-мәси, атасынын ичкини атачағына Рөвшәнин үмид етмәси, Һәсәнин кечәләр кичик гардашы Һүсәнә нағыл даныш-ма-сы, Васифин үзбәүз евдә јашајан Улдузун каманчаны онун үчүн чалдығыны зәнн етмәси, Саваланын кәләчәкдә пул газаныб Васифә каманча алмаг истәји, Нәрминәјә (Ша-ма-маја) вурулмуш Көчәринин онула әл-әлә вериб интер-нат-дан гачмаг истәји ејни талели ушагларын сентиментал-пси-холожи мұһитини тәгдим едир. Јалныз чобан атасынын Әһ-сәни интерната гојуб, үстәлик мәктәбә гузу бағышламасы илә әсас драматуржи һадисәнин механизми ишә дүшүр. Көчәринин атасынын архасынча ағлајан Әһсәни маһны охумаға мәчбур етмәси илә ејни тәрәфләр арасында зид-диј-јәт јараныр вә кәнддән — фермадан өтрү дарыхан Әһсәнин

гузуну багына басыб агламасы сентименталлыгы күчлөндирip. Бөдбөхт көрүнмөк күлүнч олдуғундан гөһрөманын агламагы драматуржи ганунларла өзүнү доғрултмур.

Көчөринин сигарет чөкдижинө көрө директора јаздыгы мөлумат кагызыны дајө Нәсибин ајаг бармаглары арасында јандырмасы зиддијјөтин төрөфләрини гаршы-гаршыја гојур. Ушагларын дүзөлтдији јешикләри анбардар Булудун әли илә сатдырараг пуллары мәнимсәјөн әкс-гөһрөман—Фәхрәддин мүәллимин бачысы үчүн чанта алмаг истәјөн Гурбана пул вермәси персонажын зиддијјөтин төрәфинө чеврилмәсинә мане олур. Әсас драматуржи һадисәнин фабулалы инкишафында ушагларын сејфдәки пуллары оғурлајараг ичиб мағазанын витринини сындырмалары вә директорун разылығы илә дајө Нәсибин Көчәрини дөјмәси зиддијјөти кәскинләшдирир. Повестдөн фәргли олараг, ссена-ридә Көчәринин бычагла дајө Нәсиби јараламасы көзөнү һадисәлилији артырыр. Милисләрин Көчәрини тутуб апармасы вә интернат һәјатына ујғунлаша билмәјөн Әһсәнин өзүнү дөрдүнчү мәртәбәдән атмасы фабулаја хидмәт етсә дә, өлүмүн сәбәбиғи арашдырмаг үчүн мөктәбә кәлән кәнч лејтенантын пал-палтар алмаг, харичә апармагла Нәрми-нәни ширникләндирмәси еһтијач олмадан әлавә әкс-гөһрөман јарадыр. Ушагларын Әһсәнин гузусуну кәсиб јемиш милисионерләрин вә Булудун гаршысында мөләмәләри гијам кими сәсләнәрәк драматуржи зирвәнин көзөнү һәллини верир. Әһсәнин өзүнү атдыгы пәнчәрәнин шүшәсини Саваланын дашла вуруб сындырмасы финалы јенидән ушагларын гија-мына гајтармагла рәмзилијә јөнөлдир.

Анарын “Күрчү фамилијасы” һекајәси әсасында јазылымыш “Күн кечди” ссена-рисы (1973) дә телеграмла башлајыб, телеграмла битир. Һекајәдә олдуғу кими ссена-ридә дә драматуржи зиддијјөт биринчи вә сонунчу телеграм арасында тәғдим олунан һадисәләрдә мејдана чыхыр. Заманмөкан параметрләрини өзүндә бирләшдирән бу зиддијјөтдә кечмишлә кәләчәк, һабелә доғма вә јад мөкан да гаршы-гаршыја гојулур. Әсас драматуржи һадисәдә Әсмәрин кеч-

миш синиф јолдашы Оттајын бəһанəsi илə Бакыја кəлиши тəшкил едир вə бурада мəвзу хатирəлəрин кəмəји илə драматуржи структур формалашыр. Һекајэдə хиффəт — носталжи проблеми ɵн плана кəтирилсə дə, ссəнаридə мўəллифин пешəкар ўслубу “кечмишин мəһви кəлəчəјин ўзəринə кəлкə салыр” кими даһа глобал проблем бəдии Һəллини тапыр. Һекајэдəн мўəллими Чəмалла аилə гурмуш Əсмəрин синиф јолдашларыны евинə гонаг чағырмасы эпизоду зиддијјəтин характерини мўəјјəн едир: “Сонра Əсмəр Һамымызы масанын архасына отуртду. Ёзү мəтбəхə кечиб, бир бошгаб кəтирди, Бошгабда исə ... Инди дə буну хатырлајанда боғазым гəһəрлəнир — бошгабда једди дənə учуз кағыза бұкүлмүш дондурма вар иди — Һəрəмизə бири. Əсмəр дүшүб, онлары бизимчүн алмыш вə буз долабынын бир күнчүндə кизлəтмишди. О бизи бирчə буна гонаг едə билəрди.”¹ Лакин ссəнаридəки əсас драматуржи Һадисə нaminə мўəллиф бу эпизоддан да ваз кечир. Ссəнаридə шəһəр пəјзажларындан ибарəт клиплəр психоложи драм жанрынын драматуржи кəркинлији азалтса да, Һадисəлəрин чəрəјан етдији мўһитə ујғун овгат јарадыр вə Һекајəнин киноповестə чеврилмəсинə хидмəт едир.

Ссəнаридə дə Һекајэдə олдуғу кими кечмишлə бағлы хатирəлəрини доғма шəһəрдə гојуб кедən Əсмəр “Камикадзе” имзасы илə вурдуғу телеграмла бир даһа керијə гајытмајачағыны тəсдиглəјир. Бунунла да əдəби материалын финалы ссəнаридə ɵн плана кəтирилən проблемин бəдии Һəллини уғурлу мəнтиглə тамамлајыр.

Анарын “Дантенин јубилеји” повести əсасында јаздығы ејниадлы ссəнарисиндə (1978) ади инсанын Һəјатындакы драматуржи мəгамлар ɵн плана кəтирилəрəк мўəллиф јозумуна хидмəт едир. Повестдə олдуғу кими Фəјзулланын театрдан говулмаг тəһлүкəsi əсас драматуржи Һадисəнин илкин зиддијјəтини јарадыр. Повестдə аилə фачиəsi — Фəјзулланын бачанағы вə балдызынын автомобил гəзасына

¹ I. Анар. “Сечилмиш əсəрлəри”. I. Б., 1988, с. 50.

дүшмәси вә једди ајлыг көрпәнин сағ галмасы илә бағлы зиддијјәт һадисәли тәһкијәдә тәғдим олунур: “Ушағ саламат галды. Бирчә сол гычы шикәст олмушду. Галан һамысы һәлак олмушду. Гәмәри мәсчидә кәтириб јујанда дөшүндән суд ахырды. Һәчәрлә Фејзулланын өвлады јох иди. Ушағы сахладылар, бөјүтдүләр, өз адларына кечиртдиләр, һәгигәти кизләтдиләр”.¹ Ссәнаридә аиләдахили зиддијјәтләрә јер верилмәдијиндән әсас һадисәнин инкишаф истигамәти јалһыз Фејзулланын дүшдүјү драматуржи вәзијјәтләр әтрафында чәрәјан едир. Ојнадығы тамашаја арвадына билет тапа билмәјән гочанын үрәјини ачдығы адам тәрәфиндән әлә салынмасы, драматуржи зирвәдә ачиз Фејзулла вә гајғысыз Мәчид гаршыдурмасы Һәчәрин мүдриклији сәјәсиндә инсанлығын, мә’нәвијјатын хејринә һәлл олунур. Тәдгигатчы Ч.Мәммәдли бу драматуржи вәзијјәти белә дөјәрләндирир: ““Дантенин јубилеји”нә верилмиш дө’вәтнамәләрин зарафат олмағы — даһа доғрусу, долаг олмағы әсәрин ағыр нөггәсидир. Лакин елә бурадача сәрт вә мәрһәмәтсиз, һарадаса мешшанлығы бәнзәр бир арзу илә јашајан Һәчәрин лал вә сусмуш мәһәббәтинин баш галдырмасы инсана мәрһәмәт чәләнкидир, Фејзулланын чијиндәки дуз јүкүнү көтүрән гијмәтли андыр. Бу ситуасијада охучу да јүнкүлләшир, тәләјинә јана-јана галдығы Фејзулланын вәзијјәтдән “чыхмасы” ону да севиндирир”.² Ачы зарафаты әринә унутдурмаг үчүн повестин уғурлу финалында Һәчәрин метрону илк дөфә көрүрмүш кими һејрәтләнмәсинин ссәнаридә әр-арвадын күчә кәзинтисиндә онларын өзләринин бу зарафата күлмәси илә әвәз олунмасы катарсис јарада билир. Әсас драматуржи һадисәнин финалындан сонра кәнч тәнғидчинин Фејзулланын евинә кәлиши, артыг дүнјасыны дәјишмиш мәшһур актјорларын хатырланмасы вә онларла бағлы сәнәдли кадрларын нүмајиши јалһыз мүәллифин үслубундакы милли мә’нәвијјатымыза вурғунлуғу әкс

¹ Анар. Сеч әсәрләри, I чилд, Б., 1998, сәһ. 196.

² Ч. Ә. Мәммәдли. “Чағдаш Азәрбајҗан нәсринин инкишаф мејлләри”. Б., 1998, сәһ. 121.

етдирир. Маса архасы сөһбөтдө ишыгчыларын белә гәсдөн кадрә салынмасы пешәкар үслубдакы бу һејранлығын нәтичәсидир. Ссенаридә фәрди үслубун фәаллашмасы по-вест гәһрәманына мүнәсибәтин дәјишмәсинә сәбәб олур вә ади инсанын вачиб шәхсә чеврилмәси повестин илкин дра-матуржи структуруну дағыдыр.

Анарын “Әләгә” повести мүәллифин гејд етдији кими, фантастика жанрында олса да, онун бу әсәр әсасында јаз-дыгы ејниадлы ссенари (1990) кинонун елми-күтләви жан-рына ујгун кәлир. Ссенаридә космос, дүнја һадисәләри илә јанашы, Азәрбајчанла бағлы мүнәрибә вә мејдан һәрәкаты-ны әкс етдирән сәнәдли-хроникал эпизодлар һадисәләри реаллыгла бағлајыр. Гәһрәманы гарабасма кими мүнәјиет едөн бу эпизодлар драматуржи структурда долајы јолла иштирак етсә дә, јалныз мүнһитин ачылышына хидмәт едир. Әсас драматуржи һадисәнин инкишафында иштирак ет-мәјән бу эпизодлар фантастика жанрына мәхсус ирреал һа-дисәләрин чәрәјән етдији шәрти-метафорик мүнһитин јара-дылмасына сәбәб олмур. Бу исә ссенаринин јазылышы дөв-рүндә фантастик филмин истәһсалы үчүн тәләб олуна мад-ди-техноложии имканларын әввәлчәдөн нәзәрә алынмасы илә бағлыдыр. Мә’лумдур ки, фантастика жанрында тәбии чәкилиш мејданчалары — мешәләр, сәһралар белә гејри-ади рәнкләрә бојадылараг шәрти мөкан тәғдиматы ја-радылыр. “Әләгә” ссенарисиндә фантастик шәртиликлә бағлы һадисәләр реал мүнһитдә чәрәјән едир.

Јајын гызмарында кирајәдә галмаг үчүн ев тапан тәләбәнин башына кәлән мачәралар психоложи кәркинлик јаратса да, визуал һадисәли дејилдир. Одур ки, гарабасма заманы көзүнә гејри-ади кадрлар көрүнән тәләбә фан-тастик аләмә дахил олмур. Онун отагда тәк галаркән чәк-дији сигаретин дә һарадан пејда олдугуна тәәччүбләнмәси әксликләрин зиддијјәти кими көзөнү һадисәләрдә һәллини тапмыр. Һәрәкәтин алгоритми изләнмәдијиндөн, һадисә ја-ранмадығындан драматуржи зиддијјәт мејдана чыха бил-мир. Лифтлә, һамам отағында һәмишә јанылы галан ишыгла

вә балкона чыхан гапынын ачылмамасы илә бағлы мүәм-маларын, психиатрла сөһбәтдә ајдынлашдырылмасы мөвзу истигамәтинин фантастикадан реаллыға јөнәлмәсинә сәбәб олур.

Ссенаридә персонажлар арасында драматуржи зид-дијјәт баш вермәдијиндән көзөнү һадисәләр әвәзинә астро-физик, пешәсинә даир мүлаһизәләри повестдә олдуғу шә-килдә экрандан сөјләјир. Повестдә өзүнү доғрулдан бу эпи-зодун оператив информасијанын чыхыш жанрында тәғди-маты тәсвирә еһтијачы олмајан радиофилм тә'сири ба-ғышлајыр.

Роман жанрынын экранлашдырылмасы бир сыра нәзәри проблемләрин ортаја чыхмасына сәбәб олур. Бу жанрын тәһкијәсиндә мүәллифин һадисәләрин кедишиндә фәал иштиракы ссенаридә аудиовизуал еквивалентләрин тапылмасына чәтинлик төрәдир. М.Бахтинин гејд етдији кими, “Романын дили тәсвир етмәклә јанашы, өзү дә тәсвирин предметинә хидмәт едир”¹. Мүәллифин фикир вә дүшүнчәләринин һадисәләри дәјәрләндирмәси роман тәһ-кијәсиндә мүһүм јер тутса да, ссенариләшмә просесиндә бу тәһкијә истәр-истәмәз тәсвир тәһкијәси илә әвәз олунур вә роман жанры киноповест жанрына чеврилир.

И.Шыхлынын “Дәли Күр” романы әсасында мүәлли-фин јаздығы ејниадлы ссенари (1970) экранлашдырманын уғурлу нүмунәси кими романын киноповестә чеврилмәсинә әјани мисалдыр. Тәнгидчи А. Һүсәјнов романы белә сәчиј-јәләндирир: “Әсәрдә јалныз јығчамлыг, бәдии бүтөвлүк тә'-мин едилмәмишдир, дөврлә, мүһитлә инсан арасындакы тә-масын, әлагәләрин јени кејфијјәтдә бәдии дәрки, үзви вәһ-дәт һалында ин'икасы мејдана чыхмышдыр. Һәмин вәһдәт сәјәсиндә дә гәһрәманларын гајғыларында, арзу вә әмәл-ләриндә, еһтирасларын тоғтушмасында, һадисәләрин тәбии давамында ифадә едилән ичтимаи-тарихи һәрәкәт, заманын ирәлиләјиш мејли, механики шәкилдә әсәрин динамика-

¹ М. М. Бахтин. “Вопросы литературы и эстетики”, М., 1975, стр. 12.

миш синиф јолдашы Огтајын бəһанəsi илə Бакыја кəлиши тəшкил едир вə бурада мəвзу хатирəлəрин кəмəји илə драматуржи структур формалашыр. Ѓекаједə хиффəт — носталжи проблеми əн плана кəтирилсə дə, ссенаридə мўаллифин пешəкар ўслугу “кечмишин мəһви кəлəчəјин ўзəринə кəлкə салыр” кими даһа глобал проблем бəдии хəллини тапыр. Ѓекаједəн мўаллими Чəмалла аилə гурмуш Əсмəрин синиф јолдашларыны евинə гонаг чағырмасы эпизоду зиддијјəтин харақтерини мўəјјəн едир: “Сонра Əсмəр хамымызы масанын архасына отуртду. Əзү мəтбəхə кечиб, бир бошгаб кəтирди, Бошгабда исə ... Инди дə буну хатырлајанда боғазым гəһəрлəнир — бошгабда једди дənə учуз кағыза бўкўлмўш дондурма вар иди — хərəмизə бири. Əсмəр дўшўб, онлары бизимчўн алмыш вə буз долабынын бир кўнчўндə кизлəтмишдир. О бизи бирчə буна гонаг едə билəрди.”¹ Лакин ссенаридəки əсас драматуржи хадисə наминə мўаллиф бу эпизоддан да ваз кечир. Ссенаридə шəһəр пејзажларындан ибарəт клиплəр психоложи драм жанрынын драматуржи кəркинлији азалтса да, хадисəлəрин чəрəјан етдији мўһитə ўјгун овғат јарадыр вə хекајəнин киноповестə чеврилмəсинə хидмəт едир.

Ссенаридə дə хекаједə олдуғу кими кечмишлə бағлы хатирəлəрини доғма шəһəрдə гојуб кедən Əсмəр “Камикадзе” имзасы илə вурдуғу телеграмла бир даһа керижə гайытмајачағыны тəсдиглəјир. Бунунла да əдəби материалын финалы ссенаридə əн плана кəтирилəн проблемин бəдии хəллини ўғурлу мəнтиглə тамамлајыр.

Анарын “Дантенин јубилеји” повести əсасында јаздығы ејниадлы ссенарисиндə (1978) ади инсанын хəјатындакы драматуржи мəгамлар əн плана кəтирилəрəк мўаллиф јозумуна хидмəт едир. Повестдə олдуғу кими Фејзулланын театрдан говулмаг тəһлүкəsi əсас драматуржи хадисəнин илкин зиддијјəтини јарадыр. Повестдə аилə фачиəsi — Фејзулланын бачанағы вə балдызынын автомобил гəзасына

¹ I. Анар. “Сечилмиш əсəрлəри”. I. Б., 1988, с. 50.

дүшмөси вә једди ајлыг көрпөнин сағ галмасы илә бағлы зиддијјәт һадисәли тәһкијәдә тәгдим олунур: “Ушаг саламат галды. Бирчә сол гычы шикәст олмушду. Галан һамысы һәлак олмушду. Гәмәри мәсчидә кәтириб јујанда дөшүндән сүд ахырды. Һәчәрлә Фејзулланын өвлады јох иди. Ушағы сахладылар, бөјүтдүләр, өз адларына кечиртдиләр, һәгигәти кизләтдиләр”.¹ Ссенаридә аиләдахили зиддијјәтләрә јер верилмәдијиндән әсас һадисәнин инкишаф истигамәти јалныз Фејзулланын дүшдүјү драматуржи вәзијјәтләр әтрафында чәрәјан едир. Ојнадығы тамашаја арвадына билет тапа билмәјән гочанын үрәјини ачдығы адам тәрәфиндән әлә салынмасы, драматуржи зирвәдә ачиз Фејзулла вә гајғысыз Мәчид гаршыдурмасы Һәчәрин мүдриклији сәјәсиндә инсанлығын, мә’нәвијјатын хејринә һәлл олунур. Тәдгигатчы Ч.Мәммәдли бу драматуржи вәзијјәти белә дөјәрләндирир: ““Дантенин јубилеји”нә верилмиш дә’вәтнамәләрин зарафат олмағы — даһа доғрусу, долаг олмағы әсәрин ағыр нөгтәсидир. Лакин елә бурадача сәрт вә мәрһәмәтсиз, һарадаса мешшанлыға бәнзәр бир арзу илә јашајан Һәчәрин лал вә сусмуш мәһәббәтинин баш галдырмасы инсана мәрһәмәт чөләнкидир, Фејзулланын чийиндәки дуз јүкүнү көтүрән гијмәтли андыр. Бу ситуасијада охучу да јүнкүлләшир, тәлејинә јана-јана галдығы Фејзулланын вәзијјәтдән “чыхмасы” ону да севиндирир”.² Ачы зарафаты әринә унутдурмаг үчүн повестин уғурлу финалында Һәчәрин метрону илк дәфә көрүрмүш кими һејрәтләnmәсинин ссенаридә әр-арвадын күчә кәзинтисиндә онларын өзләринин бу зарафата күлмәси илә әвәз олунмасы катарсис јарада билир. Әсас драматуржи һадисәнин финалындан сонра кәнч тәнгидчинин Фејзулланын евинә кәлиши, артыг дүнјасыны дөјишмиш мәшһур актјорларын хатырланмасы вә онларла бағлы сәнәдли кадрларын нүмајиши јалныз мүәллифин үслубундакы милли мә’нәвијјатымызга вурғунлуғу әкс

¹ Анар. Сеч әсәрләри, I чилд, Б., 1998, сәһ. 196.

² Ч. Ә. Мәммәдли. “Чағдаш Азәрбајчан нәсринин инкишаф мејилләри”. Б., 1998, сәһ. 121.

етдирир. Маса архасы сөһбөтдө ишыгыларын белә гәсдөн кадра салынмасы пешәкар үслубдакы бу һејранлығын нәтичәсидир. Ссенаридә фәрди үслубун фәаллашмасы повест гәһрәманына мүнәсибәтин дәјишмәсинә сәбәб олур вә ади инсанын вачиб шәхсә чеврилмәси повестин илкин драматуржи структуруну дағыдыр.

Анарын “Әлагә” повести мүнәллифин гејд етдији кими, фантастика жанрында олса да, онун бу әсәр әсасында јаздығы ејниадлы ссенари (1990) кинонун елми-күтләви жанрына ујғун кәлир. Ссенаридә космос, дүнја һадисәләри илә јанашы, Азәрбајчанла бағлы мүнәрибә вә мејдан һәрәкатыны әкс етдирән сәнәдли-хроникал эпизодлар һадисәләри реаллыгла бағлајыр. Гәһрәманы гарабасма кими мүнәјиәт едән бу эпизодлар драматуржи структурда долајы јолла иштирак етсә дә, јалныз мүнһитин ачылышына хидмәт едир. Әсас драматуржи һадисәнин инкишафында иштирак етмәјән бу эпизодлар фантастика жанрына мәхсус ирреал һадисәләрин чәрәјән етдији шәрти-метафорик мүнһитин јарадылмасына сәбәб олмур. Бу исә ссенаринин јазылышы дөврүндә фантастик филмин истеһсалы үчүн тәләб олунан мадди-технологии имканларын әввәлчәдән нәзәрә алынмасы илә бағлыдыр. Мә’лумдур ки, фантастика жанрында тәбии чәкилиш мејданчалары — мешәләр, сәһралар белә гејри-ади рәнкләрә бојадылараг шәрти мәкан тәғдиматы јарадылып. “Әлагә” ссенарисиндә фантастик шәртиликлә бағлы һадисәләр реал мүнһитдә чәрәјән едир.

Јајын гызмарында кирајәдә галмаг үчүн ев тапан тәләбәнин башына кәлән мачәралар психоложи кәркинлик јаратса да, визуал һадисәли дејилдир. Одур ки, гарабасма заманы көзүнә гејри-ади кадрлар көрүнән тәләбә фантастик әләмә дахил олмур. Онун отагда тәк галаркән чәкдији сигаретин дә һарадан пејда олдуғуна тәәччүбләнмәси әксликләрин зиддијјәти кими көзөнү һадисәләрдә һәллини тапмыр. Һәрәкәтин алгоритми изләнмәдијиндән, һадисә јаранмадығындан драматуржи зиддијјәт мејдана чыха билмир. Лифтлә, һамам отағында һәмишә јанылы галан ишыгла

вə балкона чыхан гапынын ачылмамасы илə бағлы мүəм-маларын, психиатрла сəһбəтдə ајдынлашдырылмасы мөвзу истигамəтинин фантастикадан реаллыға јөнəлмəсинə сəбəб олур.

Ссенаридə персонажлар арасында драматуржи зид-дијјəт баш вермəдијиндən кəзөнү һадисəлəр əвəзинə астро-физик, пешəсинə даир мұлаһизəлəри повестдə олдуғу шə-килдə екрандан сəјлəјир. Повестдə өзүнү доғрулдан бу епи-зодун оператив информасијанын чыхыш жанрында тəғди-маты тəсвирə еһтијачы олмајан радиопилм тə'сири ба-ғышлајыр.

Роман жанрынын екранлашдырылмасы бир сыра нəзəри проблемлəрин ортаја чыхмасына сəбəб олур. Бу жанрын тəһкијəсиндə мұəллифин һадисəлəрин кедишиндə фəал иштиракы ссенаридə аудиовизуал еквивалентлəрин тапылмасына чəтинлик тəрəдир. М.Бахтинин гејд етдији кими, "Романын дили тəсвир етмəклə јанашы, өзү дə тəсвирин предметинə хидмəт едир"¹. Мұəллифин фикир вə дүшүнчəлəринин һадисəлəри дəјəрлəндирмəsi роман тəһ-кијəсиндə мұһүм јер тутса да, ссенарилəшмə просесиндə бу тəһкијə истəр-истəмəз тəсвир тəһкијəsi илə əвəз олунур вə роман жанры киноповест жанрына чеврилир.

И.Шыхлынын "Дəли Күр" романы əсасында мұəлли-фин јаздығы ејниадлы ссенари (1970) екранлашдырманын уғурлу нүмунəsi кими романын киноповестə чеврилмəсинə əјани мисалдыр. Тəнгидчи А. Һүсəјнов романы белə сəчиј-јəлəндирир: "Əсəрдə јалныз јығчамлыг, бəдии бүтөвлүк тə'-мин едилмəмишдир, дөврлə, мұһитлə инсан арасындакы тə-масын, əлагəлəрин јени кəјфијјəтдə бəдии дərки, үзви вəһ-дəт һалында ин'икасы мејдана чыхмышдыр. Һəмин вəһдəт сəјəсиндə дə гəһрəманларын гəјғыларында, арзу вə əмəл-лəриндə, еһтирасларын тоғтушмасында, һадисəлəрин тəбии давамында ифадə едилəн ичтимаи-тарихи һəрəкəт, заманын ирəлилəјиш мејли, механики шəкилдə əсəрин динамика-

¹ М. М. Бахтин. "Вопросы литературы и эстетики", М., 1975, стр. 12.

сынын эсасына чеврилмәмишдир, мәнз бәдиилијин шәрт-ләриндә тәчәссүмүнү тапмышдыр”¹. Әсәр М.Шолоховун “Сақит Дон” романы кими бир чајын чоғрафи мөканында чәрәјан едәрәк, метафорик фонда мүһитин, милли харак-терин, дүшүнчә тәрзинин тәсвир олунмасында әвәзсиз рол ојнајыр вә ссенаридә Чаһандар ағанын чајдан су көтүрән Мәләји гачырмасы илә авантүр сүжет хәтти ән'әнәвилијә гаршы чыхыр вә Күр һадисәли експозисијанын зиддијәтинә гошулур. М.Бахтин ән'әнәви вә авантүр сүжетләри белә фәрғләндирир: “Сосиал-психоложи, мәишәт, аилә вә био-график романында мүнәсибәтләр ән'әнәви сүжет чәрчивә-синдә чәрәјан едир. Гәһрәманла гәһрәман, инсанла инсан кими дејил, ата вә оғул, әрлә арвад, рәғиблә рәғиб, севәнлә севилән вә јахуд мүлкәдарла кәндли, саһибкарла пролетар, зәдәканла авара кими көстөрилир. Авантүр сүжет исә аилә, сосиал, биографик мүнәсибәтләрин әксинә кедир”². Дүш-мөнини көзүндән вуран Чаһандар ағанын оғлунун мәкту-буну охуја билмәмәси онун зәифлијини үзә чыхарараг пер-сонажын дахили зиддијәтини ачыб көстөрир. Башгасынын арвадыны гачырмагла антигәһрәмана чеврилән Чаһандар ағанын әмәли зиддијәтин ән'әнәви сүжет мүнәсибәтләри чәрчивәсини дағыдыр вә һадисәләр мачәра истигамәтинә јөнәлир. Романда Шамхалын Мәләјин үстүнә хәнчәр гал-дырмасы вә Чаһандар ағанын күллә илә хәнчәри парчала-масы — метафорик әшјаларын гаршылашдырылмасы һеса-бына мачәра элементини тәгдим едир. “Шамхал хәнчәри сијирди. Полад һавада парылдады. Ајағыны үзәнкидән јеничә чөкән Чаһандар ағанын көзү пәнчәрәјә саташды. Шамхалын хәнчәри кәлинин башына ендирмәк истәдијини көрдүјүлә түфәнки һәрләмәји бир олду. Күллә ачылды. Шамхалын әлиндәки хәнчәрин полад тижәси ики бөлүнүб евин ортасына дүшдү”³. Ссенаридә күлләдән дешилмиш

¹ А.М.Һүсејнов. “Нәср вә заман”. Б., 1980, сәһ. 27.

² М. М. Бахтин. “Проблемы поэтики Достоевского”, М., 1963, стр. 137.

³ И. Шыхлы. “Дәли Күр”. Б., 1982. сәһ. 21.

хәнчәрин Күрә атылмасы илә чај метофорик образлар системинә гошулур.

Гори семинаријасына ушаг ахтаран Алексеј Осиповичин рус Әһмәдин евиндә Радишшевин гадаған олунмуш “Петербургдан Москваја сәјаһәт” китабыны көрмәси илә драматуржи зиддијјәт ичтимаи характер алыр. Кәнддә нүфуз саһиби олан молла Садығын ушагларын семинаријада охумасына мане олмасы зиддијјәтин тәрәфләрини мүүјјән едир. Зиддијјәтә гошулмагла ичтимаи статус газанан Чаһандар аға образы антигәһрәманлыгдан чыхыр. Тәһгир олунмуш молла Садығын кәнддәки нүфузуну бәрпа етмәк үчүн интигама әл атмасы зиддијјәти фабулалы сүжет хәттиндә тәгдим едир. Бу интигамын гурбаны сечилән Чаһандар ағанын бачысы Шаһникарын молла Садығын гурғусу илә мејхана мәчлисинә кәтирилмәси зиддијјәти кәскинләшдирир. Чаһандар ағанын бачысыны атын дөшүнә гатыб Күр гырағына апармасы пејзажи драматуржи структура гошур. Тәдричән Күрә гәрг олан Шаһникарын охудуғу кәлмејишәһадәт драматик вәзијјәти сон һәддә чатдырмагла јанашы, Дәли Күр образыны доғрулдур.

Семинарија тәләбәләринин Радишшевин әсәрини соған сују илә “Тур’ани-Кәрим”ин вәрәгләриндәки бош јерләрә көчүрмәләри китаблары образлы әшјаја чевирир. Христианларын белә Ислама мејл етмәсиндән шүбһәләнән мүәллимләрин полис чағырмасы мәнтиги чәһәтдән әсасланса да, һәбс едилән мүәллим Кипианинин Исламы мүдафиә етмәклә јанашы, әрәб ишғалчыларына гаршы мүбаризә апаран Бабәк һәрәкатыны тәгдир етмәси анлашылмаз галыр.

Ссәнаридә торпаглары губернаторун әмрилә чарын мүлкијјәтинә чеврилән Чаһандар ағанын әскәрләрлә вурушда алдығы јарадан Күрдә гәрг олмасы образлары метафорик шәкилдә говушдурур.

Ј.Сәмәдоғлунун “Тәтл күнү” романы әсасында јаздығы ссәнаринин (1990) драматуржи структурунда һадисәләр илкин әдәби мәнбәдә олдуғу кими орта әсрләрдә, XX әсрин 30-чу илләриндә вә мүасир дөврдә чәрәјән едир.

С.Вурғунун “Комсомол” поемасынын, “Једди оғул истәрәм” ссенарисинин “Пејканлы”, “Тан чанағы” кими мәканлары вә драматуржи зиддијјәти јени мүәллиф јозумунда һәлл олунур. Поеманын вә ссенаринин јеканә сағ галмыш комсомолчу гәһрәманы Бәхтијар “Тәтл күнү” романында вә ссенарисиндә Зүлфугар киши образында тәғдим олунур. Артыг јени дөврүн шәхсијјәтинә чеврилмиш кечмиш идеја гурбаны Зүлфугар киши, Адил Гәмбәровичин (Сары Шәмистан) ирадәсилә Пејканлынын урјадники Сарыча оғлу Мәһәммәди өлдүрдүјүнә көрә әзаб чәкир. “Тан чанағынын әтәјиндә јахаладым ону... — Зүлфугар киши көзләрини јумду, елә бил мүркүјә кетди, амма сөзүнү кәсмәди, давам еләди. — Фағыр мәни көрән кими, диз үстә чөкдү, деди, ај Зүлфугар, өлдүрмә мәни, чевир мәни балаларынын башына... Үзүнү-көзүнү түк басмышды, һал адамы кими гапгарајды залым, баханда дејирдин, хортданды-нәди бу?... Дедим ај Мәһәммәд, Бакыдан полмочну кәлиб... Салаһов Адил Гәмбәрович. Сән дејир, чамаата чох диван тутмусан, синфи дүшмәнсән, инди лешини онун ајаглары алтына атмасам, сүркүн елијәчәк мәни, кедиб Сибирин гарында, шахтасында чүрүјүб өләчәм...”¹. Идејаны севән адамын кимисә өлдүрмәси ади һал олса да, әсас драматуржи һадисәнин бу зиддијјәти мүәллиф үслубунда аталар вә оғулар мүнәсибәтини ортаја атыр.

“Комсомол” поемасыны дигтәтлә нәзәрдән кечирдикдә чошғун илһамлы Сәмәд Вурғун поеманын “Һумај” бөлмәсиндә коммунист идеолокијасына дахили мугавимәтини көстәрир:

“Нәдән сөјләмәсин ана дилилә
Өз одлу нитгини јолдаш комиссар?
Түркчә данышмасын севкилисилә...
Бу мәнһус адәтдә бөјүклүкмү вар?
Мәндән инчимәсин јолдаш комиссар!”²

¹ Ј.Сәмәдоғлу. “Тәтл күнү”. Б., 1987, сәһ. 32.

² С.Вурғун. Сечилмиш әсәрләри. Бакы. 1986, сәһ. 75.

Көрүндүжү кими мүөлтиф фәрди үслубун нүмајишинә чәһд етсә дә, сөн сәтирдә өзүнү сығорталамағы унутмајараг ичтимаи үслуба—сосреализмин дигтәсинә табе олур. “Једди оғул истәрәм” ссенарисиндә Залымоғлунун садәләвһлүклә “Бәхтијар, сән чох охумусан. Көрәсән, бүтүн милләтләр өзләри бир-бирини ғырырлар? — суалына Бәхтијарын әсаслы чаваб тапа билмәмәси ичтимаи үслуба мұтавимәти кәс-тәрир. “Тәтл күнү” романында вә ссенарисиндә гәләм әһлини әһатә едән әдәби проблемләрин бәдии ифадәси пост-модернист тәһкијәдә мејдана чыхан фәрди үслубда өзүнүн һәллини тапыр. Постмодернист мәтн ән'әнәви мөвзу тәғди-маты илә јанашы, драматуржи структуру формалашдыран замана, мөкана вә гәһрәманлара мұнасибәти дә аналоки-јасыз едир: “Дүнјанын ики мөхлугу — бир адам вә бир сичо-вул, илин мұлајим фәслиндә, кечәнин улдузлары парылда-шан вә'дәсиндә бир шүшә арағы јарым еләмишдиләр”¹.

Постмодернист тәһкијәдә мифләрин дағыдылмасы просесиндә милли мәнсубијјәтин маһијјәтини әкс етдирән гурд тотеминин зиддијјәтли тәләји белә тәсвир олунур: “Гәдеш, бырда бир гоча готур чанавар варди. Хох әлијирдим она, горхусуннан кедиб кирирди гөфесин күнчүнә. Јимеј дә јимирди, бир дели арвад варди, һәр күн келирди, јидизди-рирди быни. Сән өл, гәдеш, һејван быни көрән кими, бир ојун чыхарырды ки, дијүрдүн ки, анасыны көрүб... Әлгәрез, гәдеш, бы јахыннарда бы арвад өләр. Һејван да олди дели. Һеч нә јимәди, кечәләр улдузлара бахыб башдади уламејә. Гудуздашди дә! Һә, нә башүви ағрыдым, икнә вурдух она өлдүрдүк”².

Ссенариләшдирмә просесиндә киноповестә чеврил-миш “Тәтл күнү” романынын постмодернист тәһкијәсиндә мүәллифин өзүнүтәсдигинә еһтијач галмадығындан онун дахили азадлығы илә јанашы, кәчмишә көрә чәкдији вичдан әзабы да һисс олунур.

¹ Ј.Сәмәдоғлу “Тәтл күнү”. Б., 1987, сәһ. 67.

² Ј.Сәмәдоғлу “Тәтл күнү”. Б., 1987, сәһ. 133.

Тәһлил олуна сценариләрдән көрүндүҗү кими авторитар коммунист режиминин сон илләриндә формалашмыш чағдаш әдәбиҗатымыз јени мөвзу ахтарышлары илә сечилди. Ичтимаи мөвзуларла бағлы проблемләр дәрин психоложи тәғдиматда өзүнүн бәдии һәллини тапа билди. Сосиал мөсулиҗет вә мүстәгил дүшүнчә јени драматуржи структурун формалашмасына шәраит јаратды. Артыг бу драматуржи структурда јалныз бир синфин мәнәфејини күдән стандарт персонажлары, әмәлләри һеч дә һәмишә дүзјүнлүк үзәриндә гурулмајан јени гәһрәманлар әвәз етди. Һаы кими сәһв етдијиндән башы дашлара дәјсә дә, о сон нәтичәдә мүтләг галиб кәлән бу гәһрәманын бәхти тәсәдүфән кәтирә билмәдијиндән, һәр һансы бир уғур, мүтләг һәјати мәнтиглә мүшәјиәт олунду. Нәсл, зөвг дәјишкәнлијинә бахмајараг әбәди вә дүнјәви проблемләри пешәкарлыгга әкс етдирән классик әдәбиҗатымыза лајиг јени әсәрләр јаранды. Әдәбиҗат нәзәријәсинин принципләринә архаланараг реализм мәктәбини давам етдирән бу дөвр кинодраматуркија сәнәти һесабына да өзүнү тәсдиг етди. Нәср жанрларынын сценари анологиясы һекајә—киноһекајә, повест—киноповест, роман—кинороман кими охунағлы әдәбиҗат нүмунәсинә чеврилди. Тамметражлы филм драматуркијасында һекајә вә роман модели иштирак етсә дә, сценариләр әсасән киноповест кими формалашды.

Киноповест әдәбиҗатын вә кинонун сембиозу кими һәр ики сәһәнин јарадычылыг имканларыны мәнимсәди. Киноповестдә әдәбиҗат тәрәфиндән бәдиилик, образлылыг, јарадычы метод, поетик идеја, мөвзу, характер — типикләшдирмә, композисија, сүжет, дил, үслуб үстүнлүк тәшkil етди. Јәни мәгсәд нәдән јазмагла јанашы, нечә јазмаг олду. Кино тәрәфиндән исә визуаллыг, көрүмлүлүк, һадисәлилик тәсвир тәһкијәсиндә көстәрилди. Киноповестдә мөвзу јалныз аудиовизуал тәләбләрә чаваб верән һәјат һадисәләри топлусундан ибарәт олду. Драматуржи структурун әсасында исә зәнчирвары шәкилдә бир-биринә бағланмыш әллијә јахын хырда һадисәнин зиддијјәти дајанды. Нәтичәдә

тамашачы вачиб информасијалар торунда әсас һадисәнин кедишини изләјәрәк сонлуғу көзләмәјә вадар олду. Јени бәдии ифадә васитәләри зиддијјәтин әлдә олунмасы үчүн жалныз сөзүн дејил, персонажларын нијјәтинин вачиб олдуғуну тәсдиғ етди. Бу нијјәт драматуржи һадисәнин мејдана чыхмасы вә инкишаф етмәси просесини мүәллиф јозумуна табе етдирди. Мүәллифин јаздығы ағыллы сөзүн жалныз бу мәтни ифа едән образын ағыллы олдуғуна дәләләт етдијиндән вә буна һеч дә һәмишә еһтијач олмадығындан әсл мүәллиф зиддијјәтләрин чарпышмасы вә инкишаф истигамәтинин драматуржи моделини дүзкүн гурду. Кинодраматуркија нәзәријјәсинин јаратдығы киномонтаж үслубундан чағдаш нәсримиздә кениш истифадә олунду. Бу исә паралел шәкилдә әдәбијјатын диқәр саһәләриндә јарадычылығларыны давам етдирән мүәллифләрин фәрди, пешәкар вә ичтимаи үслубун формалашмасында вачиб мәрһәлә олду. Чағдаш әдәбијјатда кетдикчә формалашан фәрди үслубун ссенариләшдирилмә просесиндә горунмасы мәсәләси проблемә чеврилди. Нәзәрә алмағ лазымдыр ки, бә'зән ссенариләшдирилмә просесинин мүәллиф тәрәфиндән һәјата кечирилмәси белә фәрди үслубу горујуб сахлаја билмир. Сонракы проблем исә кинодраматуркијада ачығ тәғдим олунмајан үслубун формалашдырдығы һазыр ссенаријә гурулуш вермәк үчүн мүнәсиб режиссорун тапылмасы мәсәләсидир. Дүнја кинематографијасында филм истеһсалы просесиндә драматуркијанын гурулмасында вачиб олан үслубун горунмасы үчүн мүәллифлә режиссорун ссенари үзәриндә биркә ишләмәсинә мүнһүм әһәмијјәт верилир. Узун мүддәт Русијада вә Америкада филмләр чәкмиш А.Михалков-Канчаловски јазыр: “Тәәссүф ки, мәнә нә бурада, нә дә орада елә мүәллиф тапмағ мүјәссәр олмајыб ки, она идеја вериб һазыр ссенари алмағ мүмкүн олсун. Һәлә ки, “Алов уғрунда мүбаризә” вә “Тесс” филмләринин ссенари мүәллифи, франсыз Жерар Брашла јахшы ишләми-

шик. О, режиссорла биркә филмин драматуркијасынын гурулмасы тәрәфдарыдыр”¹.

Кинодраматуркијанын драматуржи модели чагдаш әдәбијјатын ссенариләшдирилмәсиндә гәдим, көклү жанрлар архетип, јәни өзүндән сонра јени жанрлар јарада билән илкин мәнбәјә чеврилдиләр.

Милли дүшүнчә тәрзимизә јахын олан јарым мифик — зидијјәтләрлә зәнкин мүасир нағыл архетипинә мејл күчләнди. Һәр бир милли мәдәнијјәтин өзүнүн мәхсуси жанрына малик олдуғу барәдә Ј.Арабовун фикри марағлыдыр: “Јәгин ки, жанр анлајышы бирбаша мүтләғијјәтчиликлә, даһа дәгиг десәк, саат кими ишләјән социал идарәетмәнин тамамланмыш формасы илә бағлыдыр. Русијанын јеткин мүтләғијјәт дөврүндә вә јахуд Американын јеткин демократија дөврүндә олдуғу кими, һәр шејин низамландығы шәраитдә жанр чөмијјәт һәјатынын регламентиндән асылы олан бир регламентдир. (...) Классисизм регламентин идеал ифадәси иди”². Көрүндүјү кими ичтимаи үслубун социал сифариши жанр тәјинатыны формалашдыр. Мәишәт гајғыларынын азалмасы вә асудә вахтын чохлауғу детектив, мәчәра, фантастика жанрларына мејли күчләндирир. Кечид дөврүндә мәишәт вә чинајәт хроникасыны әкс етдирән психоложи триллер жанрларына һәвәс артса да, сабитлик дөврүндә әбәди жанрлар һәмишәјашар олдуғларыны тәсдигләјирләр. Ејни заманда кинонун коммерсија дөврү тамашачы марағына сәбәб олан күтлә жанрларынын јаранмасыны дигтә едир. Кинодраматург В.Черных бу барәдә јазыр: “Тәләб тәклифи мүәјјәнләшдиридијиндән бу күн прокатчылар мелодрам вә комедија алмағы үстүн тутур. Әкәр әввәлләр рәһбәрлији гане етмәјән ссенариләр јазмағ сәрф етмирдисә, индики тәсәрруфат һесабы шәраитиндә тамаша-

¹ А. Михалков-Канчаловски. “Свобода стоит недешево” ж.И.К. №9, 1989 г. стр. 96.

² Ю.А.Арабов. “Виват, новые времена!”. ж. “Искусство кино”, №7, 1991, стр. 10.

чынын гəбул етмəдији филмлəри јаратмаг сəрфəли дејил”¹. Идеолокија вə ја коммерсија мұдахилəси ссенаринин драматуржи структуруна дагыдычы тə’сир кəстəрəрəк онун жанр тə’јинатыны гарышдырыр вə нəтичəдə, тамашачы аудиторијасында чашгынлыг јарадыр. Ссенаринин драматуржи структурунда скелет ролуну ојнајан жанрын тəмизлији пешəкар мұəллиф услубуну формалашдырыр. Жанрын əхəмијјети барəдə А.Н.Митта јазыр: ““Жанрла дұшүнмəји” əјрəнмəк вə жанр дахилиндə ишлəмəји бачармаг кəрəкдир. Əкс халда, дəрхал сахталыгы хисс едəн тамашачы филмə бахмаг истəмир, јəни ону гəбул етмир”². Мұəјјəн дəврдə жанр гарышыглыгына мејл едəн кинодраматуржијанын əсрин сонуна јахын јенидəн жанр тəмизлијини бəрпə етмəси интенсив јарадычылыга шəраит јарадыр. Бəдии ојун киносунун ичра үсулу шəрти олан кукла вə чизки филмлəринин əдəби ссенариси белə жанр бұтəвлүјүнү горуудугда, хəм дə охунаглы əдəбијјат нұмунəсинə чеврилир. Драматуржи структура дагыдычы тə’сиринə кəрə режиссор ссенаисиндə илкин əдəби материалын жанр тə’јинатынын дəјишмəси арзуолунмаздыр. Илкин əдəби материалын ссенарилəшдирилмəдəн белə екранлашдырылмасы мұəллифин дұшүнчə тəрзиндə визуаллыгын масштабы илə бəрəбəр онун пешəкар услубу вə жанр усталыгы барəдə тəсəввур јарадыр.

¹ В.К.Черных. “О сценариях и сценаристах”. ж. “Киносценарий”, № 6-90, с. 178.

² А.Н.Митта. “В аспектах постмодернизма” ж. “Искусство кино”, М, стр. 67.

ТЕЛЕДРАМАТУРКИЈАНЫН ПОСТМОДЕРНИСТ МАҢИЈЈАТИ

70-чи илләрдә экран коммуникасиясында дикитал сәнәтләрин — телереклам, видеоклип естетикасы, компүтер ојунлары, электрон рок ритминин тә'сириндән күтләләрин аудиовизуал гаврајышында дәјишиклик јаранды. Телевизијанын мөвчуд олмајан малы белә реклам етмәк имканы фәрдләрин бүтләшдирилмәсинә хидмәт етди. Сијаси, игтисади вә мәдәни аләмдә мә'нәви һаггы олмајан фәрдләрин бүтләшдирилмәси социал хаос јаратды. Бунунла белә, ән'әнәви драматуркијанын вә авторитарлығын тә'сириндән мәдәнијјәт аләминдә формалашмыш ичтимаи үслубу, демократијанын формалашдырдығы пешәкар үслуб әвәз етди. Санки керчәклији тәгдим едән мүәллифин тохунулмазлығына зәманәт јаранды. Азадлығыны һисс едән пешәкар мүәллифин фәрди үслубу мејдана чыхды вә бу авангардизмин јени мәрһәләјә чыхмасында әвәзсиз рол ојнады. Авангардын бәдии тәсвирдән имтина едиб керчәклијин информасија маһијјәтини көстөрмәси теледраматуркијанын маһијјәтини үзә чыхартды. Теледраматуркијанын структуру ән'әнәви бәдиилијин инкары кими тәзаһүр едәрәк, бизим тәсәввүр етдијимиз инчәсәнәт ганунларыны дағытды. Ән'әнәви јаратычылыгы ме'јарынын нәзәри механизми узун мүддәт телевизијанын драматуржи структуруну тәһлил едә билмәди. Телевизија дикәр сәнәтләрин тәгдиматында нәглијјат васитәсинә чеврилсә дә, паралел олараг өзүнүн драматуржи структуруну формалашдырды. Дикәр сәнәтләрин фрагментал

һалда бу структурдакы иштиракы илә шүүрлу сурәтдә һәмин әсәрләрин илкин модели инкар едиләрәк дағыдылды. Бу өзүнүмәһветмә принципи сәнәти күтләвилијә јахынлашдырага она дини характер верди. Сәнәтә хидмәт едән пешәкар вә фәрди үслуба малик телемүәллифләр — теледраматурглар дәрвиш, шаман кими һәр һансы бир ичтимаи мүнһитин шәртиликләринә табе олмајараг, јадаычылыгларында бүтләрә белә истәһзалы ришхәнддән чәкинмирләр. Бу мүәллифләр фәал үнсijјәт хатиринә һәтта чәнчәлдән, галмагалдан белә һәзз алараг диаложы сенсасијалар јадаырлар. Онлар гәсдән корлама, кичләмә вә өзүнү кејлијә вурма кими ән'әнәви етик нормаја ујгун кәлмәјән һаллары пешәкар фәалијјәт үслубуна чевирмәји бачарырлар. Артыг телемүәллифин пешәкар үслубу кими өзүнү тәсдиг етмиш мовизм (“мове” франсызча пис демәкдир) үслубунда һадисәләрин өзү санки драматуржи структуру идәрә едир. Бу пешәкар үслуб ән'әнәви гаврајыш тәрзинә малик адамлары дөһшәтә кәтирсә дә, һадисәләрин фрагменталлығында дил вә сөzlә тәгдим олунан тәһкијә тәсвир тәһкијәси илә бирләшәрәк субъектив керчәклијин динамик алгоритмини јадаыр. Дағыныг тәгдимат, динамик импровизә вә фәрди үслубун өн плана чәкилмәси һесабына јаранан субъектив керчәклик постмодернист драматуркијанын бүтүн зүмрәләри әһатә етмәсинә шәраит јадаыр. Авангардизмин аид олдуғу модернизм элитар вә күтләви мөдәнијјәти бир-бириндән ајырса да, постмодернизм бу мөдәнијјәтләрин сембиозуна чеврилди. Субъектив керчәклик конкрет мөкан, заман чәрчивәсинә сығыша билмәдијиндән, һәр һансы бир чәмијјәт ганунларынын јаратдығы мөдәнијјәт системинә табе ола билмир. “30-чу илләрин авиатору Ьоуард Ьјунун гүтб үзәриндән учушу заман анлајышынын шәртилијини тәсдиг етди. Атомун бөлүнмәси маддиләшмиш мөкан анлајышынын шәртилијини сүбүт етди. Јени елми биликләр вә

техники прогрес инчәсәнәтдә авангард үслүбу кими әсрин әввәлиндә модернизм илк гарангушу олду”¹.

Модернизми мәгсәдјәнлү шәкилдә мәһв едән сосреализмдән сонракы кечид дөврүнүн гарышыг демократија вә пассив анархија, мүстәгиллик дөврүнүн либераллыг мүһити постмодернизмин ичтимаи үслүбунун формалашмасына шәраит јаратды. Тарихи дөвр әрзиндә формалашмыш мәдәнијјәт системи өз ән'әнәви дөјәрләрини итирдјиндән елмтехники тәрәгги нәтичәсиндә јаранмыш телевизија драматуркијасынын маһијјәтиндән кәлән модернизм өзүнәмәхсус әсас үслүбу мејдана чыхарыр. Артыг телевизијанын јаратдығы модернизм “посте” (франсызча телевизор) сөзү илә бирләшәрәк, постмодернизм үслүбуну тәсдиг етмишдир. Әдәбијјатшүнаслыгда постструктурализм кими драматуржи структурун тәдгигатында кениш шәкилдә истифадә олунан “постмодернизм” термини телевизија драматуркијасынын әсасында дајаныр. Аудиовизуал информасија васитәләринин шүура вә мә'нәвијјата тә'сири постструктуралист драматуржи модел һесабына фәаллашыр. Компүтер графикасы васитәсилә тәсвир структурунун дағыдылмасы вә јенидән мүхтәлиф вариантларда јығылмасы системи аудиовизуал тәһкијәнин драматуржи моделини програмлашдырмаға имкан верир. Вә чанлы инсан фантазијасыны мәһдудлашдыран стандарт стернотибли драматуржи модел мүәллиф мәвһумуну арха плана атыр. “Р.Барт, М.Фукон, Ж.Деррида кими постструктуралистләрин мүәллифин “өлүмү”, “итмәси”, “дағыныплығы” фикирләри фәлсәфи метафора олса да, һәјати әсаслардан мәһрум дејил”². Коммуникасија екранында виртуал реаллығын сублимасијасы мүәллифин гурдуғу драматуржи структурун тәгдиматыны танынмаз едир. Америка әдәбијјатшүнасы И.Хасанын постмодернизмә шамил етдији “дүнјәви реаллығын канон вә конструксијасынын дағыдылмасы” гејри-мүәјјәнлији вә фрагменталлығы карнавал

¹ А. Плахов. “Легкость самообмана”, ж “Искусство кино”. №10-90, стр.38.

² В.Ивбулис. “От модернизма и постмодернизму”, ж. “Вопросы литературы” №9, 1989, стр. 259

эстетикасында нүмајиш етдиререк дүнјөви реаллыға ән'әнә-
ви мүнәсибәти дағыдыр. Бу фрагментал структурун карна-
валлығы дәбдәбәјә истәһза едәрәк, пародија жанрында гү-
суру вә чатышмазлығы мәгсәдјөнлү шәкилдә јамсылајыб
әлә салыр.

Постмодернизмдин јаратдығы мозаик драматуржи мо-
делдә мұхтәлиф үслублу, жанрлы һазыр сәнәт әсәрләри
ефирдә өз архаиклијини горумагла јени мұәллиф јозумуна
хидмәт едә билир. Сосреалист мәдәнијјәтин идеоложи тәб-
лиғат характерли әсәрләри белә јени драматуржи тәғдимат-
да гаты иронија-кинајә элементләри дашыја билир. Әслин-
дә, телевизија коммерсијасына хидмәт едәрәк, тәблиғатдан
узағлашан мозаик драматуржи моделдә һәр һансы бир ин-
формасија илк нөвбәдә әмтәәдир — сатлығ үчүн малдыр.
Сәрбәст студијалары идарә едән коммерсија фактору
күтләви мәдәнијјәтин һәрәкәтвәричи гүввәси олдуғундан,
әсас мәгсәд һәр васитә илә тамашачыны экрана бағламагла
реклам сифаришләрини артырмағдыр. Реклам сүжетинин
драматуржи структурунда мәтнин сөз һалында икили экс-
позиција кими аудиовизуаллыға пројексија олунмасы тәс-
вири гатылашдырмагла бәдии информасијада белә клип
эстетикасы јарадыр. Клипин драматуржи модели кодларла,
ишарәләрлә мөһдудлашдырылмыш мөкан, заман мүнәсибә-
ти јарадыр. Базар игтисадијјатына хидмәт едән информасија
сүжети надир рәсм әсәрини белә рекламын драматуржи
структурунун ифадә васитәсинә чевирәрәк күтлә зөвгүнә
табә етдирир. Базар игтисадијјаты шәраитиндә формалашан
күтлә зөвгү мукәммәл драматуржи структура малик реклам
сүжетини мә'нәви гила кими гәбул едә билир.

Постмодернист драматуркија мұхтәлиф сәнәт саһәлә-
ри арасындакы сәрһәдләри дағыдарағ онларын ифадә васи-
тәләрини, үслуб вә жанр имканларыны өзүндә чәмләшди-
рән универсал “методил” јарадыр. Постмодернизмдин кениш
јајылмыш пешәкар үслубларындан бири олан ниһилизмдә
өзүндән мұштәбәһ мұәллиф дахили вә јарадычы азадлығына
арахаланарағ, артығ формалашмыш јүксәк дөјәрләри инкар

едир. Ниһилист мўәллиф инкар просесиндөн мәғрурлут дујарағ, өзүнү сәнәткар кими тәсдиг едир, ејни заманда, дахилән һағсыз олдугундан әзијјәт чәкир. Сосиал-мәишәт аләминдөн узағлашмыш ниһилист мўәллиф өзүнә санки јерлә көј арасында гејри-мүәјјән бир мөвге сечәрәк һадисәләри сејр едир. Ниһилизмин там әкси олан концептуализмдә исә даим өзүнә шүбһә илә јанашан мўәллиф сосиал-мәишәт аләминдөн кәнара чыхмајарағ, чох заман ифрат натурализмә јуварланыр. Концептуалист мўәллифләр тәсдиг олунмуш мә'нәви дәјәрләри мәдһ етсәләр дә, пешәкарчасына ишләнмиш вә чохлут тәрәфиндән гәбул едилән әсәрләрлә фәхр едә биләрләр. Бу әсәрләрин характеристик чәһәти онларын ән'әнәвилијиндә олдугундан, онлар һарадаса өз сәләфләрини тәкрарлајарағ индики заманы вә кәләчәји унудуб кечмишлә мәшғул олурлар. Концептуалистләрин әсәрләрдә дил үслубунун көһнәлији вә бәситлији нәзәрә чарпыр вә һадисәләрин сәтһи тәғдиматы маһијјәт дашы-јычысы олан образларын јохлуғуна кәтириб чыхарыр. Одурки, әсасән өз дөврүнү јашамыш идејалара хидмәт едән концептуализмдә мўәллиф пешәкар үслубдан мәһрум олур.

Прогрессив мәркәзләшмәјә јөнәлән күтләви дүшүнчә тәрзи Америка азадлығы вә демократијасы истигамәтиндә формалашарағ даһа чох информасијаја малик постмодернист шәхсијјәт јарадыр. Азад сечкини сахталашдырарағ нәтичәјә тә'сир етмәк, базар игтисадијјатыны кизли формада идарә етмәк мүмкүн олса да, демократијанын әсас кәс-тәричиси сајылан сөз вә фикир азадлығы јалныз телевизија драматуркијасы һесабына формалашыр. Фикир азадлығы вә сәрбәст дүшүнчәјә малик демократик чәмијјәтдә телевизија драматуркијасы постмодернизм һесабына сијаси-игтисади саһәләрә нүфуз едир. Мүстәгиллик шәраитиндә коммерсија телевизијасынын мәһсулу олан садә информасија сүжетиндән тутмуш тамаша ссенариләринә гәдәр бүтүн драматуржи материаллар сијаси мотивләрдән узағлашарағ постмодернист үслубун ганунларына табе олур. Постмодернизм күтләви мәдәнијјәтин зөвгүндән ирәли кәлән детектив,

порнографија, күтлөви мусиги, тарихи беллетристика кими жанрлары өһатөлөндирир. Бу жанрларда артан сериаллар, өслиндө, күтлө бејни үчүн саггыз ролуну ојнајараг, экраны билаваситө информасијаландырмаг, маарифлөндирмөк вө өјлөндирмөк мөгсөдини күдмүр. Күтлө зөвгүнү охшаја билән социал, мәишөт, дини мөвзуларын ачыг вө јахүд латент шөкилдө телевизија драматуркијасынын структурунда иштиракы күтлөви мөдөнијјөтин маһијјөтиндөн ирөли көлир. Күтлөви өдөбијјата гаршы дуран, азсајлы төбөгө үчүн нөзөрдө тутулан элитар өдөбијјатда (сарај сөнөткарлығынын мөдһијјө жанры кими-А.Д) мүәллифи шөхси мөнафе дүшүндүрдүјүндөн, онун јаздыгы сөнөт бахымындан бө'зөн өз "гөһрөман"ына белә марагсыз көрүнүр. Мөдһијјөнин үнваны һәр һансы бир шөхс, постмодернизмин үнваны исө күтлөлөрдир. Бу бахымдан, күтлө үчүн јазылмыш өдөбијјат өсл сөнөтдөн мөдһијјө гөдөр узагдыр. Телевизија драматуркијасынын күтлө мөдөнијјөтинин ардынча кедөрөк илк бахышда ичтимаи сијасөтө тә'сир көстөрө билөчөк гүввө кими көрүнмөси алдадычыдыр. Әслиндө, мүстәгил коммерсија структуру мөһсулунун драматуржи модели араба архасына гошулмуш ат ролуну ојнајыр вө чохларынын баша дүшдүјү кими, һәр һансы бир сијаси гүввөлөрин дејил, билаваситө гара күтлөнин зөвгүнү охшајыр. Һәр васитө илә өзүнө һөјкөл гојан күтлөви мөдөнијјөтин тәркиб һиссөси олан вө күтлө көзүндө хырда халлар газанан бу јаланчы структур һәр һансы бир сијаси гаршыдурмада орбитр ролуну ојнаја билмөз.

Нормал чөмијјөтдө күтлөви мөдөнијјөт саглам олдуғундан телевизија драматуркијасы прогрессив социал сифариши јеринө јетирөрөк дүшүнчө тәрзинө тә'сир едир. Инзибати идарөетмө вө диктатура шөраитиндө һакимијјөтин, демоктарија шөраитиндө исө күтлөлөрин социал сифариши јеринө јетирилир. Нобел мүкафаты лауреаты И.Бродски јазыр: "Бизим дөврүмүздө бүтүн јени, истәр демократик, истәрсө дә авторитар социал-сијаси гурулушлар адамлары фәрди руһдан узаглашдырараг күтлө сүрүсүнө јахынлаш-

дырыр”¹. Бунунла белә, һәр ики шәраитдә жүксәк сәнәт нүмажишиндән сөһбәт кедә биләр. Бөјүк Ф.М.Достојевски өз дөврүндә гара күтлә үчүн психоложи детектив вә криминал романлар јазмагла мәшғул иди вә бу жанрларда жүксәк сәнәткарлыг нүмажиш етдирирди. Әсл сәнәт әсәрләринин фикир азадлыгы шәраитиндә мејдана кәлә билмәси исә даһылмаз һәгигәтдир.

Постмодернизмин јаратдыгы тәсвир тәһкијәсинин парчаланмыш күзкү ин’икасына бәнзәрлији керчәклијин өзүнү дејил, әкс параметрини тәгдим едир. Постмодернист керчәклијин јығылмыш, бәрпа олунмуш формасы илкин реал керчәклији гајтара биләр. Хырда-хырда чырдыгы партитура вәрәгиндән әлинә кәлән парчалары јени дүзүмдә ифа едән бәстәкар Дебүссинин јаратдыгы мусигинин структуру субъектив-постмодернист керчәклијә јахындыр. Брехтин драматуржи модели ән’әнәви тамлыға малик олмаса да, һәр бир фрагмент мүкәммәл кристал кими тамлыг һаггында тәсәввүр јарада билир. Постмодернист әсәрин драматуржи структурундакы аудиовизуал кристаллар өзлүјүндә тамлыг тәшкил едәрәк күтлә шүуруна фәал тә’сир едир. Постмодернист реклам вә клипләрин күчү онларын һиссәчикләрлә һүчума кечәрәк, инсан шүуруну шок һалына салмаг габилијјәтиндәдир. Реклам вә клипин драматуржи моделиндә иштирак етсә дә, әлагәсиз фабула дахилиндә мөвчуд олан модернист мәтнин элементләри шифаһи халг әдәбијјаты нүмунәләриндә вә һоғта тамашаларындакы ојун элементләринә әлавә олунан ојунчу мәтниндә иштирак едирди. Әслиндә әлагәсиз фабуладакы бу мәтн мүәллиф јозумуна хидмәт етмәдијиндән модернист мәтн һесаб олуна биләр. Бүтөвлүкдә модернизм тарихи дөвр әрзиндә формалашмыш чәмијјәт консепсијасына дахил ола билмәдијиндән, хејир вә шөр гаршыдурмаларында иштирак етмәдијиндән мәдәнијјәт системинә јаддыр. Бу бахымдан, модернизм бәлкә дә, мәдәни вә техники сивилизасијанын өзүнә гаршы бир

¹ И. Бродский. “О тирании”, ж. “Искусство кино”, 1990, № 7, стр. 8.

үсјандыр. Модернизмин даим һәрәкәтдә олан динамикасы һәр һансы бир мәдәнијјәт саһәси үчүн тикинти материалы олмадығындан дүнјәвилијә, инсанилијә, илкинлијә, тәбиинлијә јахындыр.

Телепублисистиканын драматуржи модели

Елм даим инкишафда олдуғундан бурада көшф дүнјәви характер дашыса да, сәнәт мөвчуд олдуғу мөкан вә заман дахилиндә өз варлығыны тәсдиг едә билир. Бу бахымдан, елм дүнјәви олса да, сәнәт милли характер дашыја билир. Елми-техники тәрәпти илә бағлы олан теледраматуркијада ади информасија сүжетинин һазырланмасы белә дүнјәви елми-нәзәри биликләр төләб едир. Артыг телевизија драматуркијасынын елми-нәзәри базасы о дәрәчәјә чатмышдыр ки, онун јаратмыш олдуғу үслуб вә жанрлар дикәр гәдим сәнәт саһәләринә тә’сир едәрәк, бә’зән һәтта онлары өзүнә табе етмәк игтидарындадыр. Бу нәһәнк коммуникаија васитәси мүкәммәл елми-нәзәри драматуркија һесабына бәшәри идејалара хидмәт едә билир. “Бу күн телевизијанын ичтимаи-сијаси һәјатда ролуну изаһ етмәјә еһтијач јохдур. Телевизијанын бирбашалылығы, оперативлији, визуаллығы вә әјанилији ону ән күтләви информасија васитәсинә чевирмишдир”¹. Телевизијанын көрмәк вә көстәрмәк имканы сајәсиндә керчәклик долајы јолла драматуржи структурун әсасында дајанараг мүасир инсан јаддашыны информасијаларла зәнкинләшдирир. Һәр кәс өз мәдәнијјәтини вә дүнјакөрүшүнү тәһсил алдығы илләрдәки көклү биликләрин инкишафы јолу илә дејил, үмуми мәдәнијјәт просесиндәки ајры-ајры мәдәнијјәт элементләринин тәдричи тә’сири һесабына артырыр.

Информасија сүжети объективлијә сөјкәнсә белә, керчәклик һағтында там тәсәввүр јарада билмир. Абраам

¹ С. А. Муратов. “Видеобум или третья экранная революция”. ж “Искусство кино”, 1987, №1, стр. 98.

Молун гејд етдији кими, “Бу фасиләсиз, низамсыз, ифрат вә тәсадүфи информасијаларда тәзаһүр едән мозаик мәдәниј-јәт бизи сәјсыз-һесабыз тәсадүфи һадисәләрин бол-бол тәәсүраты илә дојдурмагла нәснәләрин сәтһиндә дајанмаға вә чох да дәринә кетмәмәјә вадар едир”¹. Һәјат һадисәләринин инкишафы бизим ирадәмиздән асылы олмадығындан драматуржи моделсиз информасија илә үнсийјәт кортәбии характер дашыјыр. Јалныз мадди не’мәтләр боллуғу шәраитиндә мөвчуд олан мә’нәви азадлығ информасијанын драматуржи моделинин гаврајышына шәраит јарадыр. Күндәлик еһтијач чәмијјәтин актив дүшүнчә тәрзинә дағыдычы зәрбә вурарағ мүхтәлиф социал төбәгәләр вә ејни заманда тәбиәтлә чәмијјәт арасында зиддијјәтләр јарадыр ки, бу да сон нәтичәдә ичтимаи гаврајышын күтләшмәсинә сәбәб олур. Демәли, информасијанын социал тә’сири билаваситә гаврајышла бағлы олдугундан техники имканлардан асылы дејил. И. Земанын јаздығы кими “Информасија нәзәријјәсинин мүтләғ ганунлары ону әсас көтүрүр ки, бирбаша канал васитәсилә кедән информасија һеч вахт кенишләнмир. Әксинә азалыр вә јалныз надир һалларда (әкәр һәр һансы бир манеә вә хырылтты јохса) әввәлки һалында галыр. Беләликлә, информасија кедән просесдә информасија јаранмыр. О, бу просесдә һиссә-һиссә зәифләјир”². Одур ки, драматуржи модел һесабына јаранан һадисәлилик информасијанын активлик көстәричиси һесаб олунур.

Информасија сүжетинин драматуржи моделиндәки сенсасијалығ — јә’ни һадисәнин гејри-адилији онун бәдилијинә дәләләт едир. Сенсасијасыз сүжетин естетик е’малы белә она бәдиилик, јә’ни сенсасија характери верә билмир. Һадисәли сүжетләр чанлы шәкилдә телевизијанын оператив вә аналитик информасија функцијасында әсас јер тутур. Информасија нәзәријјәчиси Земанын гејд етдији кими, “Чанлы информасија инсанын бу андача истифадә етдији,

¹ А. Моль. “Сосиалдинамика культуры”. М., 1973, стр. 292.

² И. Земан. “Познание и информасия”. М., 1966, стр. 165.

өлү информасија исә китаб охунаркән јаранан информасија демәкдир”¹. Информасија мәнбәји кими гәзетләрә мұрачиәт олунмасы өлү информасијанын чанландырылмасы чәһдидир. Чанлы һадисә әвәзинә шәрһләр, шаһидләрин мұсаһибәләри информасијанын естетик бәрпасы демәкдир ки, бу да өзлүјүндә өлү информасијаны мејдана чыхарыр. Јалыз мұәллиф—репортјор һадисәнин шаһиди вә иштиракчысы олдутда, нәзәри биликләр мұкәммәл информасија сүжетинин тәғдиматына шәраит јарадыр. Д.Вертовун нәзәри вә пешәкар үслубунун јорулмаз тәдгигатчысы С.В.Дробашенконун јаздығы кими “Әслиндә, “һәјата мұдахилә” мұасир кинодраматуркијанын репортаж үсулу демәкдир. Вертов өзүнә хас олан терминологија илә керчәклијин хроникал-сәнәдли тәғдиматынын үч әсас истигамәтини көс-тәрмишдир: “Кинокөз вә өпүш — кизли камера”, “Кинокөз вә јанғын — мұдахиләли чәкилиш”, “Кинокөз вә гарлы кечә — мөканын мұшаһидәси”². Мұасир дүңја телевизијасынын информасија драматуркијасы керчәклијин хроникал сәнәдли тәғдиматында “Кинокөз вә өпүш — кизли камера” үслубундан кениш истифадә етмәкдәдир. Чәкилиш техникасынын һадисәләрин тәбиилијинә мане олмамасы үчүн “кизли камера” методундан вә бу принципи һәјата кечирән “чәкилиш анынын кизләдилмәси” үслубундан истифадә олунур. А.Курасава телеобјективин көмәји илә камераны чәкилиш објектиндән максимум узағлашдырмагла ири планлар әлдә етмәк үчүн бу үслубдан бәдии ојун киносунда белә истифадә етмишдир. “Мәнә ири план лазым оlanda мән телеобјективин көмәжилә актјордан узағлашырам. Ири планла чәкилдијини ағлына белә кәтирмәјән актјорун бүтүн бәдәни ојнајыр. Әкәр һәмишә олдугу кими биз јахындан чәксәјдик, о, анчаг мимикалары илә, сифәтилә ојнајарды вә

¹ И.Земан. “Познание и информация”. М., 1966, стр. 188.

² С.В.Дробашенко. “Теоретические взгляды Вертова”, в к . “Дзига Вертов”, М., 1966, стр. 18.

онун ојуну тәбии чыхмазды”¹. Жизли камера сәјсыз-һесабысыз чинајәт хроникасынын психоложи аңларыны информмасија экранына кәтирмишдир. Информмасија сүжетинин драматуржи структурунда бу үслубун һәјата кечирилмәси вачиб шәртдир. Камеранын вә јахуд чәкилиш анынын кизләдилмәси информмасија сүжетини сүн’иликдән вә гејри-тәбииликдән горујур. А.Курасаванын гејд етдији кими “Адамлар камеранын ишләдилмәсини ешидән кими, онларын тәбиилији јох олур вә онлар өзләрини итириб фотограф гаршысында отурмуш кими позалар көстәрмәјә башлајырлар”².

“Кинокөз вә јанғын – мүдахиләли чәкилиш” тәбии фәлакәтләр, көзләнилмәз тарихи һадисәләр, галмагаллардан ибарәт информмасија сүжетинин јарадылмасында әсас пешәкар үслуб сәјыла биләр. Бу үслуб керчәклијин һәгигәт аңларыны әкс етдирәрәк сүжетин хроникаллығыны горумагла тамашачыны һадисәнин иштиракчысына чевирир. Мүдахиләли чәкилиш заманы һадисәнин драматуржи структуру апарычы мөвгедә дурдугундан мүәллифин мүдахиләси санки һисс олунмур. Вә һазыр сүжет һәр һансы бир естетик е’мал просесинә мугавимәт көстәрир. Һадисәли сүжетин илкин структуру концептуализмә мүнәсибәтдә дедраматизасија-драматуржијанын дағыдылмасы кими тәзаһүр едир. А.Урсулун гејд етдији кими “Мүәллифләр тарихи нәгл етмәји әввәлчәдән гаршыларына мөгсәд гојмурлар. Һәјатын ахарыны зәиф вә күчлү тәрәфләри илә көрдүкләри кими экрана көчүрүрләр. Бу дедраматизасијадыр”³.

“Кинокөз вә гарлы кечә – мөканын мүшаһидәси” үслубу васитәсилә пассив һадисәли драматуржи структуру тәгдим етмәк мүмкүндүр. Мөкан мүшаһидәси галмагалдан, һәјкүдән узаг һадисәләрин заман алгоритмини јарадыр. “Гарлы кечә”ни гурмаг, јаратмаг мүмкүн олмадығындан, мүәл-

¹ С.В.Дробашенко. “Теоретические взгляды Вертова”, в к. “Дзига Вертов”, М., 1966, стр. 18.

² Акира Курасава. “Секреты мастерства”, М., 1977, стр. 183.

³ А.Д.Урсул. “Отражение и информация”. М., 1973, стр. 213.

лиф јозумунун әсас мәгсәди мөвчуд драматуржи структурун һадисәли паузасыны көстәрмәкдир. Бу үслубда мүәллиф јозумуна хидмәт едән јекнәсәк мәкан мәнзәрәләринин мү-шаһидәси дүшүнчә тәрзини каинатын әбәди ахарына гоша билир.

Инсан тәфәккүрүндән, шүүрундан асылы олмајан тә-биәт вә чәмијјәтә даир маддиләшмиш информасијалар даим бизи әһатә едир. Тәбиәт мәнзәрәси, јахуд индустриал фонда ики нәфәрин сөһбәти әснасында әтраф мүһитин объектив — маддиләшдирилмиш информасијасы паралел сурәтдә экранда чәрәјан едир. Бә'зән һәтта фондакы будагда јар-пағларын титрәјиши — мадди информасија кими визуал чәһәтдән сөһбәтдән—идеал информасијадан марағлы ола-рағ, өн плана кечә билир. Одур ки, аналитик информаси-јанын сөһбәт жанрында фонун пассивлији вә јахуд јохлуғу вачибдир. Марсел Мартенин гејд етдији кими: “Чәмијјәтдә информасијанын ики формада — мадди (ичтиами-мәишәт саһәси) вә идеал (тәфәккүр саһәси) формасында мөвчудлуғу онларын гаршылығлы сурәтдә бир-биринә чеврилмәсиндә информасијанын бир формадан о биринә кечән кодларын ефектив вә өзүнәмәхсус социал васитәләрин гаршылығлы әләгәсини әкс етдирир”¹. Мадди информасијанын идеал-лашдырылмасы хәбәрләрин телевизија ефири үчүн сечил-мәси, јоzulмасы вә тәғдиматы шәклиндә тәзаһүр едир вә объективлијин, керчәклијин горунмасы әсас мәгсәд сајы-лып. Фасиләсиз информасија тәғдиматы һадисәлилијин “сәнәдләшдирилмәси”нә хидмәт едир вә бу просесдә визу-аллығ информасијанын идеал формасында белә керчәклијә — объективлијә тә'минат верир. Информасија сүжетинин мүәллифи һадисәләрә минимум мүдахилә һесабына өтүрүчү ролуну ојнајарағ драматуржи структурун илкинлијини есте-тик тәчавүздән горујур. Бурада керчәклик коммуникасијада семантик шәкилдә иштирак едир. Дикәр һалда исә

¹ М. Мартен. “Киноправда”, в к. “Правда кино и киноправда”, М., 1967, стр. 84.

керчәклик естетик е'мал олунараг өзүнүн илкин семанти-касыны итирир. Бу просесдә ән ади мә'лумата белә сенсасија дону кејдирилә билир. Вә јахуд сенсасија нејтраллашдырылараг информасија ахынында итир. Јалныз демократик мү-һит, мадди не'мәтләр боллуғу вә елми-техники тәрәпти информасија керчәклији үчүн там зәмин јарада биләр. Аудиовизуал информасијанын һадисәлилији ону субјектив деформасијалардан тәчрид едә билир. Һадисәсиз информасија сүжетләри исә һәмишә әдәбијјат, мусиги, рәнк, ишыг кими естетик катализаторлара мөһтачдыр. Информасија керчәклијинин сүн'и јолларла бәзәдилмәси сүжетин семантикасыны мөһв едир.

Һадисәсиз информасија сүжетинин драматуржи модели тамашачыда пассив таныма—билмә принципи јаратса да, һадисәли информасија сүжети ону һејрәтләндирмәклә гаврајышында кәшф принципи јарадыр. Һадисәли сүжет ајсберг кими өзүнүн көрүнмәјән тәрәфләрини белә тамашачы тәсәввүрүндә чанландырдығындан коммуникасијасынын төғдимат просеси һисс олунмур. Һадисәли визуал информасија сүжети өз тамлығыны елә чәкилишдә газаныр вә шөрһсиз, мәтнсиз белә там гавранылыр. Һадисәсиз сүжетләр исә вербал “гарнир”ә кәскин еһтијач дујур. Информасија сүжетләринин һәтта илкин драматуржи принципләрдән — башланғыч, инкишаф, кулминасија, финал компонентләриндән мөһрум олмасы онлары сөнүк вә марагсыз едир. Ефирдә мүсаһибәләрин, чыхышларын, сөһбәтләрин өзүндә белә, бу принципләрә әмәл олунмалыдыр. Информасија сүжетләринин драматуржи һәллинин тапылмасы тәбии ки, жанр јөнүмүнү дә дөгигләшдирә билир. Информасија сүжетләри мәзмунча ән гәдим әдәби вә сәһнә жанрларынын — фачиәнин, драмын, комедијанын дашыјычысы олан, форма-ча журналистика жанрларыны әкс етдирә билән репортаж, мүсаһибә, портрет, атмача, чизкиләмә, хәбәр вә с. Шәкилдә мејдана чыхыр. Информасија сүжетинин мөвзу илә бағлы жанр тә'јинатынын дигтә етдији үслубу горумасы вачибдир.

Жанр вә үслуб чатышмазлыгы информасија сүжетинин драматуржи структура дагыдычы тә'сир көстәбир.

Информасија сүжетинин драматуржи модели әслиндә керчәклијин мүәллиф јозумуну тәгдим едир. Мүәллиф јозуму олмајан һәр һансы бир информасија сүжети дагыныг структура малик натурадыр. Камеранын нәзәр нөгтәси белә мүәллиф јозумуна хидмәт едир: јухары нөгтә һадисәләри кичилдә, ашағы нөгтә исә јүксәлдә билир. Бу бахымдан, камеранын көрдүјү һәјат артыг мүәллиф јозумуна хидмәт едән вә автоматик шәкилдә мүәллифин ирадәсилә драматизә олуна керчәкликдир. Нәзәр нөгтәси—ракурс, композисија, чәкилиш үслубу драматуржи структура хидмәт едир. Демәли, һәјаты экранда олдугу кими әкс етдирмәк мүмкүн-сүздүр вә керчәклијин натураллығыны әлдә етмәк мәгсәди пешәкарлыгдан узагдыр.

Ифрат мудахилә драматуржи модели һәјат материалындан узаглашдырыр вә һадисәјә мүнәсибәтдә мүәллифи һакимә вә јахуд вәкилә чевирир. Бу мудахиләләрдә мүәллифин өзүнә вурғунлуғу һадисәлилији үстәләјерәк драматуржи структурун бәдии элементләрини мәнв едир. Мүәллифин өн плана чыхмасы мадди информасијанын идеаллашдырылмасында объективлијин итирилмәсинә сәбәб олур. Бу просес адәтән информасијанын социал сифариш дигтәсинә табә етдирилдији дөврләрдә баш верир. Аудиовизуал информасијанын драматуржи модели керчәклијин объективлијинин горунмасы илә јанашы, сүжетин тамашалылығыны тәләб едир. А.Молун јаздығы кими: “Телевизија техникасы вә нәзәри профессионал ичра үсулу фәсиләсиз информасијаја наил олмагла, естетик информасијанын сәјәсиндә долғун өһвали-руһијјә јарада биләр. Семантика – идрака, дүшүнчәјә, естетика - һиссијјата, руһа хидмәт едир”¹. Идракын јаратдығы мүәллиф јозумунун, идејанын һәјата кечирилмәси үчүн руһа тә'сир едәчәк мөвзунун — һадисәләр

¹ А. Моль. “Теория информации и эстетическое восприятие”, М., 1966, стр. 207.

олунур. Драматуржи структурда һадисәлилийин характери манеәләри дәф едән барышан вә барышмаз зиддијјәт шәклиндә мејдана чыхыр. Зиддијјәтли драматуржи инкишафын јаратдығы композисија һуманист характер дашыдыгда мөкан вә заман шәртилији илә бағлы жанр тә'јинатыны мүәјјән едир. Идеја естетик мә'на дашыјан композисија дахилиндә исә чанлы вә чансыз аләм арасында әләгә јарадыр.

Мүәллиф тәхәјјүлүндән кечән керчәклијин тәғдиматы јарадычылығ үслубуну әкс етдирир. Үслуб идејанын маддиләшдирмә формасы кими мејдана чыхан әсәрин форма вә мәзмунуну бирләшдирәрәк тәғдимат объектинә дәгиг мүнәсибәти ифадә едир вә тәһкијәнин реализә принципини јарадыр. Постмодернизмдә кениш вүс'әт алан фәрди үслуб мүәллифин өзүнәмәхсуслуғунун, онун шәхси-психоложи амилләринин көстәричисидир. Шүбһәсиз ки, билаваситә телевизија ефиринә чыхмагла драматуржи функција дашымалы олан мүәллиф өзүнүн фәрди үслубуну да көзөнү нүмајиш етдирир. Јарадычылығынын ифадәси кими мүәллифи характеризә едән вәрдишләр исә пешәкар үслубу формалашдырыр. Фабулаты зиддијјәтин көзөнү инкишафы, һадисәнин бәдиилијинә дәләләт едән сенсасијалылығ, һуманист идејаја хидмәт пешәкар үслубунун көстәричисидир. Бәдии идејанын дашыјычысы олан үслуб образлы ифадә јарадан үсулларын чәми кими конкрет мүәллифә аид олса да, әдәби-бәдии чәрәјанлар кими бирләшәрәк ичтимаи характер ала билир.

Дикәр әдәбијјат нүмунәләриндә олдуғу кими, экран публисистикасында да бәдии тәфәккүрүн характери үслубла, типи исә жанрларла мүәјјән олунур вә керчәклијә мүәллиф јозумуну ифадә едир. Телепублисистикада да керчәклијин образлы моделинин тәғдимат формасы жанр шәртилији илә бағлыдыр. Әдәби публисистикада олдуғу кими, һадисәләрә мүнәсибәтдә мүәллифин шәхси кејфијјәтләрини ашкарлајан фәрди үслуб өзүнүн тәкрарсызлығы илә сечиләрәк мүәллиф јозумуну мејдана чыхарыр. Телепублисистикада да фәрди үслуб әсәрин илкинлијини вә өзүнәмәхсуслуғу-

ну горумагла јанашы, керчәклијә мүнәсибәти дәјишди-
мәклә ичтимаи рә'ји формалашдыыр. Һадисәләрә мүнә-
сибәтдә тутдуғу иттиһамчы вә јахуд мүдафиәчи кими мөв-
гәјә көрә мүәллифин фәрди үслубу онун иддиа дәрәчәсини
дә мүәјјәнләшдирир. Бә'зи һалларда исә мүәллифин өзүнү-
тәсдиг просеси әсас идејаны мүәјјәнләшдириән мөвзуну арха
плана атыр. Билаваситә сәнәткарлыг сәвијјәсини нүмајиш
етдирән пешәкар үслуб исә әдәби ғанунлар әсасында
мејдана чыхараг моноложи, диоложи, тәнгиди принцип-
ләрлә һуманист дәјәрләри әкс етдирәрәк ичтимаи характер
дашыјыр. Тарихән пешәкар үслуб сајылан мөдһијјәдә дә
бәдии публисистик әсәрләр мејдана чыхса да, онларын ич-
тимаи характериндән данышмаға дәјмәз. Пешәкар үслубун
јарадычы мүнһитдә формалашдыра билдији ичтимаи үслуб,
јалныз күтләјә—чохлаға аид олан глобал проблемин бәдии
һәллини тәгдим етдикдә сәсиал сифариши јеринә јетирир.
Ичтимаи үслуб кениш вус'әт алдыгда исә әдәби чәрәјан
кими тарихи дөвр әрзиндә ичтимаи шүүра фәал тә'сир едир.
Ичтимаи шүүрун формалашмасында аудиовизуал инфор-
мәсија дашыјычысы олан телепублисистиканын жанрлары-
нын ролу бөјүкдүр.

Аудиовизуал *оператив информәсија* сүжетинин жанр-
лары арасында мүнһүм јер тутан *хроника* әсасән сijasәтлә
бағлы рәсми протокол һадисәләринин тәгдиматы илә мәш-
ғул олур. Хроникада факта вә һадисәјә мүәллиф мүдахи-
ләси минимума ендирилир. Сәсиал-сijasи функција дашы-
јан *хәбәр* жанрынын информәсија сүжетинин һазырланмасы
чоһ заман һадисә илә үст-үстә дүшмәдијиндән диктор-апа-
рычы тәрәфиндән радиохәбәр шәклиндә тамашачыја чат-
дырылыр. Бу исә һадисә һаггында мүфәссәл тәсәввүр јарада
билмир. Хәбәр жанрынын визуаллығыны тә'мин етмәк үчүн
мүвафиг фотошәкилләрдән, сәнәдләрдән истифадә етмәк
мәгсәдәујғундур. Рәсми мәрәсимләр ичтимаи һадисәјә чев-
риләрәк күтләләрә *рәсми һесабат* жанрында чатдырылыр.
Бу ичтимаи һадисәни әкс етдирән гәрарларын мұзакирәси
сәсиоложи сорғу шәклиндә сүжет хәттиндә тамашачыја

сырыныр. Әсасән студијада дө'вөт олунмуш гонагларын мә'рузаләриндән ибарәт олан *чыгыш* жанры сырф моноложи функция дашыжыр. Чыгышчынын јекнәсәк портрети сүжетин визуаллығына хәләл кәтирәрәк ону радиолашдырыр. Фактын вә һадисәнин оператив чанланмасында *репортаж* жанры мұһүм әһәмийјәт кәсб едир. Һадисәләрин ичәрисиндә олан мұәллиф-репортјор бу жанр һесабына һадисә барәдә мукәммәл тәсәввүр јарада билир. Чанлы репортажда тамашачы һадисәнин иштиракчысына чеврилир вә сүжет хәттинин инкишаф истигамәтиндә мұшајијәтчи мұәллиф мөтни јаранараг, көзөнү зиддијјәтләрин илкинлијини вә оперативлијини горујуб сахлајыр. Чәкилиш заманы микрофона верилән чавабын тәсвир тәһкијәсинә мане олдуғуну вә надир һалларда һәгигәтә ујғун кәлдијини нәзәрә алараг пешәкар мұәллиф кадрархасы мөтн һесабына һадисәләрә вә персонажлара мұнасибәтини билдирир. Репортаж жанрында һазырланмыш информасија сүжети һадисәләрин заман-мөкан тамлығыны горујараг материалы дөврүн чанлы хроникасына чевирир. Күтләви тәдбирләрин вә мөрасимләрин репортаж жанрында транслјасијасы заманы апарычы-мұәллиф бә'зән студијада видеонәзарәт гурғусу вә микрофон васитәсилә кадр архасында галараг верилиши идарә едир. Мәзмуну дејил, иш методуну – формасыны мұәјјәнләшдирән репортаж үсулу жанр кими әдәбијјатын, драматуркијанын, ојун вә гејри-ојун филмләринин сценариләриндә тәтбиг олунур. Драматуржи структурда мұәллиф јозумуна хидмәт едән һәгигәтин үзә чыхарылмасы наминә бир вә ја бир нечә нәфәрлә сөһбәт *мұсаһибә* жанры сајылып. Бу жанр телевизијанын оператив информасија функцијасында әсас јер тутараг баш вермиш һадисәнин, фактын бәрпасында һәлледиши рол ојнајыр. Һадисәнин иштиракчысы вә јахүд шаһидинин мұсаһибәси јалныз чанлы үнсийјәтдә һадисә барәдә емоционал тәсәввүр јарада билир. Үнсийјәт исә анчаг шәхсийјәтләр арасында јаранараг диалог-мұсаһибә формасыны доғрулда билир. Мұәллиф шәхсийјәт олмадыгда үнсийјәт алынмадығындан мұсаһиб бә'зән сөзүнү бирбаша

камераја данышараг арзуолунмаз вәзијјәтә дүшүр. Чүнки анчаг хусуси һазырлыг кечмиш, натиблик вә акјторлуг бачарығына малик оланлар камера илә бирбаша үнсийјәтә кирә билир. Мүкәммәл диалог-мүсаһибәдә мүәллиф апарычы мөвгедә дајанараг драматуржи структурун инкишаф истигамәтини низамламагла јанашы, гаршысындакы шәхсин психоложи вәзијјәтини идарә едир. Сырф социал-ичтимаи функция дашыјан *протокол мүсаһибә* формасында мүәллиф—журналистин иштиракы формал характер дашыјыр. Бурада мүәллифин нәзәрдә тутулуш суаллары әввәлчәдән һазырламасы стандарт чавабларын алынмасы илә нәтичәләнир. Одур ки, протокол мүсаһибә формасында мүәллифин сијаси савады вә пешәкарлығы мүһүм әһәмијјәт дашыјыр. *Портрет мүсаһибә* формасында мүәллифин пешәкарлығы илә јанашы, мүсаһибин фәрди-характерик хусусијјәтләри вә һадисәлилији әсас рол ојнајыр. Нәзәрә алмағлазымдыр ки, һәр бир кәс һадисәли ола билмәз. Һадисәлилик шәхсийјәтә дәләләт едәрәк фәрди күтлә арасындан өн плана чәкә билир. Фәрдин һадисәлилији онун драматуржи шәхсийјәтини формалашдыыр. Вә бу шәхсийјәт драматуржи структурда әһәмијјәтли рол ојнајыр. Портрет мүсаһибә формасы кениш јайылараг, бә'зи һалларда нәзәријјәчиләр тәрәфиндән *психоложи портрет* жанры да адландырылыр. “Инди портрет жанры бәдии јарадычылығын: рәссамлыг, һәјкәлтәрәшлыг, әдәбијјат, театр, фотография, кино, радио вә телевизија сәнәдли публисистика сәһәләринин жанры һесаб олунур вә һәр сәһәнин бу жанра әлавәси јараныр”¹. Портрет жанры билаваситә инсана аид олуб, әдәбијјат, кино вә телевизија драматуркијасында психоложи портрет кими өзүнүн мүфәссәл инкишаф формасыны тапыр. Психоложи портрет жанры һәр һансы бир идеоложи сүжетдән узаг олараг, өз дахили дүнјасына гапанмыш инсаны әмәли фәәлијјәтә гошмур. Тәсвир олунан кәрчәклији дәрк етмә формасы психоложи портрет сүжетинин драматуржи структуруну

¹ Л.С.Зингер. “Очерки теории и истории портрета”. М., 1986, стр. 26.

тәшкил едир вә бу структурда фәрдин керчәклијә мұнасибәти онун шәхсијјәти һагъында тәсәввүр јарадыр.

Аудиовизуал *аналитик информасија* функцијасында визуал материалын тәһлили вә изаһы *монолог мұсаһибә* формасыны мејдана чыхармышдыр. Дигтәтлә өјрәндији һазыр информасија сүжетләриндән истифадә едән верилиш мұәллифи студијаја дә'вәт олунмуш мұтәхәссислә монолог мұсаһибәнин мөвчуд контурларыны, верилишдәки драматуржи јерини әввәлчәдән дәгиг мұәјјәнләшдирир. Тәгдимат просесиндә мұтәхәссисин шәхси вә профессионал кејфијәтләринин садаланмасына јер верилмәмәси үчүн ғыса компүтер мәтниндән истифадә едилир. Сосиал-ичтимаи сорғуларын кечирилмәсиндә, мұхтәлиф фикир вә мұлаһизәләрин мұтајисәсиндә күчә вә мејданларда, иш јерләриндә атүстү сөһбәт кими һәјата кечирилән *анкет мұсаһибә* формасындан кениш истифадә олунур. Бурада мұәллиф мұнасибәтләри объектив дәјәрләндирәрәк, верилишин драматуржи инкишафы истигамәтинә јөнәлдир.

Аналитик информасијада кениш јайылмыш *сөһбәт* жанрында мөвзунун проблеми әкс етдирмәси вә зиддијјәтли инкишафы вачибдир. Бир чох һалларда сөһбәтин мөвзусу проблеми әкс етдирмәдијиндән мұәллиф мұсаһибинин характерини ачмаға мөчбур олур. Һамынын характерә малик олмадығы нәзәрә алынса, бу ишин чәтинлији вә мәнәсызлығы ајдынлашыр. Үстәлик характерин ачылышына хидмәт едән сөһбәт монолог и олдугундан тамашачы тәрәфиндән гавранылымыр. Олур ки, мұәллифин һәмсөһбәтлә бирбаша екрана чыхмасы јалныз проблемин һәллинә хидмәт етдикдә драматуржи функција дашыјыр. Бу сөһбәтин модели олан ссенари планынын һазырланмасы вә проблемә даир аудио-визуал сәнәдли материаллардан истифадә субјектив фикир вә мұлаһизәләрдән, емоционал мұнасибәтдән гачмаға имкан верир. Мұшајиәтчи тәсвир кадрларынын сечилмәси, нөвбәләшмәси, композисија, ракурс ссенаридә өз әксини тапдыгда мұәллиф пешәкар үслуб һесабына драматуржи структурун ардычыллығыны вә инкишафыны идарә едә билир.

Әслиндә нәзәрдә тутулан суаллар вә еһтимал олуна чаваблардан әлавә драматуржи инкишафа хидмәт едән репликалардан, атмачалардан бачарыгла истифадә мӯәллифин пешәкар услубунун көстәричисидир. Унутмаг олмаз ки, сәһбәти идарә едән мӯәллифин суаллары да реплика кими ғыса вә тутарлы олмалыдыр. Сәһбәт жанрында галдырылан проблемин мӯәллифә марағлы олмасы вачибдир. Әкс халда о өзү үчүн марағсыз олан проблемлә тамашачы күтләсинин дигтәтини чәлб едә билмәз. Гәһрәманын да проблемлә бағлылығындан әлавә үнсийјәтин јаранмасында онларын һәр икисинин шәхсийјәт олмасы әсасдыр. Шәхсийјәтләр арасындакы үнсийјәт исә јалныз проблемин һәллинә јөнәлдикдә драматуржи әһәмијјәт дашыјыр. Сәһбәт жанрында проблемә мүнәсибәтдә әкс мөвгедә дуран һәмсәһбәтләрин иштиракы мӯәллиф јозумуна ујғун олараг идарә олундугда, мараг доғурур. Сәһбәтин кедишиндә мәтнлә јанашы, һадисәли паузалар да драматуржи әһәмијјәт дашыјыр. Финалда һадисәли паузанын јаранмасы исә идеал хал сајылыр. Бә'зән күндәлик һәјата даир ади бир чүмлә илә дә проблемин һәллини драматик финала чатдырмаг олар. Бу халда сәһбәт өзүнүн лирик-емосионал дејил, елми рационал финалыны тапар. Сәһбәтин финалыны исә мӯәллифин нәзәри фикирлә вә јахуд аталар сөзү илә битирмәси арзуолунмаздыр.

Ичтимаи-сијаси, мәдәни-мәишәт мөвзулу сәһбәт жанрында үнсийјәтә кирмәк бачарығы мӯәллифин фәрди услубуну нүмајиш етдирир. Тәдгигатчы Н.Крымова үнсийјәти белә дәјәрләндирир. “Нормал үнсийјәт гачһагача дөзмүр. Гачһагачда үнсийјәт өлүшкүјүр, кизләнир. Биз исә буну адамајовушмазлыг адландырырыг. Букүнкү гачһагач үнсийјәтин шәртләрини позур. Онун инсанлары бир-биринә бағлајан назик телләрини ғырыр. Үнсийјәт исә бәрпасы чәтин олан көврәк материалдыр”¹. Сәһбәт жанрында диалог дилин

¹ Н.Крымова. “В чем секрет Андроникова”. ТВ вчера, сегодня, завтра. М., 1981, стр. 139—140.

имканларыны әкс етдирмәклә јанашы, драматуржи структуру јарада билир. Мөвзунун тәгдиматында һәгигәтин ашкарланмасына хидмәт едән сөһбәт—мүбаһисәнин драматуржи имканлары даһа кенишдир. Јалныз мүбаһисә едән тәрәфләр арасында јени мүнәсибәтләр системи мејдана чыхдыгда, драматуржи зиддијјәт јараныр. Сүжет хәттинин ачылмасына хидмәт едән информәсијалы диалогларын мәтнинин исә мүәллиф шәрһи илә әвәз олунмасы мәгсәдә ујғундур.

Мүәјјән ичтимаи-сијәси һадисәнин бир мөвзу дахилиндә арашдырылмасы *шәрһ* жанрында һәлл олунур. Шәрһчи өз мөвгәјини, мүнәсибәтини, еһтималы вә фәрзијјәсини садә дилдә вә гәти билдирмәлидир. Мүәллифин сијәси азадлығы онун сөз азадлығынын тәминатыдыр. Мәдәни-мәишәт мөвзулу һадисәләрин шәрһи, дәвләтин дахили, бејнәлхалқ һадисәләрин шәрһи исә харичи мәнафејә хидмәт едир.

Мүәјјән дәвр әрзиндә баш вермиш ичтимаи-сосиал, мәдәни мөвзудақы сенсәсијалы һадисәләрин тәһлили *ичмал* жанрында һәјата кечирилир. Бу жанрда һадисәләри әкс етдирән фактлар, сәнәдләр мүәллиф јозумуна табә етдирилмәдән илкин шәкилдә динләјичиләрин ихтијарына верилир.

Шифаһи импровизә јолверилмәз олдугундан дилин монолог формасыны әкс етдирән шәрһ вә ичмалын мүәллиф мәтни ссенаридә өз әксини тапыр. Бу мәтндән лазымынча истифадә едә билмәјән мүәллиф исә экранда диктор тәсири бағышлајыр.

Авторитарлығын көстәричиси олан диктор информәсијә сүжетинин визуаллығына мане олараг, радиоестетиканы экрана кәтирир. Рәсми вә јахуд гејри-рәсми сенсор нәзарәтиндән кечән диктор мәтнинин әсл мүәллифи намәлүм галыр. Телесуфлјордақы һазыр мәтни охујан дикторун өзүнү апарычы кими көстәрмәк чәһди нәтичәсиз галыр. Демократик информәсијә мәканында нәинки диктора, һеч редактора да еһтијач галмадығындан тоталитар режимә хас олан анонимлик арадан көтүрүлүр. Әсас сима сајылан мүәллиф информәсијә сүжетинин аудиовизуаллығы илә

јанашы, керчөклији үчүн дә мәс'улијјәт дашыјыр. Функцијасы, мөвзусу вә жанры мә'лум олмајан, проблемин бәдии һәллини вермәјән верилишләрдә апарычылыг, елә дикторлугдур. Верилишдә драматуржи әһәмийјәт дашымајан гонагларын иштиракы вә үстәлик ејни мөвзунун силсиләли тәғдиматы мә'насыздыр.

Оператив информасијада керчәкликдән асылы олан мүәллиф аналитик информасијада реал фактлары вә һадисәләри идејаја табе етдирир. Бәдии публисистикада исә факт вә һадисә өзүнүн образлы һәллини тапыр. КИВ-дә нәзәрә чарпан сенсасијалы факт әдәбијјатда образлы һадисәјә чеврилдијиндән бәдии телепублисистика да журналистикадан әдәбијјата доғру үз тутур.

Бәдии телепублисистик верилишин вә јахуд филмин ссенарисиндә мөвзуну әкс етдирән проблемлә бағлы суаллар вә еһтимал олунан чаваблар әсас драматуржи һадисәни јарадыр. Ссенари илә таныш олмуш сәнәдли гәһрәман камера гаршысында актјорлуг етдијиндән драматуржи структурун вә идејанын ондан кизләнилмәси үнсийјәтин тә'минатыдыр. Ачыг вә јахуд кизли камера гаршысында апарылан сөһбәтдә исә мүәллиф мөвзунун инкишафы үчүн әсас драматуржи һадисәни көзөнү гурмасы, сөһбәтин мәтниндән дә артыг әһәмийјәт дашыјан һадисәли паузаја, пластикаја, һимчимә мејдан вермәси пешәкарлыгын көстәричисидир. Сөз дуелинә бөһзәјән мүсаһибә вә сөһбәт жанрларында проблем — гәһрәман — кәркин вәзијјәт кими мејдана чыхан фабулада мүәллиф боксда олдуғу кими алдадычы хырда һәмләләр арасында һәлледичи зәрбәнин мәғамыны тапараг гаршыдурманын зирвәсини јарадыр. Вә бурада драматизмлә јанашы, истәһза постмодернист тәғдиматы күчләндирир. Бәдии-публисистик верилишин вә филмин ссенарисиндә мөвзу истигамәти илә јанашы, мүәллиф мұлаһизәләри вә чәкилиш үсуллары да гејд олунур. Кәләчәк верилишин вә јахуд филмин ескизи олан әдәби ссенарисиз драматуржи моделин јаранмасы чәтиндир. Јалһыз ссенаријә әсасән кәләчәк филми кағыз үзәриндә көрмәк, гүсурлары арадан галдырмаг

мүмкүндүр. Гејд етмөк лазымдыр ки, жарадычы импровизө дө жалныз ссенаридө әксини тапдыгда драматуржи структурда иштирак едир.

Бәр хансы бир шөхсин, аиләнин проблемини тәдгигат объектинә чевирмөк етик нормалара ујғун олмадығындан сөнөдди материалларын тәгдиматында актјор ојунундан истифадө өзүнү доғрулдур. Бу мөвзуда иттиһамчы мӯәллиф јозуму ичтимаи-сосиал мотиви арха плана атараг драматуржи вәзижәти сәтһи һәлл едир. Садөчө факты көстөрмөклә кимисә тәгсирләндирмөк һәјат материалыны бирбаша тәгдим етмөклә бәдиилији азалдыр. Кимисә “улдуз”а чевирмөк, јахуд алчалтмаг күчүнә малик олан экранда јалныз мүсбөт идеја наминә инсан тәлөји илә бағлы негатив һаллар драматуржи функција дашыја билөр. Бурада етик нормалары нәзәрә алмаг хәстәнин мөһтәвијјатыны вә јахуд ајыб јерләрини көрмөмөк үчүн чәрраһын әмәлијјатдан имтина етмөсинә бәнзәјир.

Бәдии публисистика әсәриндө факт һадисәнин шөһадәтнамәсинә чевриләрәк тарихи дөвр әрзиндә актуаллығыны горујуб сахлајыр. Публисистика нәзәријјәчиси Ф.Мөһди Фүзулинин “Шикајәтнамө” әсәри барәдә јазыр: “Шикајәтнамө” јазычы фантазијасынын нәтичәси дејилдир, конкрет һәјат һадисәсинә әсасланыр. Лакин сәнәткар реал факты елә бачарыгла, усталыгла үмүмиләшдирмишдир ки, бу әсәр өз дөврүнүн бәдии-публисистик иттиһамнамәси сәвијјәсинә јүксәлмишдир”¹. Бәдии телепублисистика әсәри факт һағында протоколлашдырылмыш шөһадәтнамө олан тарихи сәнәд кими һадисәни башвермә заманында вә мөканында көзөнү әкс етдирир. Бу ишин керчәкләшдирилмәси үчүн сәнәдди драматуркијанын тәдгигат методу олан тәһрик үсундан истифадө олунур вә әсасән кизли камера илә апарылан чөкилишдә мӯәллиф һәлледичи рол ојнајыр. Тәһрик үсуну јарадычы експеримент һесаб едән тәдгигатчы А.Подгурежкij јазыр: “Сөһбөт о експериментдөн кедир ки,

¹ Ф.Мөһди. “Бәдии публисистика”, Б., 1982, сөһ. 41.

вэзијјет јарадылараг һәр һансы әләгәнин характери мӯәјјән олунур, истәнилән модел вә јахуд өзүнү апарма нүмунәси ишләнәрәк, әләвә олунмуш фактор дахил олдугдан сонра һадисәләр гијмәтләндирилир”.¹ Тәһрик үсулу психоложи тәдгигат аләти олмагла бәрабәр, пешәкар үслуб һесабына аналокијасыз драматуржи вэзијјет јаратмагла комедија жанрыны мејдана чыхара биләр. Бурада кизли камера чағрыл-мамыш гонаг тә’сири бағышласа да, тәһрик үсулу јалныз чәкилишләр сәнәдли мүнһитдә апарылдыгда функцијасыны јеринә јетирир. Мүнһитиндән ајрылмыш һадисәнин тәгдиматы исә садәчә фактын садаланмасындан ибарәт олараг сәнәд-лилији мөһв едир. Дикәр тәдгигат методу олан мӯшаһидә үсулу һадисәлилији кәнар мӯдахиләдән горуса да, јалныз сенсасијанын баш вердији анда тәгдиматында әвәзсиздир. Бурада мӯшаһидәчијә чеврилән мӯәллиф һадисәләрин ке-дишиндә апарычы мөвгә тута билмир.

Бәдии публисистикада фактын, һадисәнин тәгдиматы вә тәһлили дејил, образлашдырылмасы әсас сајылдығындан драматуржи структурда психоложи портретә јер верилир. Бу портрет фактла, һадисә илә әләгәли олдугда исә зид-дијјетин тәгдиматында апарычы рол ојнајыр. Әдәбијјатын дикәр саһәләриндән фәргли олараг бәдии публисистик ссе-наридә портрет реал һәјатдан көтүрүлән типаждан иба-рәтдир. Бу типаж бәдии ојун филминин сценарисиндәки үмумиләшдирилмиш “прототип” кими драматуржи структу-рун елементинә чевриләрәк әсәрин образлы системини әкс етдирир. Бәдии публисистикада портрет тәсвири сәнәтдә олдугу кими жанр сајылыр. Бу жанр шәхсијјәти зәһни вә әмәли фәалијјәтдә, јә’ни драматуржи һадисәнин инкишафы просесиндә тәгдим едир. Диалогда инсани мүнәсибәти әкс етдирән үнсијјетин јаранмасына јалныз шәхсијјетин тәза-һүрү тәкан верир. Шәхсијјәт олмајанлар арасында порно-график әләгә белә үнсијјәт сајылмыр. Белә портретдә чыл-пағлыг инсанын бәдәнинә — анатомијасына аид олдугундан

¹ А Подгурежкий. “Очерки социологии права”. М., 1974, стр. 214.

онун шәхсийјәти намә'лум галыр. Одур ки, шәхсийјәтсиз аноним һејвани портретләр еротика јох, порнографија мөвзусуна аид олур. Мөвзуну формалашдыран һадисәли шәхсийјәтин мә'налы, ифадәли, емоционал сифәти вә драматуржи вәзийјәтләрә дәјишкән реаксиясы фабуланын драматизмини гүввәтләндирир. Психоложи портретин проблемлә бағлы тәдгигат объектинә чеврилмәси бәдии үмумиләшдирмәјә шәраит јаратса да, драматуржи структурда јалныз характерин нүмајиши зиддијәтсизлик јарадыр.

Мүәллиф мүнәсибәти субјектив тәхәјјүлә әсасландығындан зиддијәтсизлик мөвзуну тәгдим етсә дә, лүзүмсуз емосиялар јарадараг онун бәдии һәллини верә билмир. Јалныз фактын өзүндән артыг мә'лумата малик шәхсин һадисәлијә чәлб олунмасы мөвзу вә әкс мөвзу зиддијәтини мејдана чыхарыр. Шәхсин фәсиләсиз информәсијада һадисәлиликдән кәнар тәгдиматы исә мифләшдирмә илә нәтичәләнир ки, бу да ону инсани хусусийјәтләрдән мәһрум едир. Һәр бир дөврдә ичтимаи үслубун мөвчудлуғу лидерләри өз имичләрини горумаг үчүн күтләләрлә зиддијәтә кирмәмәјә вадар етдијиндән наразы күтлә илә әлағә үнсийјәтдән гачма вә јахуд әввәлчәдән театрлашдырылма формасында низамланыр. Күтләви информәсија васитәләринин сијәси, игтисади, мәдәни лидери мифә чевирмәси һәјатын реаллығыдыр. Мифләшдирмәнин ән горхулу чәһәти исә одур ки, миф кәрчәклијә дахил олмагла чәмијјәтдәки инсанлары јахшыларә вә писләрә, өзүнүнкүләрә вә өзкәләрә бөләрәк демократијанын гаршысына сәдд чәкир. Фәрди үслуба малик мүәллиф исә мүтләг ичтимаи үслуба гаршы чыхараг сосиолог-психолог кими мифләри дә тәһлил объектинә чевирир. Пешәкар үслуб исә мифи олум-өлүм кими әбәди проблемләр чәрчивәсинә кәтирәрәк мөвзуну фәчие, комедија кими архетип жанрда һәлл етмәклә формача мұасир публисистиканын әдәби моделинә чаваб верән сәнәдли һекајәт жанры јарадыр. Вә бу бәдии публисистик һекајәт охунағлы әдәби нүмунә кими чап олундугда белә драматуржи моделини һифз едир. Һалбуки, мүәллиф фантазијасына

әсасланмајан бу ссенариләрдә мүкәммәл әдәби сүжетдән сөһбәт кедә билмәз. Бәдии публисистик һекајәт, тарихчә гурмағы бачаран Һ.В.Франк бу барәдә јазыр: “Нә вахтса дәнизчиләр даһи Птоlemeјин тәртиб етдији материкләрин вә океанларын тәхмини хәритәсилә үзүрдүләр. Гејри-ојун ссенариси дә бу хәритәјә бәнзәјир”¹. Бәдии публисистик ссенаридә һәјат һадисәләрини әввәлчәдән прогнозлашдырмаг мүмкүн олмадығындан мүәллиф гурдуғу сүжет хәтти чәкилиш анындакы реал вәзијјәтлә ушлашмыр. Мүәллифин әввәлчәдән көрүб јаздығы һадисәләр кечмиш заманын, чәкилиш анындакы һадисәләр исә индики заманын мөһсулудур. Мүсаһибәләрин мәтни ссенаридә јазылса да, гәһрәманлар чәкилишдә мүтләг башга сөзләр дејирләр. Демәли, ән'әнәви драматуржи ганунлара ујғун кәлән ссенари чәкилишә гәдәр көһнәләрәк јарарсызлашыр вә јалныз кәләчәк һадисәләри прогнозлашдыра билән драматуржи модел иш планы, схем кими илкин әдәби ссенари һесаб олунур. Даим һәрәкәтдә олараг дәјишән һәјаты әввәлчәдән ссенариләшдирмәк дејил, бәдии чәһәтдән гурмаг, планлашдырмаг мүмкүндүр. Публисистик ссенариләрин бәдииликлә елмилијин гарышығындан јарандығыны тәдгигатчы С.В.Дробашенко да тәсдиг едир: “Публисистик ссенари инчәсәнәтдән тохунулан һәр һансы проблемин шәхси ифадәсини, емоционаллығы, материалын драматуржи тәшвилини, елмдән исә фактларын тәдгигатыны, објектив керчәклијин дәлилләрлә сүбутуну көтүрүр”². Мүәллиф ичтимаи вәзијјәтин, проблемин тәдгигатында, фактын, сәнәдләрин идејаја чеврилмәсиндә тәбиәт елмләриндә керчәклији әкс етдирән моделләшдирilmә үсулундан истифадә едир. Тәбиәт һадисәсинин материал вә идеал элементләринин кичилдилмиш формада көчүрдүјү бу модел тәһлил үчүн објектив көрүм нөгтәсинә кәтирилир. Модел керчәклијин характерик чәһәтләрини әкс етдирән нүсхә, охшар олдугундан онун керчәкликлә

¹ Г.В.Франк. “Карта Птолемея” М. 1975, стр. 5.

² С.В. Дробашенко. “Пространство экранного документа”. М., 1986, стр. 83.

там ујғунлуғу вачиб сајылмыр. Елми моделләшмәдә реал һәјатын әшјалары ја алимий лабораториясына көчүрүлүр, ја да ки, тәбиәтин өзү бу лабораториядан ибарәт олур. Бәдii публисистикада исә реал һәјатын бәдii тәдгиги үчүн әввәлчәдән моделләшдирилмәси елми-тәдгигат планына ујғун кәлән вә әдәби ганунлар әсасында тәһлилә имкан верән ссенариләшдирмә демәкдир.

Бәдii публисистиканын пешәкар үслубу ссенаринин үч дөфә јазылмасыны тәләб едир: илкин әдәби мәтн кими кағызда, тәсвир вә сәс лентләри кими чәкилиш мејданында вә нәһәјәт, һазыр филм кими монтаж масасында. Әдәби ссенаридә мөвзу, структур, үслуб вә жанр өз әксини тапарат мүәллиф јозумуну илкин моделдә әкс етдирир. Чәкилиш мејданында исә мүәллиф ссенарини тәсвир тәһкијәсинин— камера вә микрофонун көмәји илә јазыр. Ссенаринин сон вариантыны исә монтаж масасында јығылмыш аудиовизуал структур мүәјјән едир. Интенсив драматуржи моделдә исә һадисәләрин гајнар нөгтәсинә атылмыш сәнәдли гәһрәманын камера илә мүшаһидәси драматуржи кәркинлик јаратдығындан аудиовизуал тәһкијәнин чәкилиш мејданында вә монтажда јенидән гурулмасына еһтијач галмыр.

Керчәклијә сөјкәнән мөвзу хроникалыгы горумагла тарихин мүәјјән дөврүнү объектив көстәрә билир. Мөвзу, структур, үслуб вә жанр типолокијасынын кағыз үзәриндә һәлли экран әсәрини идеја-бәдii чәһәтдән моделләшдирән әдәбијјат јарадыр. Ссенаридә фабулалыгын дашыјычысы олан фактла бағлы зиддијјәтин инкишаф етдирилмәси исә драматуржи модели аналокијасыз едир.

Бәдii публисистиканын тәһлил принципидә инсани мүнәсибәтләр психоложи, инсанларла чәмијјәт арасындакы әләгәләр исә сәсиал мөвзуда һәллини тапыр.

Тәрәптијә чан атан чәмијјәтдә мәдәни тәблиғат функцијасы дашыјан сәсиал драматуржијаны алман тәдгигатчысы һанс Рихтер белә сәчијјәләндирир: “Чәмијјәт үзвүнүн шүруна мүәјјән фикри јеридәрәк тәрбијәви мәсәләләри һәлл

едөн драматуркија социал драматуркија адланыр”¹. Милли мѣтбуатымызын баниси Һѣсѣн бѣј Зѣрдаби маарифчиликдѣ кинематографын ојнаја билѣчѣји ролу пѣјгѣмбѣрчѣсинѣ дуј-мушду: “Кинематограф чихазы инсан вѣ Һѣјванларын ѣн мѣрѣккѣб Һѣјат тѣзаҺѣрлѣрини тѣкмиллѣшдирилмиш вѣ Һѣгигѣтѣ ујгун шѣкилдѣ Һѣрѣкѣтдѣ кѣстѣрир. (...) Бир сыра елми вѣ педагожи вѣзифѣлѣрин јѣринѣ јѣтирилмѣсиндѣ бу чихазын ролуна аз адам фикир вериб”². Образлы ифадѣ потенсиалына малик елми-кѣтлѣви кинематограф телевизијанын тѣшѣккѣлѣнѣ гѣдѣр техники тѣрѣггини, этнографијаны вѣ сѣјаҺѣтлѣри кѣтлѣлѣрѣ чатдырараг маарифчи-тѣдрис функцијасыны јѣринѣ јѣтирирди. Телевизија исѣ социал драматуркијанын ѣҺатѣ даирѣсини кенишлѣндирѣрѣк инсанлара бир-бирилѣ вѣ чѣмијјѣтлѣ гаршылыглы јашајыш гѣјдаларыны тѣблиг едѣрѣк шѣхсијјѣтин формалашмасына хидмѣт етди. Ѣзѣнѣн драматуржи структуруну формалашдырмыш елми-кѣтлѣви кинонун нѣзѣри ганунларындан бу маарифчи-тѣдрис верилишлѣриндѣ кениш истифадѣ олунду. Ѣтраф алѣмин дѣрк олунмасына хидмѣт едѣн тѣдрис филмлѣри ихтисас саҺѣлѣриндѣ ѣјани вѣсаит, дидактик ѣјрѣтмѣ материалы кими кара кѣлди. Социал драматуркија мѣхтѣлиф фѣнлѣрин тѣдрисиндѣн ѣлавѣ косметика, кулинарија, интим Һѣјат вѣ диқѣр саҺѣлѣри ѣҺатѣ едѣрѣк естетик зѣвгѣн, сѣрбѣст дѣшѣнчѣ тѣрзинин формалашмасына хидмѣт етди. М.Ф.Ахундов инкилис философу Чон Стѣурта јаздыгы мѣктубунда кѣстѣрир: “Ѣкѣр чѣмијјѣт ѣз фѣрдлѣринѣ фикир азадлыгы вермѣзсѣ вѣ онлары ата-бабанын вѣ ѣвлијанын гѣрар вердиклѣри шѣјлѣрлѣ кифајѣт етмѣјѣ вѣ бунлардан кѣнара чыхмамага вѣ ағылларыны мѣдѣнијјѣт ишлѣриндѣ ишлѣтмѣмѣјѣ мѣчбур едѣрсѣ, бу сурѣтдѣ фѣрдлѣр јѣр ѣкѣн, мѣҺсул топлајан вѣ Һѣр бир иши дѣшѣнмѣдѣн вѣ фикир етмѣдѣн кѣрѣн автомат оларлар: вѣ ја онлар дѣјирман атларына бѣнзѣрлѣр ки, Һѣр кѣн мѣѣјјѣн даирѣдѣ доланарлар вѣ

¹ Г. Рихтер. “Борьба за фильм”, М., 1981, стр. 119.

² “Каспи” г. 27 нѣјабр, 1899-чу ил.

өз вахтында да арпа-саман жеиб су ичөр вә јатарлар, сонра јенә ојаныб һаман дүнәнки доланышы дүнјанын ахырына гәдәр тәкрар едәрләр. Вә бу бичарә атларын һәркиз хәбәри олмаз ки, дүнјада чәмәнләр, отлаглар, чајырлыглар, чичәк-ликләр, мешәләр, дағлар вә дәрәләр вардыр: әкәр бағлы ол-масајдылар дүнјада кәзәрдиләр вә о көнүлачан јерләри көрәрдиләр вә дүнја не'мәтләриндән тамамилә фәјдалан-мыш олардылар"¹.

Мә'нәви дәјәрләрә хидмәт едән социал теледраматур-кија чәмијјәтин бүтүн зүмрәләрини әһатә едир. Телевизија нәзәријјәчиси Ә.Бағыров зијалыларын да мәдәни тәрби-јә-сини вачиб сајырды. "Күтләләрин вә һәмчинин елми-тех-ники саһә зијалыларынын мәдәни тәрбијәсиндәки бошлуг-лары долдурмағ телевизијанын борчудур"². Ичтимаи мәс'у-лијјәти үзәринә көтүрән социал теледраматуркија тәдрис верилишләриндә ачығ, информасија вә бәдии верилишләр-дә исә долајы шәкилдә мәдәни тәрбијә функцијасыны је-ринә јетирир.

Социал теледраматуркијанын структурунда тәдрисин экран коммуникасијасына гошулмасы мүнһүм јер тутса да, кечид вә мүстәгиллик дөврүндә социал сифаришин олма-масы бу просеси ләнкитди. Инкишаф етмиш дүнја дәвләт-ләриндә исә тәдрис бүтүнлүклә экран коммуникасијасына гошулмушдур. В.М.Карелина бу барәдә јазыр: "Инкилтәрә-дә орта мәктәбләрин һамысы телевизија тәдрис верилишләр-рини гәбул едирләр. Мүәллимләр дәрс чәдвәлләрини мү-вафиг верилишләрә әсасән гурурлар. "Би-би-си" телевизија ширкәти физики чатышмазлыглары олан ушаглар үчүн мәктәбләрә белә хусуси верилишләр һазырлајыр. Анчағ көзлә мәнимсәјән кар ушаглар үчүн "Телевизија клубу" адлы сериал тәдрис програмы фәалијјәт көстәрир"³. Теле-драматуркијанын вә педагогиканын тәләбләринә ујғун

¹ М.Ф.Ахундов. "Бәдии вә фәлсәфи әсәрләри". Б., 1987, сәһ. 355.

² Е. Бағыров. "ТВ 70-х. Некоторые особенности развития". ТВ вчера, сегодня, завтра. М., 1984, стр. 26.

³ В. М Карелина. "На экране и за экраном", М., 1982, стр. 151.

теледёрслэрин ссенарисиндэ мөвзуја даир мүһазирэ мөт-
ниндөн әлавэ, сынаг-тәчрүбәләри, фотошәкилләр, тамаша-
лардан, елми-күтләви вә бәдии ојун филмләриндөн парча-
лар да драматуржи структура гошулур. Телетәдрис верили-
шинин ссенариси јарадычы фантазијаја архаландыгда мүх-
тәлиф сәнәт саһәләринин синтезиндөн тамашалылыг јара-
ныр. В.М.Вилчекин јаздыгы кими: “Телевизијада дәгиг сәр-
һәдләр олмадыгындан нәзәри, публисистик верилиш дә та-
маша кими көстәрилә биләр. Бурада драматик гәһрәман-
лардан јох, идеја дашыјычыларындан ибарәт олан илкин
әдәби утопијадан тутмуш моралист театр ән'әнәләринин кә-
сишмәләриндөн дә истифадә етмәк вачибдир”¹. Мүәллим-
ләрин дахили мүгавимәти экранда һисс олундуғундан дәр-
син мүәллимликлә актјорлуғу өзүндә бирләшдирән апары-
чылара һәвалә олунмасы даһа мөгсәдәујғундур. Бунунла
белә, фәннә даир аудиовизуал еквивалентләри мүәллим вә
шакирдләрин психоложи портретләринин әвәз етмәси тәд-
рис прәсесини арха плана атыр.

Телетәдрис ссенарисинин милли психолокијаја ујғун-
лашдырылмасы вә даими аудиторијанын формалашдырыл-
масында диқәр өлкәләрин тәчрүбәсиндән фәјдаланмаг мүм-
күндүр. Е.Круглов јазыр: “Һиндистанда телевизија верилиш-
ләринин јарадычылары ону нәзәрә алырлар ки, һиндлиләр
телевизору филмләрә, рәгсләрә бахмаг, популјар мусиги-
ләри динләмәк, бир сөzlә, истираһәт етмәк үчүн алырлар.
Она көрә дә информасија вә даһа чох тәдрис верилишләри
әјләнчәли формада гурулуб тәгдим олунурлар”². Тамашачы
аудиторијасынын психолокијасыны нәзәрә алан аудиови-
зуал экран дәрсләри тәһсиле телекоммуникасијаја гошараг
гаврајыш әмсалыны артырыр.

Тәәссүф ки, информасија вә әјләнчә илә мүгајисәдә
маарифчи-тәдрис функцијасы ләнк инкишаф едир. 60-чы
илләрдә милли кәлирин артмасы илә Африка гитәсиндә

¹ В.М.Вилчек. “Под знаком ТВ” М., 1987, стр. 41.

² Е.Круглов. “Индийское ТВ трудный шаг в будущее”. ТВ вчера, сегодня, завтра, 1989 М., с. 181.

тәдрис экран комуникасиясына гошулса да, Е.Дугинин жаздыгы кими: “80-чи илләрдә Африка гитәсидә тәдрис програмы кет-кедә ихтисар олунмаға башлады. Зиддијјәтли бир вәзијјәт јаранды. Сајсыз-һесабсыз савадсызларын олдуғу бир гитәдә телевизијанын маарифчи тәһсил функцијасындан имтина олунду. Адамлар әјләнчә вә дини програмлара үс-түнлүк вердиләр”¹.

Авторитар режимдә чәмијјәтдә мәдәни мүнһитин формалашмасы дәвләт тәрәфиндән идарә олундуғундан маарифчилик функцијасы социал сифариш иди. Бу социал сифаришин ичтимаи үслубу тәдрис дәрсләрини дә плакат жанрында һәјата кечирирди. Авторитар режимин классисизминдән доған ичтимаи-плакат жанры кечид дөврүнүн романтизминин јаратдығы милли-плакат жанры илә әвәз олунду. Лакин милли плакат жанры маарифчилијин тәләб етдији елмилијин вә дүнјәвилијин тәләбинә чаваб верә билмәди. Тәдричән бәргәрар олан демократијанын постмодернист тәфәккүрү дәвләтчиликдән, идарәчиликдән вә миллиликдән узаглашараг чәмијјәтин бүтүн тәбәгәләрини социал рефлекслә бағлы жанрларда бирләшдирди. Демократија мүнһити мәдәнијјәтин һәр һансы формада асылылығыны рәдд етсә дә, базар игдисадијјаты мүстәгил телевизијалары белә тәдрис функцијасынын социал сифаришини јеринә јетирмәјә вадар едир. Тест имтаһанлары илә бағлы тәдрис дәрсләрини һазырламагла даими тамашачы аудиторијасы газанан мүстәгил телевизија өзүнүн реклам потенциалыны артыра биләр.

¹ Е. Дугин. “Телевидение в зеркале международной статистики”. ТВ вчера, сегодня, завтра. М., 1983, стр. 205.

Шекспиршүнас Анникст даһи фачиә устасынын јарадычылығыны тәдиг едәркән бир мәсәләјә дигтәт јетирмишдир: “Шекспир театрында тамаша ики саат јарыма гәдәр узанырды вә ајаг үстә дуран тамашачыларын чоху әјләнчә тәләб едирди. Онлар үчүн пјес јазан Шекспирин әсас гәјгысы мараглы сүжет тапмаг иди”¹. Әдәбијат вә инчәсәнәтин инсанларда хош әһвал јарадан әјләнчә елементи онларын диқәр мә’нәви тәләбләрини үстәләјир. Одур ки, әсл драматургија инсаны дүшүндүрмәклә јанашы, әјләнчә елементинә дә малик олмалыдыр. Классик драматургларымызын әсәрләриндә мүфтәхорлуг, јелбејилик, түфејилик, гәнимәтчилик вә ачкөзлүк кими мәнфи кәјфијәтләри күлүш објектинә чевирән комедија елементләриндән кениш истифадә әјләнчә тәләбатыны өдәмишдир.

Әјләнчәли теледраматургијада әсас јер тутан телеојунларын мөвзусу көзөнү сәнәдли тамашалылыгдан јарандыгындан ссәнари ескиз һалында мөвчуд олур. Фәрдин, айләнин вә јахуд команданын гаршыдурмасындан јаранан драматурги структурда тапмача елементләри зәһни гитаја чевриләрәк коллектив дүшүнчә тәрзинин низамланмасына хидмәт едир. Фикрин јаранма просесини нүмајиш етдирән сәнәдли мүһитдә иштиракчынын чашмасы вә јахуд тапшырығын өһдәсиндән кәлә билмәмәси күлүш доғурур.

Әјләнчәли теледраматургијада јени психоложи хронотипин формалашмасы милли тамашачы зүмрәсини дүнјәви постмодернист шәхсијәт еталонуна јахынлашдырыр. Инсанларын асудә вахты вә мадди рифаһы илә бирбаша бағлы олан бир сыра әјләнчәли телеојунларын әсасында гумар елементи дурур. Удмаг һәвәси вә ја удзмаг ағрысындан өзүнү итирән адамын динамик просесдә кизли камера илә изләнмәси пешәкар услуб тәләб едир. Көзләнилмәз һала дүшмүш ојунчуларын психоложи кәркинликләри комик вә

¹ А.А. Анникст. “Шекспир-Ремесло драматурга”. М., 1974, с. 15.

фачиәви вәзијјәт јаратса да, тамашачылар тәрәфиндән күлүшлә гаршыланараг әјләнчә еффе́кти доғурур. Пулпәрәст адамын “фачиәви” вәзијјәти, дүшдүјү драматуржи һал ејни заманда онун характерини ачараг күлүшлә гаршыланыр. Әјләнчәли теледраматуркијада сүжет хәтти олмадығындан мүәллифин әсас мәгсәди һәјат материалыны сәнәдди тамашаја чевирән тәһрикедичи вәзијјәтләр јаратмагдан ибарәтдир. Арабир бахыб әјләнмәјин мүмкүн олдуғу телеојунларын мозаик драматуржи структуру вә эпизодларын монтаж принципи рекламын нүмајишинә имкан верир.

Әјләнчәли верилишләрдә ифа мәнбәји көрүнмәјән мүшајиәтчи мусиги поетик, образлы мүһит јаратса да, информасија керчәклијини азалдараг тәсвири јекнәсәгләшдирир. З.Кракауерин јаздығы кими: “Мусиги нөмрәләринә мараг хатиринә онларын экрана кәтирилмәсинин естетик чәһәтдән ганунаујғун олмадығыны сүбут еләмәјә еһтијач јохдур. Биз мусиги ритминин вә чаларларынын тәсири алтына дүшүрүк вә бунула да, экранын јаратдығы тамашачы тәәссуратыны истәр-истәмәз итиририк”¹. Мүшајиәтчи мусиги мүхтәлиф жанрлы мәнтигсиз эпизодларын да монтажына имкан вердијиндән драматуржи структуру дағдыр. Филм-консертлә аналитик публисистиканын сөһбәт вә шәрһ жанрларынын сембиозундан јаранан мусигили экран жанрларынын драматуркијасы исә мүәллифдән пешәкар үслуб вә мусигини гаврама габилитијјәти тәләб едир. А.Симонов јазыр: “Филм-консерт жанры портретин үч нөвүнү өзүндә бирләшдирир: бәстәкарын вә ја ифачынын јарадычы портрети; хор, оркестр вә јахуд ансамблын коллектив портрети; симфонија, балет, концертин—әсәрин өзүнүн портрети”². Мусигили верилишин драматуржи структурунда ифачыларын тәсвири, пластикасы вә ифа олунан мусигинин өзү семантик, бәдии вә техники ифадә васитәләри исә естетик информасијаны тәғдим едир. Тәсвирдә ифачыларын мусиги

¹ Зигфрид Кракауер. “Природа филма”. М., 1974, стр. 201.

² А.Симонов. “О режиссуре фильма-концерта”. ТВ вчера, сегодня, завтра”. М., 1984, стр. 161.

аләти илә пантомим үнсийјәти, әслиндә семантикаја аид ол-
са да, бу просесдә јаранан бәдии ифадәлилик естетик бәзә-
мә кими тәзаһүр едир. А.Молун көстәрдији кими: “Естетик
информасија тәгдим олунан мусигинин јалныз схемини тәр-
тиб едән нотлашдырма (партитура) системинин азад мәкан
дәрәчәсини билдирир”¹. Шүбһәсиз ки, мусигили верилишин
драматуржи структурунда семантик ганунларын горунмасы
илә бәрабәр, естетик информасијаларын тәгдиматы да пе-
шәкар үслубла бағлыдыр.

Чидди телевизијада јалныз мөвзу, структур, үслуб вә
жанр һәллинә малик клипләр ефирә верилдијиндән ади
концерт нөмрәси тамашачы тәрәфиндән гәбул олунмур. Ди-
кәр тәрәфдән, клипсиз мусиги нөмрәси экраны нәглијат
васитәсинә чевирмәклә зәиф мусигини вә ифачыны реклам
едәрәк зөвгсүз тамашачыја сырыјыр. Мүкәммәл клипин
модели исә мусигинин вә теледраматуркијанын тәләбләри-
ни өдәјән сәнәткарлыг тәләб едир.

Халг-мејдан сәнәтинин мәрәсим вә ојунлардан ибарәт
фолклор тамашаларында драматуржи модел әввәлчәдән
бәлли олдуғундан сүжет хәттини вә фабуланы изләмәјән
тамашачы бәдии һәллини тапмыш әјләнчәли карнавал көз-
ләјир. Классик драматуркијадакы һадисәләрин “кәшф”
принсипиндән фәргли олага, фолклорун драматуржи мо-
дели “таныма”, “јадасалма” рефлексләри ојадыр вә тама-
шачы гәһрәманын фәалијјәтини хатырлајыр. Хејирин шәр
үзәриндә гәләбәсини көзөнү нүмајиш етдирән садә драма-
туржи структурда долашыг зиддијјәтләр вә чәтин компози-
сијалар олмадығындан мәрәм вә мәгсәд ајдын, мәтн исә
гыса вә аңлашыглыдыр. Керчәклији һадисәлилик принци-
пиндә тәгдим едән классик драматуркијадан фәргли олага,
фолклорун драматуржи моделиндә зиддијјәт һәр бир һади-
сәнин вә персонажын дахилиндә јараныр. Бурада епи-
зодларын мүхтәлифлијиндән јаранан мәзмун зиддијјәти

¹ А. Моль. “Теория информации и эстетическое восприятие”. М., 1966,
стр. 249.

мөвзунун тамлыгына вә идејанын бәшәрилијинә хидмәт едир. Фолклор телетамашасы мөвзу һәллини горумагла мо-заик драматуржи структурда јени бәдии дәјәр газана билир. Теледраматуржијанын үслуб вә жанрлары тәтбиг олуна-дыгда исә экранда илкин бәдии дәјәрини итирмиш фолклор һәфтәбәчәри јараныр. Телевизија нәзәријәчиси В.Саппа-кын гејд етдији кими: “Телевизија өзү дә истәмәдән чо-вахт халг јарадычылығыны тәблиғ етмәкдәнсә ону биабыр-чы вәзијјәтә салыр”¹. Һәр һансы бир фолклор нүмунәсинин реал мөкәнда јерли сәнәткарларын ифасында лентә алын-масы информасија вә тәдрис функцијасынын тәләбләринә чаваб версә дә, әјләнчәли фолклор тамашасы үчүн кифәјәт етмир. Јалһыз теледраматуржијанын нәзәри ганунларына ча-ваб верән, образлы ифадә васитәләри вә сәнәт эквивалент-ләри илә зәнкинләшән фолклор тамашасы әдәби илкинли-јини горујур.

Әдәбијјат, мусиги, театр елементләрини үзви сурәтдә бирләшдирән ашығ јарадычылығы фолклорун тәгдиматында хүсуси јер тутур. Мүкәммәл драматуржи структура малик дастан жанрынын телевизија васитәсилә күтләвиләшдирил-мәсиндә вә ичтимаи шүүрдә сәнәт абидәсинә чеврилмә-син-дә ашығлар мүһүм рол ојнајырлар.

Постмодернист тәһкијәдә ашығын дастаны аудиовизу-ал ифа етмәси бир актјорун театрына хас олан нәгл драма-туркијасына ујғун кәлир. Т.Марченкоја кәрә: “Нәгл драма-туркијасы күтләви коммуникасија системиндә фәәлијјәт кәстәрән спесифик театр драматуркијасы сајылыр”². Тәһ-кијәчи ашығ һадисәләри көзүлә көрмүш шаһид кими сөј-ләјир. Дастанларын маһијјәтиндән кәлән мусиги, вокал, рәгс елементләрини өзүндә бирләшдирән тәһкијәчи-ашығ алгоритми күчләндирмәклә әдәби материалын үзви һис-сә-синә чеврилир. Фолклор биличиси М.Тәһмасиб јазыр: “Дас-тан һәмишә олмуш әһвалат, баш вермиш һадисә, тарихи

¹ В. Саппак. “Телевидение и мы”. М., 1988.

² Т.Марченко. “Телевизионный театр”. 1978, стр. 8.

һәгигәт кими данышылыр”¹. Дастан керчәклијинин теле-
визија тәғдиматында ифачы-ашыг аудиовизуаллыг шәраи-
тиндә объектив сәс, субъектив тәсвир аһәнки јарадыр. Бу-
рада сәс, мусиги объектив керчәклик олса да, тәсвирдәки
ашыг персонажларла јанашы, драматуржи вәзијјәтләрин
субъектив мәнзәрәсини јарадыр. Теледраматуркија көзөнү
шәкилдә дастаны дүшүнүб, дәрк едән ашығын ифасына меј-
дан верир. Һәр јени ифа классик форманы, сәсләнмәни,
ритми горумагла дастаны јени импровизәләрлә зәнкинләш-
дирир. Тәһкијәчи ашығын јаратдығы психоложи портретләр
вә һадисәләрин чәрәјан етдији дөврүн мәнзәрәси архаизми
мүһафизә едир. Дејишмә, мусиги вә рәгсләрдән јарарланан
ашыглар имитасијалар һесабына әсәрин емоционал күчүнү
артырадаг дастан мүәллифлијинә гисмән шәрик чыхырлар.
Теледраматуркијанын бәдии-техники имканлары илкин
әдәби материалын мөвзу вә структуруну горумагла пешәкар
үслуб вә жанр елементләри һесабына ашығын тамашачы
илә үнсијјәтинә шәраит јарадыр. Лакин күтләви бајрам та-
машалары заманы репортаж жанрында лентә алынан дас-
танларда динләјичи-тамашачы тәсвирләриндән ибарәт “ки-
нолашма” гаврајыша мане олур. Дастан сөјләјән ашыг адәт
етдији тамашачы мүһитиндә даһа тәбии вә сәрбәст көрүнсә
дә, онун дигтәт мәркәзиндән итмәси телевизија тамашачы-
сынын дастанын сүжет хәттини изләмәсинә манечилик тө-
рәдирир. Тамашачы илә ифачыларын бир мүстәви үзәриндә
јерләшмәси мејданы мәркәзи көрүм нөгтәсинә чевирир вә
тамашачыларла фасиләсиз үнсијјәт јарадыр. Драматуркија
тәдгигатчысы Ә.Султанлы бу просеси белә тәсвир едир:
“Ојунбазла тамашачы арасында рәсми бир һүдуд јох иди.
Ојунбаз тамашачыларла суал верир вә чаваб тәләб едирди,
ојунун мәзмунча инкишафы бу тамашалардан асылы иди.
Онсуз да тамашанын әсас мәзмунуну габагчадан билән
әһали ојунбазын суалына арзу едилән чавабы верирди. Белә-

¹ М.Һ.Тәһмасиб. “Азәрбајҗан халг дастанлары”. Б., 1972, сәһ. 61.

ликлә, тамаша даһа чанлы, даһа реал бир шәкил алырды”¹. Теледраматуркија реал мүнһитдә чәрәјан едән дастан шәртлијини экрана кәтирә билмәдијиндән студија чәкилишләри көзләнилән нәтичәни верир. Бурада синкретик сәнәт сајылан фолклорун аудиовизуал сублимасијасы телевизијанын јарадычылыг лабораторијасына ујгун кәлир. Фолклор естетикасындан бәһрәләнән теледраматуркијанын модели мөвзу, структур, үслуб вә жанр принципләрини мүасир јозума табе етдирир.

¹ Ә. Султанлы. “Азәрбајчан драматуркијасынын инкишаф тарихиндән”, Б., 1964, сәһ. 32.

ӘДӘБИ ӘСӘРЛӘРИН ТЕЛӘТАМАШАЛА ЧЕВРИЛМӘСИ

Бәшәријјәтин бүтүн инкишаф мәрһәләләрини әкс етдирән әдәбијјат теледраматуркијада јени ифадә имканларыны тапараг бәдии информасија, тәдрис вә әјләнчә функцијасы дашыјыр. Б.Брехтә көрә: “Әдәбијјат инсанын гејримүкәммәлијинә гаршы јөнәлмиш бир аксијадыр”¹. Теледраматуркија әдәбијјат саһәси кими мөвзу, структур, үслуб вә жанрыны тәкмилләшдирмәклә нәзәри гәунларыны инкишаф етдирир вә күтләви дүшүнчә тәрзини формалашдырыр. Әдәбијјатын нәзәри проблемләри илә бағлы маарифчи—тәдрис верилишләриндә информасијанын сөһбәт вә чыхыш жанрларындан кениш истифадә олунур. Лакин мүәјјән дөврдән сонра мөвзу түкәндијиндән силсилә верилишләрин јаранмасы чәтинләшир. Вә экранда ады, мүәллифи вә апарычысы дәјишмәклә ејни характерли јени верилиш јараныр. Мә’лум хәстәликләрин мүәличә вә профилактикасына вахташыры јер верилмәси сағламлыг програмларында мөвзуну тәкрарладығы кими ејни проблем әдәбијјат верилишләриндә дә өзүнү көстәрир. 1973—78-чи илләрдә ајда бир дәфә ефирә чыхан “Әдәби үфүгләр” верилишиндә (мүәллиф вә апарычы П.Хәлилов) әдәбијјатын ајры-ајры саһә вә жанрларына даир нәзәри сөһбәтләр апарылыр, бәдии мәтнләрин охунушу гираәт усталарына һәвалә олунурду.

¹ Б. Брехт. “О литературе”. “Художественная литература”, М., 1988, стр. 84.

Нәсимијә, Фүзулијә һәср олунмуш верилишләрдә әруз вәзининин тәдгигатчысы Ә.Чәфәр иштирак едир, Ә.Фәһми гәзәлләр охујурду. Тәрчүмә проблемләринин музакирәсинә Ә.Ағајев, Ч.Мәммәдов, фолклор арашдырмаларына М.Тәһмасиб кими мүтәхәссисләр чәлб олунурду. Тәдричән верилишләрдә әдәби нүмунәләрин сәһнәләшдирилмәсинә јер верилди, беләликлә, әдәбијјаты тәдрис едән бу нәзәри верилиш бәдии публисистика истигамәтинә јөнәлди вә кетдикчә тәдрис функцијасындан узаглашды. 1979—86-чы илләрдә ефирә чыхан “Әдәбијјатшүнаслыг вә заман” верилишиндә (мүәллиф вә апарычы Г.Бајрамов) мүтәхәссисләр әдәби мөвзуларда фикир мүбадиләси апарырдылар. Тәдричән студијадакы чыхыш вә сөһбәтләри республиканын мүхтәлиф јерләриндә лентә алынмыш фолклор вә халг ојунлары әвәз етди. 1986—92-чи илләрдә бу верилиш орта мәктәб програмыны әһатәләндирән “Әдәбијјат” адлы сырф тәһсил верилишинә чеврилди. 1996-чи илдән ефирә кедән “Тајнаглар” верилишиндә исә (мүәллиф вә апарычы Ш.Вәлијев) чыхыш вә сөһбәт жанрларында әдәбијјатда ичтимаи фикрин, әдәби ирсин өјрәнилмәсинә кениш јер верилди.

Силсилә әдәбијјатшүнаслыг верилишләри ајры-ајры дөврләрдә бир-бирини әвәз етсә дә, кетдикчә мөвзу гытлыгы тәдрисин информасија вә әјләнчә илә әвәзләнмәсинә сәбәб олду.

Дүнја әдәбијјаты нүмунәләринин телевизијада транслјасијасы вә тамаша кими сәһнәләшдирилмәси мә'нәви зөвгә хидмәт етмәклә јанашы, долајы јолла әдәбијјаты күтләвиләшдирир. Бунунла белә, транслјасија олунан тамаша естетик чәһәтдән сәнәт һадисәсинә чеврилә билмир. В.М.Вилчекиин гејд етдији кими, “Транслјасијада теле-визија тамашачысы театр залындакы тамашачыдан фәргли олараг, зәиф тәәссүрат алыр. Бу итки верилишин дикәр имканлары илә долдура биләр. Тамашадан әввәл әсәрин өзү, јаранма тарихи вә дөврү һаггында сәриштәли алим сөһбәти вериләр, режиссордан, актјордан мүсаһибә көтүрүләр вә

һәтта бизә сәһнә архасы да көстәриләр”¹. Театрдан транслјасија телевизијанын мүүјјән инкишаф мәрһәләсиндә телетамашаларын формалашмасына хидмәт етмәклә бәрәбәр, маарифчи функција дашымышдыр. “Театр тамашаларыны телевизија экраны илә көстөрмәк бәлкә дә, лазым дејил. Франсада бу сәһәдә ән бөјүк наилијјәтләр дә мәни һеч вахт гане етмәјиб”². Актјорла тамашачынын бирбаша үнсийјәти үзәриндә гурулмуш театрын сәһрли тәбиәтиндән ирәли кәлән бу мугавимәт тәбии сәсләнир. Экрандакы театр өзүнүн һәрарәтини, тилсимини там нүмајиш етдирә билмәсә дә, тамашачы лазымы информасија алараг маарифләнә билир. Учгарларда јашајан әһали үчүн театрла танышлыг јалныз телевизија васитәсилә мүмкүн олду. Ит боғушдурмаг, гоч вә хоруз дөјүшдүрмәји мәишәтинә дахил едиб, халг ојунларыны, мәрәсим тамашаларыны јарадан әһали, илк бахышдан анлашылмаз көрүнән театр шәртилијини гәбул едәрәк маарифләнди. Авропанын карнавал естетикасына ујғун кәлән шәрти чајхана, дөјирман, һамам, базар мүһитинә гарышмыш телевизија естетикасы тамаша кими әһалинин һәјатына вә мәишәтинә дахил олду.

“Әдәбијјат өзүнүн тарихи дөврләриндә өзүндән әввәл јаранмыш тәфәккүрүн, дүшүнчә тәрзинин әсас формаларындан вә дилләрдән бүтөвлүкдә истифадә етмишдир. Нечә дејәрләр, һазыра назир олмушдур”³. Одур ки, чаван сәһә олан телессенаринин әдәби ганунларын тилсиминдән чыха билмәмәси тәбиидир. Бу ганунлар һесабына өзүнү тәсдиг етмиш телессенари сәнәти артыг там формалашмышдыр. Телевизијанын сәләфи олан радионун, әдәбијјатын техники трансформасијасы олдуғу вә кинематографын әдәби ссенаридән доғулдуғу тәсдиг олундугдан сонра телевизијанын әдәбијјатла әлагәләринин даһа дәрин олдуғу тәсдигини тапды. Телевизија илә үнсийјәтә кирмиш әдәбијјатын јени бир

¹ В.М.Вилчек. “Под знаком ТВ”. М., 1978, стр. 107.

² Жан Виларь. “Внесите волшебный фонарь” в к. “40 мнений о телевидении”. М., 1978, стр. 123.

³ М.М. Бахтин. “Естетика словесного творчества”. М., 1988, стр. 362.

шәкилдәјишмәдә тәзаһүрү телевизијанын техники васитәдән сәнәтә чеврилмәсинә хидмәт етди. Телевизија экранындан тәгдим олуна һәр бир әдәбијјат нүмунәси телессенари кими бәдии е'мал просесини кечмәлидир. Телессенаријә чеврилмәјәрәк бирбаша экрана чыхан әдәбијјат нүмунәси телевизијаны садәчә техники нәглијјат васитәсинә чевирир.

Ссенариләшмә просесиндә аудиовизуаллыгла бағлы телевизијанын дигтәси јени драматуржи модел јарадыр. Әдәбијјатын вә телевизијанын нәзәри ганунларындан фәјдаланан бу модел телессенаринин драматуржи структуруну формалашдыр.

Телессенари әдәбијјат нүмунәси кими охунағлы олса да, әсасән телевизија верилишинин онурға сүтуну һесаб олунур. Поезија вә нәср нүмунәләринин бирбаша мүәллиф вә јахуд актјор тәрәфиндән экранда охунулмасы белә ссенариләшмә просесини кечмәлидир. Әкс һалда мүәллифин вә јахуд актјорун лүзүмсуз тәсвири гаврајыша мане оларағ ифа олунан әсәрин бәдии дәјәрини арха плана атыр. Радио-драматуржијаја ујғун кәлән белә верилишләрдә охучу илә интим үнсийјәтә истигамәтләнмиш әдәбијјат нүмунәләринин илкинлијинин итирилмәсинә сәбәб олур. Әдәби нүмунәнин студијадан дејил, натурадан тәбиәт фонунда тәгдиматы исә әдәбијјатын шәртилијинин тәбиәтин реаллығы фонунда позулмасына кәтириб чыхарыр.

Ссенариләшдирмә олмадыгда әдибләрин гәләми кичкаһларына дајајарағ јарадычылығ ахтарышларына гәрг оларағ хәјаллара далмасы, актјорларын поетик композисијалары механики сурәтдә һәјата кечирилир. Әсәрин мәзмунунун апарычы вә роллар арасында бөлүшдүрүлмәси, бир актјорун әдәби әсәри камера гаршысында охумасы вә јахуд әзбәрдән сөјләмәси тәләб олунан аудиовизуаллыгдан узағдыр. Һәр һансы бир повестдән, романдан бир парчанын экрана јол тапмасы исә бу әсәр барәдә биткин тәсәввүр јарада билмир.

Сүжетли рәсм әсәрләри, композисијалар әдәбијјатын рәссамлыға тә'сиринин мәнсулудур. Әдәби әсәрин ајдын, алашығлы вә чәлбедичи шәкилдә ссенариләшдирил-

мәси илкин моделләшдирилмә кими төһлилә шәраит ярада биләр. Әдәби әсәрин ссенариләшдирилмәдән экрана кәтирилмәси исә таблода рәссам фикринин язылы чүмләләрдә ифадә олунмасына бәнзәйир. Јалныз теледраматуркијанын образлы ифадә васитәләринин јаратдығы аудиовизуаллыг әдәби әсәрин “екран тиражы”ны артыра биләр. Ағачын фонунда ше'р сөјләјән мүәллифин вә јахуд ифачынын үзүнүн чизкиләри, һәрәкәт вә манералары, либасы нәһајәт, фондакы ағачларын јарпагларынын титрәјиши она чатдырмалы олдуғу бәдии информасијадан марағлы олур. Одур ки, әдәби әсәрин маһијјәтинә аид олмајан информасијалар паралел шәкилдә экрандан ахараг гаврајышын истигамәтини дәјишә билир.

Бунунла белә, нәзәрә алмаг лазымдыр ки, факт, сәнәд, архив материалы вә мәтбуат нүмунәләри әсасында һәјат материалынын бәдии шәрһи сәнәдди биографик телессенаринин драматуржи структуруну јарадыр. Бу сәбәбдән теледраматургун тарихи сәнәдләр үзәриндә ишини әсл јарадычылыг һесаб етмәк олар. Тарихин мүәјјән дөврүнү әкс етдирән һәр һансы бир сәнәд јени заман контекстиндә башга әһәмијјәт кәсб етдијиндән социал сифаришин төләбинә ујғун олараг јени нөгтәдән – истигамәтдән изләниб төһлил олунур. Тарихи сәнәдләрин әкс етдирдији һадисәләрин баш вердији шәраит вә мөканын каноник әламәтләрини горумагла чох заман кәләчәк тамашанын бәдии һәллини вә мүәллиф јозумуну һәлл етмәк мүмкүн олур. Әсас мәсәлә тарихи сәнәдин әкс етдирдији фактын драматуржи һадисәјә чеврилмәсидир ки, бурада фактын јаратдығы нәтичә дејил, баш вермә просеси – фәалијјәти әһәмијјәт дашыјыр. Моноложи әдәбијјат — күндәлик, мемуар, мәктуб үзәриндә гурулмуш сәнәдди тамаша дүнја экранында кениш јайылмышдыр. Телессенаринин төбиәтинә јахын олан вә бөјүк јарадычылыг имканлары верән монолог үслублу әдәбијјатын сәнәдди тамаша үчүн драматуржи шәкилдә истифадә олунмасы јүксәк пешәкарлыг төләб едир. Т.Марченконун гејд етдији кими “Күндәликләр, хатирәләр, мәктублар, ев

архивләри нүмунәләри олсалар да, лирик теледрамада истифадә олунмајан тәкчә онларын мүәллифинин шәхсијјәти дејил, ејни заманда онларын јашамыш олдугу дөврү ачыр вә өзләриндә әкс етдириләр”¹. Сәнәдли әдәбијјатла, һәјат материаллары илә ишләмәк сәһәсиндә јазычы Анарын сәриштәси бөјүкдүр. Онун фактлар, һадисәләр әсасында јаздығы “Диндирил әср бизи, динмәјириз” адлы сәнәдли телепјес (1976) Мирзә Чәлилин психоложи портретини чанландырмашдыр. Халгынын мәдәни тарихини, әдәби шәхсијјәтләринин јашајыб јаратдыглары мүнһити экрана кәтириб, бу тарихи даһа популјар вә узун өмүрлү едиб јаймаг, сахламаг, кәләчәк нәслә чатдырмаг ән дөјәрли маарифчиликдир. Һәјат өзү сүбут едир ки, бәшәријјәт вә о чүмләдән, һәр бир халг һәмишә маарифчилијә мөһтачдыр.

Азәрбајҗан классик драматуркијасынын баниси Мирзә Фәтәли Ахундовун 175 иллик јубилејинә һәср олунмуш “Өтән әсрдән мөктублар” адлы телевизија тамашасынын (ссенари мүәллифи М.Фәрзәлибәјов, 1987) драматуржи структурунда әдибин Брүсселдә тәһсил алан оғлу Рәшидлә мөктубларынын мөвзусу әсас јер тутурду. Бу мөктублар Ахундовун јашадығы әдәби-сијаси мүнһити ишыгландырмагла бәрәбәр, әдибин аилә-мәишәт гајғыларыны һәртәрәфли ачыб кәстәрилди. Тамашада мөктублар әдибин аилә-мәишәт гајғыларыны, музеј экспонатлары исә јашадығы әдәби сијаси мүнһити ишыгландырага һәртәрәфли ачыб кәстәрил. Мәсәлә бурасындадыр ки, Авропада тәһсил алан илк азәрбајҗанлылардан сајылан Рәшид орада еһтијач ичәрисиндә јашајыб охумагла бәрәбәр, ишләмәјә дә мәчбур олурду. Атасынын өлүмүндән сонра тәк галмыш анасынын јанына гајыдан Рәшид даһа да руһдан дүшүр, атеизми илк дөфә ачыг мүдафиә едиб әсасландыран атасынын өлүмүндән сонра диндарлар тәрәфиндән лә’нәтләндијиндән, һәтта бир нечә күн евдә галыб дөфн едилмәдијиндән сарсылараг өзүнү өлдүрүр. Тамашада исә мөктубларын вә тарихи фактларын

¹ Т.А. Марченко. “Телевизионный театр”, М., 1978, стр.78.

элавэ образларла, мәтнләрлә ағырлашдырылмасы мәктублардакы информасияларын, тарихи фактларын көлкәдә галмасына сәбәб олур. Информасия керчәклији театр элементләринин әһатәсиндә итсә дә, сәнәдли телетамаша сценариси саһәсиндә атылмыш нөвбәти аддымы уғурлу һесаб етмәк олар.

Елми-бәдии арашдырмалар; язылы архив материаллары, күндәликләр, хатирәләр, мәктублары узун дәвр әрзиндә авторитарлығын мәһсулу олан шифаһи тәнгид, хатирә вә субъектив сөһбәтләр әвәз етдијиндән сәнәдли телессценариләр формалаша билмирди. Һадисә вә факта сөјкәнмәјән чыхыш вә сөһбәт жанрлы импровизәләр, јалһыз тәһкијәчинин лүзумсуз портретини јарадырды. Аудиовизуаллыг јаратмајән бу тәсадүфи портретләр драматуржи функција дашымадығындан бәдии әјләнчәјә – фикир, дүшүнчә әјләнчәсинә хидмәт едә билмирди. Һалбуки сәнәдли һадисәләрин вә фактын драматуржи тәшкили һесабына комедија вә фачиә кими илкин әдәби жанрлары белә телессценаријә көтирмәк мүмкүндүр.

Әдәби әсәр нүмунәләринин аудиовизуал тәғдиматы сценариләшдирилмә просесиндән кечир. Сценариләшдирилмә просесиндә исә һәммин әсәр өзүнүн мөвзусуну, структуруну, үслүб вә жанрыны гисмән дә олса дәјишә билир. Әдәби әсәрләрин телетамаша үчүн сценариләшдирилмәси театр үчүн сәһнәләшдирилмәјә јахындыр. Сәһнәләшдирилмәдә олдуғу кими бу просесдә дә әсәрин етик конфликти көзөнү һадисәләрин драматуржи зиддијјәтинә чеврилир. Мүәллиф мәтнинин апарычыја, јахуд монолог вә ја диалог шәклиндә образларла һәвалә едилмәси сценариләшдирилмәнин механики јолла һәјата кечирилмәсидир. Драматург вә нәзәријјәчи Б.Шоунун гејд етдији кими: “Көзлә гавранылан әдәби дил, тамамилә охунағлы олса да, бә’зән гулаг гаврайшына ујғун кәлмир. Мүәллиф тәрәфиндән јазылмыш сөз асан ифадә олунса да, там ешидилмәдијиндән анлашыл-

мыр”¹. Одур ки, ссенариләшдирилмәдә илкин әдәби мәтнин естетик дәјәри дәјишдирилсә дә, маһијјәт горунмалы, ғыса мәтнлә ифадә олунмалы вә аудиовизуал һәллини тапмалыдыр. Әдәби материалда бәдии ифадә васитәләринин зәнкинлији вә образларын долғунлуғу ссенариләшдирилмә просесиндә мувафиг аудиовизуал еквивалентләрин тапылмасына имкан верир. Бәдии ифадә васитәләринин касадлығы вә образларын јохлуғу исә јени мәтнин вә персонажларын јаранма зәрурәтини мејдана чыхарыр, бу исә әксәр һалларда әсәрин али мөгсәдинин вә мүәллиф јозумунун итирилмәсинә кәтириб чыхарыр. Унутмаг олмаз ки, ссенариләшдирмә просесиндә мүәллиф тәһкијәсини характеризә едән апарычы мәтнин диоложи олмасы вачибдир. Диоложи олмајан мүәллиф мәтнинин монолог шәклиндә тәгдиматы белә марагсыз көрүнүр. Чүнки әсл драматуржи монолог маһијјәтчә диоложи олдугда чанлы үнсијјәтин тәләбләрини едәјә билир.

Әдәбијјат нүмунәләри арасында нәср әсәрләринин телетамашаја чеврилмәси даһа марағлы бир јарадычылыг просесидир. Ссенариләшдирилмә илә билаваситә теледраматуркијанын нәзәри ганунларына бәләд олан мүәллифин өзү мәшғул олдугда даһа мөһсулдар нәтичә әлдә едилир.

Анарын “Мән, сән, о вә телефон” һекајәси әсасында јаздығы “Кечә мүсаһиби” телетамаша ссенариси (1975) илкин әдәби материалда олдугу кими коммуникасија васитәләринин; телефонун вә радионун инсан һәјатында тутдугу јери нүмајиш етдирир. Бу уғурлу ссенариләшдирмә үнсијјәт васитәсинә чеврилмиш коммуникасија васитәләринин инсан талеләринә фәал мудахиләсинин аудиовизуал һәллини верир. Субај журналист Сејмур тәсадүфи рөгәмләри јығараг өзүнү Рүстәм кими тәгдим едир, тәјјарәчи олмуш әрини итирдикдән сонра тәк јашадығы мә’лум олан Мәдинә илә таныш олур. Мүәллифин пешәкар үслубунда аудиовизуаллыг хүсуси јер тутдугундан һекајәдә белә гәһрәманын ди-

¹ Б.Шоу. “О драме и театре”, М., 1963, стр. 541.

линдән тэгдим олуан тәһкијәдә телефон чанлы образа чеврилир. “Беш рәгәм, онун сәси вә телефон дәстәјиндән кәлән бәновшә әтри. Бә’зән мән гара телефонун дәстәјини елә галдырырдым, елә бил ројалын гапағыны галдырырам. Бә’зән бу гара дәстәји елә гојурдум, елә бил табутун гапағыны өртүрәм”¹. Јарадычылыға башладығы радиоја чанлы аб-һава кәтирәнләрдән бири олмуш мүәллиф—Анар Мәдинә образыны характеризә едән сәсләр мүнһитиндән мөһарәтлә истифадә едир. Телетамаша ссенарисиндә коммукасија васитәләринин драматуржи персонаж кими һадисәләрин кедишиндә иштиракы мәнтиги чәһәтдән әсасландырылып. Һекајәдә олдуғу кими һадисәләрин драматуржи инкишафында иш јерини дәјишмиш Сејмурун чалышдығы редаксијадакы сијаһыда таныш телефон нөмрәсинә раст кәлмәси вә макиначы гадынын Мәдинә олдуғунун мә’лум олмасы әсас драматуржи һадисәни јени мүстәви үзәриндә давам етдирир. Вә Мәдинәнин реал һәјатда Сејмурла, телефон үнсијјәтиндә исә Рүстәмлә мүнәсибәти давам едир. Чанлы реал һәјат мүнәсибәти коммукасија үнсијјәтинә үстүн кәлир. Һекајәнин финалында киши-гадын мүнәсибәтинин гадынлығы ағры илә тәдричән гајыдан Мәдинәјә көзләдији телефон зәнкини унутдурмасы о дөврлә гәбул олунмуш экранын тәсвир шәртилијинә ујғун кәлмәдији үчүн гәһрәманларын телефон апаратына бахараг зәнк көзләмәләри һекајәнин мөвчуд олдуғу керчәклик системиндәки һадисәли сонлуғун итирилмәсинә сәбәб олур.

Иси Мәликзадәнин “Татарда” (1981) һекајәси әсасында јаздығы ејниадлы телетамаша ссенарисиндә тәсадүфән пешәкар актјор Сабит Мирзәјә раст кәлмиш чәкмәчи Дадашов онун прокурор ролуну пис ојнадығыны сүбута јетирмәк үчүн өзү мөһарәтлә прокурор ролуна кирир. Бунунла да ссенаринин драматуржи структурна үзви шәкилдә дахил олмуш “тамаша ичиндә тамаша” принципи низамланыр.

¹ Анар. Сеч.әсәрләри, 1 чилд, Б., 1988, сәһ. 65.

Дадашовун прокурор ролуну пис ојнадығыны сүбут етмәк үчүн пешәкар актјора дәрс вермәси кими тәгдим олу-нан әсас драматуржи һадисә һекајәдән фәргли олараг ссена-ридә тәдричән мүәллиф јозумундан узаглашыр. Дадашовун давранышындан онун бөјүк адам олдуғуну зәнн едиб гуллуғ кәстәрән, адамлары “чанлары чыхсын тәмиз јашасынлар” дејә кұнаһландырмасы, драматуржи структуру кими јени мүәллиф јозумуна табе етдирир. Бу мүәллиф јозуму тәмиз јашамағын ичтимаи мүлкијјәтин тохунулмазлығы үзәриндә бәргәрар олдуғу кими али мөгсәдә хидмәт едир. Бунула да һекајәнин психоложи драм жанры ссенаринин сенсиал пла-кат жанры илә әвәз олунар. Вә әсәрин јалныз сенсиализм ич-тимаи-сијаси формасијасына хидмәти гануниләшир. Ссена-ридә јени жанрын мејдана чыхмасы мүәллифин гәһрәманла-ра мұнасибәтинин дәјишмәсини дигтә едир вә бу сон нәти-чәдә һекајәдәки зиддијјәтләри јумшалдыр. Ичтимаи мүлкиј-јәти дағыдан мәнфи гәһрәман кими тәгдим олуан Вәзирә белә һөрмәт һисси өн плана чәкилир. О, характерчә шәх-сијјәт олдуғундан, алчалдылмаға дөзмәјәрәк гоншу вагона кечир. Гасым кишијә дә мұнасибәт һачаланыр; онун зәһмәт-кеш адам олдуғу, һалал әмәјилә айләсини доландырдығы вә бу сәбәбдән мәғрур олдуғу мәһз Дадашов тәрәфиндән сөјләнилир. Сүрүчүлүклә дәм-дәсткаһ јаратмыш әмәллә-риндә чинајәт тәркибинин олмасы бир аз әввәл “прокурор Дадашов” тәрәфиндән сүбута јетириләрәк, “чәзаландырыл-мыш” — шампански алмаға кәндәрилмиш Гасым кишијә дә “бәраәт” верилир. Шампански алыб гајытмыш Гасым киши-дән чәкмәчи Дадашовун үзр истәјәрәк өзүнү кұнаһландыр-масы драматуржи хәтти зәифләдир. Гасым кишинин сөјлә-дији “Ахы нијә белә олур еј... Нејчүн” сөзләри драматуржи әһәмијјәт дашымыр. Һалбуки, тәбии сонлуғла битән һека-јәдә өмрүндә бирчә дәфә рола кирдијини сөјләјән Дадашов чибиндән бир онлуғ чыхарараг шампанскинин пулуну ве-риб, кечәниз хејрә галсын дејиб кетдикдән сонра белә Га-сым киши онун чәкмәчи-пинәчи олдуғуна инанмыр: “ — Ја-ваш, сән аллаһ, бирдән ешидәр, — деди. Сонра Сабит Мир-

зәйлә үзбәүз отурду, өзү илә кәтирдийи шампан бутулкаларына бахды. Дадашовун ешидә биләчәјиндән еһтијат едирмиш кими астадан деди: — Јә'гин мәним бозармағымдан инчијиб кетди, һә?"¹.

Сценаридәки зиддијәтләрин гаршыдурмасында персонажлардан бири Дадашову ифша етсәјди, бу “тамаша ичәрисиндә тамаша” хәттини күчләндирәрәк карнавал характерли аудиовизуаллыг јарадарды. Лакин мүнһити вә образлары әһатәләндирән мүнәллиф мәтнинин иштиракчылар арасында бөлүшдүрүлмәси аудиовизуаллыгы арха плана атдығындан һекајәдә олдуғу кими, әсас драматуржи јүкү диалоглар дашыјыр. Персонажларын стәкандакы чајы гарышдырмасы, сач дарамасы, јерли-јерсиз сигарет чөкмәси һесабына паузалар долдурулуp. Сөзү аз олдуғундан һадисәләрә демәк олар ки, гошулмајан Сабит Мирзә истәр-истәмәз мүнәһидәчијә чеврилиp. Тамаша барәдә чап олунмуш мөгәләјә нәзәр салаг: “Санки сона гәдәр гатар сүр'әти илә ритм вә темпдә давам едән тамаша бирдән-бирә финалда сөнүкләшиp, һәтта марагсызлашыp. Нәдәнсә, јарадычы груп әдәби материалдан фәргли олараг, тамашанын финалыны шаблон, трафарет, плакатвары чыхышларла сона јетирмәји үстүн тутмушдур”.² Һадисәләрин гатарда баш вермәсинин драматуржи фәаллыг әмсалынын артырылмасы еһтималыны јаратса да, һәрәкәтдә олан гатар образлар аләминә гошулмуш мүнһитә чеврилә билмир, јә'ни һадисәләр бир башга мүнһитдә дә баш версәјди һеч нә итирилмәзди. Индики һалда гатар садәчә һадисәләрин баш вердији фон-мәкан ролуну ојнаса да, һәр һалда чәрәјан едән һадисәләрин һәрәкәтдә олан мәканда баш вермәси орижиналлыг јарадыp.

Афаг Мәс'удун фрејдизмин сәнәт еквиваленти олан сүрреализми әкс етдирән, тәнғиди реализм үслубунда, психоложи драм жанрында јазылмыш “Чәза” повести мүкәммәл нәср нүмунәси олса да, пјесликдән узагыp. Бу повест әса-

¹ И.А.Мәликзәдә. “Күнәшли пајыз”, Б., 1982, сәһ. 240.

² Ә.Әсәдов вә А.Мәһәррәмов. “Сиз кимсиниз, јолдаш Дадашов?”, “Бакы” гәзети, 6 јанвар, 1982.

сында жазылмыш ејниадлы тамаша сценариси (сценари мўелифи Меһрибан Өлөкбөзәдә, 1996) психоложи триллер кими јени жанр тәјинатыны сечсә дә, әсәрин үслубуну вә архитектуроникасыны горујараг диалоглары белә дәјишмәдән экрана кәтирмишдир.

Повестдә олдугу кими, бүтүн чылпаглыгы илә тәгдим олунаг зиддијјет сценаридә дә, садәчә образлара дејил, мубаризәнин характерини мўәјјән едән мүнәсибәтләр системинә аид олуp.

Әсәрин илкинлијини горумаг истәји сценаринин драматуржи структурунда һадисәләрин дүјүнүнү — ананын өлүмү илә бағлы эпизодун тәгдиматыны ләнкидир. Повестдә сәрхош Сәидин јухары мәртәбәдән гајтарыб батырдыгы балконуну тәмизләтдирән Искәндәр кишинин сценаридә јалныз өлүм хәбәрини кәтирмәси мүнәсибәтләр системини садәләшдирир. Повестдә арвадынын хәјанәт едәрәк Сәлимовла јашамасына, оғлунун белә онун “бурнундан дүшмәси”нә Сәидин инанмасы илә бағлы зиддијјетин сценаридә арха плана атылмасы бу образын өн плана кәтирилмәсинә хидмәт едир. Повестдә вә сценаридә Сәидин јанына ишә кирмәк истәјән Әбиләв образы исә драматуржи әһәмийјәт кәсб етмәјәрәк һадисәләрин кедишини ләнкидир. Өлүмлә бағлы телеграмын зибил ведрәсиндән тапылмасы, Сәлимовун һүзрдә иштирак етмәк истәјиндән сонра кәнддәки касыб еви бәзәмәк үчүн күлданларын, пәрдәләрин кәтүрүлмәси әсәрдәки кими сценаридә дә әшјалары мүнәтин ачылмасына хидмәт етдирир. Повестдә бу әшјаларын арасында халча да вар иди: “Ахырда Агакәрим һөвсәләси дарала-дарала халчаны дүрмәк кими узунламасына бүкүб ортасындан иплә машынын таванына бағлады. ...Машын елә уғулдајырды, елә бил бу дәгигә бөјүрләриндән ганад чыхарыб һаваја галхачагды”. Сценаридә халчанын ихтисара салынмасы машыны образлылыгдан чыхармагла јанашы, онун вығылдамасы илә бағлы диологу да әһәмийјәтсиз едир. Агакәримин јагәнд кәтүрмәк тәклифинә етираз сценаридә Сәидин хәсислијинә дәләләт етсә дә, повестдә еһсан вермәји вәзифәсинә

јарашдырмамасы, хөрәји кимин биширәчәји барәдә гәјгыланмасы вә кәнд чамаатынын хөрәји, һалваны јејиб, јағ ији верә-верә ону бағрына басыб өпмәсини тәсәввүрә кәтирмәси онун психоложи хронотипини тәгдим едир. Адамлар кетдикдән сонра табутла тәк галан Сәиди гара басмасы— өлмүш анасынын галхыб ону боғдуғуну тәсәввүр етдијиндән мејиди јумруглајараг сүрүчүнү сәсләмәси ән'әнәви үслуба мүәллифин үсјаны кими сәсләнир. Әсәрин вә ссенаринин руһуна һопмуш некрофилија, гәһрәманын тәсәввүрүндәки гарабасмалар драматуржи структуру постмодернизмә јөнәлдир. Повестин финалында Сәидин өлүм ајағында гујунун шипширин сујуну чијәри јана-јана ичдијини хәјалына кәтирмәси вә сүрүчү Ағакәримин ону сују гурумуш гујунун дибиндә ган лахтасы ичиндә тапмасы илә мүәллиф санки чәрраһ сојуттанлығы илә гәһрәманыны чәзаландырыр.

Ссенаридә исә Сәидин өлүмүндән сонра ана вә оғул руһларынын говушараг узаглашдығы анда диварларын—декорасијанын учмасы јурдун дағылмасыны уғурлу ифадә едәрәк һадисәләри жанр тә'јинатында финала чатдырыр.

Классик әдәбијјатын ссенариләшдирилмәси сәјәсиндә бир сыра дәјәрли телевизија тамашалары кениш тамашачы күтләсинә тәгдим олунмушдур. Тарихи-сәнәдли материаллар әсасында јазылмыш әсәрләр арасында хусуси јер тутан бөјүк мүтәфәккир Һ.Чавидин “Топал Тејмур” пјесинин телевизија тамашасына чеврилмәси (1983) мүһүм мәдәниј-јәт һадисәси олмагла јанашы, бир сыра сәнәткарлыг проблемләри илә дә дигтәти чәлб етди. Тејмур вә Бәјазид гаршы-дурмасына һәср олунмуш әсәрдә ики бөјүк түрк дәвләти арасында мүһарибә әсас драматуржи һадисәнин зиддијјәтини мејдана чыхарыр. Јазычы Анар бу тарихи драмын телевизија экранына кәтирилмәсинин чәтинлији барәдә јазыр: “Телевизија дәврүндән әввәл јаранмыш Чавид театры санки мави экранла әкс гүтбәдир. Залдакы тамашачы күтләсини әлә ала билән, ону даим һәјәчанда сахлајан патетик монологлар, кениш чоғрафи әразини әһатә едән өлкәләрин һәјатындан бәһс едән тарихи һадисәләрин һәчми, образларын

романтик төчәссүмү, шәрти һадисәләрин вә диалогларын поетик шәрһи; Чавид поезијасынын бу чәһәти илк бахышдан телевизија экранынын хусусијјәтләри – ыгчамлыға, мүфәссәллијә, керчәклијә мејли вә нәһәјәт, сон олмајараг, тамашачы реаксijasындан тамамилә төчрид олунмасы илә тәрс мүтәнасибдир”¹. Гаврајышын иммитасијасыны јарадан видео илкин әдәби материалын аудиовизуал тәгдиматыны информасија бахымындан јеринә јетирир. Јалныз видеонун узун планлары һесабына јаранан информасија ахыны фасиләсиз һалда шуура тә’сир көстәрәрәк илкин мәнбә һагтында там тәсәввур јарадыр. Телевизија нәзәријјәчиси З.Мәммәдли исә бу тамашанын илкин мәнбәјә сөјкәнмәсини тәгдир едир: “Чавидин әсәрләри бөјүк тиражла чап олунур. Нә гәдәр чәзибәдар олса белә охучу – тамашачылары тәкчә илеја, мәзмун, сүжет мәзијјәтләрилә дојдурмаг кифәјәт дејилди. Охучудан тамашачыја чевриләчәк адамлар һансы сәбәбә тамашаја бахмалы иди? Тамаша һәмин суала чәваб вермәди вә буну чатышмазлыг сәјмаг лазым дејил. Чүнки тамашада интерпретасијаја – јозума јол вермәк бағышланылмаз риск оларды. Белә јозуму мүәллифләр, охучу тамашачылар асан гавраја билмир”². Илкин мәнбәјә мүһәфизәкар јанашма һесабына Орхан, онун арвады Алмас вә севкилиси Олганын мелодрама зиддијјәти Тејмур-Бәјазид зиддијјәти илә бағлы әсас драматуржи һадисәнин өн плана чыхмасына мане олур. Бәјазидин сарај тәлхәји Чүчәнин Топал Тејмурун гијафәсиндә тамаша ичәрисиндә мәзһәкә элементләри илә зәнкин микротамаша нүмајиш етдирмәси уғурлу бәдии һәллини тапыр.

“Тамаша сәһнә ганунлары чәрчивәсиндә фәәлијјәт көстәрир вә “һадисәли тәһлит” бахымындан там дејил. Тамашада Һ.Чавидин башга бир әсәриндән (“Пејғәмбәр”) көтүрүлмүш бир бејт епиграф кими истифадә олунмушдур. “Кәссә һәр ким төкүлән ган изини, гуртаран даһи одур јер

¹ Анар. “Утверждение разума и доброты”. г. “Бак. рабочий”, 16.09.1983.

² З.Ө.Мәммәдли. “Данышан күзкүнүн сирри”. Б., 1985, сәһ. 92.

үзүнү”. Рәссам тәрәфиндән жазылмыш бу бејт тамаша әр-
зиндә бир нечә дәфә тәкрар кәстәриләрәк вә хор тәрәфин-
дән ифа олунараг тамашанын али гәјәси кими сәсләнирди
вә јәгин ки, бу, белә дә гәбул олунду. Көрүнүр, режиссор
“Топал Тејмур” әсәринә мұдахилә едиб ону гисмән дәјишә-
рәк али гәјәјә хидмәт етдирмәк истәмәдијиндән бу бејти
башга әсәрдән кәтүрмүшдүр. Бунунла да, тамашанын али
гәјәси әсәрин али гәјәси илә ујушмамыш, һадисәләрин ке-
диши, тәһлили бу али гәјәјә кәтириб чыхармамышдыр.
Одур ки, тамашанын өзүндән доғмајан али гәјә јамаг тә’сири
бағышлајыр”.¹ Сосиализм дөврүндә идејасы түркчүлүјүн тә-
рәннүмү илә сәсләшән бу әсәрин телевизија тамашасына
чеврилмәси үчүн мұһарибәни лә’нәтләјән али гәјәнин меха-
ники јолла тамашаја тәтбиг олунмасы тәбиидир.

Күрчү әдәбијјатынын классикләриндән сајылан
М.С.Чавахашвилинин мелодрама жанрында жазылмыш “Кү-
наһсыз Абдулла” һекәјәси әсасында һазырланан тамаша
(ссенари мұәллифи Д. Мустафајев, 1984) кәскин колоритли
һәјат материалы илә зәнкиндир. Малаканлары арабасына
һүчүм едиб бир нәфәри гәтлә јетирмәклә, ики нәфәри јара-
ламагда вә малларыны гарәт етмәклә күнаһландырылан Аб-
дулланын мәһкәмәдә анд-аман едәрәк өзүнүн күнаһсыз ол-
дуғуну сөјләмәси һадисәнин дүјүнүнү ортаја атыр. Һакимин
кәстәриши илә Абдулланын изаһаты баш вермиш
һадисәнин фрагментләрини көзөнү тәгдим едир.

Абдулланы өһатә едән әшјалар дүнјасы күндәлик
һәјат гәјғылары илә јашајан әмәксевәр кәндлинин
күзәрәнынын мұһитини јарадыр: Абдулла одун дашыјыр,
бостан бечәрир, атылыб галмыш араба тәкәрини тә’мир
едир, наһар вахты бардаш гуруб, анасынын кәтирдији јарпаг
долмасыны ләззәтлә јејиб үстүндән атлама ичир. Л.Вискон-
тинин јаздығы кими: “Әшјалар аләми өзлүјүндә дејил, ин-
санларын јашадығы әшјаларын мұһитиндә драматуржи

¹ А. Ә. Дадашов. “Керчәклијин астанасында”, Б., 1992, сәһ. 109.

әһәмијјәт дашыјараг тарихчә даныша билир”¹. Нөкәр Әлигурбанын мал-гараны, Ләливар дағынын јамачларында јох, евин һәндәвәриндә отармасындан вә хәлвәтә салыб онун атыны минәчәјиндән еһтијатланан Абдулланын аты төвләдә сахламасы зиддијјәтин әсасыны гојур.

Сәһнәләшдирмә просесиндә натурал тәһкијә үслубу һадисәләри керчәклик параметриндә әкс етдирир, усталыгла ишләнмиш эпизод вә диалоглар әсас драматуржи һадисәнин өн плана чәкилмәсинә вә мелодрама жанрынын фачиә жанрына чеврилмәсинә хидмәт едир. Садәчә персонажлар дејил, драматуржи вәзијјәтләр гаршылашдырылыр. Әдәби материала әлавә олунмуш эпизодда нөкәрлә очаг чатыб, плов һазырлајан Фатманын гадаған олунмуш үнсийјәти төвләдә сусуз галмыш атын кишнәртиси илә вурғуланмасы вә Абдулланын: арвад кишинин папағыны вә атыны горумалыдыр-дејә арвадыны гамчылајараг чәзәландырмасы, сонра көнлүнү алмаг үчүн кедиб нисјә үзүк алыб онунла барышмасы көзөнү зиддијјәти тәгдим едир. Аилә мүнәсибәти нисјә үзүклә гајдаја гојулдугдан сонра, Абдулланын атын белиндә ону нечә гачырдығыны, Вәликилин итинин онлары аз гала басыб јејәчәјини, бу ат олмасајды Фатманын гардашларынын гызы онун әлиндән ала биләчәјини хатырламасы илә бағлы аудитәһкијәнин драматизми визуаллығы тә’мин едә билир. Атланараг чөнкәни ахтармаға кетмиш Абдулланын сәһәрә јахын әлибош гајыдараг Әлигурбандан шүбһәләндијини билдирмәси вә нөкәрлә Фатма арасында ола биләчәк мүнәсибәтдән шүбһәләндијинә ишарә вурмасы илә зиддијјәт нөвбәти мәрһәләјә гәдәм гојур.

Абдулланын мәһкәмәдәки һекајәтинә ара верилдикдә һаким “Јахшы бахын, наһаг јерә бәдбәхт еләмәјин”- дејә хәбәрдарлыг етсә дә, зәрәр чәкмиш малаканын Абдулланы үзүнә дурмасы илә зиддијјәт манеәләри дәф едир. Әсас драматуржи һадисәдә анд-аман еләјиб күнаһсыз олдуғуну сөјләјән Абдулла вәзијјәтлә барышмаға мәчбур олса да, ана-

¹ Л. Висконти. “Статьи, свидетельства, высказывания”. М., 1986, стр. 210.

сындан вә Фатмадан аҗрыланда Әлимурадын чөрәји дизинин үстүндә олан адам олдуғуну сөйләјәрәк нахыры она е’тибар етмәмәји тапшырыр.

Һәбсханада анасынын, арвадынын, атынын хиффәтини чәкән Абдулланын дүшмәниндән интигам алмаға гәрар вермәси һадисәләри јени мәрһәләјә јөнәлдир. Дәрд әлиндән сәсинә күч вериб охујан Абдулладан сусмағы тәләб едән һәбсхана кәзәтчиси илә зиддијјәт долајысы илә әсас драматуржи һадисәјә хидмәт едир. Анасы илә Фатма көрүшдә инәкләринин өлдүјү, гојунларынын оғурландығы вә нәһәјәт, атынын Мустафаја сатылмасы хәбәри Абдулланы сарсыдыр. Абдулланын әлдән дүшмүш хәстә анасынын вәзијјәтини көрүб Фатмадан ондан муғажат олмасыны хаһиш етмәси, дәдәсикил онун архасынча кәлиб апармаг истәсәләр дә, Фатманын онларла кетмәдијини ешидиб мәнун олараг “Ејби јохдур, гој Әлимурад сәнә тәсәррүфат ишләриндә көмәк еләсин. Анчаг елә елә ки, адына сөз чыхмасын” сөйләмәси онун вәзијјәтлә гисмән дә олса барышдығыны нүмајиш етдирир. Вә тамашачыны Абдулла-Фатма-Әлимураддан ибарәт мелодрама үчбучағынын драматуржи инкишафыны изләмәјә вадар едир.

Абдулланын һәбсханаја дүшмәјинин әсл сәбәбкарынын заһирән она охшајан Мустафа олдуғуну камера јолдашына билдирмәси вә малаканын да бу сәбәбдән онун үзүнә дурдуғуну аңламасы мөһкәмә эпизодуну мәнтиги чәһәтдән әсасландырыр. Евдәкиләрлә әлағәси кәсилдијиндән дүңјадан безмиш Абдулланын һәбсханадан гачмасы вә кәндә кәләрәк досту Һүсәјндән анасынын өлүмү, Фатманын Әлигурбана гошулуб гачмасы барәдә вачиб драматуржи информация алдыгдан сонра, дүшмәни гачаг Мустафадан интигам алмасы кәзөнү һадисәләрин зиддијјәтини драматуржи зирвәдә һәлл едир. Өлүмгабағы Мустафанын чөнкәни оғурладығыны, малаканлара һүчум едиб изи Абдуллаја јөнәлтмәк үчүн гарәт етдији шәјләрдән бәзиләрини онун һәјәтиндә кизләтдијини бојнуна алмасы вә: “Билирдим ки, сән өләрсән адам сатмазсан” сөzlәри хејирин шәр үзәриндә гәлә-

бәсини әсасландырыр. Дүшмәни Мустафаны өз әлләрилә боғуб өлдүрдүкдән сонра һәбсхананын гапысына кәлмиш Абдулланын көзәтчиләри һајлајараг, адам өлдүрдүјүнү, инди әввәлки кұнаһсыз Абдулла олмадығыны билдирәрәк гапынын ачылмасыны тәләб етмәси вә әлиндәки узун кәндирлә өзүнү боғуб өлдүрмәси финалы фачиәви сонлуғла битирир.

М.С.Чавахишвилинин јаздығы һекајә мүстәмләкә психолокијасынын тә'сирини горудуғундан Абдулланын тәләјинин мөһв олмасында чар мөһкәмәси гәтијјән кұнаһландырылмыр. Әксинә мөһкәмә сәдри шаһид малаканлардан Абдулланын үзүнә дигтәтлә бахмағы јазығын һәјатыны мөһв етмәмәји хаһиш едир. Абдулланын һәбсханаја дүшмәсинин әсас сәбәбкары заһирән она бәнзәјән әмиси оғлу Мустафа олур. Абдулла һәбсханадан гачыб Мустафаны вә үстәлик онун арвад-ушағыны белә өлдүрмәси Абдулланын вәһшилијинә дәләләт етсә дә, һекајәнин финалында әдаләтли чар мөһкәмәси Абдуллаја бәрәәт верир вә Абдулланын артыг азадлығда олан күрчү досту Шарконун көмәјилә јени һәјат гурачағына ишарә олунур. Сөһнәләшдирмә исә әсас драматуржи һадисә истигамәтиндә апарылаараг һекајәни әјәр-әскијиндән тәмизләјир, әдәби материалын мелодрама жанрындан узағлашараг ссенаринин фачиә жанрына јахынлашыр вә бу жанрын тәләбинә ујғун финал һекајәнин ичәриндән тапылыр.

Зәминә вә Рауф һачыјевләрин либреттосу әсасында бәстәкар Рауф һачыјевин "Ордан-бурдан опереттасынын телевизија тамашасында (1987) Үзејир һачыбәјовун "Аршын мал алан" вә "О олмасын, бу олсун" әсәрләринин драматуржи моделиндән истифадә олунмушдур. Әсрин әввәлиндә чәрәјан едән һадисәләрдә "Тызлар пансионун"нда "Аршын мал алан" опереттасынын һазырланмасы вә гәзет мүхбири һәмид бәјлә досту фотограф Әли бәјин сәркүзәштләри әсас драматуржи һадисәјә чеврилир. Бу сенсасијаны гәзетә чыхармаг хатиринә достларын гадын палтары кејинәрәк (тачир Әскәрин нөкәри Вәли илә аршын

малчыја чеврилмәси) өзләрини франсыз гәзәтчиләри кими гәләмә вериб тамашанын мәшгинә бахмалары вә бурада Һәмид бәјин Рә'наја вурулмасы (аршынмалчы Әскәрин Күлчөһрәјә вурулмасы) тәклиф олуна вәзијјәти тәгдим едир. Рә'нанын севмәдији адама әрә кетмәјәчәјини рәфигәләринә билдирмәси (Күлчөһрәнин Асја вә Телли илә сөһбәти) “Аршын мал алан” опереттасынын әсас зиддијјәтини тәкрарлајыр. Дөвләтли Салман бәјин Рә'нанын атасы Исмајыл мүәллимлә сөвдәләшмәси, Һәмид бәјин севкиси јолунда гәтијјәти (“О олмасын, бу олсун” комедијасында Мәшәди Ибад илә Рүстәм бәјин сөвдәси, Сәрвәрин гәтијјәти), Рә'нанын Салман бәјә әрә кетмәјәчәјини билдирмәси (“Аршын мал алан”да Күлчөһрәнин тачир Әскәри, “О олмасын, бу олсун”да Күлназын Мәшәди Ибады рәдд етмәси), Фирузә ханымын өзүнү Рә'на кими гәләмә вермәси (Сәрвәрин Күлназы әвәз етмәси) тамаша ссенарисинин мөвзу вә структур чәһәтдән илкин олмадығыны тәсдигләјир. Нәһәјәт, күлфәт саһиб Салман бәјин арвадыны илк дөфә чадрасыз көрүб көзәллијинә һејран олараг гисмәти илә кифәјәтләнмәси вә Рә'на илә Һәмидин говушмасы “О олмасын, бу олсун” комедијасынын финалыны тәкрарлајыр. Тәдгигатчы Н.Мехдинин бу мәсәләјә даир фикри мараглыдыр: “... чағдаш инчәсәнәтдә “метаәдәбијјат”, “метафилм” дејилән һадисәләр јаранмышдыр. Бурада “мета” термини нәји билдирир? Јә'ни елә бир әсәр вар ки, үзүнү тутурсан дүнјанын ағрысына-ачысына вә әсәрин вердији дүнја образы, дүнја модели бүтүн бунлары бизә дүјдүруб анладыр. Бири дә вар бу әсәрин бәддиилијини севә-севә өзүндә моделләшдирән башга бир әсәр; әсәр һаггында әсәр (метаәдәбијјат, метафилм) “Ордан-бурдан” метатамашаја чеврилиб “Аршын мал алан”, “О олмасын, бу олсун” филмләри илә бахышыр, онлардан көтүрүлмүш мимика, сөзләр, мусиги ситатлары илә бәзәнир”.¹ Ејни заманда ссенаридә драматуржи хәтлә оперетта хәтти,

¹ Н.Мехди. “Бир аз да кечмишимизи ојнајар”, “Әдәбијјат вә Инчәсәнәт” г. 27.11.87.

рөгсләрин вә маһныларын узунлуғу, хусусән маһныларын мәтһи зиддијјәтин инкишафыны ләнкидир. Шүбһәсиз ки, психоложи инкишаф хәтти илә оперетта хәттинин узлаш-мамасыны бу гәбилдән олан бир чох ссенариләрә шамил етмәк олар. Сырф психоложи драм истигамәтиндә ишләјән вә жанр тә'јинатыны горујан А.Тарковски бу проблем барәдә јазыр: “Мән опера гәдәр гејри-тәбии жанр танымасам да, бу жанрын әсасында дуран мәнтиги маһијјәти анламаг истәји илә јанашы, адамын өз һиссләрини тәсвир едәркән гуш кими охумаға башламасыны гәрибә һесаб едирәм”¹. Нә-зәрә алмаг лазымдыр ки, оперетта шәртилији һәлә 1945-чи илдә кинодраматуркијада илк дәфә олараг ингилабдан әв-вәлки мүнһити тәнгиди мүнәсибәт олмадан тәгдим етмәјә шәраит јаратды.

Ә.Һагвердијевин бир мәчлисдән ибарәт мәзһәкә жан-рында јазылмыш “Ач һәрифләр” пјесиндә классик драма-туркијанын тәләб етдији әсас һадисә олмадығындан әсәр мозаик принциплә тәгдим олунур. Әсәрин мотивләри әса-сында јазылмыш тамаша ссенарисиндә (мүәллифләр Р.Мир-зәјев вә Ш.Гурбанәлијев) мүсәлман ашханасында чәрәјан едән һадисәләрдә колоритли персонажлар - типажлар әта-ләтин һөкм сүрдүјү мүнһити көз өнүндә чанландырыр вә али гајәни горујур. Тәдгигатчы Т.Мүтәллимовун гејд етдији кими: “Ач һәрифләр”ин һеч биринә мүәллифин нифрәти вә ја кәскин тәнгиди мүнәсибәти һисс олунмур. Доғрудур, он-ларын һәрәси кабабчы Һәсәни бир нөв алдадыр. Лакин он-ларын һамысы мәһз јохсул олдуғундан, јемәк пулуну верә билмәдијиндән мүхтәлиф фырылдағларә әл атмалы олур. Бир сөzlә, бурада бир нәфәр дә јемәк пулуну вермәјә гадир адам көрүнмур. Бу адамларын бир-икисини дәләдуз һесаб едәк, бәс о бириләринин јемәк пулу олмадығы үчүн мүхтә-лиф дәләдузлуға әл атмасыны һечә баша дүшмәк олар? Пјесдәки “Ач һәрифләр”ин әксәријјәти ајры-ајрылығда кү-лүш доғурур. Лакин мәһз һәммин суал мутабилиндә бу күлүш

¹ А.А.Тарковский. “XX век и художник”, И.К. № 4-89, стр. 96.

даһа бөјүк үмүмилөшмө кәсб едир вә мүнһәррири дә, чиновники дә, артистләри дә, пешәси мә'лум олмајан јердә галан адамлары да бу вәзијјәтә салмыш ичтимаи гурулуша, буржуа мүлкәдар чәмијјәтиндәки сәфаләтә гаршы чеврилир"¹. Пјесдәки персонажлара мәнфи мүнәсибәтинин һисс олунмamasы вә һадисәләрин дахилдән идарә едилмәси һесабына мүәллиф, һәр бир образда дөврүн портретини јаратмаға мүвәффәг олмушдур. Ссценаринин драматуржи моделиндә әдәби материалдакы һадисәләр дәринләшдирилмир, садәчә ејниадлы эпизодларын сајы артырылараг карнавал естетикасына табе етдирилмәклә мәзнәкәнин жанр тәјјинаты гору-нур. Әдәби материалын телевизија драматуркијасынын тәбиәтинә ујғун фрагменталлығы драматуржи структурун ил-кин тәгдиматы илә јанашы, әјләнчә функцијасынын јеринә јетирилмәсинә дә шәраит јаратмышдыр.

Ј.В.Чәмәнзәмнинин “Дәли”, “Дүрнисә вә Кәрбалајы Ејваз”, “Чүмә ахшамы” һекајәләри әсасында јазылмыш “Ағ дүнја” телетамаша ссценарисиндә (мүәллиф Шаһмар Гәрибов, 1995) “Тадын тарихинин һәр бир сәһифәси көз јашы илә јазылмышдыр”² дејән јазычынын “Арвадларымызын һалы”, “Азәрбајҟан арвадларынын вәзијјәти”, “Ана вә аналы” публисистик мәгаләләриндәки вә һекајәләриндәки гадын-ларымызын ачыначағлы вәзијјәти тәсвир олунур. Бу мөвзуну әкс етдирән “Дүрнисә вә Кәрбалајы Ејваз”, “Чүмә ахшамы” һекајәләри телетамашанын драматуржи материалында әсас јер тутмагла јанашы, “Дәли” вә “Борчлу” һекајәләриндәки кобуд инсан мүнәсибәтләрини дә өн плана чәкир. “Дәли” һекајәсинин гәһрәманы Сәмәд образы исә диҟәр һекајә-ләрлә драматуржи әлағә јаратмағ функцијасы дашыјыр. Реа-лист үслубда гәләмә алынмыш “Дүрнисә вә Кәрбалајы Еј-ваз” һекајәсиндә аилә һәјатынын фрагментләри бүтөв бир структурда һәлл олундуғундан телетамаша драматуркијасы-на табе олмур. Ссценаринин драматуржи моделиндә Дәли

¹ Т.Мүтәллимов. “Әбдүррәһимбәј Һағвердијевин поетикасы”, Б., 1988, сәһ. 94.

² Ј.В.Чәмәнзәмнини. Сеч. әсәрләри, Б., 1976, сәһ. 71.

Сәмәдин пәнчәрәдән һадисәләри сәјр етмәси тәсвир тәһкијәсини фрагментләрә бөлмәсинә, нәнә вә газии образларынын ихтисара салынмасына бахмајараг, бу һекајәнин бүтөвлүјү позулмур. Информасијанын чыхыш жанрындакы аудиовизуал тәһкијәдә ушагларын говдуглары дәли Сәмәдин дәрләрини бирбаша камераја — тамашачыја сөјләмәси керчәклијин объектив тәгдиматыны јарадыр. Һачы Гаранын гардашы Сәмәди ағылландырмаг үчүн ағача сарыјыб дөјмәсинин һекајәдәки мүәллиф тәһкијәси ссенаридә уғурлу диалог һәллини тапыр. Тамашаја жығышанларын күлүшү мүһитин портретини јаратмагла вәзијјәтин драматизмини артырыр вә тамаша дахилиндә монотамаша јараныр.

Ссенари мүәллифи әдәби мәнбәләрдә тәсвир олуна инсан әзабларыны дәриндән дүјсә да, ссенаридә драматуржи тамлыг јаранмадығындан һәр һекајә өзлүјүндә бир тамашаја чеврилир. Ссенариләшмә просеси расионал һәлл олунмадығындан һәр бир һекајәнин емоционаллығы тамашанын мүәллиф јозумуну унутдурур.

“Чүмә ахшамы” һекајәсиндә шам сүфрәсиндә ики балача оғлуну јанында отуздуруб, мәчмәјидәки долманын дадына тә’риф вуран Кәрбалајы Һәсәнлә арвадынын зиддијјәти диалогларда дәринләшир. Әр-арвадын бир-бирини тәһгир етмәси, мәчмәјинин чеврилмәси, долмаларын дағылмасы, гадынын сачланыб дөјүлмәси, ушагларын “мәләшә-мәләшә” арвадыны бошамаг үчүн газинин далынча кетмәк истәјән дәдәләринин ајағына төкүлмәси тәсвир тәһкијәсиндә тәгдим олунур. Гадын ушаг икән гоча кишијә әрә верилдијини, онунла јашадығы он ики ил әрзиндә сәрасәр ағладығыны јада салыр. Мүәллиф һекајәни белә битирир: “Бу минвалла әр, арвад сүбһә кими отуруб, һәрә үрәјиндә бир дәрл чәкиширди вә белә дә көзләри јашлы күнүн илк шүасыны гаршыладылар” (сәһ.129). Ссенаридә аз гала дәли Сәмәдин ушаглыг хатирәсинә чеврилән бу һекајә үмуми драматуржи хәттә табе олунмур. Ссенаријә әлавә олунмуш гары персонажы һеч бир драматуржи функција дашымаса да, балача Кәримин Дәли Сәмәдә бу кәнддән кетмәји мәсләһәт

көрмәси кәләчәјә азачыг үмид јарадыр. Лакин онларын бирликдә Фүзулинин ше'рләрини әзбәрдән сөјләмәләри лү-зумсуз көрүнүр. Ушаглар даш, дөјәнәк атараг Сәмәдин сифәтини гана бојадыгда Кәримин “Һара кедирсән, Сәмәд әми” суалына “Евимә” чавабыны верән Сәмәдин кәлиб гәбристанлыгда анасынын гәбри јанында диз чөкүб ағламасы вә бурада Дүрнисәнин мөзары үстүндә ағлајан Кәрбалајы Ејвазы көрмәси һадисәләри механики һәлл едир.

“Борчулу” һекајәсиндәки Әттар Гуламын касыб Кәрбалајы Фәрәчи јахалајыб борчуну тәләб етмәси вә ач балаларынын онун јолуну көзләдикләрини, сабаһ евинин өшјаларыны сатыб борчу гәјтарачагы барәдә јалварышларына бахмајараг, онун амансызчасына дөјүлмәси драматуржи һәллини тапмыр. Усталыгла јазылмыш һекајәдә исә алчалдылыб тәһгир олунмуш касыб Кәрбалајы Фәрәчин евдә ачлыгдан мөләшән, тез-тез гапыја јүјүрүб аталарынын кәлмәсини көзләјән ушаглары илә көрүшү белә тәсвир олунур: “...дәләтеринин әлини бош көрдүкдә һәрә бир тәрәфә чәкилиб, бир-бирини суал нәзәриндән кечирдиләр. Кәрбалајы Фәрәч дурухду вә әлләрини үзүнә гојуб бөркдән һөнкүрдү” (сәһ.84). Ссенари мүәллифи исә Кәрбалајы Фәрәчи Әттар Гулама дөјдүрсә дә, һекајәнин јаратдыгы катарсиси әлдә едә билмир вә дәли Сәмәдин диварын учуг јериндән һадисәләри изләмәси һесабына һекајә ссенаринин сүжет хәттинә механики табә етдирилир.

“Дәли” һекајәсиндә илләр өтдүкчә, алынынын гырышларында ағыр һөјатын изи көрүнән дәли Сәмәдин чәләрин алтында сојутдан донуб өлдүјү реал чизкиләрлә тәсвир олунса да, ссенаридә балача Кәрим сифәтиндә ушагларын атдыгы дашлардан галма ган изләри олан һалда кечинмиш Сәмәдин образыны хәјалында чанландырыр; очаг галамыш Сәмәд “Биз дә танрынын јандырдыгы очагларыг, јаныб-јаныб нә вахтса сөнәчәјик, тәкчә истимиз галачаг бу дүнјада...” - дејәрәк тамашаны рәмзи бир сонлутла битирир.

Ч.Мөммәдгулузадәнин “Каманча” бирпәрдәли фәачиәси сәнәдди һөјат һадисәләринин бәдии шөрһи бахымындан

әдәбијатымызын ән мүкәммәл нүмүнәси сајыла биләр. Милли дүшүнчә тәрзинин бәдии тәғдиматы олан бу пјес әсасында һазырланмыш сценаријә (мүәллиф Р. Мирзәјев 1993) әдибин “Азәрбајҗан” мегаләсиндән милләтә, анаја, дилимизә даир парчаларын мүәллиф мәтни кими әлавә едилмәси тамашаны елми-күтләви жанр истигамәтинә јөнәлдир. Пјесдәки һадисәләр тамашанын мәркәзиндә дајандығындан драматуржи структура ујғунлашмајан бу әлавәләр садәчә експозисијаны узадыр. Мирзә Чәлилин пешәкар үслубу һесабына глобал зиддијјәт мејдана чыхыр вә санки телевизија тамашасы үчүн јазылмыш бу пјесдәки һадисәлилик кәз өнүндә чөзүлүр:

“Новруз: – Сән өләсән, Әзиз, бунлар ермәнидиләр. *(Бу сөzlәри дечәк Новруз чәлд түфәнкини салыр чийнинә, чилову ағачын будағындан чәкиб, гачыр атлансын. Әзиз дә буна бахыб һаман чүр еләјир. Бунлардан савајы јолдашлардан јәнә ики нәфәр чиловлары кәтүрүб гачырлар. Гәһрәман јүзбашы да вә гејриләри ајаға дуруб, һаман тәрәфә дигәтлә бахырлар).*

Гәһрәман јүзбашы: – *(әлини гојуб алнына)* Әдә, чәлд тәрпәшин! *(чығырыр)* Әзиз! Аты дөј, сәнин атын гыврагды...

Гараш: – *(учадан)* Чапараг, чапараг! *(алчагдан)* Горхурам чата билмәјәләр. *(Бир аз да сакит олуб)* Аһа, гочаг Новруз дејәсән тутачаг. Аһа, Әзиз дә һаглады. Залым оғлунун атынын габағындан бир кәс гуртара билмәз...

Гәһрәман јүзбашы: – Һеј, һеј... Јох, бири дејәсән гачыб әлдән чыхды. Амма Газанчыдан бир-ики ермәни көрсәнди... Әдә, горхурам ушаглары вуралар.

(Чох узагдан түфәнк атылыр)

Гәһрәман јүзбашы: – Јох, бири гачды. Оду, өзүнү сохду Газанчынын бағларына...

Гараш: – Аһа, дејәсән бирини тутдулар.

Гасымәли: – Тутублар. Јә'гин ки, јараланыбды; јохса бу да гача биләрди.

Гәһрәман јүзбашы: – Амма горхурам өлдүрәләр. Јахшы оларды дири кәтирәјдиләр; данышдырандан сонра

өлдүрөйдик. Эдө, Имран, тез атыл атын үстө, чапарагла. Декинэн әкөр ермөнидирсә, дири кәтирсинләр”¹.

Көрүндүжү кими ремаркаларда белә образларын дахили аләминдөн доған мизанлар, жестләр пешәкарчасына төгдим олунур.

Пјесдө чаванларын ганы баһасына апарылан мүһарибәдә бир кәнд дөјүшәркән, дикәриндәки тојда ермәни мусигичиләринин чалдыгы һаваја ојнајанларын сепаратчылығына, һамынын ајаға галхмамасына ишарә вурулса да, драматуржи структур даһа дәрин мүнәсибәтләр системини үзө чыхарыр. Шәһид анасы Зејнәбин гәмәни галдырса да, Бахшыны өлдүрә билмәмәси аналығын мәһв етмәк принципиндән узаглығыны көзөнү тәсдигләјир. Бахшынын өлүмгабағы “јарадан Аллаһа” анд верәрәк ара сакитләшәндән сонра каманчанын оғлу Муғуша чатдырылмасыны хаһиш етмәси мусиги аләтини образлы шәкилдә драматуржи структура гошур. Аранын сакитләшәчәјинә, әмин-аманлығын бөргәрар олачағына инам ики милләтин гоншу јашамаг кими тарихи зәрурәтинә мүәллиф мүнәсибәтини әкс етдирир.

Чалдыгы муғамын тә’сирини көрән Бахшынын өзүнү галиб сәјмасы вә бу мусиги мәһв едиләрсә, јашамағын мә’насызлығыны Гәһрәман жүзбашынын дәрк етмәси драматуржи зиддијјәтин портретини јарадыр. Әсәрдә һәр ики тәрәфин һәгигәти фәчиәвилији апокејә галдырыр вә мүәллифин пешәкар үслубу, сон ана гәдәр горунан жанр тәмизлији милләтимизин мә’нәви зәнкинлик һәјкәлини јарадыр. Мә’нәвијјат дашыјычысынын образына чеврилмиш мусигијә бәшәри мүнәсибәт милли мунагишә зәмниндә јаранмыш дүшмәнчиликдән јүксәкдә дурур. Бу јозумла мүәллиф һәјат материалынын идарә олунмасында танрынын өзү гәдәр мүгәддәс мөвгедә дајаныр.

Тәнгиди-реализми илә нәсримизи јени истигамәтә јөнәлтмиш Мирзә Чәлил ән’әнәләриндән бәһрәләнән Аһнарын “Турбанәли бәј”, “Никаранчылыг”, “Тузу”, “Ше’р бүл-

¹ Ч.Мәммәдгулузалә. Әсәрләри, 1-чи чилд, 1966, сәһ. 136.

бүлләри”, “Уста Зејнал” һекајәләри әсасында јаздыгы “Никаранчылыг” телетамаша ссенариси (1998) мараглы драматуржи структура маликдир. Илкин әдәби мәнбәдән кениш истифадә олунмагла һекајәләрин мүнитини, образларыны вә драматуржи вәзијәтләрини үзви шәкилдә бирләшдирмәјә чәһд едән мүәллиф әксәр һалларда буна наил олунмушдур. Ссенаријә әлавә олунмуш ермәни фитнәкарлығыны нүмајиш етдирән доносчу (чуғул) Аракелов һекајәләрдәки һадисәләрин бағланмасына хидмәт етсә дә, әсас драматуржи һадисәләрин чохундан кәнарда галыр. Мозаик драматуржи структура малик ссенаридә һекајәләрин илкинлијинин горунмасы чәһди јени мүәллиф јозумунун мејдана чыхмасына мане олур. “Никаранчылыг” ссенарисиндә “Турбанәли бәј” һекајәсинин гәһрәманы Гапазлы кәндинин мүлкәдары Гурбанәли бәј “Тузу” һекајәсиндәки касыб Кәблә Мәммәдһүсәјнин гоншусу Әзиз бәј образыны да өзүндә бирләшдирир.

“Никаранчылыг” һекајәсиндәки полис мәмуру образыны әвәз едән Аракеловун приставын тапшырыгы илә мейманхананы нәзарәтдә сахламасы детектив жанрыны мејдана чыхарыр. Чиб дәфтәринә “никаранчылыг” сөзүнү јазмыш Аракеловун өзүнү пристава јетириб, мейманханадакы мүсәлманларын императора гаршы гијама һазырлашдыгларыны билдирмәси експозисијаны узадыр. “Ше’р бүлбүлләри”ндәки “дост” персонажы ссенаридә Мирзә Чәфәр образында “Никаранчылыг” һекајәсинин гәһрәманларына гошулараг драматуржи дүјүнә хидмәт етсә дә, фәал һадисә олмадығындан сөһбәт жанры ојун элементләри илә зәнкин диқәр һекајәләрин структура гошулмасыны ләнкидир. Нәһајәт, “молодес собак” дејиб ити тә’рифләјән, “издрасти” дејиб ханымлары, “ура” дејиб гонаглары саламлајан, онларын нөкәри олдуғуну вурғулајан Гурбанәли бәјин мәркәзи фигура чеврилмәси һадисәлирик принципини нүмајиш етдирир. Мәчлисдә һәр бир һәрәкәтиндә: ички ичмәјиндә, рус дилиндә гырыг-гырыг данышмағында, јаллы кедәнләрә гошулуб атылыб-дүшмәјиндә, јерли-јерсиз зарафатла мәчлиси әјләндирмәјиндә мәгсәди рус гонаглара јарынмаг олан

Гурбанәли бәјин психоложи портрети ачылып. Вә “Тузу” һекајәсинин гәһрәманы Һүсејнин мәгамында ондан гузунун пулуну Һопармасы јеринә дүшүр.

Сценаридә Һүсејнин арвады илә сөһбәтиндә “Уста Зејнал” һекајәсиндәки инчә јуморла зәнкин диалоглардан мәһарәтлә истифадә олунмушдур:

“Арвад бир гәдәр фикрә кедиб әриндән сорушду:

— Јахшы, а киши, сән дә бөјүкләрлә отуруб-дурусан, бир де көрүм, бәјәм бу урус башы батмышлар билмир ки, донуз әти јејиб, ички ичдикләринә көрә чәһәннәмдә јаначаглар, һә?

Һүсејн: — Билирләр, нијә билмирләр. Бисавад-зад дејилләр ки...

Арвад: — Бәс онда нә сәбәбә донуз әти јејирләр?

Һүсејн: — Бојунларына дүшүб дә... Та әл чәкә билмирләр.

Арвад: — Аллаһ, гурбан олум, валлаһ мән лап ни-каранчылыг чәкирәм. Бәјәм уруслар, ермәниләр бу бојда за-ды көрмүрләр? Бә нијә дөнүб мусурман олмурлар ки, өлән-дә чәһәннәмдә јанмасынлар, чәннәтә кетсинләр.

Һүсејн: — Ај-һај. Сөз данышдын да, ағыл јијәси. Сән нијә онларын никаранчылығыны чәкирсән. Урус, ермә-ни һамысы дөнүб мусурман олса, онда чәһәннәми аллаһ-тәала кимдән өтрү хәлг едиб, һә? Кими көндәрәчәк ора? Һеч буну ағына кәтирмирсән?

Арвад: — Доғрудан е, а киши. Дүз дејирсән, валлаһ. Бу, һеч ағыма кәлмәмишди... Амма јенә дә јазығым кәлир дә онлара. О әфсәрин арвадыны бир дәфә көрмүшәм. Елә хошсифәт арвадды ки... Һејф ки, о да чәһәннәмдә јаначаг.

Һүсејн (дәмисиндән бир гуллаб вурараг): - Бәли, тама-ша гыл көрпүсүндән кечәндәди...”

Әсас драматуржи һадисә Гурбанәли бәјин сәрхош һалда охудуғу “Нар кими” маһнысыны ешидән Һүсејнин өзүнү јетирәрәк гузунун пулуну јенидән тәләб етмәси илә давам едир. Гузунун пулуну вердијини хатырлајан Гурбан-әли бәјин гаршысында өзүнү итирсә дә, кери чәкилмәјән

Һүсејнин “Каманчачы Акоп өлмәјиб һа” демәси, үч манаты она пешкәш етдијини сөјләјиб, бөјин гүруруна тохунмасы илә драматуржи зиддијјәт манеәләри дөф едир. Пулу вердикдән сонра Гурбанәли бөјин “Бах вердим һа” кәлмәләрини тәкрар етмәси мөвзу истигамәтини күчләндирир.

Көблә Гасымын евини сатыб Кәрбәла зијарәтинә кетмәси һагында ашпаз Әли илә сөһбәти (Уста Зејнал илә шәјирди Гурбанын сөһбәти — А.Д.) заманында тәгдим олунмадығындан мәнтигсизлик јарадыр. Әдәби материалда олдуғу кими ахурда кизләнмиш Гурбанәли бөјин рүсвај олмасы мүстәмләкә зүлмүнә гул олан Гурбанәли бөјчилијин күлүнч сонлуғу кими ссенаринин дә тәбии сонлуғу ола биләрди. Лакин диқәр һекајәләрлә бағлы һадисәләрин драматуржи һәллини көзләмәси мүәллифдән ссенарини мәнтиги чөһөтдән сона чатдырмағы тәләб едир. Приставын өз отагында “Никаранчылығ”, “Ше’р бүлбүлләри” һекајәләринин гәһрәманларыны диндирдикдән сонра мүсәлманлардан наһаһатчылыға әсас олмадығыны пәрдә архасында кизләнмиш Аракелова билдирмәси һадисәләри тамамлајыр. Тамаша бөјунча Аракеловун акент “007” кими тәгдим олунмасы ермәни доносчулуғунун даимилијинә ишарә етсә дә, тәһкијәнин арханизмини позур.

Сон эпизодда Һүсејнин қасыбчылығдан килејләнән арвадына көздә-гулагда олмағы, Гурбанәли бөјин сәрхош олуб охујачағы мәғамы көзләмәји тапшырмасы илә “Гузу” һекајәсинин “Нә гәдәр ки, күтбејин, сәрхош Гурбанәли бөјләр вар, қасыб Һүсејнләрин ушағлары ач ғалмаз” кими мүәллиф јозуму тәсдигләнир.

Әдәби әсәрләрин телетамашаја чеврилмәсиндә һәлледици рол ојнајан телессенариләрин һазырланмасы мүәллифдән классик драматуркија нәзәријјәсинә бәләд олмағла јанашы, телевизия естетикасы вә техникасыны билмәји вә сүр’әтлә артан тамашачы зөвгүнү, тәләбатыны дујмағы тәләб едир. Кинодраматуркија тәдгигатчысы Луи Дакен јазыр: “Киноссенари тарихчәдир. Онун јазылышы хүсуси билликләр тәләб етмир. Садәчә бу тарихчәнин ајдын вә бир аз

да гуру тэгдиматы кэрэкдир”¹. Теледраматуркија тэдигатчысы Е.Робертс орижинал телевизија сценарисинин жазылышынын чөтинлигини хусуси гејд едир: “Телевизијанын тәшәккүлүндөн әввәл драматурга Аристотелин поетикасыны, Ёорасијанын јарадычылығыны, Лессингин тәнгиди фәәлијјәтини, Бернад Шоунун драматуркија һаггында фикирләрини вә бир сыра драматургларын әсәрләрини билмәк кифәјәт едирди. Телессенаринин жазылышы исә мүәллифдән хусуси савад вә бачарыг тәләб едир”².

Әдәби әсәрләрин телетамашаја чеврилмәси просесиндә әдәби тәһлил принципинин нәзәрә алынмасы вачибдир. Нәсрин телессенариләшдирилмәсиндә чанлы сөз, һәрәкәт, фәәлијјәтлә бағлы олан әсас драматуржи һадисәнин гурулмасы классик драм нәзәријјәсинә әсасланмалыдыр. Классик театр тамашалары кими телетамаша да һадисәли тәһлилин фәәлијјәт тәһлилинә чеврилмәси просесиндә јараныр. Пјесин һадисәли тәһлили тамашанын фәәлијјәт тәһлилинин әсасында дајанаараг, драматуркијанын тәклиф етдији али гајәни, мәрәм вә мәгсәди тамашачыја чатдырыр. К.С.Станиславски јазыр: “Әдәби тәһлил мәним сәләһијјәт даирәмә дахил дејил. Мән, јалныз мүтәхәссис чәлб етмәклә, пјесин әдәби тәһлилини апармагла, актјорларын рол үзәриндә ишини асанлашдыран вә истигамәтләндирән методун тәрәфдарыјам. Бу, мүәллифин гојдуғу јолла ирәлиләјәрәк, онун мәгсәд вә мәрәмыны анламагла јанашы, образлары јашамаг үчүн дә зәруридир”³. Тәәссүфлә гејд етмәк лазымдыр ки, телетамаша үчүн јазылан пјес вә сценариләрин әксәријјәти һадисәлилик принципиндән узаг олдугундан, һазыр тамаша әсәрин драматуржи структурундан узаг дүшүр.

Әдәбијјатын диқәр саһәләриндән фәргли олараг теледраматуркија епик нәглетмәнин, драматик фәәлијјәтин, заман вә мөкан анлајышларынын өһдәсиндән асанлыгла кәләрәк хырда бир детала белә масштаб вә монументаллыг верә

¹ Луи Дакен. “Кино-наша профессия”. М., 1963. стр. 128.

² Е. Робертс. “Телевизионная драматургия”. М., 1967. стр. 10.

³ К.С.Станиславский. Сбор.соч. М., 1957, т. 5, стр. 461—462.

билир. Мүасир техники имканлар һесабына теледраматуркија инсан психолокијасына тә'сир едөн мүрәккәб микро-аләмләрә, долашыг мүнәсибәтләрә мүдахилә етмәк имканына маликдир. Теледраматуркија әдәбијјат нәзәријјәсинин имканларына постмодернист мөвгедән јанашараг динамик вә мәнсулдар шәкилдә бәһрәләнир.

Чанлы экран үнсийјәтини јарада билән телетамашада шәрти һадисәләрин реал тәбиәт мәнзәрәси фонунда чәрә-јан етмәси гаврајыша мане олур. Бурада бәдии әјләнчә функцијасына бирбаша хидмәт едөн чанлы үнсийјәт еф-фекти мүһүм әһәмијјәт кәсб едир. Сәһнәдә чәрәјан едөн театр тамашасында чанлы үнсийјәт “дөрдүнчү дивар” сајы-лан тамаша залына јөнәлир. Телетамашада актјорларын об-јектив көрүнүш нөгтәсинә — “дөрдүнчү дивар”а дејил, теле-камералара ојнамалары, онларын өз араларында вә тамаша-чы илә үнсийјәтини јарадан, Вахтанговун тә'биринчә десәк, “дигтәт топу” итирилир. Бу исә узун илләр әрзиндә театр сәнәтиндә формалашмыш мизан, пластика, мимика вә сәс интонасијаларыны телевизија ефириндә әһәмијјәтсиз едир.

Сәһнә мөканындан фәргли олараг, актјорла камера-ларын бир мүстәви үзәриндә јерләшдирилмәси јени мөкан шәртилији јарадыр. “Сәһнә мөканындан фәргли олараг, ек-ран мөканы мәркәзәгачма принципи үзәриндә гурулмушдур. Экран бир сифәти, бир тамашаны каинатын мәркәзинә че-вирә биләр. Персонаж кадрдан чыханда биз онун камера-нын дигтәтиндән јайындығыны фикирләширик вә биз ина-нырыг ки, о персонаж биздән кизли галмыш сәһнәдә фәалиј-јәтини давам етдирир”¹. Актјор ојунунун, мизанларын исти-гамәтләндији објектив камера тамашачынын вә јахуд диқәр персонажын нәзәр нөгтәсини тәмсил едир. Телетамашада камеранын персонажларла бир мүстәви үзәриндә јерләшмә-синдән јаранан “кинолашма”да објектив вә субјектив нәзәр нөгтәләринин гарышмасы ән'әнәви драматуржи структуру позур. Бунунла да, информасија керчәклији зәмининдә

¹ Андре Базен. “Что такое кино?”. М., 1972, стр. 175 — 176.

фэалијјет көстөрөн телетамаша семантик вэ естетик тэрэф-
лэри үзви сурэтдэ алагэлэндирир. “Театр пјесиндэ грамма-
тик структур, мәнтиги нәтичэ вэ саир кими һадисәјә даир
әһвалат семантик информасијаја аиддир. Актјорларын оју-
ну, гызғын нитглэри, ифадәлиликлэри, гурулушун зәнкин-
лији естетик информасијаја аиддир. Һәр һансы бир бәдии
сәһнә әсәриндә тамашачы мәнз естетик информасијаны гә-
бул етмәк истәјир, садәчә олараг “Сирано де Бержерак”ын
тарихини јох”¹.

Әдәби әсәрләрин телевизија тамашасы үчүн ссенари-
ләшдирилмәсиндә ән`әнәви “мәтни охујаң камера” принси-
пи илә әсәрин танынмасына хидмәт етсә дә, телевизија ек-
раныны өтүрүчү васитәјә чевирир. Пешәкар ссенариләшди-
рилмә исә әдәбијјат нүмунәсини аудиовизуал элементләрлә
зәнкинләшдирмәклә экран драматуркијасынын имканлары-
ны нүмајиш етдирир. Пешәкарлыгдан узаг сәһнәләшдирмә
механики шәкилдә диалоглашдырма јарадараг, илкин дра-
матуржи структуру дағыдыр вә әсәрин идејасына хидмәт
едән үслубу дәјишир. Телевизија камерасы суал вә чавабла-
ры һәмсәһбәтә дејил, тамашачыја үнванладығындан, психо-
ложи мүһитиндән ајрылмыш диалог ики монологун бирләш-
мәси тә`сири бағышлајыр. Театр тамашачысы үчүн јазыл-
мыш пјесдәки диалоглар диқәр үслуб тәләб етдијиндән ек-
ран шәртилијини поза билир. Нәсрин диалог, дахили моно-
лог, мүәллиф фикри шәклиндә тәгдим олунмасы вә монтаж
просесиндә ејни заман, мүхтәлиф мөкан чәрчивәсиндә баш
верән һадисәләрин нөвбәләшдирилмәси әсәри бәдиилик-
дән узаглашдырараг, садәчә телевизијанын техники имкан-
ларыны нүмајиш етдирир. Тамашанын монтажында даны-
шан персонажларын ири, орта вә үмуми планларынын нөв-
бәләнмәси актјорлар арасындакы тәмасы итирир. Нәтичәдә
исә тамашачы илә үнсийјәт позулур. “Театрда тамашачы илә
актјор бир-бирилә тәмасда олдугларыны дәрк едир вә буну

¹ А. Моль. “Теория информации и эстетическое восприятие”. М., 1966, стр. 207.

ојунун хејринә јөнәлдирләр. Әслиндә театр елә бу анын үзәриндә дајанараг бизи сәһнәдәки һадисәләрин тә'сири алтына салыр вә биз истәр-истәмәз бу ојунунун иштиракчысына чеврилирик"¹. Бирбаша чанлы үнсийјәт олмадығындан сәһнә сәнәтинин әсас бәдии ифадә васитәси олан "јашанты" үслубу даһа чох театр драматуркијасына аиддир. Телевизија драматуркијасынын структурунда исә халг ојунларынын, һогта театрынын, шәбәһ тамашалары "көстәрмә" үслубу әсас јер тутур. Бу үслуб әдәбијјатын ифадә васитәси олан сөzlә зәнкинләшәрәк тамашанын аудиовизуаллығыны тәмин едир. Бу исә реаллығын бәрпасына вә бәдии ифадәлијинә хидмәт едир. Екран гәһрәманы һадисәли мәтни сөјләјәркән, көрүнән визуаллыг, јә'ни ифачынын өзү көрүнмәз олур. Әвәзиндә биз онун һаггында сөз ачдығы иштиракчысы вә јахуд шаһиди олдуғу һадисәнин тәсвирини көрүрүк. Мәһз бу "көстәрмә" үслубу тамаша ссенарисинин драматуржи моделинин маһијјәтини әкс етдирир. Бу драматуркијанын әсасында тәдгигат объекти кими инсан вә онун мә'нәвипсихоложи проблемләри дајаныр. Әсас драматуржи һадисәдә гәһрәманлар бәдбәхтлик-хошбәхтлик параметрләри арасында даима фәалијјәт көстәрәрәк образа чеврилирләр вә бу көзөнү вәзијјәт дәјишкәнлији үнсийјәтин әсасында дурур. Көстәрмә үслубу һесабына јаранан орижинал телевизија тамашалары арасында әјләнчәли ојунлар хүсуси јер тутур.

¹ Андре Базен. "Что такое кино?". М., 1972, стр. 172.

НӘТИҖӘ

Јүзиллик инкишаф јолу кечмиш Азәрбајҗан экран драматуркијасынын мөвзу, структур, үслуб вә жанр проблемләринин тәдгигаты бир сыра гәнаәтләрә кәлмәјә имкан верир.

Әдәби әсәрләрин ссенариләшдирилмәсиндән јаранан сәссиз кинодраматуркијамызда сүжет хәтти әлагәсиз фабула илә әвәз олунур, кадрарасы јазылы мәтн мөвзуну инкишаф етдирир, чанлы сөзүн јохлуғу исә образлылыг јарадыр. Мөвзунун образлы һәлли фолклор әдәбијјаты вә театр драматуркијасы әсасында јени структур формалашдырса да, гәһрәманларын стандартлыгы персонажлары фәрди кәјфијјәтләрдән вә милли мәнсубијјәтдән узаглашдыыр. Формача милли, мәзмунча сәсиалист ссенариләрдә кәрчәклик әвәзинә идејанын схемләшдирилмиш моделинин тәгдиматы рәмзилији ичтимаи услуба чевирир. Бу образлы моделдә жанр шәртилији јарадычылыг формасы кими өзүнү тәсдиг едир. Сәссиз кинодраматуркија әдәби әсәрләрдә визуаллыгын образлы тәсвиринә тәкан вермәклә әдәбијјатшүнаслығымызда мүһүм мәрһәлә олду.

Сәсли кинодраматуркијада чанлы инсан данышығы һадисәләрә мүнәсибәт билдирмәклә зиддијјәтин характеринин үзә чыхмасында әсас амил олду. Сөз вә мәтнин јаратдығы драматуржи модел илкин әдәби мәнбәнин мөвзу, структур, үслуб вә жанрына јахынлашды. Сәссиз кинодраматуркијанын образлы ифадә васитәләри олан пластика, композисија, ракурс, план, ишыг, рәнк принципләринә сәсли

кинодраматургијанын сөз, диалог, сәс, мусиги имканларынын әлаһә олунмасындан јаранан аудиовизуал зиддијјәт бу моделин әсасында дајанды. Киноссенариләр һадисәләрдә әкс гүввәләрин аудиовизуал зиддијјәтини тәсвир етмәклә охунаглы әдәбијјат нүмунәсинә чеврилди вә экранлашдырылма илә бағлы сәһвләрин арадан галдырылмасына имкан верди. Ссенариләшдирилмиш әдәби материал нәсрә хас олан емоционаллыгдан узағлашараг кинодраматургијанын тәләб етдији рәссионаллыға үз тутду. Сәссиз киноссенаринин кечмиш заманы әкс етдирән тәһкијәси сәсли киноссенаридә индики заманла әвәз олундуғундан охучу, тамашачы санки һадисәләрин иштиракчысына чеврилди.

Сөздән диктор мәтни, дахили монолог кими шәрти истифадә вә диалогларын ифрат фәаллашмасы бир мүддәт ссенариләри пјесә чевирди. Сөзүн вә мәтнин психоложи имканлары персонажлары заһири әламәтләри табарыг олан типажлыгдан чыхараг тамашалылыға мәнфи тәсир кәстәрди. Мүәјјән дөвр әрзиндә сәссиз вә сәсли кинодраматургијанын элементләри паралел мөвчуд олса да, тәдричән сөзүн вә мәтнин јаратдығы драматуржи модел ссенариләшдирилмәјә классик сәдәлик кәтирди. Лакин икинчи дүңја мүһарибәсинә гәдәрки вә сонракы “зиддијјәтсизлик” дөврү ссенариләшдирилмәдә пешәкар үслубун вә жанр тәјинатынын формалашмасыны ләнкитди. Тәдричән шифаһи вә јазылы әдәби нүмунәләр ссенариләшдирилмәдә јени бәдии дәјәр газанды вә мөвзунун реаллыгы нағылвари мифик образлары белә күтләјә јахынлашдырды. Мифик драматуржи вәзијјәтләр вә гәһрәманлар механики шәкилдә сәсиал сифаришә хидмәт етдијиндән мөвзу, структур, үслуб вә жанр итирилди. Ичтимаи үслубун јаратдығы фолклоризм чәрәјаны болшевикләрин мәғлубедилмәз гәһрәманларыны мифләшдирир, мүһит исә сү’ни идеализә олунурду. Бу нағылвары драматуржи модел мадди вә мә’нәви чәтинликләрлә долу реал һәјаты унутдуараг формача милли нағыл вә дастаны мәзмунча сәсиалистләшдирәрәк идеолокијаја табә етдирди. Ссенариләшдирилән нағыл вә дастанын драматуржи

модели аудиовизуал тәһкијәдә деформасијаја уғрајарағ әдәби мәнбәнин илкинлијини горуја билмирди.

Ссенариләшдирилмәдә аудиовизуал тәһкијә нағыл, һекајә, повест жанрларындакы ме'марлыға јахын мөканы вә пјесдәки кими көзөнү һадисәләрин инкишафыны тә'мин едән индики заманы өзүндә бирләшдирир. Нәсрдә һадисәләри биздән узаглашдыран тәһкијәчи индики заманы кечмиш замана кечирсә дә, драм әсәрләриндә олдугу кими ссенаридә кечмиш бу күнә кәтирилир. Мөвзу, структур, үслуб вә жанрына көрә пјес ссенариләшдирилмәјә даһа јатымлы олдугундан нәмин, нәсрин ссенариләшдирилмәси сәһнәләшдирилмәни хатырладыр. Ссенариләшдирилмәдә классик әдәбијјатын структур вә жанры дәјишсә дә, үслуб вә мөвзунун горунмасы маарифчи функцијаја кифајәт едир.

Сәнәдли әдәбијјатын ссенариләшдирилмәсиндә бәдии ифадә васитәләринин шәртилији гәһрәманын реал портретинин јаранмасына мане олдугундан стандарт пешәкар үслуб вә жанр гарышығы мејдана чыхыр. Мифләшдирилмәдә реаллыг эмоционаллыгга әвәз олундугундан факта вә тарихи шәхсијјәтә сағлам мүнәсибәт итирилир.

Барышмаз зиддијјәтдән узағ сијаси вә игтисади мөвзулары әһәтә едән норматив әдәбијјатын ссенариләшдирилмәси дә реал проблемләри әкс етдирә билмир. Бәдии ифадә васитәләринин, композисија һәллинин стандартлығы фәрди үслубун мејдана чыхмасына вә жанр тәмизлијинә мане олур.

Постмодернизмдин формалашдырдығы чағдаш әдәбијјатын ссенариләшдирилмәсиндә психоложи проблемләрлә бағлы мөвзулар белә аудиовизуал һәллини тапдығындан илкин әдәби мәнбәнин мүрәккәб вә образлы драматуржи структуру горунур. Мүәллифин социал мә'сулијјәти вә мүстәгил дүшүнчә тәрзи һәјатын модели олан ссенариләшдирилмәдә фәрди үслубу габардыр. Екран драматуркијасынын нәзәри ганунларындан бәһрәләнән чағдаш әдәбијјат фәрди үслуб һесабына мүрәккәб структурлу постмодернист нәсрин мүасир жанрларыны формалашдырды.

Әдәбијјатын вә кинонун сембиозу олан киноповест нәсрин постик идеја вә типолокијасыны, композисија һәллини, дил имканларыны, кинонун исә аудиовизуал һадисәлилик принципини вә пешәкар киномонтаж үслубуну мәнимсәди. Киноповестин мәтни мүрәккәб психоложи мөвзунун аудиовизуал зиддијјәтини дәјишкән заман-мәкан параметрләриндә әкс етдирир. Постмодернист нәсрдә тәдричән формалашан фәрди үслуб ссенариләшдирилмәдә кизли галса да, жанр тәјинатынын дәјишдирилмәси мүәллифин пешәкар үслуб вә жанр усталығы барәдә тәсәввүр ярадыр.

Аудиовизуал тәһкијәнин мозаик структурунда реаллыгла ирреаллығын паралел әкс етдирилмәси теледраматуркијада авантүр мөвзуну формалашдырараг ән'әнәви етик-әхлаги инсан мүнәсибәтләринин әксинә кедир. Динамик драматуржи структур реаллығы парчаланмыш күзкү ин'икасы илә аналокијасыз фабула һесабына һәлли едир. Постмодернизмдин фәрди үслубунун јаратдығы модел һәјатын өзүнү, реаллығы күзкү кими дәгигликлә әкс етдирдикдә, телессенари мүхтәлиф сәһнәләрин вә деталарын јығынына чеврилир. Бу гәнаәт јараныр ки, телессенари, хусусән телепублисистика керчәклијин өзү дејил, модели кими мүәллиф јозумунун синтези демәкдир.

Постмодернизмдә фактын, сәнәдин јаратдығы тамашалылыг тоталитар режимә мөхсус шифаһи тәнгид вә зиддијјәтсиз гәһрәманы әвәз етдијиндән мүрәккәб проблемләр мөвзу дахилиндә һәллини тапыр. Зиддијјәтин тәзаһүр формасы олан олум-өлүм, севки-нифрәт кими әбәди вә айләмәишәт, сәсиал гәјғылары әкс етдирән дөврү проблемләр драматуржи структурда мүбаризәнин характерини мүәјјән едир. Шәхсин, мүәјјән бир групун, партијанын, дөвләтин, милләтин зиддијјәти бәшәри мәнәфеләрә хидмәт едәрәк бәдди дәјәр газаныр. Демократија мүһитиндә күндәлик сәсиал-мәишәт проблемләринин һәллинә көмәк едәчәк постмодернист гәһрәман ахтарышы күтләви психолокијанын тәләбинә чеврилир. Постмодернист гәһрәман һәгигәт уғрунда мүбаризә апарса да, орта сәвијјәли тамашачынын гүсурла-

рына малик олдуғундан ону әсәбиләшдирмир. Мөвзу дахилиндә проблемин образа чеврилмәсиндә психоложи портрет әһәмијјәт кәсб етсә дә, јалһыз гәһрәманын әмәли фәәлијјәти, фәһиәви кұнаһы үзәриндә гурулан драматуржи структур зиддијјәтин характерини үзә чыхарыр. Мүәллифин дахили азадлығынын чөвлан етдији постмодернизмдә драматуржи структурун зиддијјәтләрин характери үзәриндә гуруламасы фәрди үслуб вә күтләви жанр типолокијасыны формалашдырыр.

Әдәби әсәрләрин телетамаша үчүн ссенариләшдирилмәси бәдии информасија, тәдрис вә әјләнчә тәләбләринә чаваб верәрәк ән'әнәви театр естетикасыны мөвзунун һәллинә јөнәлдир. Заман-мәкан параметрләриндә мөвчуд олан телетамашанын драматуржи структур архитектоник бүтөвлүјүн горунмасында әдәби материалла јанашы, экранын синтетик ганунларындан да бәһрәләнир.

Јүзиллик инкишаф јолу кечмиш экран драматуркијамызын мөвзу, структур, үслуб вә жанр проблемләрини арашдыраркән бу нәтичәјә кәлирик ки, әдәби әсәрләрин ссенариләшдирилмәси просеси мәһәк дашы ролуну ојнајыр. Тәдгигатдан көрүндүјү кими, ссенариләшдирилмәдә мөвзу вә структур әләгәләри гисмән итирилә билир. Үслуб бәдии тәфәккүрүн характери, жанр исә тип илдугундан онлар әләгәли шәкилдә мөвчуд олур; үслуб бәдии һәллә хидмәт едән васитәләрин системиндән ибарәт олур, жанр исә тиположи анлајыш кими шәрти характер дашыјыр. Үслуб мүәллифин бәдии јарадычылыг тәхәјјүлүнүн кәстәричиси сәјылса да, жанр әсәрин бәдии мәзијјәтләрини характеризә едир. Жанр тә'јинаты керчәклијә мүнәсибәтин мүәллиф јозумуну кәстәрсә дә, үслуб жанрын ишләк механизмини ортаја чыхарыр. Демәли, даим динамик инкишафда олан экран драматуркијасынын формалашдырдыгы мөвзу, структур, үслуб вә жанр типолокијасы әдәбијјатын диқәр саһәләринин дә инкишафына тәкан верир.

МҮНДЭРИЧАТ

Кириш.....	3
Сэссиз кинодраматуркијада эдэби эсэрлэрин сенарилэшдирилмэси	15
Сэсли кинодраматуркијада эдэби эсэрлэрин ссенарилэшдирилмэси.....	39
Теледраматуркијанын постмодернист маһижјети	146
Эдэби эсэрлэрин телессенаријэ чеврилмэси	185
Нәтичә.....	217

Үз габыгынын рәссамы Р.Һ.Әсәдов
Редактору С.З.Гулијева

Җығылмаға верилмиш 08.11.99. Чапа имзаланмыш 10.12.99.
Нәшрин форматы 84 х 108 $\frac{1}{32}$. Офсет қағызы № 1. Тајмс гар-
нитуру. Офсет чапы. Физики ч. в. 7,0. Шәрти ч. в. 11,76. Шәрти
рәнк-оттиск 11,97. Учот-нәшр вәрәги 10,3. Тиражы 3000.
Сифариш № 401. Гијмәти мугавилә илә.

Азәрбајҗан Республикасы Мәтбуат вә Информасија Назир-
лијинин “Маариф” нәшријаты. Бақы — 370111, А. Мәһәррәмов
күчәси, № 4.

“Нурлан” кичик мұәссисәси. Гарачухур, Гумлуг күчәси, № 69.

Ајдын Әршад оғлу Дадашов

ЕКРАН ДРАМАТУРЖИЈАСЫ

(мөвзу, структур, услуб, жанр)

Монографија

Азәрбајҗан Республикасы Дөвләт

Тәдрис-Педагожи Әдәбијјаты

нәшријјаты “Маариф”

Бақы – 1999

Экран драматуркијасы

А.Дадашов

Ајдын
ДАДАШОВ

ЭКРАН
ДРАМАТУРКИЈАСЫ

мөвзу
структур
үслуб
жанр